

891.23
VIS-8

శ్రీ

ప ఖ్య త స్త్ర మ్.

వే ద ము - వేం క ట రా య శా స్త్రీ చో త

మ ద రా సు లో

స్వకీయ

జ్యో తి స్త్ర తీ

ము ద్రా క్ష ర శా ల యం దు

ముద్రింపబడినది.

మొదటి కూర్పు.

ALL RIGHTS RESERVED.

1910.

వెల. 1-8 అ.]

[Price Rs. 1-8 As.

$$\frac{26493}{25.373}$$

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

పంచతనమ్.

కథాముఖమ్.

బ్రహ్మ యద్రః కుమారో హరి వరుణ యమా వహ్ని రింద్రః కుబేర
శ్చంద్రోదిత్యో సత్యరస్వ త్యుదధికులనగా వాయు రుర్వి భుజంగాః
సింధా నద్యోఽశ్వినౌ శ్రీ ర్దితి రదితిసుతా మాతర శ్చణ్డికాద్యాః
వేదా స్త్రీధాని యజ్ఞా గణ వసు మునయః పాన్తు సిత్యం గ్రహ శ్చ.
మనవే వాచస్పతయే శుక్రాయ పరాశరాయ ససుతాయ
చాణక్యాయ చ విదుషే నమోఽస్తు నయశాస్త్రకర్తృభ్యః.
సకలార్థశాస్త్రసారం జగతి సమాలోక్య విష్ణుశ ర్చేదమ్
తస్మైః పఞ్చభి రేత చ్చకార సుమనోహరం శాస్త్రమ్.

1.

2.

3.

త ద్యథాఽనుశ్రూయతే. అస్తి దాక్షిణాత్యే జనపదే మహిలానోప్యం నామ నగ
రమ్. తత్ర సకలార్థి కల్పద్రుమః ప్రవర నృప ముకుట మణిమరీచి మజ్జరీచయ చర్చిత చర
ణయుగలః సకలకలాపాగజ్ఞోఽమర శక్తి ర్నామ రాజా బభూవ. తస్య త్రయః పుత్రాః
పరమదుర్జేధనో బహుశక్తి రుగ్రశక్తి రనన్తశక్తి శ్చేతి బభూవుః. అథ రాజా తా
శాస్త్రవిముఖా నాలోక్య సచివా నాహూయ ప్రోవాచః—“భో జ్ఞాత మేతద్భవద్భి ర్య
న్మ మై తే పుత్రాః శాస్త్రవిముఖా వివేక రహితా శ్చ, త దేతా స్పశ్యతో మే మహదపి
రాజ్యం న సౌఖ్య మావహతి. అథవా సాధ్విద ముచ్యతే.—

అ.

అజాత మృత మూర్ఖాణాం మృతాజాత సుతా వరమ్.

4.

యత స్తౌ స్వల్పదుఃఖాయ, యావజ్జీవం జడో దహేత్.

వరం గర్భప్రాప్తో, వర మృతుషు నైవాభిగమనమ్,

వరం జాతః ప్రేతో, వర మపిచ కన్యైవ జనితా,

వరం వన్ధ్యా భార్యా, వర మపిచ గర్భేషు వసతి,
 ర్న చావిద్వాక్ యాప ద్రవిణ గుణ యుక్తో లపి తనయః. 5.

కిం తయా క్రియతే ధేన్వా యా న సూతే న దుగ్ధదా,
 కో లర్థః పుత్రేణ జాతేన యో న విద్వాక్ న భ క్తిమాన్. 6.

వర మిహవా నను మరణం మా మూర్ఖత్వం కులప్రసూతస్య;
 యేన విబుధజనమధ్యే జారజ ఇవ లజ్జతే మనుజః.

గుణిగణగణనారమ్భే న పతతి కఠినీ స సమ్భ్రమా యస్య, క స శ్చి క
 తే నామ్నా యది సుతినీ, వద వన్ధ్యా కీదృశీ భవతి. 8.

త దేతేషాం యథా బుద్ధిప్రకాశో భవతి తథా కోలపుష్పాయో లనుష్ఠీయతామ్.
 అత్ర చ మద్దత్తాం వృత్తిం భుజ్జానానాం పణ్డితానాం పఞ్చశతీ తిష్ఠతి. తతో యథా
 మమ మనోరథాః సిద్ధిం యాన్తి తథానుష్ఠీయతా మితి. తత్రైకః ప్రోవాచః—“దేవ,
 ద్వాదశభి ర్వషై ర్వాక్యకరణం శ్రూయతే, తతో ధర్మశాస్త్రాని మన్వాదీని, అర్థశాస్త్రా
 ని చాణక్యాదీని, కామశాస్త్రాని వాత్సయనాదీని; ఏవం చ తతో ధర్మార్థ కామశా
 స్త్రాని జ్ఞాయంతే, తతః ప్రతిబోధనం భవతి.” అథ తన్తద్యతో సుమతి ర్నామ సచివః
 ప్రాహః—“అశాశ్వతోలయం జీవితవ్యవిషయః, ప్రభూతకాలజ్ఞేయాని శబ్దాదిశాస్త్రాని,
 త త్సంక్షేపమాత్రం శాస్త్రం కింఞ్చి దే తేషాం ప్రబోధనార్థం చిన్త్యతామ్. ఉ క్తఞ్చ;

అనన్తపారం కిల శాస్త్రజాలం, స్వల్పం త థాయు, ర్భహవ శ్చ విఘ్నః,
 సారం తతో గ్రాహ్య మపాస్య ఫల్గు, హంసై ర్యథా క్షీర మీవామ్బుమధ్యాత్. 9.

త దత్రాస్తి విష్ణుశర్తా నామ బ్రాహ్మణః సకలశాస్త్రపారజ్ఞతః ఛాత్రిసంసది
 లబ్ధకీర్తిః. తస్మై సమర్ప యైతాన్, స నూనం ద్రా క్షిబుద్ధాన్ కరిష్య తీతి. స
 రాజా త దాకర్ణ్య విష్ణుశర్తాణ మాహూయ ప్రోవాచ, “భో భగవన్! మదనుగ్రహార్థ
 మేతా నర్థశాస్త్రం ప్రతి ద్రా గ్యథా అనన్యసదృశాన్ విదధాసి, తథా కురు. త దహం
 త్వాం శాసనశతేన యోజయిష్యామి.” అథ విష్ణుశర్తా తం రాజాన మూచే, “దేవ! శ్రూ
 యతాం మే తథ్యవచనమ్, నాహం విద్యావిక్రయం శాసనశతే నాపి కరోమి; పున రే
 తాం స్తవ పుత్రా న్నాసషక్తున యది నీతిశాస్త్రజ్ఞాన్ న కరోమి తతః స్వనామత్యా
 గం కరోమి. కిం బహునా, శ్రూయతాం మ మైష సింహనాదః. నాహ మర్థలిప్సు ర్భృ
 వీమి. మ మాశీలివగ్నస్య వ్యావృత్తసర్వేంద్రియార్థస్య న కింఞ్చి దర్థేన ప్రయోజనం, కిన్తు
 త్వత్ ప్రార్థనాసిద్ధ్యర్థం స్వరస్వతీవిమోదం కరిష్యామి. త ల్లిఖ్యతా మద్యతనో దివ
 సః, య ద్యహం షడ్జాసాభ్యుత్తరే తవ పుత్రాన్ నయశాస్త్రం ప్రతి అనన్యసదృశాన్

న కరిష్యామి, తతో నార్హతి దేవో దేవమార్గం సందర్శయితుం.” అథాఽసౌ రాజా తాం
బ్రాహ్మణ స్యాసమ్భవ్యాం ప్రతిజ్ఞాం శ్రుత్వా ససచివః ప్రహృష్టో విస్మయాన్విత స్తస్మై
సాదరం తా న్కుమారాన్ సమర్ప్య పరాం నిర్వృతి మాజగామ. విష్ణుశర్మణాఽపి తా
నాదాయ తదర్థం మిత్త్రీభేద మిత్త్రీప్రాప్తి కాకోలూకీయ లబ్ధప్రణాశాఽపరీక్షితకార
కాణిచేతి పఞ్చ తన్త్రాణి రచయిత్వా పాఠితాస్తై రాజపుత్రైః. తేఽపి తా న్యధీత్య
మాస షట్కేన యథోక్తాః సంవృతాః. తతః ప్రభృత్యేతన్ పఞ్చతన్త్రకం నామ నీతి
శాస్త్రం బాలావబోధనార్థం భూతలే ప్రవృత్తమ్. కిం బహునా?

అధీతే య ఇదం నిత్యం నీతిశాస్త్రం, శృణోతి చ,

న పరాభవ మాప్నోతి శక్రాదపి కదాచన.

10.

ఇతి కథాముఖమ్.

28493
253.73

శ్రీ రస్తు.

మి త్ర భే ద త స్త్ర మ్.

అథాఽతః ప్రారభ్యతే మి త్ర భే దం నామ ప్రథమం త స్త్రం యస్యాఽయ
మాదిమః స్తోకః.

వర్ధమానో మహాన్ స్నేహః సింహగోవుషయో ర్వసే
పిశునే నాతిలుభేన జమ్బుకేన వినాశితః.

1.

తద్యథాను శ్రూయతే, అస్తి దాక్షిణాత్యే జనపదే మహిలారోప్యం నామ నగ
రమ్. తత్ర ధర్మోపార్జితభూరివిభవో వర్ధమానకో నామ వణిక్పుత్రో బభూవ. తస్య
కదాచి ద్రాతౌ శయ్యారూఢస్య చిన్తా సముత్పన్నా; య త్ప్రభూతేఽపి విత్తే అర్థో
పాయా శ్చిన్తనీయాః కర్తవ్యా శ్చేతి. యత ఉక్త ఇచ్చి—

న హి తద్విద్యతే కింఞ్చి ద్యదర్థేన న సిద్ధ్యతి

యత్నేన మతిమాం స్తస్మా దర్థ మేకం ప్రసాదయేత్.

2.

యస్యాథ్నా స్తస్య మిత్రాణి, యస్యాథ్నా స్తస్య బాన్ధవాః,

యస్యాథ్నాః స పుమాన్ లోకే యస్యాథ్నాః స చ పణ్డితః.

3.

న సా విద్యా న తద్దానం న త చ్చిల్పం న సా కలా

అగ్ధార్థిభిర్ను తచ్ఛాశ్రయం ధనినాం య స్మ గీయతే.

4.

ఇహ లోకే హి ధనినాం పరోఽపి స్వజనాయతే.

స్వజనోఽపి దరిద్రాణాం సర్వదా దుర్జనాయతే.

5.

అర్థభోగ్యోఽపి హి వృద్ధేభ్యః సంవృతేభ్యస్తత స్తతః

ప్రవర్తన్తే క్రియాః సర్వాః పర్వతేభ్య ఇ వాపగాః.

6.

పూజ్యతే యద పూజ్యోఽపి, యదగమ్యోఽపి గమ్యతే,

వద్యతే య దవన్ద్యోఽపి, స ప్రభావో ధనస్య చ.

7.

అశనా దిద్రియాణీవ స్యుః కార్యాణ్యఖిలా న్యపి,

ఏతస్మా త్కారణా ద్విత్తం సర్వసాధన ముచ్యతే.

8.

అగ్ధార్థీ జీవలోకోఽయం శ్చ శాన మపి నేవతే,

త్యక్త్వా జనయితారం స్వం నిఃస్వం గచ్ఛతి దూరతః.

9.

గతవయసా మపి పుంసాం యేషా మగ్ధా భవన్తి తే తరుణాః,

అర్థేన తు యే హీనా వృద్ధా స్తే యావనేఽపి స్యుః.

10.

స చార్థః పురుషాణాం షడ్భి రుపాయై ర్భవతి;—భిక్షయా, నృపసేవయా, కృషి కర్తృణా, విద్యోపార్జనేన, వ్యవహారేణ చ, వణిక్కర్తృణా వా. సర్వేషా మపి తేషాం వాణిజ్యే నాతిరస్కృతోఽర్థలాభః స్యాత్. ఉక్తాచ్చ యతః—

కృతా భిక్షాశ్చై, ర్వితరతి నృపో నూచిత, మహా!

కృషిః క్లిష్టా, విద్యా గురువినయవృ త్త్యాతివిషమా,

మసీదా ద్ధారిద్యం పరకరగతగ్రన్థిశమనా,

న్న మన్యే వాణిజ్యా త్కిమపి పరమం వర్తన మిహ. 11.

ఉపాయానా ఇచ్చ సర్వేషా ముపాయః పణ్యసంగ్రహః

ధనార్థం శస్యతే హ్యేకః; స్తదన్యః సంశయాత్తకః. 12.

తచ్చ వాణిజ్యం సప్తవిధ మగ్రాగమాయ స్యాత్. తద్యథాః—గాన్ధిక వ్యవహారో, నిత్యేపప్రవేశోక్తి కాష్ఠికకర్త, పరిచితగ్రాహకాగమో, మిథ్యాక్రయకథనం, దేశాంతరా ద్భాణ్డానయనం చేతి.

ఉక్తాచ్చ.—పణ్యానాం గాన్ధికం పణ్యం కి మన్యైః కాఇచ్చనాదిభిః

య త్రైకేన చ య త్కిరతం త చ్చతేన ప్రదీయతే. 13.

నిత్యేషే పతితే హర్షే శ్రేష్ఠీ స్తాతి స్వదేవతామ్

నిత్యేషీ మ్రియతే తుభ్యం ప్రదాస్యా మ్యుపయాచితమ్. 14.

కాష్ఠికకర్తనియుక్తః శ్రేష్ఠీ చింతయతి చేతసా హృష్టః

వసుధా వసుసంపూర్ణా మ యాద్య లభ్యా కి మన్యేన. 15.

పరిచిత మాగచ్ఛంతం గ్రాహక ముత్కణ్ఠయా విలోక్యాఽసౌ

హృష్యతి తద్ధనలుభ్యో యద్వత్పుత్రేణ జాతేన. 16.

అన్యచ్చ,—పూర్ణాపూర్ణే మానే, పరిచితజనవచ్చనం, తథా నిత్యమ్

మిథ్యా క్రయస్య కథనం, ప్రకృతి రియం స్యాత్ కిరాటానామ్. 17.

అన్యచ్చ,—ద్విగుణం త్రిగుణం విత్తం భాణ్డాక్రయవిచక్షణాః

ప్రాపువన్త్యద్యమా ల్లోకా దూరదేశాన్తరం గతాః. 18.

ఇ త్యేవం సమ్ప్రదార్య మధురాగామిని భాణ్డా న్యాదాయ శుభాయాం తిథౌ గురుజనానుజ్ఞాతః సురధాధిరూఢః ప్రస్థితః. తస్య చ మగ్ధలవృషభౌ సజ్జీవక నన్దక నా మానా గృహోత్పన్నా ధూర్వోధారా స్థితౌ. తయో రేకః సజ్జీవకాభిధాన్యా యమునా కచ్చ మవతీర్ణః సన్ పజ్కపూర మాసాద్య స్థలితచరణో యుగభగ్గం విధాయ నిషసాద. అథ తం తదవస్థ మాలోక్య వర్ధమానః పరం విషాద మగమత్. తదర్థం చ స్నేహార్ద్ర హృదయ స్త్రిరాత్రం ప్రయాణభగ్గ మకరోత్. అథ తం విషణ్ణమూలోక్య సార్థికై ర్భిహి

తమః “భోః శ్రేష్ఠీన్ ! కిమేవం వృషభస్య కృతే సింహవ్యాఘ్రసమాకులే బహ్వాపాయోఽస్మిన్సనే సమస్తః సార్థ స్వయా సద్దేహే నియోజితః? ఉక్తః—

న స్వల్పస్య కృతే భూరి నాశయే న్నతిమా న్నరః;

ఏత దే వాత్ర పాణ్డిత్యం యత్స్వల్పా ద్భూరిరక్షణమ్.”

19.

అథాసౌ త దవధార్య సంజీవకస్య రక్షాపురుషా నిరూప్య శేషసార్థం నీత్వా ప్రణీతః. అథ రక్షాపురుషా అపి బహ్వాపాయం తద్వనం విదిత్వా సంజీవకం పరిత్యజ్య పృథ్వితో గత్వా అన్యేద్య స్తం సార్థవాహం మిథ్యాహుః, — “స్వామిన్! మృతోఽసౌ సంజీవకోఽస్తాభి స్తు సార్థవాహ స్యాభీష్ట ఇతి మత్వా వహ్ని నా సంస్కృత” ఇతి. తచ్చుత్వా సార్థవాహః కృతజ్ఞతయా స్నేహార్ద్రహృదయ స్త స్యార్థ్యదైహికక్రియాః వృషాత్స్నగ్ధాదికాః సర్వా శ్చకార్ష సంజీవకోఽప్యాయః శేషతయా యమునా సలిల మిశ్రైః శరీరతరవాతై రాప్యాయితశరీరః కథంబిద పృథ్వియ యమునాతట ముపపేద్యే తత్ర మరకతసదృశాని బాలతృణాగ్రాణి భక్షయమాణః కలిపయై రహోభి ర్హరవృషభ ఇవ పీనః కమద్వా నృలవాం శ్చ సంవృత్తః. ప్రత్యహం వల్లీక కిఖరాగ్రాణి శ్చగ్ధాభ్యాం విదారయన్ గర్జన్ నాదై సాధు చేదముచ్యతే:—

అరక్షీతం తిష్ఠతి దైవరక్షీతమ్, సురక్షీతం దైవహతం వినశ్యతి,

జీవత్యనాథోఽపి వనే విసర్జితః, కృతప్రయత్నోఽపి గృహే వినశ్యతి 20.

అథ కదాచిత్ పిఙ్గలకో నామ సింహః సర్వమృగపరివృతః పిపాసాకుల ఉదక సానార్థం యమునాతట మవతీర్ణః సంజీవకస్య గమ్భీరతరరావం దూరాదే వాశ్యణోత్, తచ్చుత్వాఽతీవ వ్యాకులహృదయః ససాధ్వస మాకారం ప్రచ్ఛాద్యవటతలే చతుర్జ్ఞానావస్థానై నావస్థితః. చతుర్జ్ఞానావస్థానం త్విదమ్:—సింహః, సింహానుయాయినః, కాకరవాః, కింకృతా ఇతి. అథ తస్య కరటకదమనకనామానా ద్వౌ స్పృగాలా మన్త్రి పుత్రౌ భ్రష్టాధికారా సదానుయాయినా వాస్తామ్. తౌ చ పరస్పరం మన్త్రయేతే. తత్ర దమనకోఽబ్రవీత్, “భద్ర కరటక, అయం తావ దస్తత్ స్వామీ పిఙ్గలక ఉదకగ్రహణార్థం యమునాకచ్ఛ మవతీర్య స్థితః. స కిం నిమిత్తం పిపాసాకులోఽపి నివృత్య వ్యూహరిచనాం విధాయ దౌర్జన్యే నాభిభూతోఽత్ర వటతలే స్థితః?” కరటక ఆహ, “భద్ర, కి మవయో రనేన వ్యాపారేణ? ఉక్తం చ యతః,—

అవ్యాపారేషు వ్యాపారం యో నరః కర్తు మిచ్ఛతి

స ఏవ నిధనం యతి క్షోత్పాటీవ వానరః.—

21.

దమనక ఆహ, కథ మే తత్? సాఽబ్రవీత్.

కథా ౧. శుద్ధి. తనని ౧౧

అన్తి కన్తింశ్చిన్నగరాభ్యాశే కేనాపి వణిక్పుత్రేణ తరుషణ్ణమధ్యే దేవతాయ
తనం కర్తుమాచక్రమ్. తత్రచయే కర్తకరాః స్థపత్యాదయస్తే మధ్యాహ్నవేలాయా
మాహారాథం నగరమధ్యే గచ్ఛన్తి. అథకదాచి త్తత్రాసుషణ్ణికం వానరయూథమితశ్చే
తశ్చ పరిభ్రమచాగతమ్. తత్రైకస్య కస్యచిచ్ఛిల్పిసోఽర్థస్థాటితోఽజ్ఞానవృక్షదా
రుమయః స్తమ్భః ఖదిరకీలకేన మధ్యనిహితేన తిష్ఠతి. ఏతస్మిన్నంతరే తే వానరాస్తరు
శిఖరప్రాసాదశృంగదారుపర్యస్తేషు యథేచ్ఛంక్రీడితుమారభ్యాః. ఏకశ్చ తేషాం ప్ర
త్యాసన్నమృత్యుశ్చాపల్యా తస్మిన్నర్థస్థాటితస్తమ్భ ఉపవిశ్య పాణిభ్యాం కీలకం
సంగృహ్య యావదుత్పాటయితుమారభే తావత్తస్య స్తమ్భమధ్యగతవృషణస్య స్వస్థా
నాచ్ఛలితకీలకేన యద్వృత్తం తత్ప్రాగేవ నివేదితమ్. అతోఽహం బ్రవీమి, 'అవ్యాపా
రేస్వి' తి. ఆవయో రభక్షితశేష ఆహారోఽస్త్యేవ. తత్కి మనేన వ్యాపారేణ?"

దమనక ఆహా:—తత్కిం భవా నాహారార్థికేవలమ్? తన్న యుక్తమ్. ఉక్తం చ;

సుహృదా ముపకారకారణాత్ ద్విషతా మప్యపకారకారణాత్
న్యపసంశ్రయ ఇష్యతే బుద్ధైర్జ్వరం కో న విభర్తి కేవలమ్. 22.

కిచ్చి,— యస్మిన్జీవతి జీవన్తి బహవః సోఽత్ర జీవతి,
వయాంసి కిం న కుర్వన్తి చక్షాన్స్వోదర పూరణమ్? 23.

తథాచ,— యజ్జీవ్యతే తుణ మపి ప్రథితం మనుష్యై
ర్విజ్ఞానశౌర్యవిభవాదిగుణైః సమేతమ్
తన్నామ జీవిత మిహ ప్రవదన్తి తజ్జ్ఞాః,
కాకోఽపి జీవతి చిరం చ బలిం చ భుక్త్యై. 24.

యో నాత్తనా న చ పరేణ చ బంధవర్గే
దోనే దయాం న కురుతే న చ మర్త్యవర్గే
కిం తస్య జీవితఫలం హి మనుష్యలోకే
కాకోఽపి జీవతి చిరం చ బలిం చ భుక్త్యై. 25.

సుపూరా స్యా త్కునదికా సుపూరో మూషికాజ్ఞానిః
సుసన్తుప్తః కుపురుషః స్వల్పకే నాపి తుష్యతి. 26.

కిచ్చి,— కిం తేన జాతు జాతేన మాతు ర్యోవనహరిణా
ఆరోహతి న యః స్వస్య వంశ స్యాగ్రే ధ్వజో యథా. 27.

పరివర్తిని సంసారే మృతః కో వా న జాయతే?
జాత స్తు గణ్యతే సోఽత్ర యః స్ఫురేచ్ఛ శ్రియాధికః. 28

కిచ్చి, — సంజాతస్య నదీతీరే త స్యాపి తృణస్య జన్మసాఫల్యమ్,
య త్సలిల మజ్జనాతుల జన హస్తాలమ్భనం భవతి. 29.

తేధాన,— స్తిమితోన్న తసఞ్చ రా జనసంతాపహారిణః .
 జాయన్తే విరలా లోకే జలదా ఇవ సజ్జనాః .

నిరతిశయం గరిమాణం తేన జనన్యాః స్మరన్తి విద్వాంసః
య త్కనుపి వహతి గర్భం మహతా మపి యో గురు ర్భవతి. 31.

అప్రకటికృతశక్తిః శక్తోఽపి జన స్తిరస్మిన్యాం లభతే,
నివసన్మన్దరాయణి లక్ష్మ్యో వహ్ని ర్నతు జ్వలితః.— 32.

కరటక ఆహారము:—ఆవాం తావదప్రధానా; తత్క్రిమావయో రనేన వ్యాపారేణ?

ఉక్తార్థః—
అపృష్టాఽత్రాప్రధానా యో బ్రూతే గాఙ్గా పురః కుంధీః
న కేవలమసశమాం లభ్యతే చ విడమ్బనమ్.

తథాచ,— వచ స్తత ప్రయోక్తవ్యం యత్రోక్తం లభతే ఫలమ్,
స్థాయీ భవతి చాత్యంతం రాగః శుక్లపటే యథా.

దమనక ఆహా, మా మైవం వద.

అప్రధానః ప్రధానః స్యా త్స్వేవతే యది పార్థివమ్,
ప్రధానోఽప్యప్రధానః స్యా ద్యది సేవావివర్జితః.

ఉక్తాచ్చ. — ఆసన్న మేవ నృపతి ర్భజతే మనుష్యం
విద్యావిహీన మకులీన మ సంస్కృతం వా;
ప్రాయేణ భూమిపతయః ప్రమదా లతా శ్చ
యః పార్శ్వతో భవతి తం పరివేష్టయన్తి.

తథాచ,— కోపప్రసాద వస్తూని యే విచిన్వన్తి సేవకాః
 ఆరోహన్తి శనైః పశ్యాన్తున్వన్త మపి పార్థివమ్.

37.

పిద్యావతాం మహేచ్ఛానాం శిల్ప విక్రమశాలినామ్
సేవావృత్తివిదాం చైవ నాశ్రయః పార్థివం వినా.

యే జాత్యాదిమహతోత్సాహా నరేంద్రాశ్నో పయాన్తి చ
తేషా మామరణం భిక్షా ప్రాయశ్చిత్తం వినిర్మితమ్.

యే చ ప్రాహు ద్దరాత్తానా దురారాధ్యా మహీభుజః
ప్రమాదాలస్యజాడ్యాని ఖ్యాపితాని నిజాని తైః.

సర్వా న్యామిహా నజా సింహా క్షేప్తౌ పౌషాయై గ్వశీకృతాన్
రాజేతి కియతీ మాత్రా ధీమతా మప్రమాది నామ్. 41.

మిత్ర భేద తన్త్రమ్. క. ౧.

రాజాన మేవ సంశ్రేత్య విద్య న్యాతి పరా జ్ఞతిమ్,
వినా మలయ మన్యత్ర చన్దనం న ప్రరోహతి. 42.

ధవలా న్యాతపత్రాణి వాజిన శ్చ మనూరమాః
సదా మత్తా శ్చ మాతఙ్గాః ప్రసన్నే సతి భూపతౌ. 43.

కరటక ఆహా:— ‘అథ భవాన్ని కర్తుమనాః?’ సోఽబ్రవీత్—‘అ ద్యాస్త
త్స్వామి పిజ్జలకో భీతో భీతపరివార శ్చ వర్తతే. త దేనం గత్వా భయకారణం విజ్ఞా
య స్థివిగ్రహ యా నాసన సంశ్రయ ద్వైధీభావానా మేకతమేన సంవిధాస్యే.” కర
టక ఆహా:—‘కథం వేత్తి భవాన్య ద్భయావిప్రోఽయం స్వామితి?’ సోఽబ్రవీత్—
“జ్ఞేయం కి మత్ర? యతః ఉక్తంచ—

ఉదీరితోఽగ్రః పశు నాపి గృహ్యతే; హయా శ్చ నాగా శ్చ వహన్తి చోదితాః;
అనుక్త మ పూహతి పణ్డితో జనః పరేజ్ఞితజ్ఞానఫలా హి బుద్ధయః. 44.

తథా చ మనుః,—

ఆకారై రిజ్జితై ర్గత్యా చేష్టయా భాషణేన చ
నేత్రవక్త్ర వికారై శ్చ లక్ష్మ్యతేఽన్తర్గతం మనః. 45.

త ద ద్వైనం భయాకులం ప్రాప్య స్వబుద్ధిప్రభావేణ నిర్భయం కృత్వా వశీకృత్య చ
నిజాం సాచివ్యపదవీం సమాసాదయిష్యామి.” కరటక ఆహా:—‘అనభిజ్ఞో భవాన్ సేవా
ధర్మస్య. త త్కథ మేనం వశీకరిష్యసి?’

సోఽబ్రవీత్.—‘కథ మహం సేవానభిజ్ఞః ! మయా హి తాతోత్సర్జ్య క్షీడతాఽ
భ్యాగత సాధూనాం నీతిశాస్త్రం పఠతాం యచ్ఛృణోతం సేవాధర్మస్య సారభూతం హృది
స్థాపితం శూయతామ్. తచ్ఛేదమ్—

సువర్ణపుష్పితాం పృథ్వీం విచిన్వన్తి నరా స్త్రయః
శూర శ్చ కృతవిద్య శ్చ య శ్చ జానాతి సేవితుమ్. 46.

సా సేవా యా ప్రభుహితా గ్రాహ్యో వాక్యవిశేషతః,
ఆశ్రయే త్పార్థివం విద్వాం స్తద్వారే జైవ నాన్యథా. 47.

యో న వేత్తి గుణాన్యస్య న తం సేవేత పణ్డితః,
న హి తస్మా త్ఫలం కిఞ్చిత్ సుకృష్టా దూషరా దివ. 48.

ద్రవ్యప్రకృతి హీనోఽపి సేవ్యః సేవ్యగుణాన్వితః;
భవ త్యాజీవనం తస్మా త్ఫలం కాలాన్తరా దపి. 49.

అపి స్థాణువ దాసీనః శుష్యన్ పరిగతః క్షుధా,
న త్వే వానాత్సమృన్నా ద్వృత్తి మిహేత పణ్డితః. 50.

శ్రీమద్భాగవతం

- సేవకః స్వామినం ద్వేష్టి కృపణం పరుషాక్షరమ్,
ఆత్మానం కిం స న ద్వేష్టి సేవ్యాసేవ్యం న వేత్తి యః. 51.
- య మాత్రేత్య న విశ్రామం తుధార్తా యాన్తి సేవకాః
సోఽర్కవ స్పృపతి స్త్యాజ్యః సదాపుష్పఫలోఽపి సన్. 52.
- రాజమాతరి దేవ్యాం చ కుమారే ముఖ్యమన్త్రిణి
పురోహితే ప్రతీహారే సదా వర్తేత రాజవత్. 53.
- జీ వేతి ప్రబ్రువన్, ప్రోక్తః కృత్యాకృత్య విచక్షణః
కరోతి నిర్వికల్పం యః, స భవే ద్రాజవల్లభః. 54.
- ప్రభుప్రసాదజం విత్తం సుపాత్రే యో నివేదయేత్
వస్త్రాద్య ఇచ్చ దధా త్యజ్ఞే స భవే ద్రాజవల్లభః. 55.
- అన్యఃపురచరై స్సాధకం యో న మన్త్రిం సమాచరేత్,
న కలతైర్న రేన్ద్రీస్య, స భవే ద్రాజవల్లభః. 56.
- ద్యూతం యో యమదూతాభం, హాలాం హాలాహలోపమామ్,
పశ్యేద్దారాన్ వృథాకారాన్, స భవే ద్రాజవల్లభః. 57.
- యుద్ధకారేఽగ్రగో యః స్యాత్ సదా పృష్ఠానుగః పురే
ప్రభో ద్వారాశ్రితో హస్తే స భవే ద్రాజవల్లభః. 58.
- సన్తుతోఽహం విభో ర్నిత్య మితి మత్వా వ్యతిక్రమేత్
కృచ్ఛ్రీష్వపి న మర్యాదాం స భవే ద్రాజవల్లభః. 59.
- ద్వేషిద్వేషపరో నిత్య, మిష్టానా మిష్టకర్తృకృత్,
యో నరో నరనాథస్య స భవే ద్రాజవల్లభః. 60.
- ప్రోక్తః ప్రత్యుత్తరం నాహ విరుద్ధం ప్రభుణా చ యః,
న సమీపే హస త్యుచ్చైః, స భవే ద్రాజవల్లభః. 61.
- యో రణం శరణం తద్వ న్నన్యతే భయవృత్తః,
ప్రవాసం స్వపురావాసం, స భవే ద్రాజవల్లభః. 62.
- న కుర్యా న్నరనాథస్య యోషిద్భిః సహ సజ్జతిమ్,
న నిన్దాం న వివాదం చ, స భవే ద్రాజవల్లభః. 63.

కరటక ఆహా:—‘అథ భవాం స్తత్ర గత్వా కిం తావత్ ప్రథమం వత్సృతి, తత్
తావ దుచ్యతామ్.’ దమనక ఆహా:—

- ఉ త్తరా దు త్తరం వాక్యం వదతాం సమ్ప్రజాయతే,
సువృష్టిగుణసంపన్నా ద్భిజా ద్భిజ మి వాపరమ్. 64.

అపాయసన్దర్శనజాం విపత్తి, ముపాయ సన్దర్శనజాం చ సిద్ధిమ్,
మేధావిమో నీతిగుణప్రయుక్తాం, పురఃస్ఫురన్తీ మివ వణాయన్తి. 65.

ఏకేషాం వాచి శుకవ, దన్యేషాం హృది మూకవత్,
హృది వాచి త థాన్యేషాం, వల్లు వల్లన్తి సూక్తయాః. 66.

న చాహ మప్రాప్తకాలం వక్ష్యే. ఆకర్ణితం మయా నీతిసారం పితుః పూర్వముత్సర్జం
హి నిషేవతా.

అప్రాప్తకాలం వచనం బృహస్పతి రపి బ్రువన్
లభ తే బుద్ధ్యవజ్ఞాన మపమాన ఇచ్చ పుష్కలమ్.— 67.

కరటక ఆహా:—

దురారాధ్యా హి రాజానః పర్వతా ఇవ సర్వదా
వ్యాలాకీర్ణాః సువిషమాః కఠినా దుష్టసేవితాః. 68.

తథాచ,—

భోగినః కఙ్కుకావిష్టాః కుటిలాః క్రూరచేష్టితాః
సుదుష్టా మస్త్రీసాధ్యా శ్చ రాజానః పన్న గా ఇవ. 69.

ద్విజిహ్వః క్రూరకర్షణోఽనిష్ఠా శ్చిద్రానుసారిణః
దూరతోఽపి హి పశ్యన్తి రాజానాం భుజగా ఇవ. 70.

స్వల్ప మ ప్యవమర్శన్తి యేఽభీష్టా హి మహీపతేః
తే వహ్ని వివ దహ్యన్తే పతక్ణాః పాపచేతసః. 71.

దురాకోహం పదం రాజ్ఞాం సర్వలోకనమస్కృతమ్
స్వల్పే నా ప్యపకారేణ బ్రాహ్మణ్య మివ దుష్యతి. 72.

దురారాధ్యాః క్రియో రాజ్ఞాం దురాపా దుష్పరిగ్రహాః
తిష్ఠన్త్యాప ఇ వాధారే చిర మాత్తన్తి సంస్థితాః.— 73.

దమనక ఆహా:— సత్యమే తత్ పరమ్; కిన్తు,

యస్య యస్య హి యో భావ స్తేన తేన సమాచరేత్,
అనుప్రవిశ్య మేధావీ క్షప్ర మాత్మవశం నయేత్. 74.

భర్తు శ్చిత్తానువర్తిత్వం సువృత్తం చానుజీవినామ్
రాక్షసా శ్చాపి గృహ్యన్తే నిత్యం ఛన్దానువర్తిభిః. 75.

సరుషి నృపే స్తుతివచనం, తదభిమతే ప్రేమ, తద్ద్విషి ద్వేషః,
తద్దానస్య చ శంసా, అమస్త్రీతస్త్రీం వశీకరణమ్.— 76.

కరటక ఆహా:— 'య ద్యేవ మభిమతం, తర్హి కివా స్తే పథానః సన్తు; యథా
భిలషిత మనుష్ఠీయతామ్.' నాన్యే ప్రణమ్య కింజలకాభిముఖం ప్రత్యే. అథ ఆగచ్ఛన్తం

దమనక మూలక్య పిల్లలకో ద్వాక్ష్ణ మబ్రవీత్ — “అపసాశ్యతాం వేత్రలతా. అయ
మస్తాకం చిత్తకో మత్రిపుత్రి” దమనకోఽవ్యాహత ప్రవేశః. తత్ ప్రవేశ్యతాం ద్వితీ
యమద్భుతాని” ఇతి. స ఆహ — ‘యథాఽనాదీత్ భవాన్’ ఇతి. అ ధోపసృత్య దమ
నకో నిద్రిస్త ఆననే పిల్లలకం ప్రణమ్య ప్రాప్తానుజ్ఞ ఉపవిష్టః. స తు తస్య నఖకులిశా
లక్ష్మ్యం దక్షిణపాణి ముపరి దత్త్వా మానపురఃసర మువాచ:— ‘అపి కివం భవతః?
కస్తా చ్చిరా ద్విష్టాఽసి?’

దమనక ఆహ:— న కిచ్చే దేవపాదానా మస్తాభిః ప్రయోజనమ్. పరం భవ
తాం ప్రాప్తకాలం వత్తస్యమ్. యత ఉత్తమమధ్యమాధమైః సర్వై రపి రాజ్ఞాం
ప్రయోజనమ్. ఉక్త ఇచ్చ—

దత్తస్య నిష్కృషణకేన నిత్యం, కర్ణస్య కణ్డూయనకేన వాపి,
తృణేన కార్యం భవ తీశ్వరాణాం; కిమద్భు వాఘస్తవతా నరేణ! 77.

తథా వయం దేవపాదానా మన్వయాగతా శృత్యా ఆపత్స్వపి పృష్ట గామినో య ద్యపి
స్య మధికారం న లభామహే తథాఽపి దేవపాదానా మేత ద్యుక్తం న భవతి.
ఉక్త ఇచ్చ—

స్థానే ష్వేవ నియోక్తవ్యా శృత్యా శ్చభరణాని చ,
న హి చూడామణిః పాదే ప్రథవా మీలి బధ్యతే. 78.

యతః,— అనభిష్టో గుణానాం యో న శృత్యై రనుగమ్యతే
ధనాభ్యోఽపి కులీనోఽపి క్రమాయతోఽపి భూపతిః. 79.

ఉక్త ఇచ్చ— అనమైః సమీయమానః సమై శ్చ పరిహీయమాణసత్కారః
ఘరి యో న యజ్యమాన స్త్రిభి రథఃపతిం త్యజతి భృత్యః. 80.

య చ్చావివేకితయా రాజా శృత్యా నుత్తమపదయోగ్యాక్ హీనాధమస్థానే నియోజ
యతి న తే తత్రైవ తిష్ఠన్తి స భూపతే ర్దోషో న తేషామ్. ఉక్త ఇచ్చ—
కనకభూషణసజ్జిహ్వాణోచితో యది మణి స్త్రుపుణి ప్రతిబధ్యతే,
న స వికాతి, న చాపి న శోభతే, భవతి యోజయితు ర్వచనీయతా. 81.

యచ్చ స్వా మ్యేవం వదతి ‘చిరాద్భృశ్య సే’ ఇతి. త దపి శ్రూయతామ్.
సవ్యదక్షిణయో ర్యత్ర విశేషో నాస్తి హస్తయోః
క స్తత్ర క్షణ మప్యార్యో విద్యమానగతి ర్విసేత్. 82.

కాచే మణిం మణౌ కాచం యేషాం బుద్ధి ర్వికల్పితే
న తేషాం సన్నిధౌ శృత్యో నామమాతోఽపి తిష్ఠతి. 83.

పరీక్షకా యత్ర న సస్తి దేశే, నార్ఘ్యై రత్నాని సముద్రజాని,
చిహ్నదేశే కిల చంద్రికాంతం త్రిభి ర్వరాటై ర్విపణన్తి గోపాః. 84.

- లోహితాఖ్యస్య చ మణేః పద్మ రాగస్య చాంతరమ్
యత్ర నాస్తి కథం తత్ర క్రియతే రత్నవిక్రయః? . 85.
- నిర్విశేషం యదా స్వామీ సమం భృత్యేషు వర్తతే
త త్రోద్యమసమగ్ధానా ముత్సాహః పరిహీయతే. 86.
- న వినా పార్థివో భృత్యైః, ర్న భృత్యాః పార్థివం వినా,
తేషాం చ వ్యవహారోఽయం పరస్పరనిబద్ధనః. 87.
- భృత్యై ర్వి నా స్వయం రాజా లోకానుగ్రహకారిభ్యః
మయూఖై రివ దీప్తాంశు స్తేజ స్వ్యపి న శోభతే. 88.
- అరైః సన్ధార్యతే నాభి, ర్నాభౌ చారాః ప్రతిష్ఠితాః,
స్వామిసేవకయో రేవం వృత్తిచక్రం ప్రవర్తతే. 89.
- శరసా విధృతా నిత్యం, స్నేహేన పరిపాలితాః,
కేశా అపి విరజ్యంతే నిఃస్నేహాః, కిం న సేవకాః? 90.
- రాజా తుష్టో హి భృత్యానా మర్థమాత్రం ప్రయచ్ఛతి,
తే తు సమ్మానమాత్రేణ ప్రాణై ర్భృత్యుపమర్శతే. 91.
- ఏవం జ్ఞాత్వా నరేంద్రేణ భృత్యాః కార్యా విచక్షణాః
కులీనాః శౌర్యసంయుక్తాః శక్తా భక్తాః క్రమాగతాః. 92.
- యః కృత్వా సుకృతం రాజ్ఞో దుష్కరం హిత ముత్తమమ్
లజ్జయా వక్తి నో కించి త్తేన రాజా సహాయవాన్. 93.
- యస్మి న్కృత్యం సమావేశ్య నిర్విశజ్జేన చేతసా
ఆస్యతే సేవకః స స్యా త్కలత్ర మివ చాపరమ్. 94.
- యోఽనాహూతః సమభ్యేతి ద్వారి తిష్ఠతి సర్వదా
పృష్టః సత్యం మితం బ్రూతే స భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 95.
- అనాదిష్టోఽపి భూపస్య దృష్టౌ హానికరం చ యః
యతతే తస్య నాశాయ స భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 96.
- తాడితోఽపి దురుక్తోఽపి దణ్డితోఽపి మహీభుజా
యో న చిన్తయతే పాపం స భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 97.
- న గర్వం కురుతే మానే నాపమానే చ తప్యతే
స్వాకారం రక్షయే ద్యస్తు స భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 98.
- న తుధా వీడ్యతే యస్తు నిద్రయా న కదాచన
న చ శీతాతపాద్యై శ్చ స భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 99.

శ్రుత్వా సాంగ్రామికీం వార్తాం భవిష్యాం స్వామినం ప్రతి
ప్రసన్నా స్యో భవే ద్యస్తు స భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 100.

సీమా వృద్ధిం సమాయాతి శుక్లపక్ష ఇవోడురాట్
నియోగసంస్థితే యస్మిన్న భృత్యోఽర్హో మహీభుజామ్. 101.

సీమా సంకోచ మాయాతి వహ్న్నా చర్త ఇ వాహితమ్
స్థితే యస్మిన్న తు త్యాజ్యో భృత్యో రాజ్యం సమీహతా. 102.

అథా సృగాలోఽయ మితి మన్యమానేన మ మోపరి స్వామినా య ద్యవజ్ఞా క్రియతే,
త ద ప్యయుక్తమ్. ఉక్తం చ యతః.—

కాశేయం క్రిమిజం, సువర్ణ ముపలా, దూర్వాఽపి గోరోమతః,
పశ్కా త్తామరసం, శకాద్య ఉదధే, రిన్దీవరం గోమయాత్,
కాష్ఠా దగ్ని, రహేః ఫణా దపి మణి, ర్గోపి త్తతో రోచనా,
ప్రాకాశ్యం స్వగుణోదయేన గుణిమో గచ్ఛన్తి, కిం జన్తనా? 103.

మూషికా గృహజాతాఽపి హస్తవ్యా స్వాపకారిణీ,
భత్యప్రదానై ర్దాద్యారో హితకృ త్ప్రార్థితే జన్తే. 104.

ఏరణ్డభిజ్ఞాం నలైః ప్రభూతై రపి సంచితైః
దారుకృత్యం యథా నాస్తి త దైవాఽజ్ఞైః ప్రయోజనమ్. 105.

కిం భక్తే నాసమర్థేన కిం శక్తే నాపకారిణా
భక్తం శక్తం చ మాం రాజ న్నావజ్ఞాతుం త్వ మర్హసి.— 106.

పిద్గులక ఆహా:—‘భవ త్వేవం తావత్. అసమర్థః సమర్థో వా చిరన్తన స్త్వ మ
స్తాకం మన్త్రిపు త్త్రైః. త ద్విస్రబ్ధం బ్రూహి యత్కించి ద్వక్తుకామః.’ దమనక ఆహా:—
‘దేవ, విజ్ఞాప్యం కించి దస్తి.’ పిద్గులక ఆహా:— ‘తన్ని వేద యాభిప్రేతమ్.’ సోఽ
బ్రవీత్—

అపి స్వల్పతరం కార్యం య ద్భవే త్పుథివీపతేః
తన్న వాచ్యం సభామధ్యే, ప్రోవా చేదం బృహస్పతిః. 107.

త దైకాన్తికే మద్విజ్ఞాప్య మాకర్ణయన్తు దేవపాదాః. యతః,—
షట్కర్ణో భిద్యతే మన్త్రి, శ్చతుష్కర్ణః స్థిరో భవేత్,
తస్మా త్సర్వప్రయత్నేన షట్కర్ణం వర్జయే త్సుధీః.— 108.

అథ పిద్గులకాభిప్రాయజ్ఞా వ్యాఘ్రవృకపురఃసరాః సర్వే తద్వచః సమాకర్ణ్య
సంసది త్త్విణా దేవ దూరీభూతాః. తత శ్చ దమనక ఆహా:— ఉదకగ్రహణార్థం
ప్రవృత్తస్య స్వామినః క మిహ నివృ త్త్యవస్థానమ్? పిద్గులక ఆహ సవిలతుస్థితమ్.—

న కించి దపి' సోఽబ్రవీత్.—'దేవ, య ద్యనాభ్యేయం త త్త్రిషతు. ఉక్తం చ—

చారేషు కించి త్వజనేషు కించి ద్దోష్యం వయస్యేషు సుతేషు కించిత్

యుక్తం న వా యుక్త మిదం విచిన్త్య వదే ద్విపశ్చి న్నహతోఽనురోధాత్.'

త చ్చుత్వా పిఙ్గలకః 'యోగ్యోఽయం దృశ్యతే. త త్కథయామ్యేత స్యాగ్ర ఆత్మ నోఽభిప్రాయమ్. ఉక్తం చ—

సుహృది నిరస్తరచిత్తే, గుణవతి భృత్యేఽనువర్తిని కలత్రే,

స్వామిని సౌహృదయుక్తే, నివేద్య దుఃఖం సుఖీ భవతి.'

110.

ఇతి నిశ్చిత్యాహ—'భో దమనక, శృణోషి శబ్దం దూరా న్నహన్తమ్?' సోఽబ్రవీత్:—

'స్వామిన్, శృణోమి. తతః కిమ్?' పిఙ్గలక ఆహ:—'భద్ర, అహ మచ్ఛా ద్వ నా ద్గన్తు

మిచ్ఛామి.' దమనక ఆహ:—'కస్తాత్?' పిఙ్గలక ఆహ:—'యతోఽద్యాస్త ద్వనే

కి మ ప్యపూర్వం సత్త్వం ప్రవిప్త్వం య స్యాయం మహాశబ్దః శ్రూయతే. తస్య చ శబ్దా

నురూపేణ పరాక్రమేణ భావ్యమ్' ఇతి.

దమనక ఆహ:—'య చ్ఛబ్దమాత్రా దపి భయ ముపగతః స్వామి, త ద ప్య యుక్తమ్. ఉక్తం చ—

అమృతా భిద్యతే సేతు, స్తథా మన్త్రోఽప్యరక్షితః,

వైశున్యా ద్భిద్యతే స్నేహో, భిద్యతే వాగ్భి రాతురః.

111.

త న్న యుక్తం స్వామినః పూర్వోపాన్వితం వనం త్యక్తుమ్. యతో భేరి వేణు వీణా

మృదంగ తాల పటహ శబ్ధ కాహలాదిభేదేన శబ్దా అనేకవిధా భవన్తి. త న్న కేవలా

చ్ఛబ్దమాత్రా దపి భేతవ్యమ్. ఉక్తం చ—

అత్యుత్కృతే చ రాదే చ శత్రౌ ప్రాప్తే న హీయతే

ధైర్యం యస్య మహీనాథో న స యాతి పరాభవమ్.

112.

దర్శితభయేఽపి ధాతరి ధైర్యధ్వంసో భవే న్న ధీరాణామ్,

శోషితసరసి నిదాఫే నితరా మే వోద్ధతః సిన్ధుః.

113.

తథా చ,— యస్య న విపది విషాదః సంపది హ్వో రణే న భీరుత్వమ్

తం భువనత్రయతిలకం జనయతి జననీ సుతం విరలమ్.

114.

తథా చ,— శక్తివైకల్యనమ్రస్య నిఃసారత్వా ల్లఘీయనః

జన్తి నో మానహీనస్య తృణస్య చ సమా గతిః.

115.

అపి చ,— అన్యప్రతాప మాసాద్య యో దృఢత్వం న గచ్ఛతి

జతుజాభరణ స్యేవ యాపే ణాపి హి తస్య కిమ్?

116.

తదేవం జ్ఞాత్వా స్వామినా ధైర్యవష్టమ్భః కార్యః. న శబ్దమాత్రా ద్భేతవ్యమ్.
ఉ క్తం చ—

“పూర్వ మేవ మయా జ్ఞాతం పూర్ణ మే త ద్ధి మేదసా
అన ప్రవిశ్య విజ్ఞాతం యావచ్చర్చ చ దారు చ.”

117.

పిఙ్గలక ఆహా:—‘కథ మే తత్.’ సోఽబ్రవీత్.—

నక్ష్త్రభేదో

కథా. ౨.

క శ్చిద్గోమాయు గ్నామ సృగాలః క్షుత్క్షామకణ్ఠ ఇత స్తతః పరిభ్రమ న్వనే
నైన్యద్వయసంగ్రామభూమి మపశ్యత్. తస్యాం చ దున్దుభేః పతితస్య వాయువశా ద్వ
ల్లీశాఖాగ్నౌ ర్హస్యమానస్య శబ్ద మశృణోత్. అథ క్షుభితహృదయ శ్చిన్తయామాస.—
‘అహో, వినష్టోఽస్మి. త ద్యావ న్నాస్య ప్రోచ్ఛారిత శబ్దస్య నృప్తిగోచరే గచ్ఛామి,
తావ దన్యతో వ్రజామి. అథవా నైత ద్యుజ్యతే సహ నైవ పితృవైతామహమ్ వనం
త్యక్తుమ్. ఉ క్తం చ—

భయే వా యది వా హర్షే సంప్రాప్తే యో విమర్శయేత్

కృత్యం న కురుతే వేగా న్న స సంతాప మాప్నుయాత్.

118.

త త్తావ జ్ఞానామి క స్యాయం శబ్దః. ధైర్య మాలమ్భ్య విమర్శయ న్యావ న్నన్దం మన్దం
గచ్ఛతి తావ ద్దున్దుభి మపశ్యత్. స చ తం పరిజ్ఞాయ సమీపం గత్వా స్వయ మేవ
కాతుకా దతాడయత్. భూయ శ్చ హ్నా దచిన్తయత్— ‘అహో, చిరా దేత
దస్తాకం మహ ద్భోజన మాపతితమ్. తన్నూనం ప్రభూత మాంసమేదోఽస్పృగ్భిః పరి
పూరితం భవిష్యతి.’ తతః పరుషచర్తావగృణోతం త త్కథ మపి విదా రైకదేశే చిద్రం
కృత్వా సంహృష్టమనా మధ్యే ప్రవిష్టః. పరం చర్తవిదారాతో దంష్ట్రాభ్రజః సమజని.
అథ నిరాశీభూత స్తద్దారుశేష మవలోక్య క్లోక మేన మపత్ ‘పూర్వ మేవ మయా
జ్ఞాతమ్’ ఇతి. తతో న శబ్దమాత్రా ద్భేతవ్యమ్.

పిఙ్గలక ఆహా:—‘భోః, ప శ్చాయం మమ సర్వోఽపి పరిగ్రహో భయవ్యాకు
లితమనాః పలాయతు మిచ్ఛతి. త త్కథ మహం ధైర్యవష్టమ్భం కరోమి?’ సోఽ
బ్రవీత్— ‘స్వామిన్, నైషా మేష దోషః, యతః స్వామిసదృశా ఏవ భవన్తి భృ
త్యాః. ఉ క్తం చ—

అశ్వః శస్త్రం శాస్త్రం వీణా వాణీ నర శ్చ నారీ చ

పురుషవిశేషం ప్రాప్తా భవ న్త్యయోగ్యా శ్చ యోగ్యా శ్చ.

119.

త త్పౌరుషవష్టమ్భం కృత్వా త్వం తావద్దత్తైవ ప్రతిపాలయ యావ దహ మేతచ్ఛబ్ద
స్వరూపం జ్ఞాత్వాగచ్ఛామి. తతః పశ్చ ద్యధోచితం కార్యమ్.’ ఇతి. పిఙ్గలక ఆహా:—

‘కిం తత్ర భవా న్నస్తు ముత్సహతే?’ స ఆహ— “కిం స్వామ్యాదేశా త్సదభ్యుత్యస్య కృత్యాకృత్య మస్తి? ఉక్తం చ.—

స్వామ్యాదేశా త్సదభ్యుత్యస్య న భీః సంజాయతే క్వచిత్,
ప్రవిశే న్తుఖి మాహేయం, దుస్తదం వా మహాణవమ్. 120.

తథా చ, స్వామ్యాదిష్ట స్తు యో భృత్యః సమం విషమ మేవ చ
మన్యతే న స సంధార్యో భూభుజా భూతి మిచ్ఛతా.” 121.

పిఙ్గలక ఆహః— ‘భద్ర, య ద్యేవం త ద్గచ్ఛ; శివా స్తే పథ్నానః సన్తు.’ ఇతి.
దమనకోఽపి తం ప్రణమ్య సంజీవకశబ్దానుసారీ ప్రతస్థే.

అథ దమనకే గతే భయవ్యాకులమనాః పిఙ్గలక శ్చింతయామాస— “అహో, న
శోభనం కృతం మయా, య త్తస్య విశ్వాసం గ త్వాత్తాభిప్రాయో నివేదితః. కదాచి
ద్దమనకోఽయ ముభయవేతనో భూత్వా మ మోపరి దుష్టబుద్ధిః స్యా దభ్యిప్రాధికార
త్వాత్. ఉక్తం చ.—

యే భవన్తి మహీపస్య సమ్మానితవిమానితాః
యతస్తే తస్య నాశాయ కులీనా అపి సర్వదా. 122.

త త్రైవ దస్య చిక్షీతం వేత్తుం స్థానాంతరం గత్వా ప్రతిపాలయామి. కదాచి ద్దమనక
స్త మాదాయ మాం వ్యాపాదయితు మిచ్ఛతి. ఉక్తం చ.—

న వధ్యస్తే హ్యవిశ్వస్తా బలిభి ర్దుగ్ధలా అపి,
విశ్వస్తా స్తేవ వధ్యస్తే బలవన్తోఽపి దుర్బలైః. 123.

బృహస్పతే రపి ప్రాజ్ఞో న విశ్వాసే వ్రజే న్నరః,
య ఇచ్ఛే దాత్త నో వృద్ధి మాయుష్యం చ సుఖాని చ. 124.

శపథైః సంధిత స్యాపి న విశ్వాసే వ్రజే ద్రిపోః,
రాజ్యలాభోద్యతో వృత్రః శక్రేణ శపథై ర్హతః. 125.

న విశ్వాసం వినా శత్రు ర్దేవానా మపి సిద్ధ్యతి,
విశ్వాసా త్త్రిదశేంద్రిణ దితే ర్గోభ విచారితః.” 126.

ఏవం సంప్రధార్య స్థానాంతరం గత్వా దమనకమాగ్గ మవలోకయ న్నే కాకీ తస్థా.

దమనకోఽపి సంజీవకసకాశం గత్వా వృషభోఽయ మితి పరిజ్ఞాయ హృష్టమనా
వృచింతయత్— “అహో, శోభన మాపతితమ్. అనే నైతస్య సంధివిగ్రహచ్ఛారేణ మమ
పిఙ్గలకో వశ్యో భవిష్య తీతి. ఉక్తం చ.—

న కాలీన్యా న్న సోహగ్దా న్నృపో వాక్యే ప్రవర్తతే
మన్త్రిణాం, యావ దభ్యేతి వ్యసనం శోక మేవ. చ. 127.

స దై వాపద్ధతో రాజా భోగ్యో భవతి మన్త్రిణామ్,

అత ఏవ హి వాఙ్మన్త్రి మన్త్రిణః సాపదం నృపమ్.

128.

యథా నేచ్ఛతి నీరోగః కదాచి త్సుచికిత్సకమ్,

త థాపద్రహితో రాజా సచివం నాభివాఙ్మన్త్రి.”

129.

ఏవం విచిన్తయ నిజ్జలకాభిముఖః ప్రతస్థే. పిజ్జలకోఽపి త మాయాన్తం ప్రేక్ష్య స్వాకా
రం. రక్ష న్యథాపూర్వ మవస్థితః. దమనకోఽపి పిజ్జలక సకాశం గత్వా ప్రణ మ్యోపవిష్టః.
పిజ్జలక ఆహః—‘కిం దృష్టం భవతా త త్సత్త్వమ్.’ దమనక ఆహః—‘దృష్టం స్వామి
ప్రసాదాత్.’ పిజ్జలక ఆహః—‘అపి సత్యమ్?’ దమనక ఆహః—‘‘కిం స్వామిపాదానా
మగ్రేఽసత్యం విజ్ఞాప్యతే? ఉ క్తం చ.—

అపి స్వల్ప మసత్యం యః పురో వదతి భూభుజామ్

దేవానాం చ వినశ్యేత స ద్రుతం సుమహా నపి.

130.

తథా చ,— సర్వదేవమయో రాజా మనునా సంప్రకీర్తితః,

తస్మాత్తం దేవవ త్పశ్యేన్న వ్యలీకేన కర్హిచిత్.

131.

సర్వదేవ మయ స్వాపి విశేషో నృపతే రయమ్

శుభాశుభఫలం సద్యో నృపా, దేవా ద్భవాన్తరే.”

132.

పిజ్జలక ఆహః—‘‘సత్యం దృష్టం భవిష్యతి భవతా. న దీనోపరి మహాన్తః కుప్య స్తీతి
న త్వం తేన నిపాతితః. యతః.

తృణాని మోన్మూలయతి ప్రభజ్ఞా మో మృమాని నీచైః ప్రణతాని సర్వతః

స్వభావ ఏ వోన్న తచేతసా మయం మహా న్తహ త్వేవ కరోతి విక్రమమ్. 133.

అపి చ,— గణ్డస్థలేషు మదవారిషు బద్ధరాగ

మ త్తభ్రమద్భ్రమరపాదతలాహతోఽపి,

కోపం న గచ్ఛతి నితాన్తబలోఽపి నాగ;

స్తుల్యే బలే తు బలవా న్పురికోప మేతి.”

134.

దమనక ఆహః—‘అ స్తేవం స మహాత్మా, వయం కృపణాః, తథాఽపి స్వామి యది
కథయతి తతో భృత్యత్వే నియోజయామి.’ పిజ్జలక ఆహ సోచ్ఛాన్వసమ్—‘కిం భవా
న్మక్నో త్వేవం కర్తుమ్?’ దమనక ఆహః—‘కి మసాధ్యం బుద్ధే రస్తి? ఉ క్తం చ,—

న త చ్ఛస్తైర్న నాగేన్ద్రైర్న హమైర్న పదాతిభిః

కార్యం సంసిద్ధి మభ్యేతి యథా బుద్ధ్యా ప్రసాధితమ్’

235.

పిజ్జలక ఆహః—‘య ద్యేవం త వ్యూమాత్యపదే ఽధ్యారోపిత స్త్వమ్. అద్య ప్రభృతి
ప్రసాదనిగ్రహాదికం త్వ యైవ కార్య మితి నిశ్చయః.’

అథ దమనకః సత్వరం గత్వా సాక్షేపం త మిద మాహ— ‘ఏ హ్యేహి దుష్ట
వృషభ, స్వామి పిజ్జలక స్త్వా మాకారయతి. కిం నిశ్శుక్లో భూత్వా ముహుర్ముహు
ర్నదసి వృథా?’ ఇతి. త చ్చుత్వా సంజీవకోఽబ్రవీత్— ‘భద్ర, కోఽయం పిజ్జలకః?’
దమనక ఆహః— ‘కిం స్వామినం పిజ్జలక మపి న జానాసి! త త్క్షణం ప్రతిపాలయ.
ఫలే నైవ జ్ఞాస్యసి. న న్వయం సర్వమృగపరివృతో వటతలే స్వామి పిజ్జలక నామా
సింహ స్తిష్ఠతి.’ త చ్చుత్వా గతాయుష మివాత్మానం మన్యమానః సంజీవకః పరం
విషాద మగమత్. ఆహ చ— ‘భద్ర, భవా న్సాధుసమాచారో వచనపటుశ్చ దృశ్యతే,
త ద్యది మా మవశ్యం తత్ర నయసి త దభయప్రదానేన స్వామినః సకాశా త్ప్రసాదః
కారయితవ్యః.’ దమనక ఆహః— ‘భోః, సత్య మభిహితం భవతా. నీతి రేషా. యతః,

పర్యంతో లభ్యతే భూమేః సముద్రస్య గిరే రపి,

న కథం చి న్తహీపస్య చిత్తాంతః కేనచి త్క్వచిత్.

186.

త త్త్వ మత్రైవ తిష్ఠ యావ దహం తం సమయే దృష్ట్వా తతః పశ్యా త్త్వా మాన
యామి” ఇతి.

తథా ౭నుష్ఠితే దమనకః పిజ్జలక సకాశం గ త్వేద మాహః— ‘స్వామిన్, న
త త్ప్రకృతం స త్త్వమ్. స హి భగవతో మహేశ్వరస్య వాహనభూతో వృషభః.’
ఇతి. మయా పృష్ట ఇద మూచే— ‘మహేశ్వరేణ పరితుష్టేన కాలిన్దీపరిసరే శషపగ్రాణి
భక్షయితుం సమాదిప్తః. కిం బహుశా. మమ ప్రద త్తం భగవతా క్రీడాగ్ధం వన మిదమ్.’
పిజ్జలక ఆహ సభయమ్— ‘సత్యం జ్ఞాతం మయా ౭ధునా. న దేవతాప్రసాదం వినా
శషభోజినో వ్యాలాకీర్ణ ఏవంవిధే వనే నిశ్శుక్లా నదస్త్రా భ్రమంతి. తత స్త్వయా
కి మభిహితమ్?’ దమనక ఆహః— ‘స్వామిన్, ఏత దభిహితం మయా ‘య దేత ద్వనం
చణ్డికావాహనభూతస్య మత్స్వామినః పిజ్జలక నామ్నః సింహస్య విపర్యాభూతమ్, త
ద్భవా నభ్యాగతః ప్రియోఽతిథిః. త త్తస్య సకాశం గత్వా భాతృన్నేహే నైకత్ర
భక్షణపానవిహరణక్రియాభి రేకస్థానాశ్రయేణ కాలో నేయః’ ఇతి. తత స్తే నాపి
సర్వ మేత త్ప్రతిపన్నమ్, ఉ క్తం చ సహర్షమ్— ‘స్వామినః సకాశా దభయదక్షిణా
దాపయితవ్యా’ ఇతి. త దత్ర స్వామి ప్రమాణమ్. త చ్చుత్వా పిజ్జలక ఆహః—
‘సాధు సుమతే, సాధు! మన్త్రిశ్రోత్రియ, సాధు! మమ హృదయేన సహ సంమన్త్రియ
భవ తేద మభిహితమ్. త ద్దత్తా మయా త స్యాభయదక్షిణా. పరం సోఽపి మదర్థే
౭భయదక్షిణాం యాచిత్వా ద్రుతతర మానీయతామ్’ ఇతి. అథ సాధు చేద
ముచ్యతే.—

అస్తాసారై రక్షతిరై రచ్చిదైః సుపరీక్షితైః

మన్త్రిభి ధార్యతే రాజ్యం సుస్తమైభి రివ మన్దిరమ్.

137.

తథాచ,— మన్త్రిణాం భిన్న సంధానే, భిషజాం సాన్నిపాతికే,

కర్తణి వ్యజతే ప్రజ్ఞా, స్వస్థే కో వా న పణ్డితః.

138.

దమనకోఽపి తం ప్రణమ్య సంజీవకసకాశం ప్రస్థితః సహర్ష మచిన్తయత్ — “అహో, ప్రసాద సముఖో నః స్వామి వచనవశగ శ్చ సంవృత్తః. తన్నాస్తి ధన్యతరో మమ. ఉక్తం చ.—

అమృతం శిశిరే వహ్ని, రమృతం ప్రియదర్శనమ్,

అమృతం రాజసమ్తాన మమృతం క్షీరభోజనమ్.”

139.

అథ సంజీవకసకాశ మాసాద్య సప్రశ్రయ మువాచ— “భో మిత్ర, ప్రార్థితో ఽసౌ మయా భవదర్థే స్వా మ్యభయప్రదానమ్. త ద్విస్రబ్ధం గమ్యతా మితి. పరం త్వయా రాజప్రసాద మాసాద్య మయా సహ సమయధర్తేణ వర్తితవ్యమ్. న గర్వ మాసాద్య స్వప్రభుతయా విచరణీయమ్. అహ మపి తవ సంకేతేన సర్వాం రాజ్యధురా మమాత్యపదవీ మాశ్రే త్యోద్ధరిష్యామి. ఏనం కృతే ద్వయో రప్యవయో రాజ్యలక్ష్మీ కోభిగ్యా భవిష్యతి. యతః.

ఆఖేటకస్య ధర్తేణ విభవాః స్యు ర్వశే నృణామ్

నృప్రజాః ప్రేరయ త్యేకో హ స్త్యన్యోఽత్ర మృగా నివ.

140.

తథాచ,— యో న పూజయతే గర్వా దుత్తమాధమ మధ్యమాన్

భూపసమ్తానమాన్యోఽపి భశ్యతే దన్తిలో యథా.”

141.

సంజీవక ఆహః— ‘కథ మేతత్.’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. 3.

అస్మిన్ గ్రంథే ౧౦౦ శ్లోకములు

అ స్త్యత్ర ధరాతలే వర్ధమానం నామ నగరమ్. తత్ర దన్తిలో నామ నానా భాణ్ణపతిః సకలపురనాయకః ప్రతివసతి స్త్. తేన పురకార్యం నృపకార్యం చ కుర్వతా తుష్టిం నీతా స్తత్పురవాసినో లోకా నృపతి శ్చ. కిం బహునా. న కోఽపి తాదృ క్షే నాపి చతురో దృష్టో నాపి శ్రుతో వేతి. అథవా సాధు చేద ముచ్యతే.—

నరపతిహితకర్తా ద్వేష్యతాం యాతి లోకే,

జనపదహితకర్తా త్యజ్యతే పార్థివేన్ద్రైః,

ఇతి మహతి విరోధే వర్తమానే సమానే,

నృపతిజనపదానాం దుర్లభః కార్యకర్తా.

142.

అ ధైవం గచ్ఛతి కాలే దన్తిలస్య కదాచి ద్వివాహః సంప్రవృత్తః. తత్ర తేన సర్వే పురనివాసిన్యో రాజసంబన్ధిలోకా శ్చ సమ్మానపురస్సర మామన్త్రైః భోజితా వస్త్రాదిభిః సత్కృతా శ్చ. తతో వివాహానన్తరం రాజా సాన్తఃపురః స్వగృహ మానీ యాభ్యర్చితః. అథ తస్య నృపతే గృహసమ్మార్జనకర్తా గోరమ్భా నామ రాజసేవకో గృహాయతోఽపి తే నానుచితస్థాన ఉపవిష్టోఽపజ్ఞయాఽర్థచన్ద్రం దత్త్వా నిస్సారితః. సోఽపి తతః ప్రభృతి నిశ్వస న్నపమానా న్నరాత్రా వపిశేతే. “కథం మయా తస్య భాణ్డపతే రాజప్రసాదహానిః కర్తవ్యా? అథవా కి మసేన వృథా శరీరభోషణేన? న కించిన్తయా త స్యాపకర్తుం శక్యమ్. అథవా సా ధ్విదముచ్యతే..—

యో హ్యపకర్తు మశక్తః మప్యతి కి మసౌ నరోఽత్ర నిర్లజ్జః,
ఉత్పతితోఽపి హి చణకః శక్తః కిం భ్రాష్ట్రకం భక్తుమ్.” 143.

ఇతి చిన్తయ న్నా స్తే.—

అథ కదాచి త్పుత్ర్యాషే యోగనిద్రాం గతస్య రాజ్ఞః శయ్యాన్తే మార్జనం కుర్వ న్నిద మాహ—‘అహో దన్తిలస్య మహ ద్దృష్టత్వం య ద్రాజమహిషీ మాలిన్గతి!’ త చ్ఛ్రిత్యా రాజా ససంభ్రమ ముత్థాయ త మువాచ—‘భో భో గోరమ్భా, సత్య మే తత్, య త్వయా జల్పితమ్? కిం దేవీ దన్తిలేన సమాలిన్గితా?’ ఇతి. గోరమ్భః ప్రాహ—‘దేవ, రాత్రిజాగరణేన ద్యూతాసక్తస్య మే బలా నిద్రా సమాయాతా. త న్న వేద్మి కిం మ యాభిహితమ్.’ రాజా సేర్ష్యం స్వగతమ్— “ఏష తావ దస్మ ద్దృషోఽప్రతిహతగతిః. తథా దన్తిలోఽపి. త త్కదాచి దనేన దేవీ సమాలిన్గ్య మానా దృష్టా భవిష్యతి. తే నేద మభిహితమ్. ఉక్తం చ.—

య ద్వాఞ్చతి దివా మర్యో వీక్షతే వా కరోతి వా
త త్స్వప్నేఽపి తదభ్యాసా ద్భూతే వాథ కరోతి వా. 144.

తథాచ,— శుభం వా యది వా పాపం య స్మృణాం హృది సంస్థితమ్
సుగూఢ మపి తజ్జ్ఞేయం స్వప్న వాక్యా త్తథా మదాత్. 145.

అథవా స్త్రీణాం విషయే కోఽత్ర సందేహః!

జల్పన్తి సార్థ మసేన, పశ్యన్త్యన్యం సవిభ్రమాః,
హృద్గతం చిన్తయన్త్యన్యం, ప్రియః కో నామ యోషితామ్ ! 146.

అన్య చ్చ,— ఏకేన స్త్రితపాటలాధరయచో జల్పన్త్యనల్పక్షరం,
వీక్షన్తేఽన్య మితః స్ఫుటత్కుముదినీపుల్లోల్లసల్లోచనాః,
దూరోదారచరిత్ర చిత్రవిభవం ధ్యాయన్తి చాన్యం ధియా,
కేనేత్థం పరమార్థతోఽర్థవదివ ప్రేమాస్తి వామభూవామ్! 147.

- తథా చ,— నాగ్నిస్తృప్యతి కాష్ఠానాం, నాపగానాం మహోదధిః,
నాస్తకః సర్వభూతానాం, న పుంసాం వామలోచనా. 148.
- రహో నాస్తి, క్షణో నాస్తి, నాస్తి ప్రార్థయితా నరః,
తేన నారద నారీణాం సతీత్వ ముపజాయతే. 149.
- యో మోహో స్తస్యతే మూఢో రక్తేయం మమ కామినీ
స తస్యా వశగో నిత్యం భవే త్క్రిడాశకు స్తవత్. 150.
- తాసాం వాక్యా న్యకృత్యాని స్వల్పాని సుగురూ ణ్యాపి,
కరోతి యః కృతే గ్లోకే లఘుత్వం యాతి సర్వతః. 151.
- స్త్రీయం చ యః ప్రార్థయతే, సన్నికర్షం చ గచ్ఛతి,
ఈష చ్చ మరుతే సేవాం, త మే వేచ్ఛన్తి యోషితః. 152.
- అనర్థిత్వా స్తనుష్యాణాం భయా త్పరిజనస్య చ
మర్యాదాయా మమర్యాదాః స్త్రీయ స్తిస్త్వన్తి సర్వదా. 153.
- నాసాం కచ్ఛి దగమ్యోఽస్తి, నాసాం చ వయసి స్థితిః,
విరూపం రూపవన్తం వా పుమా నిత్యేవ భుజ్జతే. 154.
- రక్తో హి జాయతే భోగ్యో నారీణాం శాటకో యథా,
ఘృత్యతే యో దశాలమ్బి నితమ్బే వినివేశితః. 155.
- అలక్తకో యథా రక్తో నిష్పీడ్య పురుష స్తథా
అబలాభే ర్బలా ద్ర క్తః పాదమూలే నిపాత్యతే.” 156.

ఏవం స రాజా బహువిధం విలప్య తత్ప్రభృతి దన్తిలస్య ప్రసాదపరాజ్ఞుఖః సం
జాతః. కిం బహునా, రాజద్వారప్రవేశోఽపి తస్య నివారితః. దన్తిలోఽప్యకస్తా
దేవ ప్రసాదపరాజ్ఞుఖ మవనిపతి మవలోక్య చింతయామాస— “అహో, సాధు చేద
ముచ్యతే.—

- కోఽర్థో నాస్తి స గర్వితో? విషయిణః క స్యాపదోఽస్తం గతాః?
స్త్రీభిః కస్య స ఖడ్జితం భువి మనః? కో నామ రాజ్ఞాం ప్రియః?
కః కాలస్య స గోచరాన్తరగతః? కోఽర్థి గతో గౌరవం?
కో వా దుర్జనవాగురాసు పతితః క్షేమేణ యాతః పుమాన్?

157.

- తథా చ,— కాకే శాచం, ద్యూతకారే చ సత్యం,
సప్తే జ్ఞాన్తి, స్త్రీషు కామోపశాన్తి,
క్షీణే ధైర్యం, మద్యపే త త్వచిన్తా,
రాజా మిత్రం, కేన దృష్టం శ్రుతం వా!

158.

అపరం మయాస్య భూపతే రథ వాన్య స్యాపి కస్యచి ద్రాజసంబంధినః స్వప్నేఽపి నా నిష్టం కృతమ్. తత్కిమే తత్, పరాజ్ఞుభో మాం ప్రతి భూపతిః" ఇతి. ఏవం తం దన్తిలం కదాచి ద్రాజద్వారే విష్కంభితం విలోక్య సమర్జనకర్తా గోరమ్భా విహస్య ద్వారపాలా నిద మూచే— 'భో భో ద్వారపాలాః, రాజప్రసాదాధిష్ఠితోఽయం దన్తిలః స్వయం నిగ్రహానుగ్రహకర్తా చ. తదనేన నివారితేన యథాహం తథా యూయం మ ప్యర్థచన్ద్రభాజినౌ భవిష్యథ.' తచ్ఛ్రుత్వా దన్తిలః శ్చింతయామాస— 'నూన మిద మస్య గోరమ్భస్య చేష్టితమ్. అథవా సాధ్వీద ముచ్యతే.—

అకులీనౌఽపి మూర్ఖౌఽపి భూపాలం యోఽత్ర నేవతే

అపి సమ్మానహీనౌఽపి స సర్వత్ర ప్రపూజ్యతే.

159.

అపి కాపురుషో భీరుః స్యాచ్ఛేన్నృపతి నేవకః

తథాఽపి న పరాభూతిం జనా దాప్నోతి మానవః."

160.

ఏవం స బహువిధం విలప్య విలతుమనాః సోద్వేగో గతప్రభావః స్వగృహం గత్వా నిశాముఖే గోరమ్భ మాహూయ వస్త్రయుగలేన సమ్మాన్యేద మువాచ— 'భద్ర మయా న తదా త్వం రాగవశా నిస్సారితః. యత స్త్వం బ్రాహ్మణానా మగ్రతోఽనుచితస్థానే సముపవిష్టో దృష్ట ఇ త్యపమానితః. తత్తమ్యతామ్.' పోఽపి స్వగృహం రాజ్యోపమం త ద్వస్త్రయుగల మాసాద్య పరం పరితోషం గత్వా త మువాచ— 'భోః శ్రేష్ఠిక్, త్వాన్తం మయా తే తత్. త దస్య సమ్మానస్య కృతే పశ్య మే బుద్ధి ప్రభావం రాజప్రసాదం చ.' ఏవ ముక్త్వా సపరితోషం నిష్కాన్తః. సాధు చేద ముచ్యతే.—

స్తోకే నౌన్నతి మాయాతి, స్తోకే నాయా త్యభోగతిమ్,

అహో సుసదృశీ చేష్టా తులాయప్టేః ఖిలస్య చ.

161.

తతః శ్చాన్యేద్యుః స గోరమ్భా రాజకులే గత్వా యోగనిద్రాం గతస్య భూపతేః సంమార్జనక్రియాం కుర్వ నిద మాహః— 'అహో అవివేకోఽస్సద్భూపతేః, య త్పురోహితస్సగ మాచరం శ్చిగ్భటిభక్షణం కరోతి. తచ్ఛ్రుత్వా రాజా సవిస్మయం త మువాచః— 'రే రే గోరమ్భ, కి మప్రస్తుతం లపసి. గృహకర్తకరం మత్వా త్వాం న వ్యాపాదయామి. కిం త్వయా కదాచి దహ మేవం విధం కర్త సమాచర ద్వేషః?' సోఽబ్రవీత్— 'దేవ, ద్యూతాసక్తస్య రాత్రిజాగరణేన సమ్మార్జనం కుర్వాణస్య మమఽలా నిద్రా సమాయాతా. తదధిష్ఠితేన మయా కించి జ్వలితమ్, త స్స వేద్మి. త త్ప్రసాదం కరోతు స్వామీ నిద్రాపరవశస్య.' ఇతి. ఏవం శ్రుత్వా రాజా చిన్తి తవాన్— 'యన్తయా జన్తాన్తరే పురోహితస్సగం కుర్వతా కదాపి చిగ్భటికా న

సమీక్షా, తద్వ్యభాసం వ్యతికరోఽసంభావ్యో మ మానేన మూఢేన వ్యాహృతః, యథా క్షణం స్యా తితి నిశ్చయః. త స్తయా న యుక్తం కృతం య త్న వరాకః సమ్మా కేన నియోజితః. స తాదృక్పురుషాణా మేవంవిధం చేష్టితం సమ్భవ్యతే. తదభావేన నాదకృత్యాని పాదకృత్యాని చ సర్వాణి శిథిలతాం వ్రజంతి. ఏవమనేకథా విమృశ్య క్షణిలం సమాహూయ నిజాన్యవస్తాభిరణాదిభిః సంయోజ్య స్వాధికారే నియోజయా మాన. అతోఽహం బ్రవీమి:— 'యో న పూజయతే గర్వాత్' ఇతి.

సంజీవక ఆహ:— 'భద్ర, ఏవ మే వైతత్. య ద్భవతాఽభిహితం త దేవ మనగా క్తవ్యమ్' ఇతి. ఏవ మభిహితే దమనక స్త మాదాయ పిష్టలకసకాశ మగమత్. అనా చ:— 'దేవ, ఏవ మయాఽనీతః స సంజీవకః. అధునా దేవః ప్రమాణమ్.' సంజీవ కోఽపి తం సాదరం ప్రణ మ్యాగ్రతః సవినయం స్థితః. పిష్టలకోఽపి తస్య పీనాయత క్షణేనో నభవలికాలంకృతం దక్షిణపాదే ముపరి దత్త్వా మానపురస్సర. మువాచ:— 'అపి కం భవతే. కుత స్త్వ మస్మి న్నవే విజనే సమాయతోఽసి.' తే నా ప్యాత్స వృత్తాన్తః కథితః. యథా వ్యధానేన సహ వియోగః సంజాత స్తథా సర్వం నివేది తమ్. త చ్ఛృత్వా పిష్టలకః సాదరతనం త మువాచ:— 'వయస్య, న భేతవ్యమ్. మద్భుజపక్షానపరిరక్షితేన యథేచ్ఛం త్వయాఽధునా వర్తితవ్యమ్. అస్య చ్ఛ, నిత్యం మత్సమీపవర్తినా భావ్యమ్. యతః కారణాద్భవ్యాపాయం రాద్రసత్త్వనిషేవితం వనం గమనా మపి సత్త్వానా మసేవ్యమ్, కుతః శష్పభోజినామ్.' ఏవ ముక్త్వా సకలమృగ పరివృతో యమునాకచ్ఛ మవతీ ర్యోదకగ్రహణం కృత్వా స్వేచ్ఛయా తదేవ వనం ప్రవిష్ట. తత శ్చ కరటకదమనకనిక్షి ప్రరాజ్యభారః సంజీవకేన సహ సుభాషితగోష్ఠీ మనుభవ న్నాన్తే. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

యదృచ్ఛయా త్యుపనతం సకృ త్సజ్జన సజ్జతమ్

భవ త్యజర మత్యంతం నాభ్యాసక్రమ మీక్షతే.

162.

సంజీవకేన పృథేకకాస్త్రానగాహనా దుత్పన్నబుద్ధిప్రాగల్భ్యేన స్తోక్తై రేవాహూభి ర్భూతయతిః పిష్టలకో ధీమాం స్తథా కృతో యథాఽరణ్యధర్మాద్వియోజ్య గ్రామ్యధర్మేషు నియోజితః. కిం బహునా ప్రత్యేహం పిష్టలకసంజీవకావేవ కేవలం రహసి మన్త్రయతః. కేన, సర్వోఽపి మృగజనో మారీభూత స్తిష్ఠతి. కరటకదమనకా వపి ప్రవేశం న లభతే. అస్య చ్ఛ, సింహపరాక్రమాభావా త్సర్వోఽపి మృగజన స్తా చ సృగాలా త్సుధా వ్యాధిబాధితా ఏకాం విశ మాప్రిత్య స్థితాః. ఉక్తంచ.—

శలహీనం నృపం శృత్యాః కలీన మపి చోన్నతమ్

సంత్యజ్యాఽన్యత్ర గచ్ఛన్తి శుష్కం వృక్ష మి వాణ్ణజాః.

163.

తథాచ,— అపి సమ్మానసంయుక్తాః కులీనా భక్తితత్పరాః
వృత్తిభక్తౌ న్నహీపాలం త్యజన్త్యేవ హి నేవకాః. 164.

అన్యచ్ఛ,— కాలాతిక్రమణం వృత్తే ర్యో న కుర్వీత భూపతిః
కదాచి త్తం న ముఞ్చన్తి భర్త్సితా అపి నేవకాః. 165.

తథా న కేవలం నేవకా ఇత్థంభూతా యావత్సమస్తమ ప్యేత జ్జగత్పరస్పర భక్షణార్థం సామాదిభి రుపాయై స్తిష్యతి. త ద్యథా,—

దేశానా ముపరి త్తౌభ్య, దాతురాణాం చికిత్సకాః,
వణిజో గ్రాహకాణాం చ, మూఢాణా మపి పణ్డితాః. 166.

ప్రమాదినాం తథా చౌరా, భిక్షుకా గృహమేధినామ్,
గణికాః కామినాం చైవ, సర్వలోకస్య శిల్పినః. 167.

సామాదిసంజ్ఞితైః పాశైః ప్రతీక్షన్తే దివానిశమ్
ఉపజీవన్తి శక్త్యా హి జలజా జలజా నివ. 168.

అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

సర్పాణాం చ ఖిలానాం చ పరద్రవ్యాపహరిణామ్
అభిప్రాయా న సిద్ధ్యన్తి, తే నేదం వర్తతే జగత్. 169.

అత్తుం వాఞ్ఘ్రి శామ్భవో గణపతే రాఖుం యుధార్తః ఫణీ,
తం చ క్రౌఞ్చరిపోః శిఖీ, గిరిసుతాసింహాఽపి నాగాశనమ్,
ఇత్థం యత్ర పరిగ్రహస్య ఘటనా శమ్భో రపి స్యాద్దృష్టే,
తత్రాన్యస్య కథం న భావి? జగతో యస్తాత్స్వయాపం హి తత్. 170.

తతః స్వామిప్రసాదరహితౌ యుత్తామకణ్ఠౌ పరస్పరం కరటకదమనకౌ మన్త్రీ
యేతే. తత్ర దమనకో బ్రూతే:— ‘ఆర్య కరటక, ఆవాం తావ దప్రధానతాం గతౌ.
ఏష పిఙ్గలకః సంజీవకానురక్తః స్వవ్యాపారపరాఙ్ముఖః సంజాతః. సర్వోఽపి పరిజనో
గతః. తత్కిం క్రియతే?’ కరటక ఆహ:—“య ద్యపి త్వదీయవచనం న కరోతి తథా
ఽపి స్వామీ స్వదోషనాశాయ వాచ్యః. ఉ క్తం చ.—

అశృణ్వ స్తుపి బోధవ్యో మన్త్రిభిః పృథివీపతిః,
యథా స్వదోషనాశాయ విదురేణామ్భికాసుతః. 171.

మదోస్తత్తస్య భూపస్య కుఞ్జరస్య చ గచ్ఛతః
ఉన్తార్గం, వాచ్యతాం యాన్తి మహామాత్రాః సమీపగాః. 172.

యత్త్వయైష శమ్భుభోజీ స్వామినః సకాశ మానీతః తత్స్వహన్తే నాక్టారాః కర్షితాః.”
దమనక ఆహ:— “సత్యమేతత్. మమాయం దోషః, న స్వామినః. ఉ క్తం చ,—

నమ్మకం హుదుయుద్ధేన, వయం చామహభూతినా,
మాతా పరకార్యేణ, హతా దోషైః స్వయంకృతైః.”

173.

కథక ఆహ:— ‘కథ మేతత్.’ సోఽబ్రవీత్:—

అథవా

.కథా. ౪.

అస్తి కస్తింఛి ద్వివిక్తప్రదేశే మతాయతనమ్. తత్ర దేవశర్తా నామ పరివ్రాజకః
ప్రతికసతి స్త. త స్యానేకసాధుజనద త్తమాత్మవస్త్రోక్రయవశా త్కాలేన మహతీ వి త్త
మాత్రా సంజాతా. తతః స న కస్యచి ద్విశ్వసితి. న క్తందివం కత్తా న్తరా త్తాం మాత్రాం
న ముచ్చతి. అథవా సాధు చేద ముచ్చతే,—

అర్థానా మర్జనే దుఃఖ, మర్జితానాం చ రక్షణే,
ఆయే దుఃఖం, వ్యయే దుఃఖం, ధి గర్థాః కష్టసంశయాః.

174.

అథామహభూతి ర్నామ పరవిత్తాపహరీ ధూర్త స్తా మర్థమాత్రాం తస్య కత్తాన్తర
గతాం లక్షయిత్వా వ్యచిన్తయత్:— ‘కథం మ యాఽస్యేయ మర్థమాత్రా హర్తవ్యా?
త దత్ర మదే తావ ద్దృఢానిలాసంచయవశా ద్భిత్తిభేదో న భవతి. ఉచ్చైస్తరత్వా
చ్చ ద్వాకే ప్రవేశో న స్యాత్. త దేనం మాయావచనై ర్విశ్వా స్యాహం ఛాత్రితాం
వ్రణామి, యేన స విశ్వస్తః కదాచి ద్విశ్వాస మేతి. ఉ క్తం చ,—

నిస్పృహో నాధికారీ స్యా, న్నాకామీ మణ్డనప్రియః,
నావిదగ్ధః ప్రియం బ్రూయాత్, స్ఫుటవక్తా న వచ్ఛకః.”

175.

ఏవం నిర్మిత్య త స్యాన్తిక ముపగమ్య ‘ఓం నమః శివాయ’ ఇతి ప్రోచ్చార్య సాష్టాంగం
క్రూమ్య చ సప్రశ్రయ మువాచ:— ‘భగవన్, అసారః సంసారోఽయమ్, గిరినదీవే
గోపమం యావనమ్, తృణాన్ని సమం జీవితమ్, శరద్రభచ్చాయాసద్భూతా భోగాః,
స్వప్నసద్భూతో మిత్త్రీ పుత్త్రీ కశత్ర భృత్యవర్గసంబంధః. ఏవం మయా సమ్యక్ పరి
జ్ఞాతమ్. త త్కిం కుర్వతో మే సంసారసముద్రో త్తరణం భవిష్యతి?’ త చ్ఛ్రిత్వా దేవ
శర్తా సాదర మాహ:— “వత్స, ధన్యోఽసి య త్ప్రథమే వయ స్యేవం విరక్తిభావః.
ఉ క్తం చ,—

పూర్వే వయసి యః శాన్తః స శాన్త ఇతి మే మతిః,
ధాతుషు క్షీయమాణేషు శమః కస్య న జాయతే?

176.

అదా చిత్తే తతః కాయే సతాం సమ్పద్యతే జరా,
అసతాం తు పునః కాయే, నైవ చిత్తే కదాచన.

177.

య చ్చ మాం సంసారసాగరో త్తరణోపాయం పృచ్ఛసి, త చ్ఛ్రియతామ్,—

శూద్రో వా యది వాఙ్మూఽపి చణ్డాలోఽపి జటాధరః

దీక్షితః శివమస్త్రేణ స భస్తాజ్జీ శివో భవేత్.

178.

పడక్షరేణ మస్త్రేణ పుష్ప మేక మపి స్వయమ్

లిజ్జస్య మూర్ధ్ని యో దద్యా న్న స భూయోఽభి జాయతే.” 179.

త చ్చుత్వాషాఢభూతి స్తత్పాదౌ గృహీత్వా సప్రశ్రయ మిద మాహః— ‘భగవన్, తస్మి దీక్షయా మేఽనుగ్రహం కరు.’ దేవశర్తా ఆహః— “వత్స, అనుగ్రహం తే కరిష్యామి. పరం తు రాత్రౌ త్వయా మతమధ్యే న ప్రవేష్టవ్యమ్; య త్కారణం నిస్సంశయతీనాం ప్రశస్యతే, తవ చ మ మాపి చ. ఉ క్తం చః—

దుర్జన్తా స్తృపతి ర్విదశ్యతి, యతి స్సన్గౌత్, సుతో లాలనా,

ద్విప్రోఽనధ్యయనా, తుకలం కుతనయా, చ్చీలం ఖలోపాసనాత్,

మైత్రీ చాప్రణయా, త్సమృద్ధి రనయా, తేన్నహః ప్రవాసాశ్రయాత్,

స్త్రీ గర్వా, దనవేక్షణా దపి కృషి, స్త్యాగా త్ప్రమాదా ధనమ్. 180

త త్వయా వ్రతగ్రహణానంతరం మతద్వారే తృణకుటీరకేశయితవ్యమ్” ఇతి. స ఆహః— ‘భగవన్, భవదాదేశః ప్రమాణమ్. పరత్ర హితేన మే ప్రయోజనమ్.’ అథ కృతశయనసమయిం దేవశర్తాఽనుగ్రహం కృత్వా శాస్త్రోక్తవిధినా శిష్యతా మనయత్. సోఽపి హస్తపాదావమర్దనాదిపరిచర్యయా తం పరితోష మనయత్. పున స్తథాఽపి మునిః కత్క్షాన్తరా న్తాత్రాం న ముచ్చతి. అ ధైవం గచ్ఛతి కాల ఆషాఢభూతి శ్చిన్తయా మాసః— ‘అహో, న కథంచి దేష మే విశ్వాస మాగచ్ఛతి. త త్కిం దివాఽపి శస్త్రేణ మారయామి? కిం వా విషం ప్రయచ్ఛామి? కిం వా పశుధర్మేణ వ్యాపాదయామి?’ ఇతి.

ఏవం చిన్తయత స్తస్య దేవశర్తణోఽపి శిష్యపుత్రః కచ్చి ద్ద్రామా దామన్త్రీణార్థం సమాయాతః. ప్రాహ చః— ‘భగవన్, పవిత్రాగోపణకృతే మమ గృహ మంగమ్యతామ్’ ఇతి. త చ్చుత్వా దేవశర్తాఽఽషాఢభూతినా సహ ప్రహృష్టమనాః ప్రస్థితః. అ ధైవం తస్య గచ్ఛతోఽగ్రే కాచి న్నదీ సమాయాతా. తాం దృష్ట్వా మాత్రాం కత్క్షాన్తరా దవతార్య, కన్ధామధ్యే సుగుప్తాం నిధాయ, స్నాత్వా దేవార్చనం విధాయ తదనంతర మాషాఢభూతి మిద మాహః— ‘భో ఆషాఢభూతే, యావ దహం పురీషోత్సర్గం కృత్వా సమాగచ్ఛామి తావ దేషా కన్ధా యోగేశ్వరస్య సావధానతయా రక్షణీయా.’ ఇ త్యుక్త్వా గతః. ఆషాఢభూతి రపి తస్మి న్నదర్శనీభూతే మాత్రా మాదాయ సత్వరం ప్రస్థితః. దేవశర్తాఽపి ఛాత్రిగుణానురంజితమనాః సువిశ్వస్తో యావదుపవిష్ట స్తిష్ఠతి తావత్సువర్ణ రోమదేహాయూధమధ్యే హుడుయుద్ధ ముపశ్యత్. అథ రోషవశా ధుడుయుగ

లస్య నూర మపసరణం కృత్వా భూయోఽపి సముపేత్య లలాటపట్టాభ్యాం ప్రహరతో భూరి రుధిరం పతతి. త చ్చ జమ్బుకో జిహ్వతాల్యేన రజ్జభూమిం ప్రవి శ్యాస్వాదయతి. దేవశర్కారపి త చాలోక్య వ్యచిస్తయత్. — ‘అహో, మద్దమతి రయం జమ్బుకః. యది కథ మప్యనయోః సంఘట్టే పతిష్యతి తన్నూనం మృత్యు మవాప్స్య తీతి వితర్కయామి.’ తుణాంతరే చ త ధైవ రక్తాస్వాదనతాల్యా స్తద్యే ప్రవిశం స్తయోః శిరః సమ్పాతే పతితో మృత శ్చ సృగాలః.

దేవశర్కారపి తం శోచమానో మాత్రా ముద్దిశ్య శనైః శనైః ప్రస్థితో యావదా షాఢభూతిం న పశ్యతి, తత శ్చాత్సుక్యేన శౌచం విధాయ యావత్కన్ధా మాలోకయతి, తావత్తాత్రాం న పశ్యతి. తత శ్చ ‘హా హా ముషితోఽస్మి’ ఇతి జల్ప స్పృశవీతలే మూర్ఛయా నిపపాత. తతః తుణా చ్ఛేతనాం లభ్యా భూయోఽపి సముత్థాయ పూత్కర్తు మారబ్ధవాక్. — ‘భో ఆషాఢభూతే, క్వమాం వశ్చయిత్వా గతోఽసి. త ద్దేహి మే ప్రతి వచనమ్.’ ఏవం బహు విలప్య తస్య పదపద్ధతి మన్వేషయ న్ననైః శనైః ప్రస్థితః. అ ధైవం గచ్ఛ న్నాయ స్తనసమయే కంచి ద్ద్రామ మాససాద. అథ తస్మా ద్ద్రామా త్కశ్చి త్కౌలికః సభార్యో మద్యపానకృతే సమీపవర్తిని నగరే ప్రస్థితః. దేవశర్కారపి త మాలోక్య ప్రోవాచః — ‘భో భద్ర, వయం సూర్యోధా అతిథయ స్త వాన్తికం ప్రాప్తాః. న క మ ప్యత్ర గ్రామే జానీమః. త ద్దృహ్యతా మతిథిధర్మః. ఉక్తం చ, —

సమ్ప్రిప్తో యోఽతిథి స్సాయం సూర్యోధో గృహమేధినామ్

పూజయా తస్య దేవత్వం ప్రయాన్తి గృహమేధినః.

181.

తథాచ, — తుణాని భూమి రుదకం వా కృతుర్థీ చ నూనృతా

సతా మేతాని హర్షేషు నోచ్ఛిద్యన్తే కదాచన.

182.

స్వాగతే నాగ్నయ స్తృప్తా, ఆసనేన శతక్రతుః,

పాదశౌచేన పితరః, అర్హా చ్చముఖ, స్తథాఽతిథిః.”

183.

కాలికోఽపి త చ్చృత్వా భార్యా మాహః — ‘ప్రియే, గచ్ఛ త్వ మతిథి మాదాయ గృహం ప్రతి. పాదశౌచభోజనశయనాదిభిః సత్కృత్య తం త త్రైవ తిష్ఠ. అహం తవ కృతే ప్రభూతం మద్య మానేష్యామి.’ ఏవ ముక్త్వా ప్రస్థితః. సాపి భార్యా పుంశ్చలీ త మాదాయ ప్రహసితకదనా దేవదత్తం మనసి ధ్యాయన్తి గృహం ప్రతి ప్రత స్థే. అథవా సాధు చేద ముచ్యతే. —

దుర్దవసే ఘనతిమిరే దుస్సంచారాసు నగరవీధీషు

పత్యు ర్విదేశగమనే పామసుఖం జఘనచపలాయాః.

184.

తథాచ, — పర్యజ్ఞే స్వాస్తరణం, పతి మనుకూలం, మనోహరం శయనమ్,

తృణమివ లఘు మన్యన్తే కామిన్య శ్చార్యరతలభ్యాః.

185.

తథాచ,— కేలిం ప్రదహతి లజ్జా, శృంగారోఽస్థీని, చాటవః కటవః,
బన్ధక్యాః పరితోషో న కేనచిత్ సంభవే త్పత్యో. 186.

కులపతనం జనగర్హాం బన్ధన మపి జీవితవ్యసన్నేహమ్
అజ్ఞీకగోతి కులటా సతతం పరపురుషసంసక్తా. 187.

అథ కాలికభార్యా గృహం గత్వా దేవశర్తణే గతాస్తరణాం భగ్నాం చ
ఖిట్వాం సమ ర్ష్యేద మాహః—‘భో భగవన్, యావ దహం స్వసఖీం గ్రామా దభ్యా
గతాం సంభావ్య ద్రుత మాగచ్ఛామి తావ త్వయా మద్భ్రహ్మేఽప్రమ త్తేన భావ్యమ్.’
ఏవ మభిధాయ శృంగారవిధిం విధాయ యావ ద్దేవద త్త ముద్దిశ్య ప్రజతి తావ త్తదభిర్తా
సమ్ముఖో మదవిహ్వలాజ్ఞో ము క్తకేశః పదే పదే ప్రఫుల న్నహీతమద్యభాణ్డః సమభ్యేతి.
తం చ దృష్ట్వా సా ద్రుతతరం వ్యాఘుట్య స్వగృహం ప్రవిశ్య ము క్తశృంగారవేషా యథా
పూర్వ మభవత్. కాలికోఽపి తాం పలాయమానాం కృతామృతశృంగారాంవ్యలోకయత్.
ప్రాగేవ కర్ణపరంపరయా తస్యాః శ్రుతాపవాదక్షుభితహృదయః స్వాకారం నిగూహ
మానః స దై వాస్తే. తత శ్చ తథావిధం చేష్టిత మవలోక్య దృష్టప్రత్యయః క్రోధవశగో
గృహం ప్రవిశ్య తా మువాచః— ‘ఆః పాపే పుంశ్చలి, క్వ ప్రస్థితాఽసి?’ సా
ప్రోవాచః— “అహం త్వత్సకాశా దాగతా న కుత్రచి దపి నిర్గతా. తత్కథం మద్య
పానవశా దప్రస్తుతం వదసి. అథవా సాధు చేద ముచ్యతే.—

వైకల్యం ధరణీపాత మయథోచితజల్పనమ్
సన్నిపాతస్య చిహ్నీని, మద్యం సర్వాణి దర్శయేత్. 188.

కరస్పృహేఽమృరత్యాగ స్తేజోహాని స్సరాగతా
వారుణీసజ్జజావస్థా భానునా ఽప్యనుభూయతే.” 189.

సోఽపి త చ్ఛ్చ్రిత్యా ప్రతికూలవచనం వేషవిపర్యయం చావలోక్య తా మాహః—
‘పుంశ్చలి, చిరకాలం శ్రుతో మయా త వాపవాదః. తదద్య స్వయం సంజాతప్రత్యయ
స్తవ యథోచితం నిగ్రహం కరోమి.’ ఇ త్యభిధాయ లగుడప్రహరై స్తాం జర్జరితదేహం
విధాయ స్థూణయా సహ దృఢబన్ధనేన బద్ధ్వా సోఽపి మదవిహ్వలో నిద్రావశ మగమత్.

అ త్రాస్తరే తస్యాః సఖీ నాపితీ కాలికం నిద్రావశగతం విజ్ఞాయ తాం గ త్వేద
మాహః— ‘సఖి, స దేవద త్త స్తస్మి న్నానే త్వాం ప్రతీక్షతే. త చ్చీఘ్ర మాగమ్య
తామ్’ ఇతి. సా చాహః— ‘పశ్య మ మావస్థామ్. త త్కథం గచ్ఛామి? త ద్గత్వా
బ్రూహీ తం కామినం య దస్యాః రాత్రౌ న త్వయా సహ సమాగమః.’ నాపితీ
ప్రాహః—“సఖి, మా మైవం వద. నాయం కులటాధర్మః. ఉ క్తం చ,—

విషమస్థస్వాదుఫలగ్రహణవ్యవసాయనిశ్చయో యేషామ్
ఉష్ట్రాణా మివ తేషాం మన్యే ఽహం శంసితం జన్త. 190.

తథాచ,— సన్నిగ్ధే పరలోకే జనాపవాదే చ జగతి బహుచిత్రే
స్వాధీనే పరరమణే ధన్యా స్తారుణ్యఫలభాజః. 191.

అన్యచ్ఛ,— యది భవతి దైవయోగా త్పుమాన్విరూపోఽపి బద్ధకీ రహసి
న తు కృచ్ఛాఽదపి భద్రం నిజకాంతం సా భజ త్యేవ. 192.

సా ౭బ్రవీత్.— ‘య ద్యేవం తర్హి కథయ కథం దృఢబద్ధన బద్ధా సతీ తత్ర గచ్ఛామి?
సన్నిహిత శ్చాయం పాపాత్తా మత్పతిః.’ నాపి త్యాహః— ‘సఖి, మదవిహ్వలో
ఽయం సూర్యకరస్పృష్టః ప్రబోధం యాస్యతి. త దహం త్వా మున్మాదయామి. మా
మాత్తస్థానే బద్ధ్వా ద్రుతతరం దేవదత్తం సంభా వ్యాగచ్ఛ.’ సా ౭బ్రవీత్.— ‘ఏవ
మస్తు’ ఇతి.

తదను సా నాపితి తాం స్వసఖీం బద్ధనా ద్విమోచ్య తస్యాః స్థానే యథా
పూర్వ మాత్తానం బద్ధ్వా తాం దేవదత్తసకాశే సంకేతస్థానం ప్రేషితవతి. తథానుష్ఠితే
కాలికః కన్తింఞ్చి త్తణే సముత్థాయ కిఞ్చిద్దతకోపో విమద స్తా మాహః— ‘హే పరుష
వాదిని, య ద్యద్యప్రభృతి గృహం నిష్క్రమణం న కరోషి, న చ పరుషం వదసి,
తత స్త్వా మున్మాదయామి.’ నాపి త్యజి స్వరథేదభయా ద్యావ న్న కిఞ్చి దూచే, తావ
తోఽపి భూయో భూయ స్తాం త దే వాహ. అథ సా యావ త్ప్రీత్యుత్తరం కి మపి
న దదౌ, తావ త్న ప్రమపిత స్తీక్షణశస్త్ర మాదాయ నాసికా మచ్ఛినత్. ఆహ చః—
‘హై పుంశ్చలి, తి ష్ఠేదానీమ్. న త్వాం భూయ స్తోషయిష్యామి.’ ఇతి జల్ప న్నన రపి
నిద్రావశ మగమత్. దేవశర్కాఽపి విత్తనాశా త్తుత్తామకణ్ఠో నష్టనిద్ర స్త త్సర్వం స్త్రీ
చరిత్ర మపశ్యత్. సాపి కాలికభార్యా యథేచ్ఛయా దేవదత్తేన సహ సురతసుఖ మను
భూయ కన్తింఞ్చి త్తణే స్వగృహ మాగత్య తాం నాపితి మిద మాహః— అయి, ‘శివం
భవత్యాః? నాయం పాపాత్తా మమ గతాయా ఉత్థితః?’ నాపి త్యాహః— ‘శివం
నాసికయా వినా శేషస్య శరీరస్య. త ద్ద్రుతం మాం మోచయ బద్ధనా ద్యావ న్నాయం
మాం పశ్యతి, యేన స్వగృహం గచ్ఛామి.’

తథా౭నుష్ఠితే భూయోఽపి కాలిక ఉత్థాయ తా మాహః— ‘పుంశ్చలి, కి
మ ద్యాపి న వదసి? కిం భూయోఽప్యతో దష్టతరం నిగ్రహం కర్ణచ్ఛేదేన కరోమి?’
అథ సా సకోపం సాధితేప మిద మాహః— “ధి గ్ధి జ్ఞహామూఘ, కో మాం మహాసతీం
భగ్నయితుం వ్యజ్ఞయితుం వా సమర్థః? త చ్ఛృణ్వన్తు సర్వేఽపి లోకపాలాః.

ఆదిత్యచన్ద్రా వనిలోఽసల శ్చ ద్యౌ యభిమి రాపో హృదయం యమ శ్చ

అహ శ్చ రాత్రి శ్చ ఉభే చ స ధీన్ భర్త శ్చ జానాతి నరస్య వృత్తమ్. 193.

త ద్యది మమ సతీత్వ మస్తి, మనసాఽపి పరపురుషో నాభిలషితః, తతో దేవా భూయో

౭పి మే నాసికాం తాదృగ్రూపా మక్షతాం కుర్వస్తు. అథవా యది మమ చిత్తే పర పురుషస్య భ్రాన్తి గపి భవతి మాం భస్మసా న్నయన్తు.” ఏవ ముక్త్వా భూయో౭పి త మాహ:— ‘భో దురాత్మక, పశ్య మే సతీత్వప్రభావేణ తాదృ శ్యేవ నాసికా సం వృత్తా.’ అ థాసా పుల్కుక మాదాయ యావ త్పశ్యతి తావ త్తద్రూపాం నాసికాం చ భూతలే రక్తప్రవాహం చ మహాన్త మపశ్యత్. అథ స విస్మితమనా స్తాం బద్ధనా ద్వి ముచ్య శయ్యాయా మారోప్య చ చాటుశ్చైః పర్యతోషయత్.

దేవశ ర్హపి తం సర్వవృత్తాన్త మాలోక్య విస్మితమనా ఇద మాహ:—

“శమ్భరస్య చ యా మాయా, యా మాయా నముచే రపి,
బలేః కామ్భినసే శ్చైవ, సర్వా స్తా యోషితో విదుః. 194.

హసన్తం ప్రహసన్త్యేతా, రుదన్తం ప్రరుదన్త్యపి,
అప్రియం ప్రియవాక్యైశ్చ గృహ్లాన్తి కాలయోగతః. 195.

ఉశనా వేద య చ్ఛాస్త్రం, య చ్చ వేద బృహస్పతిః,
స్త్రీబుద్ధ్యా న విశేష్యేత, తస్మా ద్రక్ష్యాః కథం హి తాః? 196.

అన్యతం సత్య మిత్యాహుః, సత్యం చాపి తథా ౭న్యతమ్,
ఇతి యా స్తాః కథం ధీరైః సంరక్ష్యాః పురుషై రిహ? 197.

అన్యత్రా ప్యుక్తమ్.—

నాతిప్రసజ్ఞః ప్రమదాసు కారోఽ, నేచ్ఛే ద్బలం స్త్రీషు వివర్ధమానమ్,
అతిప్రసజ్ఞైః పురుషై ర్యత స్తాః క్రీడన్తి కాకై రివ లూనపత్నైః. 198.

సుముఖేన వదన్తి వల్లనా, ప్రహరన్త్యేవ శితేన చేతసా,
మధు తిష్ఠతి వాచి యోషితాం హృదయే హాలహలం మహా ద్విషమ్. 199.

అతఏవ నిపీయతే౭ధరో హృదయం ముష్టిభిరేవ తాడ్యతే
పురుషైః సుఖలేశవఞ్చితై ర్శుభలుబ్ధైః కమలం యథా౭లిభిః. 200.

అపిచ,—

ఆవర్తః సంశయానా, మవినయభవనం, పత్తనం సాహసానాం,
దోషాణాం సన్నిధానం, కపటశతగృహం, త్రేత్ర మప్రత్యయానామ్,
దుగ్ధాహ్యం య న్నహద్భి ర్నరవరవృషభైః, సర్వమాయాకరణం,
స్త్రీయన్త్రీం కేన లోకే విష మమృతయుతం ధర్తనాశాయ సృష్టమ్! 201.
కార్కశ్యం స్తనయో, ద్భృతో స్తరలతా, ౭లీకం ముఖే దృశ్యతే,
కాటిల్యం కచసంచయే, ప్రవచనే మాద్యమ్, త్రికే స్థూలతా,

భీరుత్వం హృదయే స దైవ కథితం, మాయాప్రయోగః ప్రియే,
యాసాం దోషగణో గుణా మృగదృశాం, తాః కిం నరాణాం ప్రియాః ? 202.

ఏతా హసంతి చ రుదంతి చ కార్యహేతో,

ర్విశ్వాసయంతి చ నరం, న చ విశ్వసంతి,

తస్మాన్న రేణ కులశీలవతా సదైవ

నార్యః శ్తకానఘటికా ఇవ వర్జనీయాః.

203.

వ్యాకీర్ణ కేసరకరాలముఖా మృగేంద్రాః,

నాగా శ్చ భూరిమదరాజివిరాజమానాః,

మేధావిన శ్చ పురుషాః సమరేషు శూరాః,

204.

స్త్రీసన్నిధౌ పరమకాపురుషా భవంతి.

కుర్వంతి తావత్ప్రథమం ప్రియాణి

యావన్న జానంతి నరం ప్రసక్తమ్,

జ్ఞాత్వా చ తం మన్తథపాశబద్ధం

205.

గ్రస్తామిషం మీనమివోద్ధరంతి.

సముద్ర వీచీవ చలస్వభావాః,

సన్ధ్యాభరే ఖేవ ముహూర్తరాగాః,

స్త్రీయః కృతార్థాః పురుషం నిరర్థం

206.

నిష్పీడితాలక్తకవత్త్యజంతి.

అన్యతం సాహసం మాయా ముశ్చత్వ మతిలోభతా

అశౌచం నిర్దయత్వం చ స్త్రీణాం దోషాః స్వభావజాః.

207.

సమ్మోహయంతి మదయంతి విడమ్బయంతి

నిగ్భర్షయంతి రమయంతి విషాదయంతి

ఏతాః ప్రవిశ్య సరలం హృదయం నరాణాం

208.

కిం వా న వామనయనా న సమాచరంతి!

అన్తర్విషమయా హ్యేతా బహిఃశ్చైవ మనోరమాః

గుఙ్గాఫలసమాకారా యోషితః కేన నిర్మితాః!"

209.

ఏనం చింతయత స్తస్య పరివ్రాజకస్య సా నిశా మహతా కృచ్ఛేణాతిచక్రామ్.
సా చ దూతికా చిన్ననాసికా స్వగృహం గత్వా చింతయామాసః— 'కిమిదానీం
కర్తవ్యమ్? కథమేతన్నహచ్చిద్రం స్థగయితవ్యమ్?' అథ తస్యా ఏనం విచింతయన్త్యా
భర్తా కార్యవశా ద్రాజకులే పర్యుషితః ప్రత్యూషే చ స్వగృహ మభ్యుపేత్య ద్వార

దేశస్థో వివిధపౌరకృత్యోత్సుకతయా తా మాహః—‘భద్రే, శీఘ్ర మనీయతాం తుర
భాణ్డం, యేన క్షౌరకర్తృకరణాయ గచ్ఛామి.’ సాఽపి భిన్న నాసికా గృహమధ్యస్థి తైవ
కార్యకరణాపేక్షయా తురభాణ్డా తుర మేకం సమాకృష్య తస్యాభిముఖం ప్రేషయా
మాస. నాపితోఽప్యత్సుకతయా త మేకం తుర మవలోక్య కోపావిప్లవః సం స్త దభి
ముఖ మేవ తం తురం ప్రాహిణోత్. ఏతస్మిన్నస్తరే సాదు స్తోర్ధ్వబాహూ విధాయ
పూత్కర్తుమనా గృహ నిశ్చక్రామ. ‘అహో! పాపే నానేన మమ సదాచార
వర్తిన్యాః పశ్యత నాసికాచ్ఛేదో విహితః! త త్పరిత్రాయతాం పరిత్రాయతామ్!’ అత్రా
స్తరే రాజపురుషాః సమభ్యేత్య తం నాపితం లగుడప్రహారై ర్జర్జరీకృత్య దృఢబద్ధనై
ర్బద్ధ్యా తయా భిన్న నాసికయా సహ ధర్మాధికరణస్థానం నీత్వా సభ్యా నూచుః.—
‘శృణ్వన్తు భవన్తః సభాసదః, అనేన నాపితే నాపరాధం వినా స్త్రీరత్న మేత
ద్వ్యజ్ఞితమ్. తదస్య య ద్యుజ్య తే త త్క్రియతామ్.’ ఇ త్యభిహితే సభ్యా ఊచుః.—
‘రే నాపిత, కిమర్థం త్వయా భార్యా వ్యజ్ఞితా? కి మనయా పరపురుషోఽభిలషితః ?
ఉతస్మి త్ప్రాణదోహః కృతః? కిం వా చార్యక ర్తాచరితమ్? త త్కథ్యతా మస్యా
అపరాధః.’ నాపితోఽపి ప్రహరపీడితతను ర్వక్తుం న శకాక. అథ తం తూష్ణిం భూతం
దృష్ట్వా పునః సభ్యా ఊచుః.— “అహో, సత్య మేత ద్రాజపురుషాణాం వచః.
పాపా త్తాఽయమ్. అనే నేయం నిర్దోషా వరాకీ నూషితా. ఉక్తం చః—

భిన్న స్వరముఖవర్ణః శక్కితదృష్టిః సముత్పలితతేజాః
భవతి హి పాపం కృత్వా స్వకర్తృసన్త్రాసితః పురుషః. 210.

తథా చ,— ఆయాతి స్థలితైః పాతై ర్ముఖవైవర్ణ్యసంయుతః
లలాటస్వేదభా గ్భూరి గద్గదం భాష తే వచః. 211.

అథోదృష్టి ర్భవే త్కృత్వా పాపం ప్రాప్త స్సభాం నరః,
తస్మా ద్యత్నా త్పరిశ్లేయ శ్చి హ్నై రేతై ర్విచక్షణైః. 212.

అన్యచ్ఛ,— ప్రసన్నవదనో హృష్టః స్పష్టవాక్య స్సరోషదృక్
సభాయాం వక్తి సామర్థ్యం సావప్తమౌభి నర శృచిః. 213.

య దేష దుష్టచరిత్రలక్షణో దృశ్యతే, స్త్రీధర్మణా ద్వధ్య ఇతి. త చ్ఛాలాయా మారో
ప్యతామ్.” ఇతి.

అథ వధ్యస్థానే నీయమానం త మవలోక్య దేవశర్తా తా న్ధర్మాధిక్యతా న్గత్వా
ప్రోవాచ.— భో భోః, అన్యాయే నైష వరాకో వధ్యతే నాపితః. సాధుసమాచార
ఏషః. త చ్ఛూరియతాం మే వాక్యమ్.— ‘జమ్బుకో హుడుయుద్ధేన’ ఇతి. అథ తే
సభ్యా ఊచుః.— ‘భో భగవన్, కథ మేతత్?’ తతో దేవశర్తా తేషాం త్రయాణా

మపి వృత్తాంతం విస్తరేణాకథయత్. తదాకర్ణ్య సువిస్మితమనస స్తే నాపితం విమోచ్య
మిథః ప్రోచుః.— ‘అహో!’

అవధ్యో బ్రాహ్మణో బాలః, స్త్రీ తపస్వీ చ రోగభాక్,
విహితా వ్యజ్ఞతా తేషా మపరాధే మహ త్యపి.

214.

త దస్యా నాసికాచ్ఛేదః స్వకర్తణా హి సంవృత్తః. తతో రాజనిగ్రహ స్తు కర్ణ
చ్ఛేదః కార్యః. తథాఽనుష్ఠితే దేవశ ర్తాఽపి విత్తనాశ సముద్భూతశోకరహితః పున
రపి స్వకీయం మతాయతనం జగామ.

అతోఽహం బ్రవీమి:—‘జమ్బుకో హుడుయుద్ధేన’ ఇతి. కరటక ఆహ:—
‘ఏవంవిధే వ్యతికరే కిం కర్తవ్య మావయోః?’ దమనకోఽబ్రవీత్.—‘ఏవంవిధేఽపి
సమయే మమ బుద్ధిస్ఫురణం భవిష్యతి, యేన సంజీవకం ప్రభో ర్విశ్లేషయిష్యామి.
ఉక్తం చ యతః.—

ఏకం హన్యాన్న వా హన్యా దిషు ర్ముక్తో ధనుష్పతా,
బుద్ధి ర్బుద్ధిమత స్సృష్టౌ హన్తి రాష్ట్రం సనాయకమ్.

215.

త తదహం మాయాప్రపఞ్చేన గుప్త మాశ్రిత్య తం స్ఫోటయిష్యామి.’ కరటక ఆహ:—
‘భద్ర, యది కథ మపి తవ మాయాప్రవేశం పిజ్జలకో జ్ఞాస్యతి, సంజీవకో వా, తదా
నూనం విఘాత ఏవ.’ సోఽబ్రవీత్.—‘తాత, మైవం వద. గూఢబుద్ధిభి రాపత్కారే,
విధురేఽపి దైవే, బుద్ధిః ప్రయోక్తవ్యా; నౌద్యమ స్త్యాజ్యః. కదాచి ధ్వుణాక్షరన్యా
యేన బుద్ధేః సామ్రాజ్యం భవతి. ఉక్తం చ,

త్యాజ్యం న ఛౌర్యం విధురేఽపి దైవే,
ఛౌర్యా త్కదాచి త్థితి మాఘ్నయా త్సః,
జాతే సముద్రేఽపి హి పోతభక్తే
సాంయాత్రికో వాఙ్మతి కార్య మేవ.

216

తథా చ,— ఉద్యోగినం సతత మత్ర సమేతి లక్ష్మీ,
దైవం హి దైవ మితి కాపురుషా వదన్తి;
దైవం నిహత్య కురు పౌరుష మాత్మశక్త్యా,
యత్నే కృతే యది న సిద్ధ్యతి కోఽత్ర దోషః?

217.

త దేవం జ్ఞాత్వా సుగూఢబుద్ధిప్రభావేణ యథా తౌ ద్వా వపి న జ్ఞాస్యతః, తథా
మిథో వియోజయిష్యామి. ఉక్తం చ.

సుగుప్త స్యాపి దమ్భస్వ బ్రహ్మేఽప్యంతం న గచ్ఛతి,
కాలికో విఘ్నరూపేణ రాజకన్యాం నిషేవతే.”

218.

కరటక ఆహా:—‘కథ మేతత్?’ సో ౭ బ్రవీత్.—

కథా. ౧.

శ్రీకృష్ణాద్ వ్రదు

కస్తింశ్చ దధిస్తానే కాలికరథకారా మిత్రే ప్రతివసతః స్త. తత్ర చ తా బాల్యా త్ప్రభృతి సహచారిణౌ పరస్పర మ తీవ న్నే హపరా స దైకస్థానవిహారిణౌ కాలం నయతః. అథ కదాచి త్త త్రాధిస్తానే కస్తింశ్చ ద్వేవాయతనే యాత్రామహోత్సవః సంవృత్తః. తత్ర చ నట నన్తక చారణ సంకులే నానాదేశాగతజనావృతే తా సహచరా భ్రమంతా కాంచి ద్రాజకన్యాం కరేణుకారూఢాం సర్వలక్షణసనాథాం కఞ్చుకివర్ష ధరపరివృతాం దేవతాదర్శనార్థం సమాయాతాం దృష్టవంతా. ఆ థాసౌ కాలిక స్తాం దృష్ట్వా విషాద్విత ఇవ దుష్టగ్రహగృహీత ఇవ కామశరై ర్హన్యమానః సహసా భూతలే నిపపాత. అథ తం తదవస్థ మవలోక్య రథకార స్తద్ద్యుఃఖద్యుఃఖిత ఆప్తపురుషై స్తం సముత్తిప్య స్వగృహ మానాయయత్. తత్ర చ వివిధః శీతోపచారై శ్చికిత్సకవరై ర్త్వన్త్రీవాదిభి శ్చోప చర్యమాణ శ్చిరా త్కథంచి త్సచేతనో బభూవ. తతో రథకారేణ పృష్టః, ‘భో మిత్ర, కి మేవం త్వ మకస్తా ద్విచేతనః సంజాతః? త త్కథ్యతా మాత్త స్వయాపమ్.’ ఇతి.

స ఆహా:— ‘వయస్య, య ద్యేవం తచ్చృణు మే రహస్యం, యేన సర్వా మాత్మవేదనాం తే వదామి. యది త్వం మాం సుహృదం మన్యసే, తతః కాష్టప్రదానేన ప్రసాదః క్రియతామ్. త్వమ్యతాం యద్వా కింశ్చి త్ప్రణయాతిరేకా దయుక్తం తవ మ యానుష్ఠితమ్.’ సో ౭పి త దాకర్ణ్య బాష్పపిహితనయనః సగద్గద మువాచ:— “వయస్య, య త్కింశ్చి ద్యుఃఖకారణం త ద్వద. యేన ప్రతీకారః క్రియతే, యది శక్యతే కర్తుమ్. ఉ క్తం చ,—

ఔషధార్థ సుమన్త్రాణాం బుద్ధే శ్చైవ మహాత్మనామ్

అసాధ్యం నాస్తి లోకే ౭త్ర య ద్భ్రష్టాన్డస్య మధ్యగమ్.

219.

త దేషాం చతుర్ణాం యది సాధ్యం భవిష్యతి తదా ౭హం సాధయిష్యామి.” కాలిక ఆహా:— ‘వయస్య, ఏ తేషా మన్యేషా మపి సహస్రాణా ముపాయానా మసాధ్యం త న్నే ద్యుఃఖమ్. తస్మా న్నమ మరణే మా కాలక్షేపం కురు.’ రథకార ఆహా:— ‘భో మిత్ర, య ద్య ప్యసాధ్యం, తథా ౭పి నివేదయ, యే నాహ మపి త దసాధ్యం మత్వా త్వయా సహ వహన్నా ప్రవిశామి. న త్క్షణ మపి త్వద్వియోగం సహిష్యే. ఏష మేనిశ్చయః.’ కాలిక ఆహా:— “వయస్య, యా ౭సౌ రాజకన్యా కరేణుకారూఢా త త్రోత్సవే దృష్టా, తస్యా దర్శనానన్తరం మకరధ్వజేన మ మేయ మవస్థా విహితా. త న్న శక్నోమి తద్వే దనాం సోధుమ్. తథా చో క్తమ్.—

మత్తేభకుమ్భపరిణాహిని కుజుక్మార్ద్రే
తస్యాః పయోధరయుగే రతభేదభిన్నః
వక్షో నిధాయ భుజపఞ్జరమధ్యవర్తి
స్వప్స్యే కదా తుణ మవాప్య తదీయసజ్జమ్.

220.

తథాచ,—

రాగీ బిమ్బధరోఽసౌ, స్తనకలశయుగం యశావనారూఢగర్వం,
నీచా నాభిః, ప్రకృత్యా కుటిలక మలకం, స్వల్పకం చాపి మధ్యమ్,
కుప్స్వ ద్వేతాని నామ ప్రసభ మిహ మనశ్చింతితా న్యాశు భేదం,
యన్తాం తస్యాః కపోతా దహత ఇతి ముహూః స్వచ్ఛకౌ తన్న యుక్తమ్.” 221.

రథకారోఽప్యేవం సకామం తద్వచన మాకర్ణ్య సస్థిత మిద మాహః—
వయస్య, య ద్వేవం తస్మా ద్విప్ర్యా సిద్ధం నః ప్రయోజనమ్. త ద ద్వేవ తయా సహ
సమాగమః క్రియతామ్.’ ఇతి. కాలిక ఆహః— ‘వయస్య, యత్ర కన్యాన్తఃపురే
వాయుం ముక్త్వా నాన్యస్య ప్రవేశోఽస్తి తత్ర రక్షాపురుషాధిష్ఠితే కథం మమ తయా
సహ సమాగమః. త త్క్రిం మా మసత్యవచనేన విడమ్బయసి.’ రథకార ఆహః—
‘మిత్ర, పశ్య మే బుద్ధిబలమ్.’ ఏవ మభిధాయ తత్తుణా త్క్రిలసంచారిణం వైనతేయం
స బాహుయుగలం వాయుజవృక్షదారుణా శఙ్ఖచక్ర గదా పద్మాన్వితం సకిరీటకాస్తుభ
మఘటయత్. తత స్తస్మి న్కాలికం సమారోప్య విష్ణుచిహ్నితం కృత్వా కీలసఞ్చరణ
విజ్ఞానం చ దర్శయిత్వా ప్రోవాచః— ‘వయస్య, ఆనేన విష్ణురూపేణ గత్వా కన్యా
న్తఃపురే నిశీధే తాం రాజకన్యా మేకాకినీం సప్తభూమికప్రాసాదప్రాంతగతాం ముగ
స్వభావాం త్వాం వాసుదేవం మన్యమానాం స్వకీయ మిథ్యావక్రోక్తిభీ రజ్ఞయిత్వా
వాత్స్నయనూక్తవిధినా భజ.’

కాలికోఽపి త దాకర్ణ్య తథారూప స్తత్ర గత్వా తా మాహః— ‘రాజపుత్రి,
సుప్తా కిం వా జాగర్షి? ఆహం తవ కృతే సముద్రా త్సమరాగో లక్ష్మీం విహాయై
వాగతః. త త్క్రియతాం మయా సహ సమాగమః.’ ఇతి. సాఽపి గరుడారూఢం చతు
ర్భుజం సాయుధం కాస్తుభోపేత మవలోక్య సవిస్తయా శయనా దుత్థాయ ప్రోవాచః—
‘భగవన్, ఆహం మానుషీ కీటికాఽశుచిః. భగవాం స్త్రైలోక్యపావనో వందనీయ శ్చ.
త త్కథ మేత ద్యుజ్యతే?’ కాలిక ఆహః— ‘సుభగే, సత్య మభిహితం భవత్యా.
పగం కిన్తు రాధా నామ మే భార్యా గోపకులప్రనూతా ప్రథమ మాసీత్, సా త్వ మ
త్రానతీర్ణా. తే నాహ మత్రాయతః.’ ఇ త్యుక్తా సా ప్రాహః— ‘భగవన్, య
ద్వేవం త ద్వే తాతం ప్రార్థయ. సోఽప్యవికల్పం మాం తుభ్యం ప్రయచ్ఛతి.’

కాలిక ఆహా:— ‘సుభగే, నాహం దర్శనపథం మానుషాణాం గచ్ఛామి. కిం పున
రాలాపకరణమ్. త్వం గాన్ధర్వేణ వివాహే నాత్మానం ప్రయచ్ఛ. నో చేచ్ఛాపం
దత్త్వా సాన్వయం తే పితరం భస్మసాత్కరిష్యామి.’ ఇతి. ఏవ మభిధాయ గరుడా దవ
తీర్య సవ్యే పాణౌ గృహీత్వా తాం సభయాం సలజ్జాం వేపమానాం శయ్యాయా మన
యత్. తత శ్చ రాత్రిశేషం యావ ద్వాత్సర్యాయనో క్తవిధినా నిషేవ్య ప్రత్యూషే
స్వగృహ మలక్ష్మితో జగామ. ఏవం తస్య తాం నిత్యం నేపమానస్య కాలో యాతి.

అథ కదాచి త్కృష్ణాకృత స్తస్యా అధరోష్ఠప్రవాలఖిణ్డనం దృష్ట్వా మిథః ప్రోచుః—
‘అహో, పశ్య తాస్యా రాజకన్యాయాః పురుషోపభుక్తాయా ఇవ శరీరావయవా విభా
వ్యస్తే. త త్కథ మయం సురక్షితేఽప్యస్తి స్సహ ఏవంవిధో వ్యవహారః ! త ద్రాక్షే
నివేదయామః.’ ఏవం నిశ్చిత్య సర్వే సమేత్య రాజానం ప్రోచుః— ‘దేవ, వయం న
విద్మః. పరం సురక్షితేఽపి కన్యాన్తఃపురే కశ్చి త్ప్రవిశతి. త ద్దేవః ప్రమాణమ్.’ ఇతి.
త చ్ఛ్రిత్యా రాజాఽతీవ వ్యాకులితచిత్తో వ్యచిన్తయత్.—

“పు త్త్రితి జాతా మహా తీహ చిన్తా, కన్తై ప్రదే యేతి మహా నివృత్కః,
దత్తా సుఖం ప్రాప్నోతి వా న వేతి, కన్యాపితృత్వం ఖిలు నామ కష్టమ్. 222.
నద్య శ్చ నార్య శ్చ సదృక్ష్వాభావా, స్తుల్యాని కూలాని కులాని తాసామ్,
తోయై శ్చ దోషై శ్చ నిపాతయన్తి, నద్యో హి కూలాని, కులాని నార్యః. 223.

తథాచ,—

జననీమనో హరతి జాతవతీ, పరివర్ధతే సహ శుచా సుహృదామ్,
పరసాత్కృతాపి కురుతే మలినం, దురతిక్రమా దుహితరో విపదః.” 224.

ఏవం బహువిధం విచిన్త్య దేవీం రహఃస్థాం ప్రోవాచ:— ‘దేవి, జ్ఞాయతాం కి మేతే
కశ్చుకినో వదన్తి. తస్య కృతాన్తః కుపితో యే నైత సేవం క్రియతే.’ ఇతి.”

దే వ్యపి త దాకర్ణ్య వ్యాకులీభూతా సత్వరం కన్యాన్తఃపురే గత్వా తాం
ఖణ్డితాధరాం నఖవిలిఖితశరీరావయవాం దుహితర మపశ్యత్. ఆహ చ.— ‘ఆః పాపే
కులకలఙ్కకారిణి, కి మేవం శీలఖిణ్డనం కృతమ్? కోఽయం కృతాన్తావలోకిత స్త్వత్స
కాశ మభ్యేతి? త త్కథ్యతాం మ మాగ్రే సత్యమ్.’ ఇతి కోపాటోపవిశఙ్కటం
వదన్త్యాం మాతరి రాజపుత్రీ భయలజ్జానతాననం ప్రోవాచ.— ‘అమ్మ, సాక్షా న్నా రా
యణః ప్రత్యహం గరుడారూఢో నిశి సమాయాతి. చే దసత్యం మమ వాక్యమ్, త
త్స్వచక్షుషా విలోకయతు నిగూఢతరా నిశీధే భగవన్తం రమాకాన్తమ్.’ త చ్ఛ్రిత్యా
సాఽపి ప్రహసితవదనా పులకాఙ్కితసర్వాఙ్గీ సత్వరం గత్వా రాజాన మూచే.— ‘దేవ,
దిష్ట్యే వర్ధ సే! నిత్య మేవ నిశీధే భగవా న్నారాయణః కన్యకాపార్శ్వేఽభ్యేతి. తేన

గాఢర్వవివాహేన సా వివాహితా. త దద్య త్వయా మయా చ రాత్రో వాతాయన
గతాభ్యాం నిశీధే ద్రష్టవ్యః, యతో న స మానుషైః సహాపం కరోతి.' త చ్చుత్వా
హస్తి తస్య రాజ్య స్థానం వర్షశతప్రాయ మివ కథంచిజ్జగామ. తతస్తు రాత్రో నిభృతో
భూత్వా రాజ్యే సహితో రాజా వాతాయనస్థో గగనాస కద్వప్తి ర్యావ త్తిష్ఠతి, తావ
త్తస్మి న్నమయే గరుడారూఢం తం శఙ్ఖ చక్ర గదా పద్మ హస్తం యథో క్తచిహ్నో జ్ఞితం
వ్యోమ్నోఽవతరంతం నారాయణ మపశ్యత్. తతః సుధాపూరస్థావిత మి వాత్మానం
మన్యమాన స్తా మువాచ.— 'ప్రియే, నా స్త్యన్యో ధన్యతరో లోకే మ త్త స్త్వత్
శ్చ, య త్ప్రీనూతిం నారాయణో భజతే. త త్సిద్ధాః సర్వేఽస్తాకం మనోరథాః.
అధునా జామాతృప్రభావేణ సకలా మపి వసుమతీం వశ్యాం కరిష్యామి.' ఏవం నిశ్చిత్య
సర్వైః సీమాధిపైః సహ మర్యాదావ్యతిక్రమ మకరోత్. తే చ తం మర్యాదావ్యతి
క్రమేణ వర్తమాన మాలోక్య సర్వే సమేత్య తేన సహ విగ్రహం చక్రః.

అత్రాంతరే స రాజా దేవీముఖేన తాం దుహితర మువాచ.— 'పుత్త్రి, త్వయి
దుహితరి వర్తమానాయాం నారాయణే భగవతి జామాతరి స్థితే త త్క్రిమేవం యుజ్యతే
య త్సర్వే పార్థివా మయా సహ విగ్రహం కుర్వన్తి. త త్సంబోధ్యోఽద్య త్వయా
నిజభర్తా, యథా మమ శత్రూ న్వాప్యపాదయతి.' తత స్తయా స కాలికో రాత్రో సవి
నయ మభిహితః.— 'భగవన్, త్వయి జామాతరి స్థితే మమ తాతో య చ్చత్రుభిః పరి
భూయతే త న్న యుక్తమ్. త త్ప్రీసాదం కృత్వా సర్వాం స్తా శ్శత్రూ న్వాప్యపా
దయ.' కాలిక ఆహః.— 'సుభగే, కియన్తాత్రా స్వేతే తవ పితుః శత్రవః! త ద్విశ్వస్తా
భవ. క్షణే నాపి శుదర్శనచక్రేణ సర్వాం స్థిలశః ఖణ్డయిష్యామి.'

అథ గచ్ఛతా కాలేన సర్వదేశం శత్రుభి రుద్వాస్య స రాజా ప్రాకారశేషః
కృతః. తథాఽపి వాసుదేవరూపధరం కాలిక మజాన న్రాజా నిత్య మేవ విశేషతః
కర్పూరాగురుకన్తూరికాది పరిమళవిశేషా న్నా నాప్రకార వస్త్ర పుష్ప భక్ష్య పేయాం
శ్చ ప్రేషయ ద్దహితముఖేన త మూచే.— 'భగవన్, ప్రభాతే నూనం స్థానభిక్షో
భవిష్యతి. యతో యవసేన్ధనక్షయః సంజాత, స్తథా సర్వోఽపి జనః ప్రహరై ర్జరరిత
దేహః సంవృత్తో యోద్ధు మక్షుమః, ప్రచురో మృత శ్చ. త దేవం జ్ఞాత్వా ఽత్ర కాలే
య దుచితం భవతి త ద్విధేయమ్.' ఇతి. త చ్చుత్వా కాలికోఽప్యచింతయత్.—
"స్థానభిక్షే జాతే మ మానయా సహ వియోగో భవిష్యతి. తస్మా ద్గయడ మ్మారుహ్య
సాయుధ మాత్తాన మాకాశే దర్శయామి. కదాచి న్తాం వాసుదేవం మన్యమానా స్తే
సాశక్యా రాజ్యో యోద్ధృభి ర్హన్యనే. ఉక్తం చ,—

నిర్విషేణాపి సర్వేణ కర్తవ్యా మహతీ స్ఫటా,

ఏవం భవతు మా భూయాత్, స్ఫటాటోపో భయబ్కరః.

అథ యది మమ స్థానార్థ ముద్యతస్య మృత్యు ర్భవిష్యతి త దపి సుద్ధరతఃమ్.

ఉ క్తంచ, — గవా మర్థే బ్రాహ్మణార్థే స్వామ్యర్థే స్త్రీకృతేఽథవా
స్థానార్థే య స్త్యజే త్ప్రాణాం స్తస్య లోకా స్సనాతనాః. 226.

చ న్దే) మణ్డలసంస్థే విగృహ్యతే రాహుణా దినాధీశః,
శరణాగతేన సార్థం విప దపి తేజస్వినాం క్షామ్యూ.” 227.

ఏవం నిశ్చిత్య ప్రత్యూషే దస్తధావనం కృత్వా తాం ప్రోవాచ. — “సుభగే, సమస్తైః
శత్రుభిర్హతై రన్నం పానం చాస్వాదయిష్యామి. కిం బహునా త్వయాపి సహ సజ్జమం
తతః కరిష్యామి. పరం వాచ్య స్త్వయాఽఽత్తపితా య త్ప్రభాతే ప్రభూతేన సైన్యేన
సహ నగరాన్నిష్క్రమ్య యోధవ్యమ్. అహం చాకాశస్థిత ఏవ సర్వాం స్తాన్నిస్తే
జసః కరిష్యామి. పశ్చాత్సుఖేన భవతా హస్తవ్యాః. యది పున రహం తాన్స్వయ
మేవ నూదయామి త త్తేహం పాపాత్కనాం వైకుణ్ఠీయా గతిః స్యాత్. తస్మా త్తే తథా
కర్తవ్యా యథా పలాయన్తే హన్యమానాః, స్వర్గం న గచ్ఛన్తి.”

సాఽపి త దాకర్ణ్య పితుః సమీపం గత్వా సర్వం వృత్తాంతం న్యవేదయత్.
రాజాపి తస్యా వాక్యం శ్రద్ధధానః ప్రత్యూషే సముత్థాయ సుసంనద్ధసైన్యో యుద్ధార్థం
నిశ్చక్రామ. కాలికోఽపి మరణే కృతనిశ్చయ శ్చాపపాణి గ్గగనగతి ర్గరుడారూఢో
యుద్ధాయ ప్రస్థితః. అ త్రాస్తరే భగవతా నారాయణే నాతీతానాగతవర్తమానవేదినా
స్తృతమాత్రో వైనతేయః సంప్రాప్తో విహస్య ప్రోక్తః. — ‘భో గరుత్మన్, జానాసి
త్వం యన్తమ రూపేణ కాలికో దారుమయగరుడే సమారూఢో రాజకన్యాం కామ
యతే.’ సోఽబ్రవీత్. — ‘దేవ, సర్వం జ్ఞాయతే తచ్ఛ్రేష్ఠియమ్. త త్కిం కుర్తః సాం
ప్రతమ్?’ శ్రీ భగవా నాహః. — ‘అద్య కాలికో మరణే కృతనిశ్చయో విహితనియమో
యుద్ధార్థే వినిగ్ధతః. స నూనం ప్రధానక్షత్రియశరాహతో నిధన మేష్యతి. తస్మిన్హతే
సర్వోజనో వదిష్యతి య త్ప్రభూతక్షత్రియై ర్మిలిత్వా వాసుదేవో గరుడ శ్చ నిపా
తితః. తతః పరం లోకోఽయ మావయోః పూజాం న కరిష్యతి. తత స్త్వం ద్రుతతరం
తత్ర దారుమయగరుడే సంక్రమణం కురు. అహ మపి కాలికశరీరే ప్రవేశం కరిష్యామి.
యేన స శత్రూ న్వాప్యపాదయతి. తత శ్చ శత్రువధా దావయో ర్హాతృత్వవృద్ధిః
స్యాత్.’

అథ గరుడే త థేతి ప్రతిపన్నే శ్రీ భగవా న్నారాయణ స్తచ్చరీరే సంక్రమణ
మకరోత్. తతో భగవన్తాహత్యేన గగనస్థః స కాలికః శఙ్ఖ చక్ర గదా చాప చిహ్నితః
క్షుణా దేవ లీల యేవ సమస్తా నపి ప్రధానక్షత్రియాన్నిస్తేజస శ్చకాం. తత స్తేన
రాజ్ఞా స్వసైన్య పరివృతేన సంగ్రామే జితా నిహతా శ్చ తే సర్వేఽపి శత్రవః. జాత

శ్చ లోకమధ్యే ప్రవానో, యథాఽనేన విష్ణుజామాతృప్రభావేణ సర్వే శత్రవో నిహతా,
ఇతి. కాలికోఽపి తా వ్హతా ద్విష్టో ప్రముదితమనా గగనా దవతీర్ణో యావత్, రాజా
మాత్యపారలోకా స్తం నగరవాస్తవ్యం కాలికం పశ్యంతి. తతః పుష్టః 'కి మేతత్?'
ఇతి. తతః సోఽపి మూలాదారభ్య సర్వం ప్రాగ్వృత్తాస్తం న్యవేదయత్. తత శ్చ
కాలికసాహసానురజ్జితమనసా శత్రువధా దవాప్త తేజసా రాజ్ఞా సా రాజకన్యా సకల
జనప్రత్యక్షం వివాహవిధినా తస్మై సమర్పితా దేశ శ్చ ప్రదత్తః. కాలికోఽపి తయా
సార్థం పంచప్రకారం జీవలోకసారం విషయసుఖ మనుభవ స్కాలం నినాయ. అతః
స్తూచ్యతే.— 'సుప్రయుక్తస్య దమ్భస్య' ఇతి.

త చ్చుత్వా కరటక ఆహా:—'భద్ర, అ స్త్యేవమ్. పరం తథాఽపి మహా స్త్యే
భయమ్. యతో బుద్ధిమా న్సంజీవకో రాద్ర శ్చ సింహః. య ద్యపి తే బుద్ధిప్రాగల్భ్యం
తథాఽపి త్వం పిఙ్గలకా త్తం వియోజయితు మసమర్థ ఏవ. దమనక ఆహా:— భ్రాతః,
అసమర్థోఽపి సమర్థ ఏవ. ఉక్తం చ,—

'ఉపాయేన హి య త్కుర్యా త్త స్మ శక్యం పరాక్రమైః,
కాక్యా కనకనూత్రేణ కృష్ణసర్పో నిపాతితః.'

228.

కరటక ఆహా:— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౩.

కథా. ౩. పంచుత స్త్రమ్

అస్తి కస్తింశ్చ త్ప్రదేశే మహా న్న్యగ్రోధపాదపః. తత్ర వాయసదమ్బతీ
ప్రతివసతః స్త. అథ తయోః ప్రసవకారే వృక్షవివరా నిష్క్రమ్య కృష్ణసర్పః స దైవ
తదపత్యాని భక్షయతి. తత స్తా నిర్వేదా దన్యవృక్షమూలనివాసినం ప్రియసుహృదం
స్మగలం గ త్వోదతుః.—'భద్ర, కి మేవంవిధే సంజాతే, ఆవయోః క ర్తవ్యం భవతి?
ఏవం తావ ద్విష్టాత్తా కృష్ణసర్పో వృక్షవివరా నిర్గ త్యావయో ర్బలకా న్భక్షయతి.
త త్కథ్యతాం తద్రక్షార్థం కశ్చ దుపాయః.

యస్య క్షేత్రం నదీతీరే, భార్యా చ పరసజ్జతా,

ససర్పే చ గృహే వాసః, కథం స్యా త్తస్య నిర్వృతిః?

229.

అస్య చ్చ,— సర్పయుక్తే గృహే వాసో మృత్యు రేవ న సంశయః,

య ద్దామాస్తే వసే త్సర్ప స్తస్య స్యా త్ప్రాణ సంశయః.

230.

అస్తాక మపి తత్ర స్థితానాం ప్రతిదినం ప్రాణ సంశయః." స ఆహా:— "నాత్రవిషయే
స్వల్పోఽపి విషాదః కార్యః. నూనం స లుబ్ధో నోపాయ మన్తరేణ వధ్యః స్యాత్.

ఉపాయేన జయో యాదృ గ్రిహో స్తాదృ గ్న హేలిభిః,

ఉపాయజ్ఞోఽల్ప కాయోఽపి న శూరైః పరిభూయతే.

231.

తథా చ,— భక్షయిత్వా బహూ న్న తస్య సు త్తమాఽధమమధ్యమాన్

అతితాల్యా ద్భుకః కశ్చ న్న తః కర్కటకగ్రహత్.”

232.

తా వూచతుః.— ‘కథ మేతత్?’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. 2.

కథా-విశేష

అస్తి కస్తింశ్చ ద్వనప్రదేశే నానాజలచరసనాథం మహ త్సరః. తత్ర చ కృతా శ్రయో బక ఏకో వృద్ధభావ ముపాగతో మత్స్య న్వాపాదయితు మసమర్థః. తత శ్చ త్సుత్తామకణ్ఠః సర స్తీర ఉపవిష్టో ముక్తాఫలప్రకర సద్భవై రశ్రుప్రవాహై ర్ధరాతల మభిషిచ్ఛౌ రురోద. ఏకః కులీరకో నానాజలచరసమేతః సమేత్య తస్య దుఃఖేన దుఃఖితః సాదర మిద మూచే.—‘మామ, కి మద్య త్వయా నాహారవృత్తి రనుష్ఠీయతే? కేవల మశ్రుపూర్ణ నేత్రాభ్యాం సనిశ్వాసేన స్థీయతే?’ స ఆహః— ‘వత్స, సత్య ముప లక్షితం భవతా. మయా హి మత్స్యదనం ప్రతి పరమవైరాగ్యతయా సాంప్రతం ప్రాయోపవేశనం కృతమ్; తే నాహం సమీపగతా నపి మత్స్య న్న భక్షయామి.’ కులీరక స్త చ్ఛ్చ్రీత్వా ప్రాహః—‘మామ, కిం త ద్వైరాగ్యకారణమ్?’ స ప్రాహః— ‘వత్స, అహ మస్మి సరసి జాతో వృద్ధిం గత శ్చ. త న్న యైత చ్ఛ్చ్రీతం, య ద్వాదశ వార్షి క్యనావృష్టిః సంపద్యత, ఇతి.’ కులీరక ఆహః— ‘కస్తా త్త చ్ఛ్చ్రీతమ్?’ బక ఆహః— ‘దైవజ్ఞముఖాత్. ఏష శనైశ్చరో హి రోహిణీశకటం భిత్త్వా భౌమం శుక్రం చ ప్రయాస్యతి. ఉక్తం చ వరాహమిహిరేణ.—

యది భిన్నే సూర్యసుతో రోహిణ్యాః శకట మిహ లోకే

ద్వాదశ వర్షాణి తదా న హి వర్ష తి వాసవో భూమా.

233.

తథా చ,— ప్రాజాపత్యే శకటే భిన్నే ఽకృ త్వైవ పాతకం వసుధా

భస్తాస్థిశకలకీర్ణా కాపాలిక మివ వ్రతం ధత్తే.

234.

తథా చ,— రోహిణీశకట మర్కనన్దన శ్చే ద్భినత్తి రుధిరో ఽథవా శశీ

కిం వదామి తదనిష్ఠసాగరే సర్వలోక ముపయాతి సంక్షయః.

235.

రోహిణీశకటమధ్యసంస్థితే చంద్రమ స్యశరణీకృతా జనాః

క్వాఽపి యాన్తి శిశుపాచితాశనాః సూర్యత ప్తభిదురామ్బుపాయినః.

త దేతత్సగః స్వల్పతోయం వర్తతే, శీఘ్రం శోషం యాస్యతి; అస్తి న్ముష్కే యైః స హాహం వృద్ధిం గతః, స దైవ క్రిడిత శ్చ, తే సర్వే తోయాభావా న్నాశం యా స్యన్తి. త త్తేషాం వియోగం ద్రష్టు మహ మసమర్థః. తే నైత త్ప్రియోపవేశనం కృతమ్. సాంప్రతం సర్వేషాం స్వల్పజలాశయానాం జలచరా గురుజలాశయేషు స్వస్వ

జనైర్వీయస్తే. కేచి చ్చ మకర గోధా శింశుమార జలహస్తీ ప్రభృతయః స్వయ మేవ గచ్ఛన్తి. అత్ర పునః సరసి యే జలచరా స్తే నిశ్చిన్తాః సన్తి; తే నాహం విశేషా ద్రోదిమి య ద్భిజశేషమాత్రమ ప్యత్ర సోద్ధరిష్యతి.”

తతః స త దాక ర్జ్యనేహే మపి జలచరాణాం త త్తస్య వచనం నివేదయామాస. అథ తే సర్వే భయత్రస్తమనసో మత్స్య కచ్ఛప ప్రభృతయ స్త మభ్యుపేత్య పప్రచ్ఛుః.—‘మామ, అ స్తి కశ్చి ద్రుపాయో యే నాస్తాకం రక్షా భవతి?’ బక ఆహః.— ‘అ స్త్యస్య జలాశయస్య నాతిదూరే ప్రభూతజలసనాథం సరః పద్మినీ పద్మ మణితం, య చ్చతుర్వింశ త్యాపి వన్నాణా మవృష్ట్యా న శోష మేష్యతి. త ద్యది మమ పృష్ఠం క శ్చి దారోహతి త దహం తం తత్ర నయామి.’ అథ తే తత్ర విశ్వాస మాపన్నాః ‘తాత, మాతుల, భాతః,’ ఇతి బ్రువాణాః ‘అహం పూర్వ మహం పూర్వమ్’ ఇతి సమస్తా త్పరితస్థుః. సోఽపి దుష్టాశయః క్రమేణ తా నృప్త ఆరోప్య జలాశయస్య నాతిదూరే శిలాం సమాసాద్య తస్యా మాక్షిప్య స్వేచ్ఛయా భక్షయిత్వా భూయోఽపి జలాశయం సమాసాద్య జలచరాణాం మిథ్యావార్తాసందేశనై ర్జనాంసి రజ్జయన్నిత్యా మి వాహారవృత్తి మకరోత్.

అన్యస్మిన్ దినే చ కులీరకే ణోక్తః.— ‘మామ, మయా సహ తే ప్రథమం స్నేహ సంభాషా సంజాతా. త త్కిం మాం పరిత్య జ్యాన్యా న్నయసి? తస్మా దద్య మే ప్రాణతాణం కురు.’ త దాకర్జ్య సోఽపి దుష్టాశయ శ్చిన్తతవాన్.—‘నిర్విణ్ణోఽహం మత్స్యమాంసాదనేన. త ద ద్యైవం కులీరకం వ్యజ్ఞనస్థానే కరోమి.’ ఇతి విచిన్త్య తం పృష్ఠే సమారోప్య తాం వధ్యశిలా ముద్దిశ్య ప్రస్థితః. కులీరకోఽపి దూరాదే వాస్థి పర్యతం శిలాశ్రయ మవలోక్య మత్స్యస్థిని పరిజ్ఞాయ త మపృచ్ఛత్.— ‘మామ, కియద్దూరే స జలాశయః? మదీయభారే ణాతిక్రాన్త స్త్వమ్. త త్కథయ.’ సోఽపి మద్దధీ ర్జలచరోఽయ మితి మత్వా స్థలే న ప్రభవ తీతి సస్థిత మిద మాహః.—‘కులీరక, కురోఽన్యో జలాశయః. మమ ప్రాణయా త్రేయమ్. తస్మాత్ స్వర్యతా మాత్మ సోఽభీష్టదేవతా. త్వా మ ప్యస్యాం శిలాయాం నిక్షిప్య భక్షయిష్యామి.’ ఇ త్యుక్తవతి తస్మిన్ కులీరక స్తం బకం స్వవదనదంశద్వయేన మృణాలనాలధవలాయాం మృదు గ్రీవాయాం గృహీత్వా మారయామాస. అథ స తాం బకగ్రీవాం సమాదాయ శనైః శనైః స్తజ్జలాశయ మాససాద. తతః సర్వై రేవ జలచరైః పృష్టః.— ‘భోః కులీరక, కిం నివృత్త స్త్వమ్? స మాతులోఽపి నాయాతః. త త్కిం చిరయతి? వయం సర్వే సోత్సుకాః కృతక్షణా స్తిష్ఠామః.’ ఏవం తై రభిహితే కులీరకోఽపి విహ స్యో వాచ.— ‘మూర్ఖాః, సర్వే జలచరా స్తేన మిథ్యావాదినా వచ్ఛయిత్వా నాతిదూరే

శిలాతలే ప్రక్షిప్య భక్షితాః. తత్త మాయుఃశేషతయా తస్య విశ్వాసఘాతక స్యాభి
ప్రాయం జ్ఞాత్వా గ్రీ వేయ మానీతా. త దలం సంభ్రమేణ. అధునా సర్వజలచరాణాం
క్షేమం భవిష్యతి.”

అతో ౭హం బ్రవీమి.— ‘భక్షయిత్వా బహూ స్తత్స్యాన్’ ఇతి. వాయస
ఆహః—‘భద్ర, త త్కథయ కథం స దుష్టసరోష్ఠి వధ ముపైష్యతి.’ సృగాల ఆహః—
‘గచ్ఛతు భవా నిగ్గిల్చి న్నగరం రాజాధిష్ఠానమ్. తత్ర క స్యా౭పి ధనినో రాజా
మాత్యాదేః ప్రమాదినః కనకసూత్రం హారం వా గృహీత్వా త త్కోటరే ప్రక్షిప్య యేన
సర్వ స్తద్గ్రహణేన వధ్యతే.’

అథ తత్క్షణా త్కాకః కాకీ చ తదాక ర్ణ్యాత్తేచ్ఛ యోత్సరితా. తత శ్చ కాకీ
కిల్చి త్సరః ప్రాప్య యావ త్పశ్యతి, తావ త్తన్త ధ్యే కస్యచిద్రాక్షో౭న్తఃపురం జలా
సన్న న్యస్తకనకసూత్రం ము క్తముక్తాహారవస్త్రాభరణం జలక్రీడాం కురుతే. అథ సా
వాయసీ కనకసూత్ర మేక మాదాయ స్వగృహాభిముఖం ప్రతస్థే. తత శ్చ కల్చికినో
వర్షధరా శ్చ తన్నీయమాన ముపలక్ష్య గృహీతలగుడాః సత్వర మనుయయుః. కా
క్యపి సర్పకోటరే త త్కనకసూత్రం ప్రక్షిప్య సుదూర మవస్థితా. అథ యావ ద్రాజ
పురుషాస్తం వృక్ష మారుహ్య త త్కోటర మవలోకయన్తి, తావత్ కృష్ణసర్పః ప్రసా
రితభోగ స్తిష్ఠతి. తత స్తం లగుడప్రహరేణ హత్వా కనకసూత్ర మాదాయ యథాభి
లషితం స్థానం గతాః. వాయసదమ్పతీ అపి తతః పరం సుఖేన వసతః. అతో ౭హం
బ్రవీమి.— ‘ఉపాయేన హి య త్కుర్యాత్’ ఇతి. తన్న కిల్చి దిహ బుద్ధిమతా
మసాధ్య మస్తి. ఉ క్తం చః—

‘యస్య బుద్ధి ర్బలం తస్య, నిర్బుద్ధేస్తు కుతో బలమ్ ?

వనే సింహో మదోన్స్తత్తః శశకేన నిసాతితః.’

237.

కరటక ఆహః—‘కథ మేతత్.’ స ఆహః—

కథా. ౮.

కథాసారము

కస్తింఛి ద్వనే భాసురకో నామ సింహః ప్రతివసతి స్త. అ థాసా వీర్యాతి
రేకా నిత్య మే వానేకా స్సృగశశకాదీ న్యాపాదయన్ నూపరరామ. అ థా
న్యేద్యు స్తద్వనజాః సర్వే సారజ్ఞ వగాహ మహిష శశ కాదయో మిలిత్వా త మభ్యు
పేత్య ప్రోచుః.— ‘స్వామిన్, కి మనేన సకలమృగవధేన నిత్య మేవ, యత స్త
వైకే నాపి మృగేణ తృప్తి ర్భవతి. త త్క్రియతా మస్తాభిః సహ సమయధర్తః. అద్య
ప్రభృతి. త వా త్రోపవిష్టస్య జాతిక్రమేణ ప్రతిదిన మేకో మృగో భక్షణార్థం సమే

వ్యతి. ఏవం కృతే తవ తావ త్ప్రిణయాత్రా క్లేశం వి నాపి భవిష్యతి, అస్తాకం చ
పునః సర్వోచ్చేదనం న స్యాత్. త దేష రాజధర్మోఽనుష్ఠీయతామ్. ఉక్తం చ:—

శనైః శనై శ్చయో రాజ్య ముపభుజ్యై యథాబలమ్
రసాయన మివ ప్రాజ్ఞః స పుష్టిం పరమాం వ్రజేత్. 238.

విధినా మస్త్రీయుక్తేన రూక్షాఽపి మథితాఽపి చ
ప్రయచ్ఛతి ఫలం భూమి రరణీవ హుతాశనమ్. 239.

ప్రజానాం పాలనం శస్యం స్వర్గకోశస్య వర్ధనమ్,
పీడనం ధర్మనాశాయ పాపా యాయశసే స్థితమ్. 240.

గోపాలేన ప్రజాధేనో ర్విత్తదుగ్ధం శనై శ్చనైః
పాలనా తోషణా ద్ద్రాహ్యం న్యాయ్యాం వృత్తిం సమాచరేత్. 241.

అజా మివ ప్రజాం మోహో ద్యో హన్యా త్పుథివీపతిః
త న్యైకా జాయతే తృప్తి ర్న ద్వితీయా కథంచన. 242.

ఫలాధీ నృపతి ర్లోకా న్పాలయే ద్యత్న మాస్థితః
దానమానాదితోయేన మాలాకారోఽఙ్కురా నివ. 243.

నృపదీపో ధనస్నేహం ప్రజాభ్యః సంహర న్నపి
ఆస్తరస్థై ర్గుణైః శుభ్రై ర్లక్ష్మ్యతే నైవ కేనచిత్. 244.

యథా గౌ ర్దుహ్యతే కాలే పాల్యతే చ తథా ప్రజా,
సిచ్యతే చీయతే చైవ లతా పుష్పఫలప్రదా. 245.

యథా బీజాఙ్కురః సూక్ష్మః ప్రయత్నే నాభిరక్షితః
ఫలప్రదో భవే త్కాలే తద్వల్లోకః సురక్షితః. 246.

హిరణ్యధాన్యరత్నాని యానాని వివిధాని చ
తథాఽన్య దపి య త్కించ త్ప్రిజాభ్యః స్యా న్నహీపతేః. 247.

లోకానుగ్రహకర్తారః ప్రవర్ధంతే నరేశ్వరాః,
లోకానాం సంక్షయో చైవ త్క్షయం యాన్తి న సంశయః. 248.

అథ తేషాం తద్వచన మాకర్ణ్య భాసురక ఆహ:— ‘అహో, సత్య మభిహితం
భవద్భిః. పరం యది మ మోపవిష్ట స్యాత్ర నిత్య మేవ నైకః శ్వాపదః సమాగమిష్యతి,
త మ్నానం సర్వా నపి భక్షయిష్యామి.’ అథ తే తథైవ ప్రతిజ్ఞాయ నిర్వృతిభాజస్త
త్రైజ వనే నిర్భయాః పర్యటన్తి. ఏక శ్చ ప్రతిదినం క్రమేణ యాతి. వృద్ధో వా,
తైరాగ్యయుక్తో వా, శోకగ్రస్తో వా, పుత్ర కశత్రనాశభీతో వా, తేషాం మధ్యా
త్మస్య భోజవార్ధం మధ్యాహ్న సమయ ఉపలిప్త తే.

అథ కదాచి జ్ఞాతిక్రమా చ్ఛశక స్యావసరః సమాయాతః. స సమస్త మ్మౌః
ప్రేరితోఽనిచ్చ న్నపి మద్దం మద్దం గత్వా తస్య వధోపాయం చింతయ న్వేలాతిక్రమం
కృత్వా వ్యాకులితహృదయో యావ ద్దచ్చతి తావ త్తాన్తే గచ్ఛతా కూపః సందృష్టః.
యావ త్కూపోపరి యాతి తావ త్కూపమధ్య ఆత్మనః ప్రతిబిమ్బం దదర్శ. వృష్ట్యా
చ తేన హృదయే చింతితమ్.— ‘య ద్భవ్య ఉపాయోఽస్తి. అహం భాసురకం
ప్రకోప్య స్వబుద్ధ్యాఽస్మిన్కూపే పాతయిష్యామి.’ అథాసౌ దినశేషే భాసురకసమీపం
ప్రాప్తః. సింహలోఽపి వేలాతిక్రమేణ క్షుత్తామకణ్ఠః కోపావిప్లవః సృక్వణీ పరిలేలిహ
న్వ్యచింతయత్.— ‘అహం, ప్రాతరాహారాయ నిస్సత్త్వం వనం మయా కర్తవ్యమ్.’
ఏవం చింతయత స్తస్య శశకో మద్దం మద్దం గత్వా ప్రణమ్య త స్యాగ్రే స్థితః. అథ
తం ప్రజ్వలితాత్తా భాసురకో భర్తస్య న్నాహః—‘ఈ శశకాధమ, ఏకత స్తావ త్త్వం
లఘుః ప్రాప్తో, ౭పరతో వేలాతిక్రమేణ. త దస్తా దపరాధా త్త్వం నిపాత్య, ప్రాతః
సకలా న్యపి మృగమలా న్యచ్ఛేదయిష్యామి.’ అథ శశకః సవినయం ప్రోవాచ.—
‘స్వామిన్, నాపరాధో మమ, న చ సత్త్వానామ్. త చ్ఛ్చాయతాం కారణమ్.’
సింహ ఆహః— ‘సత్వరం నివేదయ యావ త్తమ దంష్ట్రాన్త గ్ధతో న భవా న్భవిష్యతి’
ఇతి. శశక ఆహః— “స్వామిన్, సమస్తమ్మౌః రద్య జాతిక్రమేణ మమ లఘుతరస్య
ప్రస్తావం విజ్ఞాయ తతో ౭హం చతుర్భిః శశక్తైః సమం ప్రేషితః. తత శ్చ హ మాగచ్ఛ
న్నస్తరాలే మహతా కేనచి దపరేణ సింహేన వివరాన్నిగ్ధ త్యాభిహితః.— ‘ఈ, క్వ
ప్రస్థితా యూయమ్. అభీష్టదేవతాం స్మరత.’ తతో మ యాభిహితమ్.— ‘వయం
స్వామినో భాసురకసింహస్య సకాశ ఆహారార్థం సమయధర్తేణ గచ్ఛామః.’ తత
స్తే నాభిహితమ్.— ‘య ద్యేవం తర్హి మదీయ మేత ద్వనమ్; మయా సహ సమయ
ధర్తేణ సమస్తై రపి శ్వాపదై ర్వర్తితవ్యమ్. చారయాపీ స భాసురకః. అథ యది సో
౭త్ర రాజా, తతో విశ్వాసస్థానే చతురః శశకా నత్ర ధృత్వా త మాహూయ ద్రుత
తర మాగచ్ఛ. యేన యః కశ్చి దావయో ర్తధ్యా త్పరాక్రమేణ రాజా భవిష్యతి, స
సర్వా నేతా నృక్షయిష్యతి.’ ఇతి. తతో ౭హం తే నాదిప్తః స్వామినకాశ మభ్యా
గతః. ఏత ద్వేలావ్యతిక్రమకారణమ్. త దత్ర స్వామీ ప్రమాణమ్.”

త చ్ఛ్చత్వా భాసురక ఆహః—“భద్ర, య ద్యేవం త త్సత్వరం దర్శయ మే
తం చారసింహం, యే నాహం మృగకోపం త స్యోపరి క్షిప్త్వా స్వస్థో భవామి. ఉ క్తం చః

భూమి ర్నిత్యం హిరణ్యం చ విగ్రహస్య ఫలత్రయమ్,

నా స్త్యేక మపి య ద్యేషాం న తం కుర్యా త్కథంచన.

249.

యత్ర న స్యా త్ఫలం భూరి యత్ర చ స్యా త్పరాభవః

న తత్ర మతిమా న్యుద్ధం సముత్పద్య సమాచరేత్.”

250.

శశక ఆహా:—“స్వామిన్, సత్య మిదమ్. స్వభూమిహేతోః పరిభవా చ్చ యుధ్యస్తే
క్షత్రియాః. పరం స దుర్దాశ్రయః. దుర్గా నిష్క్రమ్య వయం తేన విష్కమ్భితాః.
తతో దుర్గస్థో దుస్సాధ్యో భవతి రిపుః. ఉక్తం చ:—

న గజానాం సహస్రేణ న చ లక్షేణ వాజినామ్
య త్కృత్యం సాధ్యతే రాజ్ఞాం దుర్గే జైకేన సిధ్యతి. 251.

శత మేకోఽపి సన్ధతే ప్రాకారస్థో భనుర్ధరః,
తస్మాద్దుర్గం ప్రశంసంతి నీతికాస్త్రవిచక్షణాః. 252.

పురా గురోః సమాదేశాద్ధిరణ్యకశిపో ర్భయాత్
శక్రేణ విహితం దుర్గం ప్రభావాద్విశ్వకర్తణః. 253.

తే నాపి చ వరో దత్తో ‘యస్య దుర్గం స భూపతిః
విజయా స్యాత్.’ తతో భూమా దుర్గాణి స్యుః సహస్రశః. 254.

దంష్ట్రావిరహితో నాగో, మదహీనో యథా గజః,
సర్వేషాం జాయతే వశ్యో దుర్గహీన స్తథా నృపః.” 255.

త చ్చుత్వా భాసురక ఆహా:—“భద్ర, దుర్గస్థ మపి దర్శయ తం చారసింహం
యేన వ్యాపాదయామి. ఉక్తం చ:—

జాతమాత్రం న యః శత్రుం రోగం చ ప్రశమం నయేత్
మహాబలోఽపి తే నైవ వృద్ధిం ప్రాప్య స హన్యతే. 256.

తథా చ,— ఉత్తిష్ఠమాన స్తు పరో నోపేక్ష్యః పథ్య మిచ్ఛతా
సమా హి శిష్టై రామ్నతౌ వర్తన్యంతా వామయః స చ. 257.

అపి చ,—

ఉపేక్షితః క్షీణబలోఽపి శత్రుః ప్రమాదదోషా త్పురుషై ర్న వాన్దైః

సాధ్యోఽపి భూత్వా ప్రథమం తతోఽసా వసాధ్యతాం వ్యాధి రివ ప్రయాతి.

తథా చ,— ఆత్మనః శక్తి ముద్వీక్ష్య మానోత్సాహం చ యో వ్రజేత్
బహూన్ హన్తి స ఏకోఽపి, క్షత్రియా న్భార్గవో యథా.” 259.

శశక ఆహా:—“అ స్త్యేతత్. తథా ఽపి బలవా న్స మయా దృష్టః. త న్న
యుజ్యతే స్వామిన స్తస్య సామర్థ్య మవిదిత్వా గన్తుమ్. ఉక్తం చ:—

అవిది త్వాత్మనః శక్తిం పరస్య చ సముత్సుకః

గచ్ఛ న్నభిముఖో నాశం యాతి వహ్నా పతజ్జవత్. 260.

యో బలా త్ప్రేక్షతం యాతి నిహన్తుం సబలోఽప్యరిమ్

విమదః స నివర్తత శీర్ణదన్తో గజో యథా.” 261.

భాసురక ఆహా:— ‘భోః, కిం త వానేన వ్యాపారేణ. దర్శయ మే తం దుర్గస్థ మపి.’
 అథ శశక ఆహా:— ‘య ద్యేవం త ర్హ్యాగచ్ఛతు స్వామి.’ ఏవ ము త్వాగ్రే
 ప్రస్థితః. తత శ్చ తేనాగచ్ఛతా యః కూపో దృష్టోఽభూ త్త మేవ కూప మాసాద్య
 భాసురక మాహ:— ‘స్వామిన్, క న్తే ప్రతాపం సోఘం సమర్థః? త్వాం దృష్ట్వా
 దూరతోఽపి చారసింహః ప్రవిప్తః స్వం దుర్గమ్. త దాగచ్ఛ యేన దర్శయామి.’ ఇతి.
 భాసురక ఆహా: — ‘దర్శయ మే దుర్గమ్.’ త దను దర్శిత స్తేన కూపః. తతః సోఽపి
 మూర్ఖః సింహః కూపమధ్య ఆత్మప్రతిబిమ్బం జలమధ్యగతం దృష్ట్వా సింహనాదం
 మమోచ. తతః ప్రతిశబ్దేన కూపమధ్యా ద్విగుణతరో నాదః సముత్థితః. అథ తేన
 తం శత్రుం మ త్వాత్మానం త స్యోపరి ప్రక్షిప్య ప్రాణాః పరిత్యక్తాః. శశకోఽపి హృష్ట
 మనాః సర్వమృగా నానన్ద్య తైః సహ ప్రశస్యమానో యథాసుఖం తత్ర వనే నివసతి స్తు.

అతో ఽహం బ్రవీమి.—‘యస్య బుద్ధి ర్బలం తస్య’ ఇతి. త ద్యది భవా న్కథ
 యతి, త త్త త్రైవ గత్వా తయోః స్వబుద్ధిప్రభావేణ మైత్రీభేదం కరోమి.—
 కరటక ఆహా:— ‘భద్ర, య ద్యేవం తర్హి గచ్ఛ. శివా న్తే పథానః సన్తు. యథాభి
 ప్రేత మనుష్ఠీయతామ్.’

అథ దమనకః సంజీవక వియుక్తం పిఙ్గలక మవలోక్య త త్రాన్తరే. ప్రణ మ్యాగ్రే
 సముపవిప్తః. పిఙ్గలకోఽపి త మాహ:— ‘భద్ర, కిం చిరా దృష్టః?’ దమనక ఆహా:—
 ‘న కిఞ్చి ద్వేవపాదానా మస్తాభిః ప్రయోజనమ్, తే నాహం నాగచ్ఛామి. తథా ఽపి
 రాజప్రయోజనవినాశ మవలోక్య సందహ్యామానహృదయో వ్యాకులతయా స్వయ మే
 వాభ్యాగతో వక్తుమ్. ఉ క్తం చ.—

ప్రియం వా యది వా ద్వేష్యం శుభం వా యది వాశుభమ్

అప్యష్టోఽపి హితం బ్రూయా ద్యస్య నేచ్ఛే త్పరాభవమ్.’ 262.

అథ తస్య సాభిప్రాయం వచన మాకర్ణ్య పిఙ్గలక ఆహా:— ‘కిం వక్తుమనా భవాన్.
 త త్కథ్యతాం య త్కథనీయ మస్తి.’ స ప్రాహ:—“దేవ, సంజీవకో యుష్మత్పాదానా
 ముపరి ద్రోహబుద్ధి రితి. విశ్వాసగతస్య మమ విజన ఇద మాహ:— ‘భో దమనక,
 దృష్టా మయా స్య పిఙ్గలకస్య సారాసారతా. త దహ మేనం హత్వా సకలమృగాధి
 పత్యం త్వేత్సాచిన్య పదవీ సమన్వితం కరిష్యామి.” పిఙ్గలకోఽపి తద్వజ్రసారప్రహార
 సదృశం దారుణం వచః సమాకర్ణ్య మోహ ముపగతో న కిఞ్చి దప్యుక్తవాక్. దమనకో
 ఽపి తస్య త మాకార మాలోక్య చింతితవాక్.—“అయం తావ త్సంజీవకనిబద్ధరాగః
 త న్నూన మనేన మన్త్రిణా రాజా వినాశ మవాప్స్యతి. ఉ క్తం చ:—

ఏకం భూమిపతిః కరోతి సచివం రాజ్యే ప్రమాణం యదా,
తం మోహోచ్చ్రయతే మదః, స చ మదా ద్దాస్యేన నిర్విద్యతే,
నిర్విజ్ఞాన్య పదం కరోతి హృదయే తస్య స్వతంత్రస్పృహ,
స్వాతంత్ర్యస్పృహయా తతః స నృపతేః ప్రాణే స్వభిద్రుహ్యతి. 263.

తత్కి మత్ర యుక్తమ్? ఇతి. పిజ్జలకోఽపి చేతనాం సమాసాద్య కథమపి త మాహా:—
'సంజీవక స్తావ త్ప్రాణసమో భృత్యః. స కథం మ మోపరిద్రోహబుద్ధిం కరోతి?
దమనక ఆహ:— 'దేవ, భృత్యోఽభృత్య ఇ త్యవైకాన్తిక మేతత్. ఉక్తం చ:—

న సోఽస్తి పురుషో రాజ్ఞాం యో న కామయతే శ్రియమ్,
అశక్తా ఏవ సర్వత్ర నరేంద్రం పర్యుపాసతే.' 264.

పిజ్జలక ఆహ:— 'భద్ర, తథా ఽపి మమ త సోఽపరి చిత్తవృత్తి ర్న వికృతిం యాతి.
అథవా సా ధ్యద ముచ్యతే.—

అనేకదోషదుష్టోఽపి కాయః కస్య న వల్లభః?
కుర్వన్నపి వ్యలీకాని యః ప్రియః ప్రియ ఏవ సః.' 265.

దమనక ఆహ:— 'అత ఏ వాయం దోషః. ఉక్తం చ:—

యస్మిన్నేవాధికం చక్షు రారోపయతి పార్థివః
అకులీనః కులీనో వా స శ్రియో భాజనం నరః. 266.

అపరం కేన గుణవిశేషేణ స్వామీ సంజీవకం నిర్గుణక మపి నికటే ధారయతి. అథ
దేవ, య ద్యేవం చింతయసి 'మహాకాయోఽయమ్. అనేన రిపూ న్వాన్యపాదయిష్యామి.'
త దస్తాన్న సిద్ధ్యతి, యతోఽయం శష్పభోజీ. దేవపాదానాం పునః శత్రవో మా
సాశిన్ః. త ద్రిప్తసాధన మస్య సాహాయ్యేన న భవతి. తస్మా దేవ దూషయిత్వా
హన్యతామ్." ఇతి. పిజ్జలక ఆహ:—

"ఉక్తో భవతి యః పూర్వం గుణవా నితి సంసది
తస్య దోషో న వక్తవ్యః ప్రతిజ్ఞాభజ్ఞభీరుణా. 267.

అన్య చ్చ. మ యాస్య తవ వచనే నాభయప్రదానం దత్తమ్. త త్కథం స్వయ మేవ
వ్యాపాదయామి? సర్వథా సంజీవకోఽయం సుహృ దస్తాకమ్. న తం ప్రతి కల్పి
న్నస్య రితి. ఉక్తం చ:—

ఇతః స దైత్యః ప్రాప్తశ్రీ, ర్నేత ఏ వార్హతి క్షయమ్,
విషవృక్షోఽపి సంవర్ధ్య స్వయం ఛేత్తు మసాంప్రతమ్. 268.

అదౌ న వా ప్రణయినాం ప్రణయో విధేయో,
ద్యోఽథవా ప్రతిదినం పరిపోషణీయః,

ఉత్తి ప్య య త్తి పతి త త్ప్రకరోతి లజ్ఞాం,

భూమా స్థితస్య పతనా ద్భయ మేవ నా స్తి.

269.

ఉపకారిషు యః సాధుః సాధుత్వే తస్య కో గుణః ?

అపకారిషు యః సాధుః స సాధుః సద్భి రుచ్యతే.

270.

త ద్ద్రోహబుద్ధే రపి మయాఽస్య న విరుద్ధ మాచరణీయమ్. దమనక ఆహః— “స్వామిన్, నైష రాజధర్మో, య ద్ద్రోహబుద్ధే రపి త్నమ్యతే. ఉక్తం చ:—

తుల్యార్థం తుల్యసామర్థ్యం మర్త్యజ్ఞం వ్యవసాయినమ్

అర్థ రాజ్యహరం భృత్యం యో న హన్యా త్స హన్యతే.

271.

అపరం త్వయాఽస్య సఖిత్వా త్సర్వోఽపి రాజధర్మః పరిత్యక్తః. రాజధర్మాభావా త్సర్వోఽపి పరిజనో విరక్తిం గతః. యతః సంజీవకః శంఖభోజీ, భవాన్ మాంసాదః, తవ ప్రకృతయ శ్చ. య త్తవ వధ్యవ్యవసాయబాహ్యః కుత స్తాసాం మాంసాశనమ్.? యద్రహితా స్తా స్త్వాం త్యక్త్వా యాస్యన్తి. తతోఽపి త్వం వినష్ట ఏవ. అస్య సజ్జత్యా పున స్తే న కదాచి దాభేటకే మతి గృభిష్యతి. ఉక్తం చ:—

యాదృశైః సేవ్యతే భృత్యైః, ర్యాదృశాం శోచ్యపసేవతే,

కదాచి న్నాత్ర సద్దేహ, స్తాదృక్ భవతి పూరుషః.

272.

తథా చ,— స స్తప్తాయసి సంస్థితస్య పయసో నా మాపి న జ్ఞాయతే,

ముక్తాకారతయా త దేవ నలినీప త్త్రస్థితం రాజతే,

స్వాతౌ సాగరశు క్తికుక్షిపతితం త జ్ఞాయతే మా క్తికం,

ప్రాయేణాధమ మధ్య మో త్తమగుణః సంవాసతో జాయతే.

273.

తథా చ,— అసతాం సజ్గదోషేణ సాధవో యాన్తి విక్రియామ్,

దుర్యోధనప్రసక్తేన భీష్మో గోహరణే గతః.

274.

అత ఏవ సన్తో నీచసజ్గం వర్జయన్తి. ఉక్తం చ:—

న హ్యవిజ్ఞాతశీలస్య ప్రదాతవ్యః ప్రతిశ్రయః,

మత్కుణస్య చ దోషేణ హతా మన్దవిసర్పిణీ.”

275.

పిఙ్గలక ఆహః— ‘కథ మేతత్ ?’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౯.

నల్లి

అ స్తి కస్యచి న్న హీపతేః కన్తింశ్చ త్సనే మనూరమం శయనస్థానమ్. తత్ర శుక్లతరపటయుగలమధ్యసంస్థితా మన్దవిసర్పిణీ నామ శ్వేతా యూకా ప్రతివసతి స్త. సా చ తస్య మహీపతే రక్త మాస్వాదయన్తి సుఖేన కాలం నయమానా తిష్ఠతి. అన్యేద్యు

శ్చ తత్ర శయనే క్వచి ద్భ్రామ్య స్మగ్నిముఖో నామ మత్కుణః సమాయాతః. అథ తం దృష్ట్వా సా విపణ్ణవదనా ప్రోవాచః— ‘భో అగ్నిముఖ, కుత స్త్వ మ త్రానుచిత స్థానే సమాయాతః? త ద్యావ స్మ కచ్ఛి ద్వేత్తి, తావ చ్ఛీఘ్రం గమ్యతామ్.’ ఇతి. స ఆహః— “భవతి, గృహగత స్యాసాధో రపి నైత ద్యుజ్యతే వక్తుమ్.

ఉ క్తం చః—

‘ఏ హ్యగచ్ఛ, సమాశ్వ, సాసనమిదం, కస్తా చ్చిరా ద్దృశ్యసే ?
కా వార్తా? అతిదుర్బలాఽసి, కుశలం? ప్రీతోఽస్మి తే దర్శనాత్.’
ఏవం నీచజనేఽపి యుజ్యతి గృహం ప్రాప్తే సతాం సర్వదా,
భర్తౌఽయం గృహమేధినాం నిగదితః స్తార్తై ర్లఘుః స్వర్గదః. 276.

అపరం మ యానేకమానుషాణా మనేకవిధాని రుధిరా ణ్యాస్వాదితా న్యాహారదోషా త్కలు తిక్త కషా యాన్లు రసాస్వాదాని, న చ మయా కదాచి న్నధురరక్తం సమా స్వాదితమ్. త ద్యది త్వం ప్రసాదం కరోషి, త దస్య నృపతే ర్వివిధవ్యజ్ఞా నాన్న పాన చోష్య లేహ్య స్వాద్వాహారవశా దస్య శరీరే య నిష్ఠం రక్తం సంజాతమ్, తదా స్వాదనేన సౌఖ్యం సమ్పాదయామి జిహ్వయాః. ఉ క్తం చః—

‘జ్ఞాస్య నృపతే ర్వాపి జహ్వసౌఖ్యం సమం స్పృతమ్;
తన్త్రాత్రం చ స్పృతం సారం యదర్థం యతతే జనః. 277.
య ద్యేవ న భవే త్లోకే కర్త జిహ్వప్రతుష్టిదమ్,
త స్మ భృతోభ్యో భవే త్కచ్ఛి త్కస్యచి ద్వశగోఽథవా. 278.
య దసత్యం వదే న్నర్త్యో, య వ్యాఽనేవ్యం చ నేవతే,
య ద్దచ్చతి విదేశం చ, త త్సర్వ ముదరార్థతః. 279.

త న్నయా గృహగతేన బుభుక్షయా పీడ్యమానేన త్వత్సకాశా ద్భోజన మర్థనీయమ్, త స్మ త్వ మైకాకిన్యాఽస్య భూపతే రక్తభోజనం కర్తుం యుజ్యతే.”

త చ్ఛ్రిత్యా మన్దవిసర్పి ణ్యాహః— ‘భో మత్కుణ, అహ మస్య నృపతే ర్నిద్రావశం గతస్య రక్త మాస్వాదయామి. పున స్త్వ మగ్నిముఖ శ్చపల శ్చ. త ద్యక్షి మయా సహ రక్తపానం కరోషి, త త్త్రిష. అభీష్టతరం రక్త మాస్వాదయ.’ సా ఽబ్రవీత్.— ‘భగవతి, ఏవం కరిష్యామి. యావ త్త్వం నాస్వాదయసి ప్రథమం నృప రక్తమ్, తావ న్నమ దేవగురుకృతః శపథః స్యాత్, యది త దాస్వాదయామి.’ ఏవం తయోః పరస్పరం వదతోః స రాజా తచ్ఛయన మాసాద్య ప్రసుప్తః. అ థాసౌ మత్కుణో జిహ్వార్యప్రకృష్టేత్సుక్యా జ్ఞాగ్రత మపి తం మహిపతి మదశత్. అథవా సా ధ్వీద ముచ్యతే.—

స్వభావో నూపదేశేన శక్యతే కర్తు మన్యథా,
సుతప్త మపి పానీయం పున గ్దచ్ఛతి శీతతామ్. 280.

యది స్యా చ్చీతలో వహ్నిః, శీతాంశు ర్దహనాత్మకః,
న స్వభావోఽత్ర మర్త్యానాం శక్యతే కర్తు మన్యథా. 281.

అథాసా మహీపతిః సూచ్యగ్రవిద్ధ ఇవ తచ్ఛయనం త్యక్త్వా త త్తతా దేవోత్థితః.—
'అహో! జ్ఞాయతా మత్ర ప్రచ్ఛాదనపటే మత్కుణో యూకా వా నూనం తిష్ఠతి,
యే నాహం దప్తః.' ఇతి. అథ యే కఞ్చుకిన స్తత్ర స్థితా స్తే సత్వరం ప్రచ్ఛాదన
పటం గృహీత్వా సూత్తదృష్ట్యా వీక్షాం చక్రుః. అత్రాంతరే స మత్కుణ శ్చాపల్యా
త్థట్వాంతం ప్రవిప్తః. సా మన్దవిసర్పి ణ్యపి వస్త్రసంధ్యంతగతా తై ర్దృష్టా, వ్యాపా
దితా చ. అతోఽహం బ్రవీమి.— 'న హ్యవిజ్ఞాతశీలస్య' ఇతి. ఏవం జ్ఞాత్వా త్వ
యైష వధ్యః. నో చే త్త్వాం వ్యాపాదయిష్యతి. ఉక్తం చ:—

త్యక్తా శ్చభ్యంతరా యేన, బాహ్య శ్చభ్యంతరీకృతాః,
స ఏవ మృత్యు మాప్నోతి, యథా రాజా కకుద్దుమః. 282.

పిఙ్గలక ఆహ:— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౦.

నక్క బాకవి

కస్తింశ్చి ద్వనప్రదేశే చణ్డరవో నామ సృగాలః ప్రతివసతి స్త్. స కదాచి
త్తుధావిప్తో జిహ్వాలాల్యా న్నగరాంతరే ప్రవిప్తః. అథ తం నగరవాసినః సారమేయా
అపలోక్య సర్వతః శబ్దాయమానాః పరిధావ్య తీక్ష్ణదంష్ట్రైర్భ్రష్టితు మారబ్ధాః. సో
ఽపి తై ర్భ్రష్ట్యమాణః ప్రాణభయా త్ప్రీత్యాసన్నరజకగృహం ప్రవిప్తః. తత్ర చ నీలీ
రసపరిపూర్ణం మహాభాణ్డం సజ్జీకృత మాసీత్. తత్ర సారమేయై రాక్రాంతో భాణ్డమధ్యే
పతితః. అథ యావన్నిష్కాంత స్తావ న్నీలీవర్ణః సంజాతః. తత్రాపరే సారమేయా
స్తం సృగాల మజానంతో యథాభీష్టదిశం జగ్ముః. చణ్డరవోఽపి దూరతరం ప్రదేశ
మాసాద్య కాననాభిముఖం ప్రతస్థే. న చ నీలవర్ణేన కదాచి నిజాజ్ఞం త్యజ్యతే.
ఉక్తం చ:—

వజ్రలేపస్య మూర్ఘస్య నారీణాం కర్కటస్య చ
ఏకో గ్రహ స్తు మీనానాం నీలీమద్యపయో స్తథా. 283.

అథ తం హరగలగరల తమాల సమప్రభ మపూర్వం సత్త్వ మవలోక్య సర్వే
సింహ వ్యాఘ్ర ద్వీపి వృక ప్రభృతయోఽరణ్యనివాసి నో భయవ్యాకులచిత్తాః సమంతా
త్పలాయనక్రియాం కుర్వంతి. కథయంతి చ:— 'న జ్ఞాయతేఽస్య కీదృ గ్విచేష్టితం పౌరు
షం చ. తద్దూరతరం గచ్ఛామః. ఉక్తం చ:—

న యస్య చేష్టితం విద్యా న్న కులం న పరాక్రమమ్

న తస్య విశ్వసే త్పాక్షో య దీచ్ఛే చ్చియ మాత్మనః.

284.

చణ్డరవోఽపి తా న్భయవ్యాకులితా నివృజ్ఞా యేద మాహః— “భో భోః శ్వాపదాః, కిం యూయం మాం దృష్ట్వైవ సంత్రస్తా వ్రజథ? శ న్న భేతవ్యమ్. అహం బ్రహ్మ తాద్య స్వయ మేవ సృష్ట్వాఽభిహితః— ‘య చ్ఛాపదానాం మధ్యే కశ్చి ద్రాజా నాస్తి. త త్త్వం మ యాద్య సర్వశ్వాపదప్రభుత్వేఽభిషి క్తః కకుద్దురిమాభిధః. తతో గత్వా క్షితితలే తా న్సర్వా న్పరిపాలయ.’ ఇతి. తతోఽహ మ త్రాగతః. త న్నమ ఛత్రిచ్ఛాయాయాం సర్వై రేవ శ్వాపదై ర్వర్తితవ్యమ్. అహం కకుద్దురిమో నామ రాజా త్రైలోక్యేఽపి సంజాతః.” త చ్ఛ్రిత్వా సింహ వ్యాఘ్రు పురస్సరాః శ్వాపదాః ‘స్వామిన్, ప్రభో, సమాదిశ’ ఇతి వదన్త స్తం పరివపురిః. అథ తేన సింహ స్వామాత్య వదవీ ప్రదత్తా, వ్యాఘ్రస్య శయ్యాపాలత్వమ్, ద్వీపిన స్తామూబలాధికారః, వృకస్య ద్వారపాలకత్వమ్. యే చాత్మీయాః సృగాలా స్తైః స హోపమాత్ర మపి న కరోతి. సృగాలాః సర్వేఽప్యర్థచంద్రిం దత్త్వా నిస్సరితాః. ఏవం తస్య రాజ్యక్రియాయాం వర్త మానస్య తే సింహాదయో మృగా న్వాప్యపాద్య తత్ పురతః ప్రక్షిపన్తి. సోఽపి ప్రభు ధర్మేణ సర్వేషాం తాన్ ప్రవిభజ్య ప్రయచ్ఛతి. ఏవం గచ్ఛతి కాలే కదాచి తేన సభాగతేన దూరదేశే శబ్దాయమానస్య సృగాలబృన్దస్య కోలాహలాఽశ్రావి. తం శబ్దం శ్రుత్వా పులకితతను రానన్దాశ్రుపరిపూర్ణనయన ఉత్థాయ తారస్వరేణ విరోతు మార బ్ధవాన్. అథ తే సింహాదయ స్తం తారస్వర మాకర్ణ్య సృగాలోఽయ మితి మత్వా సలజ్జ మధోముఖాః తుణ మేకం స్థిత్యా మిథః ప్రోచుః— ‘భోః, వాహితా వయ మనేన తుద్రస్యగాలేన! త ద్వధ్యతామ్.’ ఇతి. సోఽపి త దాకర్ణ్య పలాయతు మిచ్ఛం స్తత్ర స్థాన ఏవ సింహాదిభిః ఖణ్డశః కృతో మృత శ్చ. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘త్యక్తా శ్చాభ్యస్తరా యేన’ ఇతి.

త దాకర్ణ్య పిజ్జలక ఆహః— ‘భో దమనక, కః ప్రత్యయోఽత్ర విషయే యత్ స మ మోపరి దుష్టబుద్ధిః?’ స ఆహః— ‘య దద్య మ మాగ్రే తేన నిశ్చయః కృతో యత్ ప్రభాతే పిజ్జలకం వధిష్యామి, త ద త్రైవ ప్రత్యయః. ప్రభాతేఽవసరవేలాయా మార క్తముఖనయనః స్ఫురితాధరో దిశోఽవలోకయ న్ననుచితస్థానోపవిష్ట స్త్వాం క్రూరదృష్ట్యా విలోకయిష్యతి. ఏవం జ్ఞాత్వా య దుచితం తత్ క ర్తవ్యమ్.’ ఇతి కథ యిత్యా సంజీవకసకాశం గతః. తం ప్రణ మ్యాపవిష్టః. సంజీవకోఽపి సోద్యేగాకారం మన్దగత్యా సమాయాతం త ముద్వీక్ష్య సాదరతర మువాచః— “భో మిత్ర, స్వాగతమ్, చిరా ద్దృష్టోఽసి. అపి ఏవం భవతః? తత్ కథయ యే నాదేయ మపి తుభ్యం గృహ గతాయ ప్రయచ్ఛామి. ఉ క్తం చః—

తే ధన్యా స్తే వివేకజ్ఞా స్తే సభ్యా ఇహ భూతలే
ఆగచ్ఛన్తి గృహే యేషాం కార్యార్థం సుహృదో జనాః.

285.

దమనక ఆహాః— “భోః కథం కివం సేవకజనస్య?

సంపత్తయః పరాయత్తాః, సదా చిత్త మనిర్వృతమ్,
స్వజీవితేఽప్యవిశ్వాస, స్తేషాం యే రాజసేవకాః.

286.

తథా చః— సేవయా ధన మిచ్ఛద్భిః సేవకైః పశ్య యత్ కృతమ్!
స్వాతంత్ర్యం య చ్ఛరీరస్య మూఢై స్త దపి హరితమ్.

287.

తావ జ్ఞ స్తాతిదుఃఖాయ, తతో దుర్గతతా సదా,
త త్త్రాఽపి సేవయా వృత్తి, రహో దుఃఖ పరమ్పరా!

288.

జీవన్తోఽపి మృతాః పశ్య శ్రూయస్తే కిల భారతే,
దరిద్రో వ్యాధిరో మూర్ఖః ప్రవాసీ నిత్యసేవకః.

289.

నాశ్నాతి స్వేచ్ఛ యాత్సుక్యా, ద్వినిద్రో న ప్రబుధ్యతే,
న నిశ్శబ్దం వచో బ్రూతే, సేవకోఽప్యత్ర జీవతి!

290.

సేవా శ్వవృత్తి రాఖ్యాతా యై స్తై ర్నిధ్యా ప్రజల్పితమ్,
స్వచ్ఛందం చరతి శ్వాఽత్ర, సేవకః పరశాసనాత్.

291.

భూశయ్యా బ్రహ్మచర్యం చ కృశత్వం లఘుభోజనమ్
సేవకస్య యతే ర్యస్య, ద్విశేషః పాపధర్మజః.

292.

శీతాతపాదికష్టాని సహతే యాని సేవకః

ధనాయ, తాని చాలాపని, యది ధర్మా స్త ముచ్యతే.

293.

మృదునాఽపి సువృత్తేన సుమిష్టే నాపి హరిణా

మోదకే నాపి కిం తేన నివృత్తి ర్యస్య సేవయా?॥

294.

సంజీవక ఆహాః— ‘అథ భవాన్ కిం వత్తుమనాః?’ సోఽబ్రవీత్.—“మిత్ర,
సచివానాం మన్త్రభేదం కర్తుం న యుజ్యతే. ఉక్తం చః—

యో మన్త్రం స్వామినో భిన్ద్యాత్ సాచివ్యే సంనియోజితః

స హత్వా నృపకార్యం తత్ స్వయం చ నరకం వ్రజేత్.

295.

యేన యస్య కృతో భేదః సచివేన మహీపతేః,

తే నాశస్త్రవధ స్తస్య కృత ఇ త్యాహ నారదః.

296.

తథాఽపి మయా తవ స్నేహపాశబద్ధేన మన్త్రభేదః కృతః. యత స్త్వం మమ వచనే
నాత్ర రాజకులే విశ్వస్తః ప్రవిష్ట శ్చ. ఉక్తం చః—

విస్రమాభి ద్యస్య యో మృత్యు మవాప్నోతి కథంచన,
తస్య హత్యా తదుత్థా సా; ప్రాహేదం వచనం మనుః.

297.

త త్త వోపరి పిజ్జలకోఽయం దుష్టబుద్ధిః. కథితం చా ద్యానేన మత్పురత శ్చతుష్కర్ణ
తయా.— ‘యత్ ప్రభాతే సంజీవకం హత్వా సమస్తమృగపరివారం చిరా త్తృప్తిం
నేష్యామి.’ తతః స మ యో క్తః.—‘స్వామిన్, న యు క్త మిదం య నిత్తిత్రిద్రోహేణ
జీవనం క్రియతే. ఉ క్తం చ:—

అపి బ్రహ్మవధం కృత్వా ప్రాయశ్చిత్తేన శుభ్యతి
తదర్హణ విచీర్ణేన న కథంచిత సుహృద్భిహః.’

298.

తత స్తే నాహం సామర్షేణోక్తః.— ‘భో దుష్టబుద్ధే, సంజీవక స్తావ చ్చష్పభోజీ,
వయం మాంసాశీనః, త దస్తాకం స్వాభావికం వైరమ్. ఇతి కథం రిపు రుపేక్ష్యతే.
తస్తాత్ సామాదిభి రుపాయై ర్హన్యతే. న చ హతే తస్మిన్ దోషః స్యాత్. ఉ క్తం చ:—

దత్త్వా ఽపి కన్యకాం వైరీ నిహస్తవ్యో విపశ్చితా,
అన్యోపాయై రశశ్యో యో; హతే దోషో న విద్యతే.
కృత్యాకృత్యం న మన్యేత క్షత్రియో యుధి సజ్జతః,
ప్రసుప్తో ద్రోణపుత్రేణ ధృష్టద్యుమ్నః పురా హతః.’

299.

300.

త దహం తస్య నిశ్చయం జ్ఞాత్వా త్వత్సకాశ మి హాగతః. సాంప్రతం మే నాస్తి విశ్వాస
ఘాతకదోషః. మయా సుగుప్తమస్త్ర స్తవ నివేదితః. అథ య త్తే ప్రతిభాతి తత్
కురుష్య.” ఇతి.

అథ సంజీవక స్తస్య త ద్వజ్రపాతదారుణం వచనం శ్రుత్వా మోహ ముపౌ
గతః. అథ చేతనాం లబ్ధ్వా సవై రాగ్య మిద మాహః.—‘భోః, సా ధ్వద ముచ్యతే.—

దుర్జనగమ్యా నార్యః, ప్రాయేణాన్నేహవాక్ భవతి రాజా,
కృపణానుసారి చ ధనం, మేఘో గిరిదుర్గవర్షీ చ.

301.

అహం హి సమృతో రాజ్ఞో, య ఏవం మన్యతే కుధీః
బలీవర్దః స విజ్ఞేయో విషాణపరివర్జితః.

302.

వరం వనం, వరం భైక్ష్యం, వరం భారోపజీవనమ్,
వరం వ్యాధి, ర్నసుష్యాణాం నాధికారేణ సమ్పదః.

303.

త దయు క్తం మయా కృతం య దనేన సహ మైత్రీ విహితా. ఉ క్తం చ,—

యయో రేవ సమం విత్తం, యయో రేవ సమం కులమ్,
తయో రైత్రీ వివాహ శ్చ, న తు పుష్టవిపుష్టయోః.

304.

తథా చ,—

మృగా మృగైః సజ్జ మనువ్రజన్తి, గావ శ్చ గోభిః, స్తురగా స్తురజ్జైః,

మూర్ఖా శ్చ మూర్ఖైః, సుధియః సుధీభిః, సమానశీలవ్యసనేషు సఖ్యమ్. 305.

త ద్మది గత్వా తం ప్రసాదయామి, తథాఽపి న ప్రసాదం యాస్యతి ఉక్తం చ,—

నిమిత్త ముద్దిశ్య హి యః ప్రకుప్యతి ధ్రువం స త స్యాపగమే ప్రకామ్యతి.

అకారణద్వేషపరో హి యో భవేత్ కథం నర స్తం పరితోషయిష్యతి? 306.

అహా! సాధు చేద ముచ్యతే.—

భక్తానా ముపకారిణాం పరహితవ్యాపారయుక్తాత్తనాం

సేవాసంవ్యవహారత త్వవిదుషాం ద్రోహచ్యుతానా మపి

వ్యాపత్తిః స్థలితా న్తరేషు నియతా, సిద్ధి ర్భవే ద్వా న వా;

తస్మా దమ్బుపతే రి వావనిపతేః సేవా సదా శజ్జినీ. 307.

తథా చ,— భావస్నిగ్ధ రుపకృత మపి ద్వేష్యతాం యాతి లోకే,

సాక్షా దన్యై రుపకృత మపి ప్రీతయే చోపయాతి,

దుర్గాహ్యత్వా న్న పతిమనసాం నైకభావాశ్రయాణాం,

సేవాధర్మః పరమగహనో యోగినా మ ప్యుగమ్యః. 308.

తత్ పరిజ్ఞాతం మయా యత్ ప్రసాద మసహమానైః సమీపవర్తిభి రేష పిద్గులకః ప్రకో పితః. తే నాయం మ మాదోష స్యా ప్యేవం వదతి. ఉక్తం చ,—

ప్రభోః ప్రసాద మన్యస్య న సహంతే హి సేవకాః,

సపత్న్య ఇవ సంక్రుధాః సపత్న్యైః సుకృతై రపి. 309.

భవతి చైవం య ద్గుణవత్సు సమీపవర్తిషు గుణహీనానాం న ప్రసాదో భవతి. ఉక్తం చ,—

గుణవ త్తరపాత్రేణ చ్ఛాద్యస్తే గుణినాం గుణాః,

రాత్రా దీపశిఖాకాన్తి, ర్న భానా వుదితే సతి.” 310.

దమనక ఆహః— ‘భో మిత్ర, య ద్యేవం త న్నాన్తి తే భయమ్. ప్రకో పితోఽపి స దుర్జనై స్తవ వచనరచనయా ప్రసాదం యాస్యతి.’ స ఆహః— ‘భోః, న యుక్త ముక్తం భవతా. లఘూనా మపి దుర్జనానాం మధ్యే వస్తుం న శక్యతే. ఉపాయాన్తరం విధాయ తే నూనం ఘ్నున్తి. ఉక్తం చ,—

బహవః పణ్డితాః క్షుద్రాః సర్వే మాయోపజీవినః

కుర్యుః కృత్య మకృత్యం వా ఉప్యే కాకాదయో యథా. 311.

దమనక ఆహా:— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౧.

అస్తి కస్తింశ్చి ద్వయోద్దేశే మదోత్కటో నామ సింహః ప్రతివసతి స్త. తస్య చానుచరా అన్యే ద్వీపి వాయస గోమాయవః సన్తి. అథ కదాచిత్ తై రిత స్తతో భ్రమద్భిః సార్థభ్రష్టః క్రథనకో నా మోష్టో దృష్టః. అథ సింహ ఆహా:— 'అహో, అపూర్వ మిదం సత్త్వమ్! తజ్ జ్ఞాయతాం కి మేత దారణ్యం గ్రామ్యం వా?' ఇతి. త చ్ఛ్చిత్వా వాయస ఆహా:— 'భోః స్వామిన్, గ్రామ్యాఽయ ముప్సానామా జీవ విశేష స్తవ భోజ్యః. త ద్వాప్యపాద్యతామ్.' సింహ ఆహా:— 'నాహం గృహ మాగతం హన్తి. ఉ క్తం చ,—

గృహే శత్రు మపి ప్రాప్తం విశ్వస్థ మకుతోభయమ్

యో హన్యా తస్య పాపం స్యా చ్చత్రబ్రాహ్మణఘాతజమ్.

312.

త దభయప్రదానం దత్త్వా మత్సకాశ మానీయతాం, యే నా స్యాగమనకారణం పృచ్ఛామి.' అ థాసౌ సర్వై రపి విశ్వా స్యాభయప్రదానం దత్త్వా మదోత్కటసకాశ మానీతః, ప్రణ మోపవిష్ట శ్చ. తత స్తస్య పృచ్ఛత స్తే నాత్మవృత్తాన్తః సార్థభ్రంశసము ద్భవో నివేదితః. తతః సింహో నో క్తమ్.—'భోః క్రథనక, మా త్వం గ్రామం గత్వా భూయోఽపి భారోద్వహనకష్టభాగీ భూయాః. త ద త్రై వారణ్యే నిర్విశజ్కో మరకతసదృశాని శషాగ్రాణి భక్షయన్ మయా సహ స దైవ వస.' సోఽపి త థే త్యుక్త్వా తేషాం మధ్యే విచరన్ న కుతోఽపి భయ మితి సుఖే నాస్తే.

తథాఽన్యేద్యు ర్మదోత్కటస్య మహాగజే నారణ్యచారిణా సహ యుద్ధ మాభ వత్. తత స్తస్య దస్తముసలప్రహారై ర్వ్యథా సంజాతా. వ్యథితః కథ మపి ప్రాణై ర్న వియుక్తః. అథ శరీరాసామగ్ధ్యా న్న కుత్రచిత్ పద మపి చలితుం శక్నోతి. తే ఽపి సర్వే కాకాదయోఽప్రభుత్వేన క్షుధావిస్తాః పరం దుఃఖం భజాః. అథ తా న్సింహః ప్రాహా:—'భోః, అన్విష్యతాం కుత్రచిత్ కింశ్చి త్సత్త్వం, యే నాహ మేతా మపి దశాం ప్రాప్త స్తద్ధత్వా యుష్మదోభజనం సమ్పాదయామి.' అథ తే చత్వారో ఽపి భ్రమితు మారభౌ, యావ న్న కింశ్చిత్ సత్త్వం పశ్యన్తి, తావ ద్వాయస సృగాలౌ పరస్పరం మస్త్రీయతః. సృగాల ఆహా:—'భో వాయస, కిం ప్రభూత భ్రాస్తేన. ఆయ మస్తాకం ప్రభోః క్రథనకో విశ్వస్థ స్తిష్యతి. త దేనం హత్వా ప్రాణ యాత్రాం కుర్మః.' వాయస ఆహా:— 'యుక్త ము క్తం భవతా. పరం స్వామినా త స్యాభయప్రదానం దత్త మాస్తే, న వధ్యోఽయ మితి.' సృగాల ఆహా:— 'భో వాయస, అహం స్వామినం విజ్ఞాప్య తథా కరిష్యే యథా స్వామీ వధం కరిష్యతి.

త త్తిష్ఠన్తు భవన్తోఽత్రైవ, యావ దహం గృహం గత్వా ప్రభో రాజ్ఞాం గృహీత్వా
చాగచ్ఛామి.' ఏవ మభిధాయ సత్వరం సింహ ముద్దిశ్య ప్రస్థితః. అథ సింహ మాసా
ద్యేద మాహః— 'స్వామిన్, సమస్తం వనం భ్రాన్త్వా వయ మాగతాః; న కిఞ్చిత్
సత్త్వ మాసాదితమ్. తత్ కిం కుర్తో వయమ్? సంప్రతి వయం బుభుక్షుయా పద మేక
మపి ప్రచలితుం న శక్నుమః. దేవోఽపి పథ్యాశీ వర్తతే. త ద్యది దేవాదేవో భవతి,
తత్ క్రథనకపిశితే నాద్య పథ్యక్రియా క్రియతే.'

అథ సింహ స్తస్య త ద్వారణం వచన మాకర్ణ్య సకోప మిద మాహః— 'ధిక్!
పాపాధమ! య ద్యేవం భూయోఽపి వదసి, తత స్త్వాం తత్క్షణ మేవ వధిష్యామి.
యతో మయా త స్యాభయం ప్రద త్తం, తత్ కథం వ్యాపాదయామి. ఉ క్తం చ,—

న గోప్రదానం న మహీప్రదానం న చాన్న దానం హి తథా ప్రధానమ్,

యథా వద స్తీహ బుధాః ప్రధానం సర్వప్రదానే ష్వభయప్రదానమ్.' ౩1౩.

త చ్ఛ్చుత్వా సృగాల ఆహః— స్వామిన్, య ద్యభయప్రదానం దత్త్వా వధః
క్రియతే, త దైష దోషో భవతి. పున ర్యది దేవపాదానాం భక్త్యా స ఆత్మనా జీవి
తవ్యం ప్రయచ్ఛతి, త న్న దోషః; తతో యది స స్వయ మే వాత్మానం వధాయ నియోజ
యతి త ద్వధ్యః. అన్యథాఽస్తాకం మధ్యా దేకతమో వధ్య ఇతి. యతో దేవ
పాదాః పథ్యాశినః క్షున్నిరోధా దన్త్యాం దశాం యాస్యన్తి, తత్ కి మేతైః ప్రాజ్ఞై
రస్తాకం యే స్వామ్యర్థే న యాస్యన్తి. అపరం పశ్చా దప్యస్తాభి ర్వహ్నిప్రవేశః కార్యః,
యది స్వామిపాదానాం కిఞ్చి దనిష్టం భవిష్యతి. ఉ క్తం చ,—

యస్మిన్ కులే యః పురుషః ప్రధానః స సర్వయత్నైః పరిరక్షణీయః,

తస్మిన్ వినష్టే కుల మేవ నష్టం, న నాభిభక్తే హ్యరయో వహన్తి.— ౩14.

త దాకర్ణ్య మదోత్కట ఆహః— 'యద్యేవం తత్ కురుష్వ య ద్రోచతే.'

త చ్ఛ్చుత్వా స సత్వరం గత్వా తా నాహః— 'భోః, స్వామినో మహ
త్యవస్థా వర్తతే. తత్ కిం పర్యటితేన? తేన వినా కోఽత్రాస్తాన్ రక్షిష్యతి? త
న్గత్వా తస్య క్షుద్రోగాత్ పరలోకం ప్రస్థిత స్యాత్త శరీరదానం కుర్తః, యేన స్వామి
ప్రసాద స్యాన్మణతాం గచ్ఛామః. ఉ క్తం చ,—

ఆపదం ప్రాప్నూయాత్ స్వామీ యస్య భృత్యస్య పశ్యతః

ప్రాణేషు విద్యమానేషు స భృత్యో నరకం వ్రజేత్.'

౩15.

తదనన్తరం తే సర్వే బాష్పపూరితదృశో మదోత్కటం ప్రణ మ్యోపవిష్టాః. తాన్
దృష్ట్వా మదోత్కట ఆహః— 'భోః, ప్రాప్తం దృష్టం వా కిఞ్చిత్ సత్త్వమ్?' అథ
తేషాం మధ్యాత్ కాకః ప్రోవాచః— 'స్వామిన్, వయం తావత్ సర్వత్ర పర్యటితాః,

పరం న కిచ్చిత్ సత్త్వ మాసాదితం దృష్టం వా. త దద్య మాం భక్షయిత్వా
ప్రాణాన్ ధారయతు స్వామి, యేన దేవ స్యాశ్వాసనం భవతి మమ పునః స్వర్గ
ప్రాప్తి రితి. ఉక్తం చ,—

స్వామ్యర్థే య స్త్యజేత్ ప్రాణాన్ భృశో భక్తిసమన్వితః
పరం స పద మాప్నోతి జరామరణవర్జితమ్. 316.

త చ్చుత్వా సృగాల ఆహః— ‘భోః, స్వల్పకాయో భవాన్. తవ భక్షణాత్
స్వామిన స్తావత్ ప్రాణయాత్రా న భవతి. అపరో దోష శ్చ తావత్ సముత్పద్యతే.
ఉక్తం చ,—

కాకమాంసం శు నోచ్ఛిష్టం స్వల్పం త దపి దుర్బలమ్
భక్షితే నాపి కిం తేన తృప్తి ర్యేన న జాయతే. 317.

త ద్దర్శితా స్వామిభక్తి ర్భవతా. గతం చాన్యథ్యం భర్తృపిణ్ణస్య. ప్రాప్త శ్చోచ్ఛభయ
లోకే సాధువాదః. త దపస రాగ్రతః. అహం స్వామినం విజ్ఞాపయామి.’

తథాఽనుష్ఠితే సృగాలః సాదరం ప్రణ మ్యోపవిష్టః— ‘స్వామిన్, మాం భక్ష
యిత్వాఽద్య ప్రాణయాత్రాం విధాయ మ మోభయలోకప్రాప్తిం కురు. ఉక్తం చ,—

స్వామ్యాయతాః సదా ప్రాణా భృత్యానా మర్జితా ధనైః
యత స్తతో న దోషోఽస్తి తేషాం గ్రహణసంభవః. 318.

అథ త చ్చుత్వా ద్వీ ప్యాహః— ‘భోః, సా ధూక్తం భవతా. పున ర్భవా నపి
స్వల్పకాయః స్వజాతి శ్చ. నఖాయుధత్వా దభక్ష్య ఏవ. ఉక్తం చ,—

నాభక్ష్యం భక్షయేత్ ప్రాజ్ఞః ప్రాణైః కణ్ఠగతై రపి,
విశేషా త్త దపి స్తోకం లోకద్వయవినాశకమ్. 319.

త ద్దర్శితం త్వయాఽఽత్తనః కాలీన్యమ్. అథ వా సాధు చేద ముచ్యతే.—

ఏ తదర్థం కులీనానాం నృపాః కుర్వన్తి సజ్జిహమ్,
ఆదిమధ్యావసానేషు న తే గచ్ఛన్తి విక్రియామ్. 320.

త దపస రాగ్రతః, యే నాహం స్వామినం విజ్ఞాపయామి.’

తథాఽనుష్ఠితే ద్వీపీ ప్రణమ్య మదోత్కట మాహః— ‘స్వామిన్, క్రియతా
మద్య మమ ప్రాణైః ప్రాణయాత్రా. దీయతా మక్షయో వాసః స్వర్గే. మమ విస్తా
శ్యతాం క్షీణితలే ప్రభూతతరం యశః. త న్నాత్ర వికల్పః కార్యః. ఉక్తం చ,—

మృతానాం స్వామినః కార్యే భృత్యానా మనువర్తినామ్
భవేత్ స్వర్గేఽక్షయో వాసః కీర్తి శ్చ ధరణీతలే. 321

త చ్చుత్వా క్రథనక శ్చింతయామాస.—‘ఏతే స్తావ త్సర్వై రపి శోభనాని వాక్యాని ప్రోక్తాని. న చైకోఽపి స్వామినా వినాశితః. త దహ మపి ప్రాప్తకాలో విజ్ఞాపయామి, యేన మమ వచన మేతే త్రయోఽపి సమర్థయన్తి.’ ఇతి నిశ్చిత్య ప్రోవాచ.—‘భోః, సత్య ముక్తం భవతా. పగం భవా నపి నఖాయుధః. తత్ కథం భవన్తం స్వామీ భక్షునుతి? ఉక్తం చ,—

మనసాఽపి స్వజాత్యానాం యోఽనిష్టాని ప్రచిన్తయేత్

భవన్తి తస్య తా న్యేవ ఇహలోకే పరత్ర చ.

322.

త దపస రాగ్రతః, యే నాహం స్వామినం విజ్ఞాపయామి.’

తథాఽనుష్ఠితే క్రథనకోఽగ్రే స్థిత్యా ప్రణ మ్యేవాచః—‘స్వామిన్, ఏతే తావ దభిక్ష్యా భవతః. త న్తఘ ప్రాణైః ప్రాణయాత్రా విధీయతామ్, యేన మ మోభయలోకప్రాప్తి ర్భవతి. ఉక్తం చ,—

న యజ్వానోఽపి గచ్ఛన్తి తాం గతిం నైవ యోగినః

యాం యాన్తి ప్రోద్ధితప్రాణాః స్వామ్యర్థే సేవకోత్తమాః.’ 323.

ఏవ మభిహితే తాభ్యాం సృగాలచిత్రకాభ్యాం విదారితోభయకుటీః క్రథనకః ప్రాణా నత్యాక్షీత్. తత శ్చ తైః తుద్రపణ్డితైః సర్వై ర్భక్షితః.

అతోఽహం బ్రవీమి.—‘బహవః పణ్డితాః తుద్రాః’ ఇతి. తద్భద్ర, తుద్రపరి వారోఽయం తే రాజామయా సమ్యగ్ జ్ఞాతః. సతా మసేవ్య శ్చ. ఉక్తం చ,—

అశుద్ధప్రకృతౌ రాజ్ఞి జనతా నానురజ్యతే,

యథా గృధ్రసమాసన్నే కలహంసే సమాచరేత్.

324.

తథా చ,— గృధ్రాకారోఽపి సేవ్య స్స్వీ ధంసాకారైః సభాసదైః,

హంసాకారోఽపి సంత్యాజ్యో గృధ్రాకారైః స తై ర్నృపః. 325.

త న్నూనం మ మోపరి కేనచి ద్దుర్జనే నాయం ప్రకోపితః, తే నైవం వదతి. అథవా భవ త్యేతత్. ఉక్తం చ,—

మృదునా సలిలేన ఖన్యమానా న్యవఘృష్యన్తి గిరే రపి స్థలాని,

ఉపజాపవిదాం చ కర్ణజ్ఞాపైః కిము చేతాంసి మృదుని మానవానామ్. 326.

కర్ణవిషేణ విభగ్నః కిం కిం న కరోతి బాలిశో లోకః?

క్షుపణకతా మపి ధత్తే, పిబతి సురాం నరకపాలేన.

327.

అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే,—

పాదాహతోఽపి దృఢదణ్డసమాహతోఽపి

యం దంష్ట్రీయా స్పృశతి తం కిల హన్తి సర్పః;

కోఽప్యేష ఏవ పిశునోఽత్ర మనుష్యధర్మా
కర్ణే పరం స్పృశతి హంతి పరం సమూలమ్!

328.

తథా చ,— అహో ఖలభుజద్దస్య విపరీతో వధక్రమః!

కర్ణే లగతి చైకస్య ప్రాణై రమోఽవియుజ్యతే!

329.

త దేవం గతేఽపి కిం కర్తవ్య మి త్యహం త్వాం సుహృద్భివాత్ పృచ్ఛామి.

దమనక ఆహా:— 'త ద్వేషాంతరగమనం యుజ్యతే, నైవంవిధస్య కుస్వామినః
సేవాం విధాతుమ్. ఉ క్తంచ,—

గురో రప్యవలిప్తస్య కార్యాకార్య మజానతః

ఉత్పథం ప్రతిపన్నస్య పరిత్యాగో విధీయతే.'

330.

సంజీవక ఆహా:— అస్తాక ముపరి స్వామిని కుపితే, గన్తుం న శక్యతే; న చాన్యత్ర
గతానా మపి నిర్వృతి ర్భవతి. ఉ క్తం చ,—

మహతాం యోఽపరాధ్యేత, దూరస్థో ఽస్మీతి నాశ్వసేత్;

దీర్ఘౌ బుద్ధిమతో బాహూ; తాభ్యాం హింసతి హింసకమ్.

331.

త ద్యుద్ధం ముక్త్వా మే నాశ్య దస్తి శ్రేయస్కరమ్. ఉ క్తం చ,—

న తాన్ని తీర్థై స్తపసా చ లోకాన్

స్వగైషిణో దానశతైః సువృత్తైః,

క్షణేన యాన్ యాన్తి రణేషు ధీరాః

ప్రాణాన్ సముజ్ఘ్నన్తి హి యే సుశీలాః.

332.

మృతైః సంప్రాప్యతే స్వగ్ధో, జీవద్భిః కీర్తి రుత్తమా,

త దుభా వపి శూరాణాం గుణా వేతా సుదుర్లభా.

333.

లలాటదేశే రుధిరం స్రవ త్తు శూరస్య యస్య ప్రవిశే చ్చ వ క్త్రే,

తత్ సోమపానేన సమం భవే చ్చ సంగ్రామయజ్ఞే విధివత్ ప్రదిప్తమ్.

తథా చ.— హోమాఞ్చై ర్విధివత్ ప్రదానవిధినా సద్విప్రబృందార్చనై

ర్యజ్ఞై ర్భూరిసుదక్షిణైః సువిహితైః సంప్రాప్యతే యత్ఫలమ్,

స తీర్థాశ్రమవాసహోమనియ మై శ్చాన్ద్రాయణాద్యైః కృతైః,

పుంభి స్తత్ఫల మాహవే వినిహతైః సంప్రాప్యతే తత్క్షణాత్.

335.

త దాకర్ణ్య దమనక శ్చింతయామాస:— 'యుద్ధాయ కృతనిశ్చయో ఽయం
దృశ్యతే దురాత్మా. త ద్యది కదాచి తీక్షణశృంగాభ్యాం స్వామినం ప్రహరిష్యతి త
స్మాహ ననర్థః సంపత్స్యతే. త దేనం భూయోఽపి స్వబుద్ధ్యా ప్రబోధ్య తథా క్షరోమి

యథా దేశాన్తరగమనం కరోతి.' ఆహ చ:—'భో మిత్త్ర, సమ్యగభిహితం భవతా. పరం కిన్తు కః స్వామిభృత్యయోః సంగ్రామః? ఉక్తంచ,—

బలవన్తం రిపుం దృష్ట్వా కి లాత్మానం ప్రగోహయేత్,
బలవద్భి శ్చ కర్తవ్యా శరచ్ఛన్ద్రప్రకాశతా. 336.

అన్యచ్ఛ,— శత్రో ర్విక్రమ మజ్ఞాత్వా వైర మారభతే హి యః
స పరాభవ మాప్నోతి సముద్ర ప్టిట్టిభా ద్యథా.' 337.

సంజీవక ఆహ:— 'కథ మేతత్.' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౨.

చిట్టె

కస్తంశ్చిత్ సముద్రతీరై కదేశే టిట్టిభదమ్పతీ ప్రతివసతః స్త. తతో గచ్ఛతి కాల ఋతుసమయ మాసాద్య టిట్టిభీ గర్భ మాధత్త. అ థాసన్నప్రసవా సతీ సా టిట్టిభ మూచే.—'భోః కాన్త, మమ ప్రసవసమయో వర్తతే. త ద్విచిన్త్యతాం కి మపి నిరుపద్రవం స్థానమ్, యేన త త్రాహ మణ్డకవిమోక్షణం కరోమి.' టిట్టిభః ప్రాహ:— 'భద్రే, రమ్యోఽయం సముద్రప్రదేశః. త ద త్రైవ ప్రసవః కార్యః.' సోఽఽహ:— 'అత్ర పూర్ణిమాదినే సముద్రవేలా చరతి. సా మత్తగజేన్ద్రా నపి సమాకర్షతి. త ద్దూర మన్యత్ర కిఞ్చిత్ స్థాన మన్యిష్యతామ్.' త చ్ఛ్చిత్వా విహస్య టిట్టిభః ప్రాహ:— "భద్రే, యుక్త ముక్తం భవత్యా! కా మాత్రా సముద్రస్య యా మమ దూషయిష్యతి ప్రనూతిమ్? కిం న శ్రుతం భవత్యా?

బద్ధామ్బరచరమార్గం వ్యపగతధూమం సదా మహా ద్భయదమ్
మన్దమతిః కః ప్రవిశతి హుతాశనం న్వేచ్ఛయా మనుజః! 338.

మత్తేభకుమ్భవిదలనకృతశ్రమం సుప్త మన్తకప్రతిమమ్
యమలోకదర్శనేచ్ఛుః సింహం బోధయతి కో నామ! 339.

కో గత్వా యమసదనం స్వయ మన్తక మాదిశ త్యజాతభయః
ప్రాణా నపహర మత్తో యది శక్తిః కాచి దస్తి తవ! 340.

ప్రాలేయలేశమిశ్రే మరుతి ప్రాభాతికే చ వాతి జడే
గుణదోషజ్ఞః పురుషో జలేన కః శీత మపనయతి! 341.

తస్మా ద్విప్ర ధ్ధాన్త్రైవ గర్భం ముఞ్చ. ఉక్తంచ,—

యః పరాభవసంత్రస్తః స్వస్థానం సంత్యజే న్నరః,
తేన చేత్ పుత్రిణీ మాతా, త ద్వన్ధ్యా కేన కథ్యతే? 342.

త చ్ఛ్చిత్వా సముద్ర శ్చిన్తయామాస:— 'అహో గర్వః పక్షిక్షీట స్యాస్య!
అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

ఉత్తిప్య టిట్టిభః పాదా వాస్తే భజ్యభయా ద్వివః,
స్వచిత్తకల్పితో గర్వః కస్య నా త్రాపి విద్యతే.

343.

తన్మయాస్య ప్రమాణం కుతూహలా దపి ద్రష్టవ్యమ్. కిం మ మైషోఽజ్ఞాపహారే కృతే
కరిష్యతి? ఇతి చిన్తయిత్వా స్థితః. అథ ప్రసవానంతరం ప్రాణయాత్రార్థం గతాయా
ప్టిట్టిభ్యాః సముద్రో వేలావ్యాజే నాజ్ఞా న్యపజహార. ఆ ధాయాతా సా టిట్టిభీ ప్రసవ
స్థానం శూన్య మవలోక్య ప్రలపన్తి టిట్టిభ మూచే.—‘భో మూర్ఖ, కథిత మాసీ న్మయా
తే, యత్ సముద్రవేలయాఽజ్ఞానాం వినాశో భవిష్యతి, తద్దురతరం వ్రజావ ఇతి;
పరం మూఢతయా ఽహంకార మాశ్రిత్య మమ వచనం న కరోషి. అథవా సా ధ్విద
ముచ్యతే,—

సుహృదాం హితకామానాం న కరో తీహ యో వచః

స కూర్త ఇవ దుర్బుద్ధిః కాస్తా ద్భ్రష్టో వినశ్యతి.’

344.

టిట్టిభ ఆహః— ‘కథ మేతత్?’ సా ఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౩.

అపరం చ, —

అస్తి కన్తింశ్చ జ్వలాశయే కమ్బుగ్రీవో నామ కచ్ఛపః. తస్య చ సంకటవికట
నామ్నా మిత్రే హంసజాతీయే పరమన్నేహకోటి మాశ్రితే నిత్య మేవ సరస్త్వీర
మాసాద్య తేన స హనేకదేవర్షిమహర్షీణాం కథాః కృత్వా ఽస్తమయవేలాయాఽ
స్వనీడసంశ్రయం కురుతః. అథ గచ్ఛతా కాలే నావృష్టివశాత్ సరః శనైః శనైః శోప
మగమత్. తత స్తద్దుఖదుఃఖితౌ తా వూచతుః.—‘భో మిత్ర, జమ్బులశేష మేతత్
సరః సంజాతమ్. తత్ కథం భవాన్ భవిష్య తీతి వ్యాకులత్వం నౌ హృది వర్తతే,
త చ్ఛ్రిత్వా కమ్బుగ్రీవ ఆహః— ‘భో, సాంప్రతం నా స్త్యస్తాకం జీవితవ్యం,
జలాభావాత్. తథాఽప్యుపాయ శ్చిన్త్యతా మితి. ఉక్తం చ,—

త్యాజ్యం న ధైర్యం విధురేఽపి కాలే,

ధైర్యాత్ కదాచి ద్గతి మాప్నుయాత్ సః,

యథా సముద్రేఽపి చ పోతభజ్ఞే

సాంయాత్రికో వాఞ్ఘ్రి తర్తు మేవ.

345.

అపరం చ,— మిత్రార్థే బాధవార్థే చ బుద్ధిమాన్ యతతే సదా

జాతా స్వాపత్సు యత్నేన జగా దేదం వచో మనుః.

346

త దానీయతాం కాచి ద్దృఢరజ్జు ర్లఘు కాష్ఠం వా. అన్విష్యతాం చ ప్రభూతజలన
నాథం సరః, యేన మయా మధ్యప్రదేశే దన్తై ర్గృహీతే సతి యువాం కోటిభాగయో
స్తతాకృష్టం మయా సహితం సంగృహ్య తత్ సరో నయథః.’ తా వూచతుః.—

‘భో మిత్త్ర! ఏవం కరిష్యావః. పరం భవతా మానవ్రతేన స్థాతవ్యమ్. నూచే త్వం కాష్ఠాత్ పాతో భవిష్యతి.’

తథాఽనుష్ఠితే గచ్ఛతా కమ్బుగ్రీవే జాఢోభాగవ్యవస్థితం కిఞ్చిత్ పుర మాలో కితమ్. తత్ర యే పౌరా స్తే తథా నీయమానం విలూక్య సవిస్తయ మిద మూచుః.— ‘అహో, చక్రాకారం కి మపి పక్షిభ్యాం నీయతే! పశ్యత పశ్యత!’ అథ తేషాం కోలాహల మాకర్ణ్య కమ్బుగ్రీవ ఆహః— ‘భో, కి మేష కోలాహలః?’ ఇతి వత్తు మనా అర్ధోక్తే పతితః పౌరైః ఖణ్డశః కృత శ్చ. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘సుహృదాం హితకామానామ్’ ఇతి. తథా చ,—

అనాగతవిధాతా చ ప్రత్యుత్పన్నమతి స్తథా
ద్వా వేతా సుఖ మేధేతే, యద్భవిష్యో వినశ్యతి.

347.

టిట్టిభ ఆహః— ‘కథ మేతత్?’ సాఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౪.

కస్తింఞ్చ జ్వలాశయేఽనాగతవిధాతా ప్రత్యుత్పన్నమతి ర్యద్భవిష్య శ్చేతి త్రయో మత్స్యః సన్తి. అథ కదాచి త్తం జ్వలాశయం దృష్ట్వా గచ్ఛద్భి ర్మత్స్యజీవిభి రుక్తమ్.— ‘య దహో, బహుమతోస్యైయం వ్రాదః. కదాచి దపి నాస్తాభి రన్వే పితః. త దద్య తావ దాహారవృత్తిః సంజాతా. సంధ్యాసమయ శ్చ సంవృత్తః. తతః ప్రభాతేఽత్రాగస్తవ్య మితి నిశ్చయః.’ అత స్తేషాం తత్ కులిశపాతోపమం వచః సమాక ర్ణ్యానాగతవిధాతా సర్వాః మత్స్య నాహూ యేద మూచే.— ‘అహో, శ్రుతం భవద్భి ర్య న్మత్స్యజీవిభి రభిహితమ్? త ద్రాత్రా వపి గమ్యతాం కిఞ్చి న్ని కటం సరః. ఉక్తం చ,—

అశక్తై ర్బలినః శత్రోః కర్తవ్యం ప్రపలాయనమ్,
సంశ్రితవ్యోఽథవా దుగ్ధో, నాన్యా తేషాం గతి ర్భవేత్.

248.

త న్నూనం ప్రభాతసమయే మత్స్యజీవినోఽత్ర సమాగమ్య మత్స్యసంక్షయం కరిష్యన్తి. ఏత న్నమ మనసి వర్తతే, త న్న యుక్తం సాంప్రతం త్నా మప్య త్రావస్థాతుమ్. ఉక్తం చ,—

విద్యమానా గతి ర్యేషా మన్య త్రాపి సుఖావహా
తే న పశ్యన్తి విద్వాంసో దేహభజ్ఞం కులక్షయమ్.”

349.

త దాకర్ణ్య ప్రత్యుత్పన్నమతిః ప్రాహః— ‘అహో, సత్య మభిహితం భవతా. మ మ్నాప్యభీష్ట మేతత్. త దన్యత్ర గమ్యతామ్. ఉక్తంచ,—

పరదేశభయా ద్భీతా బహుమాయా నపుంసకాః

స్వదేశే నిధనం యాన్తి కాకాః కాపురుషా మృగాః.

350.

య స్యాస్తి సర్వత్ర గతిః స కస్తాత్ స్వదేశరాగేణ హి యాతి నాశమ్,

తాతస్య కూపోఽయ మితి బ్రువాణాః త్వరం జలం కే పురుషాః పిబన్తి? 351.

అథ తత్ సమాకర్ణ్య ప్రోచైచ్చ ర్విహస్య యద్భవిష్యః ప్రోవాచః— ‘అహో, న భవద్భ్యం మన్త్రితం సమ్య కేతత్, యతః కిం వాఙ్మాత్రేణాపి తేహం పితృ వైతామహిక మేతత్సర స్త్యక్తుం యుజ్యతే? య ద్భాయుఃక్షయోఽస్తి, త దన్యత్ర గతానా మపి మృత్యు ర్భవిష్య త్యేవ. ఉక్తం చ,—

అరక్షితం తిష్ఠతి దైవరక్షితం, సురక్షితం దైవహతం వినశ్యతి,

జీవ త్యనాథోఽపి వనే విసర్జితః, కృతప్రయత్నోఽపి గృహే వినశ్యతి. 352.

త దహం న యాస్యామి. భవద్భ్యం చ యత్ ప్రతిభాతి తత్ కర్తవ్యమ్.’ అథ తస్య తం నిశ్చయం జ్ఞాత్వాఽనాగతవిధాతా ప్రత్యుత్పన్నమతి శ్చ నిష్కాన్తా సహ పరిజనేన. అథ ప్రభాతే తై ర్త్వన్యజీవిభి ర్జ్వలై స్తజ్జలాశయ మాలోఽద్య యద్భవిష్యేణా సహ తత్ సరో నిర్తత్యతాం నీతమ్. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘అనాగతవిధాతా చ’ ఇతి.

త చ్ఛ్రిత్వా టిట్టిభ ఆహః— ‘భద్రే, కిం మాం యద్భవిష్యసద్భవం సంభా వయసి? తత్ పశ్య మే బుద్ధిప్రభావం యావ దేనం దుష్టసముద్రం స్వచక్ష్యా శోష యామి.’ టిట్టి భ్యాహః— ‘అహో, క స్తే సముద్రేణ సహ విగ్రహాః? త న్న యుక్త మస్యోపరి కోపం కర్తుమ్. ఉక్తం చ,—

పుంసా మసమర్థానా ముపద్రవా యత్త నో భవేత్ కోపః,

పితరం జ్వల దతిమాత్రం నిజపార్శ్వ నేవ దహతితరామ్.

353.

తథా చ,— అవిదిత్వాఽత్తనః శక్తిం పరస్య చ సముత్సుకః

గచ్ఛ స్సభిముఖో నాశం యాతి వహ్నా పతన్గవత్.’

354.

టిట్టిభ ఆహః— ‘ప్రియే, మా మైవం వద. యేషా ముత్సాహశక్తి ర్భవతి తే స్వల్పా అపి గురూ నివ్రక్రమన్తే. ఉక్తం చ,—

విశేషాత్ పరిపూర్ణస్య యాతి శత్రో రమర్షణః

అభిముఖ్యం శకాఙ్కస్య యథాఽద్యాపి విధుస్తుదః.

355.

తథా చ,— ప్రమాణా దధిక స్యాపి గణ్ణశ్యామమదచ్యుతేః

పదం మూర్ఛి సమాధత్తే కేసరి మత్తదన్తినః.

356.

తథా చ,— బాలస్యాపి రవేః పాదాః పతన్త్యపరిభూభృతామ్,
తేజసా సహ జాతానాం వయః కుత్రోపయుజ్యతే? 357.

హస్తీ స్థూలతరః స చాఙ్కుశవశః, కిం హస్తీమాత్రోఽఙ్కుశః?
దీపే ప్రజ్వలితే ప్రణశ్యతి తమః, కిం దీపమాత్రం తమః?
వజ్రేణాపి హతాః పతన్తి గిరయః, కిం వజ్రమాత్రో గిరి?
స్తేజో యస్య విరాజతే స బలవాన్, స్థూలేషు కః ప్రత్యయః? 358.

తదనయా చఞ్చిత్సస్య సకలం తోయం శుష్కస్థితాం నయామి' టిట్టిభ్యాహః—
'భోః కాన్త, యత్ర జాహ్నునీ నవ నదీశతాని గృహీత్వా నిత్య మేవ ప్రవిశతి, తథా
సింధుశ్చ, తత్ కథం త్వ మప్తాదశనదీశతైః పూర్యమాణం తం పృషతవాహిన్యా చఞ్చిత్
శోషయిష్యసి? తత్ కి మశ్రద్ధేయే నోక్తేన?' టిట్టిభ ఆహః— 'ప్రియే,

అనిర్వేదః శ్రీయో మూలం, చఞ్చుర్నే లోహసన్నిభా,
అహోరాత్రాణి దీర్ఘాణి, సముద్రః కిం న శుష్యతి? 359.
దురధిగమః పరభాగో యావత్ పురుషేణ పౌరుషం న కృతమ్,
జయతి తులా మధిరూఢో భాస్వా నపి జలదపటలాని.' 360.

టిట్టిభ్యాహః— 'యది త్వయాఽవశ్యం సముద్రేణ సహ విగ్రహానుష్ఠానం కార్యమ్,
తదన్యా నపి విహజ్జమా నాహూయ సుహృజ్జనసహిత ఏవం సమాచర. ఉక్తం చ,—

బహూనా మ ప్యసారాణాం సమవాయో హి దుర్జయః,
తృణై రావేప్యతే రజ్జు ర్యేన నాగోఽపి బధ్యతే. 361.

తథా చ,— చటకా కాష్ఠకుట్ట శ్చ మక్షికా దద్దురస్తథా,
మహాజనవిరోధేన కుజ్జరః ప్రలయం గతః.' 362.

టిట్టిభ ఆహః— 'కథ మేతత్?' సా ప్రాహః—

కథా. ౧౫.

కన్తింశ్చి ద్వనోద్దేశే చటకదమ్పతీ తమాలతరుకృతనిలయా ప్రతివసతః స్త.
అథ తయో ర్గచ్ఛతా కాలేన సంతతి రభవత్. అన్యస్తిన్నహని ప్రమత్తో వనగజః
కశ్చిత్తం తమాలవృక్షం ఘుర్తార్త శ్చాయార్థీ సమాశ్రితః. తతో మదోత్కర్షా త్తాం
తస్య శాఖాం చటకాశ్రితాం పుష్కరాగ్రేణాకృష్య బభ్రష్ట. తస్యా భజ్జేన చటకా
ఽణ్డాని సర్వాణి విశీర్ణాని. ఆయుశ్శేషతయా చ చటకా కథమపి ప్రాణైర్న వియుక్తా.
అథ చటకా స్వాణ్డభక్త్యాభిభూతా ప్రలాపాన్ కుర్వాణా న కిఞ్చిత్ సుఖ మాససాద.
అత్రాన్తరే తస్యా స్తాన్ ప్రలాపాన్ శ్రుత్వా కాష్ఠకుట్టో నామ పక్షి తస్యాః

పరమసుహృ త్తద్దఃఖదఃఖితో ఽభ్యేత్య తా మువాచ:— ‘భగవతి, కిం వృథా ప్రలాపేన? ఉక్తం చ,—

నప్తం మృత మతిక్రాంతం నానుశోచన్తి పణ్డితాః,
పణ్డితానాం చ మూర్ఖాణాం విశేషో ఽయం యతః స్మృతః. 363.

తథా చ,— ఆశోచ్యా నీహ భూతాని, యో మూఢ స్తాని శోచతి
స దుఃఖే లభతే దుఃఖం ద్వౌ వనర్థా నిషేవతే. 364.

అచ్యుచ్ఛ,— క్షేప్తశ్రు బాన్ధవై ర్ముక్తం ప్రేతో భుక్త్యై యతోఽవశః
తస్మా న్న రోదితవ్యం హి, క్రియాః కార్యా శ్చ శక్తితః. 365.

చటకా ప్రాహ:— ‘అ స్త్యేతత్. పరం దుష్టగజేన మదా న్తమ సంతానక్షయః కృతః.
త ద్యది మమ త్వం సుహృత్ సత్య స్త దస్య గజాపసదస్య. కోఽపి వధోపాయ శ్చిన్త్య
తామ్, య స్యానుష్ఠానేన మే సంతతినాశదుఃఖ మపసరతి. ఉక్తం చ,—

ఆపది యే నాపకృతం, యేన చ హసితం దశాసు విషమాసు,
అపకృత్య తయో రుభయోః, పున రపి జాతం నరం మన్యే. 366.

కాష్ఠకుట్ట ఆహ:— ‘భగవతి, సత్య మభిహితం భవత్వా. ఉక్తం చ,—

స సుహృ ద్వ్యసనే యః స్యా దన్యజాత్యుద్భవోఽపి సత్,
వృద్ధౌ సర్వోఽపి మిత్త్రం స్యాత్ సర్వేషా మేవ దేహినామ్. 367.

స సుహృ ద్వ్యసనే యః స్యాత్, స పుత్రో య స్తు భక్తిమాన్,
స భృత్యో యో విధేయజ్ఞః, సా భార్య యత్ర నిర్వృతిః. 368.

తత్ పశ్య మే బుద్ధిప్రభావమ్. పరం మ మాపి సుహృద్భూతా వీణారవా నామ వృక్షీ
కాఽస్తి. త త్తా మాహూ యాగచ్ఛామి, యేన స దురాత్మా దుష్టగజో వధ్యతే.
అ థాసా చటకయా సహ మక్షికా మాసాద్య ప్రోవాచ.— ‘భద్రే, మ మే ప్తేయం
చటకా, కేనచి ద్దుష్టగజేన పరాభూతాఽణ్ణస్ఫోటనేన. త త్తస్య వధోపాయ మను
త్థితో మే సాహాయ్యం కర్తు మర్హసి.’ మక్షికాఽప్యాహ:— ‘భద్ర, కి ముచ్యతే
ఽత్ర విషయే? ఉక్తం చ,—

పునః ప్రత్యుపకారాయ మిత్త్రాణాం క్రియతే ప్రియమ్,
యత్ పున ర్మిత్త్రమిత్త్రస్య కార్యం మిత్రై ర్న కిం కృతమ్? 369.

సత్య మేతత్. పరం మ మాపి క్షోమేఘనాదో నామ మిత్త్రం తిష్ఠతి. త మ ప్యా
హూయ యథోచితం కుర్తః. ఉక్తం చ,—

హితై స్సానుసమ్మూచారైః శాస్త్రజ్ఞై ర్మతిశాలిభిః
కథంచి న్న వికల్పన్తే విద్యద్భి శ్చిన్తితా నయాః. 370.

అథ తే త్రయోఽపి గత్వా మేఘనాద స్యాగ్రే సమస్త మపి వృత్తాంతం నివేద్య తస్యః. అథ స ప్రోవాచ.—‘కియన్తాత్రోఽసౌ వరాణో గజో మహాజనస్య కుపిత స్యాగ్రే. తన్నదీయో మన్తః కర్తవ్యః. మక్షికే, త్వం గత్వా మధ్యాహ్న సమయే తస్య మదోద్ధతస్య గజస్య కర్ణే వీణారవసదృశం శబ్దం కురు, యేన శ్రవణసుఖలాటసో నిమిలితనయనో భవతి. తత శ్చ కాష్ఠకుట్టచఞ్చి స్ఫోటితనయనోఽస్థిభూత స్పృహర్తో మమ గర్తతటాశితస్య సపరికరస్య శబ్దం శ్రుత్వా జలాశయం మత్వా సమభ్యేతి. తతో గర్త మాసాద్య పతిష్యతి పఞ్చత్వం యాస్యతి చేతి. ఏవం సమవాయః కర్తవ్యో యథా వైరసాధనం భవతి.’ అథ తథాఽనుష్ఠితే స మత్తగజో మక్షికాగేయసుఖాన్నిమిలితనేత్రః కాష్ఠకుట్టహృతచక్షు ర్మధ్యాహ్న సమయే భ్రామ్యన్ మణ్డూకశబ్దానుసారీ గచ్ఛన్ మహాంతం గర్త మాసాద్య పతితో మృత శ్చ. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘చటకా కాష్ఠకుట్ట శ్చ’ ఇతి.

టిట్టిభ ఆహః— ‘భద్రే, ఏవం భవతు. సుహృద్వర్గసముదాయేన సముద్రం శోషయిష్యామి.’ ఇతి నిశ్చిత్య బకసారసమయూరాదీన్ సమాహూయ ప్రోవాచ.— ‘భోః, పరాభూతోఽహం సముద్రేణాణ్డకాపహరేణ. తచ్చిన్త్యతా మస్య శోషణోపాయః.’ తే సంమన్త్య ప్రోచుః.— “అశక్తా వయం సముద్రశోషణే. తత్ కిం వృథాప్రయాసేన. ఉక్తం చ,—

అబలః ప్రోన్నతం శత్రుం యో యాతి మదమోహితః

యుద్ధార్థం స నివర్తేత శీర్ణదంతో గజో యథా.

౩71.

త దస్తాకం స్వామి వైనతేయోఽస్తి. త త్తస్మై సర్వ మేతత్ పరిభవస్థానం నివేద్య తామ్, యేన స్వజాతిపరిభవకుపితో వైరాన్యత్యం గచ్ఛతి. అథవాఽత్రావలేపం కరిష్యతి తథాఽపి నాస్తి వో దుఃఖమ్. ఉక్తం చ,—

సుహృది నిరన్తరచిత్తే, గుణవతి భృత్యే, ఽనువర్తిని కశత్రే,

స్వామిని శక్తిసమేతే, నివేద్య దుఃఖం నుఖీ భవతి.

౩72.

త ద్యామో వైనతేయసకాశం యతోఽసౌ వస్తాకం స్వామి.”

తథాఽనుష్ఠితే సర్వే తే పక్షిణో విషణ్ణవదనా బాష్పపూరితదృశో వైనతేయ సకాశ మాసాద్య కరుణస్వరేణ పూత్కర్తు మార్థభాః.— “అహో, అబ్రహ్మణ్య మబ్రహ్మణ్యమ్. అధునా సదాచారస్య టిట్టిభస్య భవతి నాథే సతి సముద్రేణాణ్డకా న్యపహృతాని; తత్ ప్రనప్త మధునా పక్షికులమ్. అన్యేఽపి స్వేచ్ఛయా సముద్రేణ వ్యాపాదయిష్యంతే. ఉక్తం చ,—

ఏకస్య కర్త సంవీక్ష్య కరో త్యన్యోఽపి గర్హితమ్;

గతానుగతికో లోకో న లోకః పారమార్థికః.

౩73.

- తథా చ,— చాటుతస్కరదుర్వృత్తై స్తథా సాహసికాదిభిః
 పీడ్యమానాః ప్రజా రక్ష్యోః కూటచ్ఛద్దాదిభి స్తథా. 374.
- ప్రజానాం ధర్మషడ్భాగో రాక్షో భవతి రక్షితః,
 అధర్మా దపి షడ్భాగో జాయతే యో న రక్షతి. 375.
- ప్రజాపీడనసన్తాపాత్ సముమ్భతో హుతాశనః
 రాజ్యః శ్రేయం కులం ప్రాణా న్నాదధ్ధ్వా వినివర్తతే. 376.
- రాజా బన్ధు రబన్ధూనాం, రాజా చక్షు రచక్షుషామ్,
 రాజా పితా చ మాతా చ సర్వేషాం న్యాయవర్తినామ్. 377.
- ఫలాగ్రీ పార్థివో లోకాన్ పాలయే ద్యత్న మాస్థితః
 నానమానాదితోయేన మాలాకారోఽఙ్కురా నివ. 378.
- యథా బీజాఙ్కురః సూక్ష్మః ప్రయత్నే నాభిరక్షితః
 ఫలప్రదో భవేత్ కాలే, తద్వల్లోకః సురక్షితః. 379.
- హిరణ్యధాన్యరత్నాని యానాని వివిధాని చ
 తథాఽన్య దపి యత్ కిఞ్చిత్ ప్రజాభ్యః స్యా స్సృపస్య తత్. 380.

అథైవం గరుడః సమాకర్ణ్య తద్ద్యుఃఖదుఃఖితః కోపావిప్త్త శ్చ వ్యచిన్తయత్.—‘అహహో,
 సత్య ముక్త మేతైః పక్షిభిః. త దద్య గత్వా తం సముద్రం శోషయామః.’

ఏవం చిన్తయత స్తస్య విష్ణుదూతః సమాగ త్యాహః— ‘భో గరుత్మణ, భగ
 వతా నారాయణే నాహం తవ పార్శ్వే ప్రేషితః. దేవకార్యాయ భగవా నమరా
 వత్యాం యాస్య తీతి. తత్ సత్వర మాగమ్యతామ్.’ త చ్ఛ్చిత్వా గరుడః సాభిమానం
 ప్రాహః— ‘భో దూత, కిం మయా కుభృత్యేన భగవాన్ కరిష్యతి? త ద్గత్వా తం
 వద, య దన్యో భృత్యో వాహనా యాస్తత్స్థానే క్రియతామ్. మదీయో నమ
 స్కాగో వాచ్యో భగవతః. ఉక్తం చ,—

యో న వేత్తి గుణాన్ యస్య న తం నేవేత పణ్డితః,
 న హి తస్మాత్ ఫలం కించిత్ సుకృష్టా దూషరా దివ.’ 381.

దూత ఆహః— ‘భో వైసతేయ, కదాచి దపి భగవన్తం ప్రతి త్వయా నైత దభిసౌత
 మీదృక్. తత్ కథయ కిం తే భగవతాఽపమానస్థానం కృతమ్?’ గరుడ ఆహః—
 ‘భగవదాశ్రయభూతేన సముద్రే శాస్త్రట్టిట్టిభాణ్ణా న్యపహృతాని. త ద్యది తస్య
 నిగ్రహం న కరోతి, త దహం భగవతో న భృత్య, ఇ త్యేష నిశ్చయ స్వయా
 వాచ్యః. త ద్ద్రితతరం గత్వా భవతా భగవతః సమీపే వ క్తవ్యమ్.’

అథ దూతముఖేన ప్రణయకుపితం వైసతేయం విజ్ఞాయ భగవాం శ్చిన్తయా

మాస.— ‘అహో, స్థానే కోపా వైనతేయస్య. తత్ వయ మేవ గత్వా సమ్మానపురః
సగం త మానయామః. ఉ క్తం చ,—

భ క్తం శ క్తం కులీనం చ న భృత్య మపమానయేత్,
పు త్రీవ జ్ఞాలయే ని త్యం య ఇచ్ఛే చ్ఛ్రియ మాత్మనః. ౩౮౨.

అన్యచ్ఛ,— రాజా తుష్టోఽపి భృత్యానా మర్థమాత్రం ప్రయచ్ఛతి,
తే తు సమ్మానితా స్తస్య ప్రాజ్ఞే ర ప్యుపకుర్వతే. ౩౮౩.

ఇత్యేవం సంప్రధార్య రుక్తపురే వైనతేయసకాశం సత్వర మగమత్. వైనతేయోఽపి
గృహగతం భగవన్త మవలోక్య త్రపాధోముఖః ప్రణ మ్యోవాచ.—‘భగవన్, త్వదా
శ్రయోన్మత్తేన సముద్రేణ మమ భృత్య స్వాంతా న్యపహృత్య మ మాపమానం విహితమ్.
పరం భగవల్లజ్జయా మయా విలంబితమ్, నా చే దేన మహం స్థలాన్త మ ద్యైవ
నయామి. యతః స్వామిభయా చ్ఛునోఽపి ప్రహరో న దీయతే. ఉ క్తం చ,—

యేన స్యా ల్లఘుతా వాథ పీడా చిత్తే ప్రభోః క్వచిత్
ప్రాణత్యాగేఽపి తత్ కర్త న కుర్యాత్ కులసేవకః. ౩౮౪.

త చ్ఛ్రిత్యా భగవా నాహః.—‘భో వైనతేయ, సత్య మభిహితం భవతా. ఉ క్తం చ,—
భృత్యాపరాధజో దణ్డః స్వామినా జాయతే యతః
తేన లజ్జాఽపి త స్తోత్థా, న భృత్యస్య తథా పునః. ౩౮౫.

త దాగచ్ఛ యే నాణ్డాని సముద్రా దాదాయ టిట్టిభం సమ్భవయావః, అమరావతీం
చ గచ్ఛావః. తథాఽనుష్ఠితే సముద్రే భగవతా నిర్భర్తన్యైః గ్నేయం శరం సంధా
యాభిహితః.—‘భో దురాత్మక, దీయంతాం టిట్టిభాణ్డాని. నా చేత్ స్థలతాం త్వాం
న్నయామి.’ తతః సముద్రేణ సభయేన టిట్టిభాణ్డాని తాని ప్రదత్తాని. టిట్టిభే నాపి
భార్యాయై సమర్పితాని. అతో ఽహం బ్రవీమి. ‘శత్రో ర్భల మవిజ్ఞాయ’ ఇతి.
తస్మాత్ పురుషే ణోద్యమో న త్యాజ్యః.

త దాకర్ణ్య సంజీవక స్త మేవ భూయోఽపి పప్రచ్ఛ.— ‘భో మిత్ర, కథం
జ్ఞేయో మయాఽసౌ దుష్టబుద్ధి రితి. ఇయన్తం కాలం యావ దుత్తరోత్తరస్నేహేన
ప్రసాదేన చాహం దృష్టః. న కదాచి తద్వికృతి ర్దృష్టా. తత్ కథ్యతాం యే నాహ
మాత్మరక్షార్థం తద్వధా యోద్యమం కరోమి.’ దమనక ఆహః.— ‘భద్ర, కి మత్ర
జ్ఞేయమ్. ఏష తే ప్రత్యయః. యది రక్తనేత్ర స్త్రిశిఖాం భూకుటిం దధానః సృక్వ
ణి పరిలేలిహ త్వాం దృష్ట్వా భవతి, త ద్దుష్టబుద్ధిః. అన్యథా సుప్రసాద శ్చేతి. త
దాజ్ఞాపయ మామ్, స్వాశ్రయం ప్రతి గచ్ఛామి. త్వయా చ యథాఽయం మన్త
భేదో న భవతి తథా కార్యమ్. యది నిశాముఖం ప్రాప్య గన్తుం శక్నోషి త ద్వేద
త్యాగః కార్యః. యతః,

ప జ్ఞా త స్త్ర మ్.

త్యజే దేకం కుల స్యార్థే, గ్రామ స్యార్థే కులం త్యజేత్,
గ్రామం జనపద స్యార్థే, ఆత్మార్థే పృథివీం త్యజేత్. 386.

ఆపదర్థే భనం రక్షే, ద్వారాణాం రక్షే ధనై రపి,
ఆత్మానం సతతం రక్షే, ద్వారై రపి ధనై రపి. 387.

తాఽభిభూతస్య విదేశగమనం తదనుప్రవేశో వా నీతిః. త ద్వేశత్యాగః కార్యః.
వాఽఽత్మా సామాదిభి రుపాయై రభిరక్షణీయః. ఉ క్తం చ,—

అపి పుత్త్రకశతై ర్వా ప్రాణాణాం రక్షేత పణ్డితః,
విద్యమానై ర్యత స్తైః స్యాత్ సర్వం భూయోఽపి దేహినామ్. 388.

చ,— యేన కే నా ప్యుపాయేన శుభే నా ప్యశుభేన వా
ఉద్ధరే ద్వీన మాత్మానం, సమగ్ధో ధర్మ మాచరేత్. 389.

యో మాయాం కురుతే మూఢః ప్రాణత్యాగే ధనాదిషు
తస్య ప్రాణాః ప్రణశ్యంతి తై ర్నష్టై ర్నష్ట మేవ తత్. 390.

ఏవ మభిధాయ దమనకః కరటకసకాశ మగమత్. కరటకోఽపి త మాయాంతం
న్య ప్రోవాచః— ‘భద్ర, కిం కృతం తత్ర భవతా?’ దమనక ఆహః— ‘మయా
నీ తిబీజనిర్వాపణం కృతమ్, పరతో దైవవిహితాయ త్తమ్. ఉ క్తం చ యతః—

పరాశ్చుభేఽపి దైవేఽత్ర కృత్యం కార్యం విపశ్చితా
ఆత్మదోషవినాశాయ స్వచిత్తస్తమ్భనాయ చ. 391.

చ.— ఉద్యోగినం పురుషసింహ ముపైతి లక్ష్మీః,
దైవం హి దైవ మితి కాపురుషా వదంతి,
దైవం నిహత్య కురు పౌరుష మాత్మశక్త్యా,
యత్నే కృతే యది న సిద్ధ్యతి కోఽత్ర దోషః? 392.

క ఆహః— ‘తత్ కథయ, కీదృ క్షయా నీతిబీజం నిర్వాపితమ్?’ సా
వీత్.— ‘మ యాన్యాయస్యం తాభ్యాం మిథ్యాప్రజల్పనేన భేద స్తథా విహితో,
నా భూయోఽపి మన్త్రయన్తా వేకస్థానస్థితౌ న ద్రక్ష్యసి.’ కరటక ఆహః—
‘హే, న యుక్తం భవతా విహితం, యత్ పరస్పరం తా న్నే హర్ద్రిహృదయా
శ్రయా కోపసాగరే ప్రక్షిప్తా. ఉ క్తం చ.—

అవిరుద్ధం సుఖస్థం యో దుఃఖమార్గే నియోజయేత్
జన్మజన్మాంతరం దుఃఖీ స నరః స్యా దసంశయమ్. 393.

ం త్వం య ద్భేదమాత్రేణాపి తుష్ట స్త ద ప్యయుక్తమ్, యతః సర్వోఽపి జనో
పకరణే సమగ్ధో భవతి నౌపకర్తుమ్. ఉ క్తం చ,—

ఘాతయితు మేవ నీచః పరకార్యం వేత్తి, న ప్రసాధయితుమ్;

పాతయితు మన్తి శక్తి ర్వాయో ర్వృతుం న చోన్నమితుమ్.' ౩94.

దమనక ఆహ:— “అనభిష్టో భవా న్నీతిశాస్త్రస్య. తే నైత ద్భ్రీవీషి. ఉక్తం చ యతః.—

జాతమాత్రం న యః శత్రుం వ్యాధిం చ ప్రశమం నయేత్

మహాబలోఽపి తే నైవ వృద్ధిం ప్రాప్య స హన్యతే.

౩95.

త చ్చత్రుభూతోఽయ మస్తాకం మన్త్రిపదాపహరణాత్. ఉక్తం చ,—

పితృవైతామహం స్థానం యో య స్యాత్ర జహీషణతి

స తస్య సహజః శత్రు రుచ్ఛేద్యోఽపి ప్రియే స్థితః.

౩96.

తన్తయా స ఉదాసీనతయా సమానీతోఽభయప్రదానేన యావ, త్తావ దహ మపి తేన సాచివ్యాత్ ప్రచ్యావితః. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

దద్యాత్ సాధు ర్యది నిజపదే దుర్జనాయ ప్రవేశం

తన్నా శాయ ప్రభవతి తతో వాఞ్ఘమానః స్వయం సః;

తస్మా ద్దేయో విపులమతిభి ర్నావకాశోఽధమానాం

జారోఽపి స్యా ద్గృహపతి రితి శ్రూయతే వాగ్ యతోఽత్ర. ౩97.

తేన మయా త స్యోపరి వధోపాయ ఏష విరచ్యతే, దేశత్యాగాయ వా భవిష్యతి. త చ్చ త్యాం ముక్త్వా ఽన్యో న జ్ఞాన్యతి. త ద్యుక్త మేతత్ స్వార్థా యానుష్ఠితమ్. ఉక్తంచ యతః.—

నిస్త్రింశం హృదయం కృత్వా, వాణీ మితురసోపమామ్,

వికల్పోఽత్ర న కర్తవ్యో, హన్యా త్త త్రాపకారిణమ్.

౩98.

అపరం మృతోఽప్యస్తాకం భోజ్యో భవిష్యతి; త దేకం తావ ద్వైరసాధనమ్. అపరం సాచివ్యం చ భవిష్యతి, తృప్తి శ్చ, ఇతి. త ద్గుణత్రయేఽస్తి న్నుపస్థితే కస్తా న్నాం దూషయసి త్వం జాడ్యభావాత్? ఉక్తం చ,—

పరస్య పీడనం మర్వణ్ స్వార్థసిద్ధిం చ పణ్డితః

అమూఢబుద్ధి ర్భ్రతేత వనే చతురకో యథా.”

౩99.

కరటక ఆహ:— ‘కథ మేతత్?’ స ఆహ:—

కథా. ౧౬.

అస్తి కస్తింశ్చి ద్వనోద్దేశే వజ్రదంష్ట్రో నామ సింహః. తస్య చతురక క్రవ్య ముఖ నామానా స్ఫుగాల వృక్షా భృత్యభూతో స దై వానుగతౌ త త్రైవ వనే ప్రతివ

సతః. అ థాన్యదినే సింహాన కదాచి దాసన్న ప్రసవా ప్రసవవేదనయా స్వయూథా
 ద్భృష్టో ఘృష్ట్యపవిష్టా కస్తింభీ ద్వసగహనే సమాసాదితా. అథ తాం వ్యాపాద్య
 యావ దుదగం స్ఫోటయతి, తావ జ్జీవక లఘు ర్దానేరకశిశు ర్నిష్కాన్తః. సింహాన్పి
 దానేరక్యాః పిశితేన సపరివారః పరాంతృప్తిముపాగతః. పరం స్నేహో ద్బాలదానేరకం
 త్వక్తం గృహ మాసీ యేద మువాచ.— ‘భద్ర, న తేఽస్తి మృత్యో ర్భయం మత్తో,
 నాన్యస్తా దపి; తతః స్వేచ్ఛయాఽత్ర వనే భమ్యతామ్. యత స్తే శక్కుసద్భృశా
 కక్షా, తతః శక్కుకర్ణో నామ భవిష్యతి.’ ఇతి. ఏవ మనుష్ఠితే చత్వారోఽపి త ఏక
 స్థానే విహరిణః పరస్పర మనేకప్రకారగోష్ఠీసుఖ మనుభవంతి స్తిప్తంతి. శక్కుకర్ణోఽపి
 యావనపదవీ మాయాః త్సా మపి న తం సింహం ముఞ్చతి. అథ కదాచి ద్వజ
 దంష్ట్రీన్య కేనచి ద్వన్యేన మత్తగజేన సహ యుద్ధ మభవత్. తేన మదవీర్యాత్ స
 దంతప్రహారై స్తథా త్సతశరీరో విహితో యథా ప్రచలితుం న శక్నోతి. తదా త్సుత్రామ
 కష్టస్తాక ప్రోవాచ.— ‘భోః, అన్విష్యతాం కిఞ్చిత్ సత్త్వం యే నాహ మేవం
 స్థితోఽపి తద్ వ్యాపాద్యాఽఽత్తనో యుష్టాకం చ త్సుత్ప్రణాశం కరోమి.’ త
 చ్చుర్యా తే త్రయోఽపి వనే సన్ధ్యాకాలం యావ ద్భృన్తాః; పరం న కిఞ్చిత్
 సత్త్వ మాసాదితమ్.

అథ చతురక శ్చింతయామాస.—‘యది శక్కుకర్ణోఽయం వ్యాపాద్యతే తతః
 సర్వేషాం కతిచి ద్దినాని తృప్తి ర్భవతి. పరం నైనం స్వామీ మిత్త్రీత్వా దాశ్రయ
 సమాశ్రితత్వా చ్చ విహరిష్యతి. అథవా బుద్ధిప్రభావేన స్వామినం ప్రతిబోధ్య తథా
 కరిష్యే యథా వ్యాపాదయిష్యతి. ఉక్తం చ,—

అవధ్యం చాథవాఽగమ్య మకృత్యం నాస్తి కిఞ్చన

లోకే బుద్ధిమతాం బుద్ధే స్తస్మా త్తాం వినియోజయేత్.

400.

ఏవం విచింత్య శక్కుకర్ణ మిద మాహః.— ‘భోః శక్కుకర్ణ, స్వామీ తావత్ పథ్యం
 వినా తుధయా పరిపీడ్యతే. స్వామ్యభావా దస్తాక మపి ద్రువం వినాశ ఏవ. తతో
 వాక్యం కిఞ్చిత్ స్వామ్యర్థే వదిష్యామి. త చ్ఛ్చాయతామ్.’ శక్కుకర్ణ ఆహః—
 ‘భోః, శీఘ్రం నివేద్యతాం యేన తే వచనం శీఘ్రం నిర్వికల్పం కరోమి. అపరం
 స్వామినో హితే కృతే మయా సుకృతశతం కృతం భవిష్యతి.’ అథ చతురక ఆహః—
 ‘భో భద్ర, ఆత్మశరీరం ద్విగుణాభిన స్వామినే ప్రయచ్ఛ, యేన తే ద్విగుణం శరీరం
 భవతి, స్వామినః పునః ప్రాణయాత్రా భవతి.’ త దాకర్ణ్య శక్కుకర్ణః ప్రాహః—
 ‘భద్ర, య ద్యేవం త న్నదీయప్రయోజన మేత దుచ్యతామ్, స్వామ్యర్థః క్రియతా మితి.
 పర మత్ర ధన్యః ప్రతిభూః.’ ఇతి తే విచింత్య సర్వే సింహసకాశ మాజగ్ముః.

తత శ్చతురక ఆహా:—‘దేవ, న కిఞ్చిత్ సత్త్వం ప్రాప్తమ్. భగవా నాదిత్యోఽప్యస్తం
గతః. త ద్యది స్వామి ద్విగుణం శరీరం ప్రయచ్ఛతి, తతః శఙ్కుకర్ణోఽయం ద్విగుణ
వృద్ధ్యా స్వశరీరం ప్రయచ్ఛతి ధర్తేణ ప్రతిభువా.’ సింహ ఆహా:— ‘భోః, య ద్యేవం
తత్ సుందరతరమ్. వ్యవహార స్వాస్య ధర్మః ప్రతిభూః క్రియతామ్’ ఇతి. అథ సింహ
వచనానంతరం వృకస్స గాలాభ్యాం విదారితో భయకుక్షిః శఙ్కుకర్ణః పఞ్చత్వ ముపా
గతః. అథ వజ్రదంష్ట్ర శ్చతురక మాహా:— ‘భో శ్చతురక, యావ దహం నదీం
గత్వా స్నానం దేవతార్చనవిధిం కృత్వాఽఽగచ్ఛామి, తావ త్వయాఽ త్రాప్రమత్తే
సభావ్యమ్’ ఇ త్యుక్త్వా నద్యాం గతః.

అథ తస్మిన్ గతే చతురక శ్చింతయామాన.— ‘కథం మ మైకాకినో భోజ్యో
ఽయ ముష్టో భవిష్యతి?’ ఇతి విచింత్య క్రవ్యముఖ మాహా:— ‘భోః క్రవ్యముఖ,
తుధాలు రభవాన్, త ద్యావ దసా స్వామి నాగచ్ఛతి, తావ త్వ మ స్వోష్ఠ్యస్య
మాంసం భక్షయ. అహం త్వాం స్వామినో నిర్దోషం ప్రతిపాదయిష్యామి.’ స్వోఽపి
త చ్ఛ్రిత్యా యావత్ కిఞ్చి న్నాంస మాస్వాదయతి తావ చ్చతురకే జ్ఞాత్తమ్.—
‘భోః క్రవ్యముఖ, సమాగచ్ఛతి స్వామి. త త్వ క్త్వేనం దూరే తిష్ఠ, యే నాస్య
భక్షణం న వికల్పయతి.’ తథాఽనుష్ఠితే సింహః సమాయాతో యావ దుష్ట్రం పశ్యతి
తావ ద్రిక్తీకృతహృదయో దాసేరకః. తతో భూకుటిం కృత్వా పరుషతర మాహా:—
‘అహో, కే నైష ఉష్ట్ర ఉచ్ఛిష్టతాం నీతో యేన త మపి వ్యాపాదయామి?’ ఏవ
మభిహితే క్రవ్యముఖ శ్చతురకముఖ మవలోకయతి. ‘కిల, త ద్వద కిఞ్చి ద్యేన మమ
శాన్తి రభవతి.’ అథ చతురకో విహ స్వోవాచ.— ‘భోః, మా మసాదృత్య పిశితం
భక్షయిత్వాఽధునా మన్తుఖ మవలోకయసి. త దాస్వాద యాస్య దుర్లభయతరోః
ఫలమ్’ ఇతి. త దాకర్ణ్య క్రవ్యముఖో జీవనాశభయా దూరదేశం గతః. ఏతస్మి
న్నంతరే తేన మార్గేణ దాసేరకసాగ్ధో భారాక్రాంతః సమాయాతః. త స్వాగ్రసరో
ష్ఠ్యస్య కణ్ఠే మహతీ ఘట్టా బద్ధా. తస్యాః శబ్దం దూరతోఽప్యాకర్ణ్య సింహో
జమ్బూక మాహా:— ‘భద్ర, జ్ఞాయతాం, కి మేష రౌద్రః శబ్దః శూయతేఽశ్రుత
పూర్వః?’ త చ్ఛ్రిత్యా చతురకః కిఞ్చి ద్వనాంతరం గత్వా సత్వర మభ్యుపేత్య
ప్రోవాచ.— ‘స్వామిన్, గమ్యతాం గమ్యతాం యది శక్నోషి గన్తుమ్.’ స్వో
ఽబ్రవీత్— ‘భద్ర, కి మేవం మాం వ్యాకులయసి? తత్ కథయ, కి మేతత్?’ ఇతి.
చతురక ఆహా:— ‘స్వామిన్, ఏష ధర్మరాజ స్త వోపరి కుపితః, య దనే నాకాలే
దాసేరకోఽయం మదీయో వ్యాపాదితః, తత్ సహస్రగుణ ముష్ట్ర మస్య సకాశా
న్ద్రోహీష్యామి’ ఇతి నిశ్చిత్య, బృహన్తాన మాదా యాగ్రేసర స్వోష్ఠ్యస్య గ్రీవాయాం
ఘట్టా బద్ధ్వా, వధ్యదాసేరకసక్తా నపి పితృపితామహా నాదాయ వైరనిర్భాతనార్థ

మాయాత ఏవ. సింహాఽపి త చ్చుత్వా సర్వతో దూరా దే వావలోక్య మృత ముష్ట్రం
పరిత్యజ్య ప్రాణభయాత్ ప్రనప్తః. చతురకోఽపి శనైః శనై స్త సోష్ట్రస్య మాంసం
భక్షయామాస. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘పరస్య పీడనం కుర్వణ్’ ఇతి.

అథ దమనకే గతే సంజీవక శ్చింతయామాస.— “అవహో, కి మేత న్నయా
కృతమ్, య చ్చష్పదోఽపి మాంసాశిన స్త స్యానుగః సంవృత్తః. అథవా సా ధ్విద
ముచ్యతే.—

అగమ్యాన్ యః పుమాన్ యాతి, అనేవ్యాం శ్చ నిషేవతే,
స మృత్యు మపగృహ్లాతి, గర్భ మశ్వతరీ యథా. 401.

తత్ కిం కరోమి? క్వ గచ్ఛామి? కథం మే శాంతి ర్భవిష్యతి? అథవా త మేవ
పిష్టలకం గచ్ఛామి. కదాచి న్తాం శరణాగతం రక్షతి, ప్రాణైర్న వియోజయతి. యత
ఉక్తం చ,—

ధర్తార్థం యతతా మ పీహ విపదో దైవా ద్యది స్యుః క్వచిత్,
త త్తాసా ముపశాంతయే సుమతిభిః కార్యో విశేషా న్నయః.
లోకే ఖ్యాతి ముపాగతాఽత్ర సకలే లోకోక్తి రేషా యతో
దగ్ధానాం కిల వహ్ని నా హితకరః నేకోఽపి త సోద్భవః. 402.

తథా చ,— లోకేఽథవా తనుభృతాం నిజకర్తృపాకం
నిత్యం సమాశ్రితవతాం సుహితక్రియాణామ్,
పూర్వార్జితం శుభ మ థా ప్యశుభం నికామం
య ద్భావి త ద్భవతి నాత్ర విచారహేతుః. 403.

అపరం చాన్యత్ర గత స్యాపి మే కస్యచి ద్దుష్టసత్త్వస్య మాంసాశినః సకాశా న్నృత్యు
ర్భవిష్యతి. త ద్వరం సింహాత్. ఉక్తం చ,—

మహద్భిః స్పర్ధమానస్య విప దేవ గరీయసీ
దన్తభక్షోఽపి నాగానాం క్షాఘ్యో గిరివిచారణే. 404.

తథా చ,— మహతోఽపి క్షయం లబ్ధ్వా క్షాఘాం నీచోఽపి గచ్ఛతి,
దానార్థీ మధుపో యద్వ ద్దజకర్ణ సమాహతః. 405.

ఏవం నిశ్చిత్య స స్థలితగతి ర్నైవ మన్దం గత్వా సింహాశ్రయం పశ్యన్న పేతత్.—
‘అవహో, సా ధ్విద ముచ్యతే.—

అన్తర్లీనభుజ్జమం గృహ మివ, వ్యాలానులం వా వనం,
గ్రాహకీర్ణ మి వాభిరామకమలచ్ఛాయాసనాథం సరః,

నానాదుష్టజనై రసత్యవచనాసక్తై రనార్యై ర్వృతం

దుఃఖేన ప్రతిగమ్యతే ప్రచకితై రాజ్ఞాం గృహం వార్ధివత్." 406.

ఏవం పఠన్ దమనకోక్తాకారం పిఙ్గలకం దృష్ట్వా ప్రచకితః సంవృతశరీరో దూరతరం
ప్రణామకృతిం వినాఽప్యుపవిష్టః. పిఙ్గలకోఽపి తథావిధం తం విలోక్య దమనకవాక్యం
శ్రద్ధధానః కోపా త్త సోఽపరి పసాత. అథ సంజీవకః ఖరనఖరవిక ర్తితపుష్టః,
శృంగభ్యాం తదుదర ముల్లిఖ్య, కథ మపి తస్మా దపేతః, శృంగభ్యాం హన్తు మిచ్ఛన్
యుద్ధా యావస్థితః.

అథ ద్వా వపి తౌ పుష్పితపలాశప్రతిమా పరస్పరం వధకాజ్ఞితౌ దృష్ట్వా
కరటకో దమనక మావాః— భో మూఢమతే, అనయో ర్విరోధం వితన్వతా త్వయా
సాధు న కృతమ్; న చ త్వం నీతిత త్వం వేత్సి. నీతివిద్భి రుక్తం చ,—

కార్యా ణ్యుత్తమదణ్డసాహసఫలా న్యాయాససాధ్యాని యే
ప్రీత్యా సంశమయన్తి నీతికుశలాః సా మ్నైవ తే మన్త్రిణః;
నిస్సారాల్పఫలాని యే త్వవిధినా వాఙ్మన్త్రి దణ్డోద్యమై
స్తేషాం దుర్జయచేష్టితై ర్నరపతే రారోప్యతే శ్రీ స్తులామ్. 407.

త ద్యది స్వామ్యభిఘాతో భవిష్యతి, తత్ కిం త్వదీయమన్త్రిబుద్ధ్యా క్రియతే? అథ
సంజీవకో న వధ్యతే తథాఽప్యభవ్యమ్. యతః ప్రాణసంజేహో తస్య చ వధః. త
న్మూఢ, కథం త్వం మన్త్రిపద మభిలషసి? సామసిద్ధిం న వేత్సి. త ద్వృథా మనో
రథోఽయం తే దణ్డరుచేః. ఉక్తం చ,—

సామాదిదణ్డపర్యన్తో నయః ప్రోక్తః స్వయంభువా,
తేషాం దణ్డ స్తు పాపీయాం, స్తం పశ్చా ద్వినియోజయేత్. 408.

తథా చ,— సా మ్నైవ యత్ర సిద్ధి ర్న తత్ర దణ్డో బుధేన వినియోజ్యః,
పిత్తం యది శర్కరయా శామ్యతి, కోఽర్థః పటోలేన? 409.

తథా చ,— ఆదౌ సామ ప్రయోక్తవ్యం పురుషేణ విజానతా,
సామసాధ్యాని కార్యాణి విక్రియాం యాన్తి న క్వచిత్. 410.

న చ స్త్రీణా న చౌషధ్యా న సూర్యేణ న వహ్నినా
సా మ్నైవ విలయం యాతి విద్వేషిప్రభవం తమః. 411.

తథా య త్వం మన్త్రిత్వ మభిలషసి, త ద ప్యయుక్తమ్. యత స్త్వం మన్త్రిగతిం
న వేత్సి. యతః పశ్చాద్విధో మన్త్రిః. స చ కర్తృణా మారమ్భపాయః, పురుషద్రవ్య
సంపత్, దేశకాలవిభాగః, వినిపాతప్రశీకారః, కార్యసిద్ధి శ్చేతి. సోఽయం స్వామ్య
మాత్యయో రేకతమస్య, కిం వా ద్వయో రపి వినిపాతః సముత్పద్యతే; లగ్నః. త ద్యది

కాచి చ్చక్తి రస్తి త ద్విచిన్యతాం వినిపాతప్రతీకారః. భిన్నసంధానే హి మన్త్రిణాం బుద్ధిపరీక్షా. త న్న్యార్థ, తత్ కర్తు మసమర్థ స్త్వం, యతో విపరీతబుద్ధి రసి. ఉక్తం చ, -

మన్త్రిణాం భిన్నసంధానే, భిషజాం సాన్నిపాతికే,
కర్తణి వ్యజ్యతే ప్రజ్ఞా; స్వస్థే తో వా న పణ్ణితః? 412.

అన్య చ్చ, — ఘాతయితు మేవ నీచః పరకార్యం వేత్తి, న ప్రసాదయితుమ్ ;
పాతయితు మేవ శక్తి ర్నాభో రుద్ధర్తు మన్నపిటమ్. 413.

అథవా న తే దోషో ఽయమ్. స్వామినో దోషః, య స్తే వాక్యం శ్రద్ధధాతి.
ఉక్తం చ, —

నరాధిపా నీచజనానువర్తినో బుధోపదిష్టేన పథా న యాన్తియే,
విశ న్త్యతో దుర్గ మమార్గనిర్గమం సమస్తసంబాధ మనర్థపజ్ఞరమ్. 414.

త ద్యది త్వ మస్య మన్త్రీ భవిష్యసి, తదాఽన్యోఽపి కశ్చి న్నాస్య సమీపే సాధు
జనః సమేష్యతి. ఉక్తం చ, —

గుణాలయో ఽప్యసన్తన్త్రీ నృపతి ర్నాధిగమ్యతే,
ప్రసన్న స్వాదు సలిలో దుష్టగ్రాహో యథా హ్రదః. 415.

తథా శిష్టజనరహితస్య స్వామినోఽపి నాశో భవిష్యతి. ఉక్తం చ, —

చిత్రస్వాదకథై ర్భృత్యై రనాయాసితకార్తుకైః
యే రమన్తే నృపా స్తేషాం రమన్తే రిపవః శ్రియా. 416.

తత్ కిం మూర్ఖోపదేశేన? కేవలం దోషో, న గుణః. ఉక్తం చ, —

నానామ్యం నమతే దారు, నాశ్చని స్యాత్ టురక్రియా,
సూచీముఖం విజానీహి నాశిష్యా యోపదిశ్యతే. 417.

దమనక ఆహః — 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్. —

కథా. ౧౭.

అస్తి కన్తింశ్చిత్ పర్వతైకదేశే వానరయూథమ్. త చ్చ కదాచి ద్వేమస్త
సమయే ఽతికతోరవాతసంస్పర్శవేపమానకలేబరం తుషారోద్ధతప్రవర్షఘనధారానిపాత
సమాహతం న కథంచి చ్ఛాన్తి మగమత్. అథ కేచి ద్వానరా వహ్నికణసద్వళాని
గుఙ్గాఫలా న్యవచిత్య వహ్నివాఞ్చయా పూత్కుర్వంతః సమంతా త్తస్థుః. అథ సూచీ
ముఖో నామ పక్షి తేషాం తం వృథాయాస మవలోక్య ప్రోవాచ. — 'భోః, సర్వే
మూర్ఖా యూయమ్. నైతే వహ్నికణాః, గుఙ్గాఫలాని ఏతాని. తత్ కిం వృథా
శమేణ? నైతన్తా చ్చీతరక్షా భవిష్యతి. త దన్విష్యతాం కశ్చి న్నిర్వాతో వనప్రదేశో

గుహా వా గిరికన్దరం వా. అ ద్యాఽపి సాటోపా మేఘా దృశ్యస్తే.' అథ లేషా మేక తమో వృద్ధవానర స్త మువాచ.— 'భో మూర్ఖ, కిం త వానేన వ్యాపారేణ? త ద్దమ్యతామ్.' ఉక్తం చ.—

ముహుర్విఘ్నితకర్తాణాం, ద్యూతకారం పరాజితమ్,
నాలాపయే ద్వివేకజ్ఞో య దీచ్ఛే త్సిద్ధి మాత్మనః. 418.

తథా చ,— ఆఖేటకం వృథాక్షేపం మూర్ఖం వ్యసనసంస్థితమ్
ఆలాపయతి యో మూఢః స గచ్ఛతి పరాభవమ్. 419.

సోఽపి త మనాదృత్య భూయోఽపి వానరా ననవరత మాహః.— 'భోః, కిం వృథా క్షేషేన?' అథ యావ దసౌ న కథంచిత్ ప్రలప న్విగమతి, తావ దేకేన వానరేణ వ్యర్థశ్రమత్వాత్ కుపితేన పక్షాభ్యాం గృహీత్వా శిలాయా మాస్ఫాలిత ఉపరత శ్చ. అతోఽహం బ్రవీమి.— 'నానామ్యం నమతే దారు' ఇత్యాది. తథాచ,—

ఉపదేశో హి మూర్ఖాణాం ప్రకోపాయ న శాన్తయే;
పయఃపానం భుజక్ష్మానాం కేవలం విషవర్ధనమ్. 420.

అన్య చ్చ,— ఉపదేశో న దాతవ్యో యాదృశే తాదృశే జనే,
పశ్య వానరమూర్ఖేణ సుగృహీ నిర్గుహీ కృతః. 421.

దమనక ఆహః— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౮.

అ స్తి కస్తింశ్చి ద్వనోద్దేశే శమివృక్షః. తస్య లెమ్బమానశిఖాయాం కృతా వాసా వరణ్యచటకదమ్పతీ వసతః స్త. అథ కదాచి త్తయోః సుఖసంస్థయో ర్హేమస్త మేఘో మద్దమన్దం వర్షి తు మార్బభః. అ త్రాన్తరే కశ్చి చ్ఛాఖామృగో వాతాసారసమా హతః ప్రోద్ధర్షితశరీరో దన్తవీణాం వాదయన్ వేపమాన స్తచ్ఛమిమూల మాసా ద్యోపవిష్టః. అథ తం తాదృశ మవలోక్య చటకా ప్రాహః— 'భో భద్ర,

హస్తపాదసమోపేతో దృశ్యసే పురుషాకృతిః,
శీతేన భిద్యసే, మూఢ, కథం న మరుషే గృహమ్?' 422.

ఏత చ్ఛ్రిత్వా తాం వానరః సకోప మాహః— 'అథమే, కస్తా న్న త్వం మానవతా భవసి? ఆహో, ధాన్వ్య మస్యాః! అద్య మా ముపహసతి!

సూచీముఖీ దురాచారా రణ్ణా పణ్డితవాదినీ
నాశక్కుతే ప్రజల్పన్తీ; తత్ కి మేనాం న హన్త్యహమ్?' 423.

ఏవం ప్రలప్య తా మాహః— 'మగ్ధే, కిం తవ మ మోపరి చిన్తయా? ఉక్తం చ,—

వాచ్యం శ్రద్ధాసమేతస్య, పుచ్చత శ్చ విశేషతః,
ప్రోక్తం శ్రద్ధావిహీనస్య అరణ్యరుదితోపమమ్.

424.

తత్ కిం బహునా, తావత్ కులాయస్థితయా తయాఽభిహితః స యావ త్తాం శమి
మారుహ్య తస్యాః కులాయం శతధా ఖణ్డశోఽకరోత్. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘ఉప
దేశో న దాతవ్యః’ ఇతి.

త స్త్వార్థ, శిక్షితోఽపి న శిక్షిత స్త్వమ్. అథవా న తే దోషోఽస్తి, యతః
సాధోః శిక్షా గుణాయ సంపద్యతే, నాసాధోః. ఉక్తం చ,—

కిం కరో త్యేవ పాణ్డిత్య మస్థానే వినియోజితమ్?

అన్ధకారప్రతిచ్ఛన్నే ఘటే దీప ఇవాహితః.

425.

త ద్వ్యర్థపాణ్డిత్య మాశ్రిత్య మమ వచన మశృణ్వన్ నాత్మనః శాన్తి మపి వేత్సి. త
న్నాన మపజాత స్త్వమ్. ఉక్తం చ,—

జాతః పున్రోఽనుజాత శ్చ అతిజాత స్త ధైవ చ
అపజాత శ్చ లోకేఽస్తిన్ మత్తవ్యాః శాస్త్రవేదిభిః.

426.

మాతృతుల్యగుణో జాత, స్త్వనుజాతః పిఠః సమః,
అతిజాతోఽధిక స్తస్మా, దపజాతోఽధమాధమః.

427.

అ ప్యాత్త నా వినాశం గణయతి న ఖిలః పరవ్యసనహృష్టః,
ప్రాయో మస్తకనాశే సమరముఖే నృత్యతి కబంధః.

428.

అహో! సా ధ్వీద ముచ్యతే!—

ధర్మబుద్ధిః కుబుద్ధి శ్చ ద్వా వేతౌ విదితౌ మమ,
పుత్రేణ వ్యర్థపాణ్డిత్యా త్పితా ధూమేన ఘాతితః.

429.

దమనక ఆహా.— ‘కథ మేతత్?’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౯.

✓ కస్తింశ్చి దధిస్తానే ధర్మబుద్ధిః పాపబుద్ధి శ్చ ద్వే మిత్రే ప్రతివసతః స్త. అథ
కదాచిత్ పాపబుద్ధినా చిన్తితమ్.— ‘అహం తావ స్త్వగ్లో దారిద్ర్యోపేత్త శ్చ. త
దేనం ధర్మబుద్ధి మాదాయ దేశాన్తరం గత్వాఽస్యాశ్రయే తార్థోపార్జనం కృత్వైవ
మపి వశ్చయిత్వా సుఖీ భవామి.’ అ ధాన్యస్తి న్నహని పాపబుద్ధి ధర్మబుద్ధిం
ప్రాహః.— ‘భో మిత్ర, వార్ధకభావే కిం త్వ మాత్మవిచేష్టితం స్మరసి? దేశాన్తర
మదృష్ట్య కాం శిశుజనస్య వార్తాం కథయిష్యసి? ఉక్తం చ,—

దేశాంతరేషు బహువిధ భాషావేషాది యేన న జ్ఞాతమ్
భ్రమతా ధరణీపీఠే తస్య ఫలం జన్త నో వ్యర్థమ్.

430.

తథా చ,— విద్యాం విత్తం శిల్పం తావ న్నాప్నోతి మానవః సమ్యక్
యావ ద్వ్రజతి న భూమా దేశా దేశాంతరం హృష్టః.

431.

అథ తస్య తద్వచన మాకర్ణ్య ప్రహృష్టమనా స్తే నైవ సహ గురుజనానుజ్ఞాతః
శుభేఽహని దేశాంతరం ప్రస్థితః. తత్ర చ ధర్మబుద్ధిప్రభావేణ భ్రమతా పాపబుద్ధినా
ప్రభూతతరం విత్త మాసాదితమ్. తత శ్చ ద్వా వపి తౌ ప్రభూతోహృష్టితద్రవ్యే
ప్రహృష్టే స్వగృహం ప్ర త్యాత్సుక్యేన నివృత్తైః. ఉ క్తం చ,—

ప్రాప్తవిద్యార్థశిల్పనాం దేశాంతరనివాసినామ్
క్రోశమాత్రోఽపి భూభాగః శతయోజనవ ద్భవేత్.

432.

అథ స్వస్థానసమీపవ ర్తినా పాపబుద్ధినా ధర్మబుద్ధి రభిహితః.— ‘భద్ర, న
సర్వ మేత ద్ధనం గృహం ప్రతి నేతుం యుజ్యతే. యతః కుటుంబి నో బాన్ధవా శ్చ
ప్రార్థయిష్యంతే. త ద త్రైవ వనగహనే క్వాపి భూమా నిక్షిప్య కిఞ్చిత్తత్ర మాదాయ
గృహం ప్రవిశావః. భూయోఽపి ప్రయోజనే సంజాతే, తత్తాత్రం సమే త్యాస్తాత్
స్థానా న్నేష్యావః. ఉ క్తం చ,—

న విత్తం దర్శయేత్ ప్రాజ్ఞః కస్యచిత్ స్వల్ప మ ప్యహో,
మునే రపి యత స్తస్య దర్శనా చ్చులతే మనః.

433.

తథా చ,— యథాఽఽమిషం జలే మత్స్యై ర్భక్ష్యతే, శ్వాపదై ర్భవి,
ఆకాశే పక్షిభి శ్చైవ, తథా సర్వత్ర విత్తవాన్.

434.

త దాకర్ణ్య ధర్మబుద్ధి రాహః.— ‘భద్ర, ఏవం క్రియతామ్. తథా ఽనుష్ఠితే ద్వా
వపి తౌ స్వగృహం గత్వా సుఖేన స్థితవంతా.

అ థాన్యస్తి న్నహని పాపబుద్ధి ర్నిశీధేఽటవ్యాం గత్వా తత్ సర్వం విత్తం
సమాదాయ గర్తం పూరయిత్వా స్వభవనం జగామ. అ థాన్యేద్యు ర్ధర్మబుద్ధిం సమ
భ్యేత్య ప్రోవాచః.— ‘సఖే, బహుకుటుంబా వయం విత్తాభావాత్ సీదామః. త ద్గత్వా
తత్ర స్థానే కిఞ్చిత్తాత్రం ధన మానయావః.’ సోఽబ్రవీత్. - ‘భద్ర, ఏవం, క్రియతామ్.’
అథ ద్వావపి గత్వా తత్ స్థానం యావత్ ఖనత, స్తావ ద్రిక్తం భాణ్డం దృష్టవంతా. అ
త్రాంతరే పాపబుద్ధిః శిర స్తాడయన్ ప్రోవాచ. ‘భో ధర్మబుద్ధే, త్వయా హృత మేత
ద్ధనమ్, నాఽన్యేన. యతో భూయోఽపి గర్తాపూరణం కృతమ్. తత్ ప్రయచ్ఛ మే
త స్యార్థమ్. అథవాఽహం రాజకులే నివేదయిష్యామి.’ స ఆహః.— ‘భో దురాత్మన్,
మైవం వద. ధర్మబుద్ధిః ఖల్వహమ్. నైత చ్చౌరకర్త కరోమి. ఉ క్తం చ,—

మాతృవత్ పరదారాం శ్చ, పరద్రవ్యాణి లోష్టవత్,
ఆత్మవత్ సర్వభూతాని వీక్షంతే ధర్మబుద్ధయః.

435.

ఏవం ద్వా వపి తౌ వివదమానౌ ధర్మాధికారిణం గతౌ. ప్రోచతు శ్చ పరస్పరం దూష
యంతౌ. అథ ధర్మాధికరణక పురుషై ర్ద్రివ్యార్థే యావన్నియోజితౌ, తావత్ పాపబుద్ధి
రాహః— ‘అహో, న సమ్యక్ దృష్టోఽయం న్యాయః. ఉక్తం చ,—

వివాదేఽన్విష్యతే పత్రిం, తదభావేఽపి సాక్షిణః,

సాక్ష్యభావా త్తతో దివ్యం, ప్రవదంతి మనీషిణః.

436.

త దత్ర విషయే మమ వృక్షదేవతాః సాక్షీభూతా స్తిష్ఠన్తి. తా అప్యావయో రేకతరం
చారం సాధుం వా కరిష్యన్తి. అథ తైః సర్వై రభిహితమ్.—‘భోః, యుక్త ముక్తం
భవతా. ఉక్తం చ,—

అన్త్యజోఽపి యదా సాక్షీ వివాదే సంప్రజాయతే,

న తత్ర విద్యతే దివ్యం, కిం పున ర్యత్ర దేవతాః?

437.

త దస్తాక మప్యత్ర విషయే మహత్ కౌతూహలం వర్తతే. ప్రత్యూషసమయే యువాభ్యా
మప్యస్తాభిః సహ తత్ర వనోదైశే గన్తవ్యమ్.’ ఇతి.

ఏతస్మిన్మన్తరే పాపబుద్ధిః స్వగృహం గత్వా స్వజనక మువాచ.— ‘తాత,
ప్రభూతోఽయం మయాథోఽధర్మబుద్ధే శ్చోరితః. న చ తవ వచనేన పరిణతిం
గచ్ఛతి. అన్యథాఽస్తాకం ప్రాణైః సహ యాస్యతి.’ స ఆహః— ‘వత్స, ద్రుతం
వదయేన ప్రోచ్య తద్ద్రవ్యం స్థిరతాం నయామి.’ పాపబుద్ధి రాహః— ‘తాత, అస్తి
తత్ ప్రదేశే మహాశమి. తస్యాం మహత్ కోటర మస్తి. తత్ర త్వం సాంప్రత మేవ
ప్రవిశ. తతః ప్రభాతే యదాఽహం సత్యశ్రావణం కరోమి, తదా త్వయా వాచ్యం,
యద్ధర్మబుద్ధి శ్చౌర, ఇతి.’ తథాఽనుష్ఠితే ప్రత్యూషే స్నాత్వా పాపబుద్ధి ర్ధర్మబుద్ధి
పురస్సరో ధర్మాధికరణకైః సహ తాం శమి మభ్యేత్య తారస్వరేణ ప్రోవాచ.—

‘ఆదిత్యచంద్రౌ వనిలోఽనల శ్చ

ద్వౌ ర్భూమి రాపో హృదయం యమ శ్చ

అహ శ్చ రాత్రి శ్చ తథా చ సన్ధ్యే

ధర్మో హి జానాతి నరస్య వృత్తమ్.

438.

భగవతి వనదేవతే, ఆవయో ర్మధ్యే య శ్చౌర స్తం కథయ.’ అథ పాపబుద్ధిపితా శమి
కోటరస్థః ప్రోవాచః— ‘భోః శృణుత శృణుత. ధర్మబుద్ధినా హృత మేతద్ధనమ్.’
త డాకర్ణ్య సర్వే తే రాజపురుషా విస్మయోత్ఫుల్లలోచనా యావద్ధర్మబుద్ధే ర్విత్త
సారణోచితం నిగ్రహం శాస్త్రదృష్ట్యాఽవలోకయన్తి, తావద్ధర్మబుద్ధి నాతచ్ఛమికోటరం

వహ్నిభోజ్యద్రవ్యైః పరివేష్ట్య వహ్నినా సందీపితమ్. అథ జ్వలతి తస్మి న్సమీకోటరే
 ౭ర్ధదగ్ధశరీరః స్ఫుటితేక్షణః కరుణం పరిదేవ౯ పాపబుద్ధిపితా నిశ్చక్రామ. తత శ్చ
 తైః సర్వైః పృష్టః.—‘భోః కి మిదమ్.’ ఇ త్యుక్తే స పాపబుద్ధివిచ్ఛేదేషితం సర్వ మిదం
 నివే ద్యోపరతః. అథ తే రాజపురుషాః పాపబుద్ధిం శమిశాఖాయాం ప్రతిలమ్బ్య
 ధర్మబుద్ధిం ప్రశ న్యేద మూచుః.— ‘అహో, సా ధ్విద ముచ్యతే.—

ఉపాయం చింతయేత్ ప్రాజ్ఞ, స్తథా౭పాయం చ చింతయేత్,
 పశ్యతో బకమూర్ఘస్య న కులేన హతా బకాః.’

439.

ధర్మబుద్ధిః ప్రాహః— ‘కథ మేతత్?’ తే ప్రోచుః.—

కథా. ౨౦.

అస్మి కస్మింశ్చి ద్వనోద్దేశే బహుబకసనాథో వటపాదపః. తస్య కోటరే
 కృష్ణసర్పః ప్రతివసతి స్త్. స చ బకబాలకా నజాతపత౯ నపి స దైవ భక్షయ౯
 కాలం నయతి. అథైకో బక స్తేన భక్షితా న్యపత్యాని దృష్ట్వా శిఖవైరాగ్యాత్ సర
 స్తీర మాసాద్య బాష్పపూరపూరితనయనో౭ధోముఖ స్థిశ్చతి. తం చ తాదృచ్ఛేష్టిత మవ
 లోక్య కులీరకః ప్రోవాచః —‘మామ, కి మేవం రుద్యతే భవతా౭ద్య?’ స ఆహః—
 ‘భద్ర, కిం కరోమి? మమ మన్దభాగ్యస్య బాలకాః కోటరనివాసినా సర్పేణ భక్షితాః.
 తద్దుఃఖదుఃఖితో౭హం రోదిమి. తత్ కథయ మే, య ద్యస్మి కశ్చి దుపాయ స్తద్వి నా
 శాయ.’ త దాకర్ణ్య కులీరక శ్చింతయామాసః— ‘అయం తావ దస్త జ్ఞాతీసహజవైరీ.
 త ధోపదేశం ప్రయచ్ఛామి సత్యానృతం యథా౭న్యే౭పి బకాః సర్వే సంక్షయ
 మాయాన్తి. ఉక్తం చ,—

నవనీతసమాం వాణీం కృత్వా, చిత్తం తు నిర్దయమ్,
 తథా ప్రబోధ్యతే శత్రుః సాన్వయో మ్రియతే యథా.’

440.

ఆహ చ.— ‘మామ, య ద్యేవం తన్మత్స్యమాంసఖణ్డాని నకులస్య బిలద్వారాత్ సర్ప
 కోటరం యావత్ ప్రక్షిప, యథా నకుల స్తన్తాగ్గేణ గత్వా తం దుష్టసర్పం వినాశయతి.
 అథ తథా౭నుష్ఠితే మత్స్యమాంసానుసారిణా నకులేన తం కృష్ణసర్పం నిహత్య తే
 ౭పి తద్వృత్తాశ్రయాః సర్వే బకా శ్చ శనైః శనై ర్భక్షితాః. అతో వయం బ్రూమః
 ‘ఉపాయం చింతయేత్’ ఇతి.

త దనేన పాపబుద్ధి నా ఉపాయ శ్చింతితో నాపాయః. తత స్తత్ఫలం ప్రాప్తమ్.
 అతో౭హం బ్రవీమి.— ‘ధర్మబుద్ధిః కుబుద్ధి శ్చ’ ఇతి. ఏవం మూఢ, త్వయా౭ప్య
 పాయ శ్చింతితో నాపాయః పాపబుద్ధివత్. త న్న భవసి త్వం సజ్జనః, కేవలం పాప
 బుద్ధి రసి. జ్ఞాతో మయా స్వామినః ప్రాణసందేహోనయనాత్. ప్రకటికృతం త్వయా

స్వయ మే వాత్త నో దుష్టత్వం కౌటిల్యం చ. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

యత్నా దపి కః పశ్యే చ్చిఖినా మాహరనిస్సరణమార్గమ్
యది జలదధ్వనిముదితా స్త ఏవ మూఢా న నృత్యేయః.

441.

యది త్వం స్వామిన మేనాం దశాం నయసి, త దస్తద్విధస్య కా గణనా? తస్మా స్త
మాసన్నేన భవతా న భాష్యమే. ఉక్తం చ,—

తులాం లోహసహస్రస్య యత్ర ఖాదంతి మూషికాః,
రాజం స్తత్ర హరే చ్ఛ్యేనో బాలకం నాత్ర సంశయః.

442.

దమనక ఆహా:— ‘కథ మేతత్?’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౨౧.

అస్తి కస్తింశ్చి దధిష్ఠానే జీర్ణధనో నామ వణిష్పుత్రీః. స చ విభవతుయా
దేశాన్తరగమనమనా వ్యచిన్తయత్.—

‘యత్ర దేశేఽథవా స్థానే భోగాన్ భుక్త్వా స్వవీర్యతః

తస్తి నివిభవహీనో యో వసేత్ స పురుషాధమః.

443.

తథా చ.— యే నాహంకారయుక్తేన చిరం విలసితం పురా

దీనం వదతి త త్రైవ యః పరేషాం స నిన్దితః.’

444.

తస్య చ గృహే లోహభారఘటితా పూర్వపురుషోపార్జితా తులాఽఽసీత్. తాం చ
కస్యచి చ్ఛ్రేష్ఠీనో గృహే నితేపభూతాం కృత్వా దేశాన్తరం ప్రస్థితః. తతః
సుచిరం కాలం దేశాన్తరం యథేచ్ఛం భ్రాత్వా పునః స్వపుర మాగత్య తం శ్రేష్ఠీన
మువాచ:—‘భోః శ్రేష్ఠీన్, దీయతాం మే సా నితేపతులా.’ స ఆహా:—‘భోః, నాస్తి
సా త్వదీయా తులా; మూషికై ర్భక్షితా.’ జీర్ణధన ఆహ ‘భోః శ్రేష్ఠీన్, నాస్తి దోష
స్తే యది మూషికై ర్భక్షి తేతి. ఈదృ గే వాయం సంసారః. న కిఞ్చి దత్ర శాశ్వత
మస్తి. పర మహం నద్యాం స్నానార్థం గమిష్యామి. త త్వయాఽఽత్మీయం శిశు
మేనం ధనదేవనామానం మయా సహ స్నానోపకరణహస్తం ప్రేషయ.’ ఇతి. సోఽపి
చార్యభయా తస్య శక్తితః స్వపుత్రీ మువాచ ‘వత్స, పితృవ్యోఽయం తవ
స్నానార్థం నద్యాం యాస్యతి; త ద్గమ్యతా మనేన సార్థం స్నానోపకరణ మాదాయ.’
ఇతి. అహో, సా ధ్విద ముచ్యతే.—

న భక్త్యా కస్యచిత్ కోఽపి ప్రియం ప్రశురుతే నరః,

ముక్త్యా భయం ప్రలోభం వా కార్యకారణ మేవ వా.

445.

అత్యాదరో భవే ద్యత్ర కార్యకారణవర్జితః

తత్ర శక్త్యా ప్రకర్తవ్యా పరిణామే సుఖావహా.

446.

అ ధాసా వణిక్కిశుః స్నా నౌపకరణ మాదాయ ప్రహృష్టమనా నై నాభ్యా గతేన సహ ప్రస్థితః. తథాఽనుష్ఠితే వణిక్ స్నా త్వా తం శిశుం నదీగుహాయాం ప్రక్షిప్య త ద్ద్వారం బృహచ్ఛిలయాఽఽచ్ఛాద్య సత్వరం గృహ మాగతః. పృష్ట శ్చ తేన వణిజా 'భో అభ్యాగత, కథ్యతాం కుత్ర మే శిశు ర్యస్త్వయా సహ నదీం గతః?' ఇతి. స ఆహ 'నదీతటాత్ స శ్యేనేన హృతః' ఇతి. శ్రేష్ఠాహః 'మిథ్యా వాదిక, కిం క్వచి చ్ఛ్యేనా బాలం హర్తుం శక్నోతి? తత్ సమర్థయ మే సుతమ్. అన్యథా రాజకులే నివేదయిష్యామి.' ఇతి. స ఆహః 'భోః సత్యవాదిక, యథా శ్యేనా బాలం న నయతి, తథా మూషికా అపి లోహభారభరితాం తులాం న భక్తి యన్తి. త దర్పయ మే తులామ్, యది దారకేణ ప్రయోజనమ్.' ఏవం తా వివద మానౌ ద్వా వపి రాజకులం గతౌ. తత్ర శ్రేష్ఠీ తారస్వరేణ ప్రోవాచ.— 'భోః, అబ్రహ్మణ్య మబ్రహ్మణ్యమ్. మమ శిశు రనేన చారేణాఽపహృతః.' అథ ధర్మార్థకారిణ స్త మూచుః.— 'భోః, సమర్థతా శ్రేష్ఠీసుతః.' స ఆహః— 'కిం కరోమి? పశ్యతో మే నదీతటా చ్ఛ్యేనే నాపహృతః శిశుః.' త చ్ఛ్రిత్వా తే ప్రోచుః.— 'భోః, న సత్య మభిహితం భవతా. కిం శ్యేనః శిశుం హర్తుం సమర్థో భవతి?' స ఆహః— 'భో భోః, శ్రూయతాం మద్వచః:—

తులాం లోహసహస్రస్య యత్ర ఖాదన్తి మూషికాః
రాజం స్తత్ర హరే చ్ఛ్యేనో బాలకం నాత్ర సంశయః.'

447.

తే ప్రోచుః.— 'కథ మేతత్?' తతః శ్రేష్ఠీ సభ్యానా మగ్ర ఆదితః సర్వం వృత్తాంతం నివేదయామాస. తత స్తై ర్విహస్య ద్వా వపి తౌ పరస్పరం సంబోధ్య తులాశిశు ప్రదానేన సంతోషితౌ.

అతోఽహం బ్రవీమి.— 'తులాం లోహసహస్రస్య' ఇతి. త స్తూర్భ, సంజీవక ప్రసాద మసహమానేన త్వ యైతత్ కృతమ్. అహో, సా ధ్విద ముచ్యతే.—

ప్రాయేణాత్ర కులాన్వితం కుకులజాః, శ్రీవల్లభం దుర్భగా,
దాతారం కృపణా, ఋజూ నన్యజవో, విత్తే స్థితం నిర్ధనాః,
వైరూపోఽపహతా శ్చ కాన్తవపుషం, ధర్మాశ్రయం పాపినౌ,
నానాశాస్త్రవిచక్షణం చ పురుషం నిన్దన్తి మూర్ఖాః సదా.

448.

తథా చ— మూర్ఖాణాం పణ్డితా ద్వేష్యా, నిర్ధనానాం మహాధనాః,
వతినః పాపశీలానా, మసతీనాం కులస్త్రీయః.

449.

త స్తూర్భ, త్వయా హిత మ ప్యహితం కృతమ్. ఉక్తం చ,—

పణ్డితోఽపి వరం శత్రు, ర్న మూర్ఖో హితకారకః;
వానరేణ హతో రాజా, విప్రా శ్చౌరేణ రక్షితాః.

450.

దమనక ఆహా:— 'కథ మేతత్ ?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౨౨.

కస్యచి ద్రాక్షో నిత్యం వానరోఽతిభక్తిషరోఽజ్యనేవకోఽంతఃపురేఽప్యప్రతి
షిద్ధప్రసరోఽతివిశ్వాసస్థాన మభూత్. ఏకదా రాక్షో నిద్రాం గతస్య, వానరే
వ్యజనం నీత్వా వాయుం విదధతి, రాక్షో వక్ష్యస్థలోపరి మక్షీ కోపవిష్టా. వ్యజనేన
ముహుర్ముహుర్నిషిధ్యమానాఽపి పునః పున స్తత్రై వోపవిశతి. తత స్తేన స్వభావచ
పలేన మూర్ఛేణ వానరేణ క్రుద్ధేన సతా తీక్ష్ణం ఖడ్గ మాదాయ తస్యా ఉపరి ప్రహారో
విహితః. తతో మక్షీ కోడ్డీయ గతా. తేన శితధారేణాసినా రాక్షో వక్షో ద్విధా
జాతమ్; రాజా మృత శ్చ. తస్మా చ్చిరాయు రిచ్ఛతా నృపేణ మూగోఽనుచరో న
రక్షణీయః.

అపరమ్.—ఏకస్మిన్నగరేకోఽపి విప్రో మహావిద్వాన్ పరం పూర్వజన్మయోగేన
చారో వర్తతే. స తస్మిన్ పురేఽన్యదేశా దాగతాం శృతురో విప్రాన్ బహూని
వస్తూని విక్రీణతో దృష్ట్వా, చింతితవాన్.— 'అహో, కే నోపాయే నైషాం ధనం
లభేయ?' ఇతి విచిన్త్య తేషాం పురోఽనేకాని శాస్త్రాంతాని సుభాషితాని చాతిప్రియాణి
మధురాణి వచనాని జల్పతా తేషాం మనసి విశ్వాస ముత్పాద్య, సేవా కర్తు మారब्ధా.
అథవా సా ధ్వేద ముచ్యతే.—

అసతీ భవతి సలజ్జా, ఔరం నీరం చ శీతలం భవతి,

దమ్బి భవతి వివేకీ, ప్రియవక్తా భవతి ధూర్తజనః.

451.

అథ తస్మిన్ సేవాం కుర్వతి, తైర్ద్విత్యైః సర్వవస్తూని విక్రీయ బహుమూల్యాని రత్నాని
క్రీతాని. తత స్తాని జ్ఞామధ్యే తత్సమక్షం ప్రక్షిప్య స్వదేశం ప్రతిగన్తు ముద్యమో
విహితః. తతః స ధూర్తవిప్రస్తాన్విప్రాన్ గన్తు ముద్యతాన్ ప్రేక్ష్య, చిన్తావ్యాకులిత
మనః సంజాతః. 'అహో, ధన మేతన్న కిచ్చి స్తమ చటితమ్. అ ధైభిః సహ
యామి. పథి క్వాపి విషం దత్వైతాన్నిహత్య సర్వరత్నాని గృహ్లామి.' ఇతి విచిన్త్య
తేషా మగ్రే సకరుణం విలప్యేద మాహ:— 'భో మిత్రాణి, యూయం మా మేకా
కినం ముక్త్యా గన్తు ముద్యతాః. త స్తే మనో భవద్భిః సహ స్నేహపాశేన బద్ధం, భవ
ద్విరహానా మ్నై వాకులం సంజాతం, యథా ధృతిం క్వాపి న ధత్తే. యూయ మను
గ్రహం విధాయ సహాయభూతం మా మపి స హైవ నయత.' తద్వచః శ్రుత్వా తే
కరుణార్ద్రచిత్తా స్తేన సమ మేవ స్వదేశం ప్రతి ప్రస్థితాః.

అథాధ్వని తేషాం పఞ్చనా మపి పల్లిపురమధ్యే వ్రజతాం ధ్వాజ్ఞాః కథయితు
మారब्ధాః.— 'రే రే కిరాతాః, ధావత ధావత. సపాదలక్షధనినో యన్తి. ఏతా

న్నిహత్య ధనం నయత.' తతః కిరాతై ధ్వాజ్ఞవచన మాకర్ణ్య సత్వరం గత్వా తే విప్రా
లగుడప్రహరై ర్జ్వరీకృత్య వస్త్రాణి మోచయిత్వా విలోకితాః. పరం ధనం కిచ్ఛి న్న
లబ్ధమ్. తదా తైః కిరాతై రభిహితమ్.—'భోః పాథ్నాః, పురా కదాఽపి ధ్వాజ్ఞవచన
మన్వతం నాసీత్. తతో భవతాం సన్నిధౌ క్వాపి ధనం విద్యతే; త దర్పయత.
అన్యథా సర్వేషా మపి వధం విధాయ, చర్త విదార్య, ప్రత్యజ్ఞం ప్రేక్ష్య ధనం
నేష్యామః.' తదా తేషా మిదృశం వచన మాకర్ణ్య చారవిప్రేణ మనసి చింతితమ్.—
'య దైషాం విప్రాణాం వధం విధౌ యాజ్ఞం విలోక్య రత్నాని నేష్యన్తి, తదాఽపి
మాం వధిష్యన్తి. తతో ఽహం పూర్వ మే వాత్సాన మరత్నం సమ రైవ్యతాన్
మోచయామి. ఉ క్తం చ,—

మృత్యో ర్భిభేషి కిం బాల? న స భీతం విముఞ్చతి;

అద్య వాఽబ్దశతాన్తే వా మృత్యు రైవ ప్రాణినాం ధ్రువః. 452.

తథా చ,— గవార్థే బ్రాహ్మణార్థే చ ప్రాణత్యాగం కరోతి యః

సూర్యస్య మణ్డలం భిత్త్వా స యాతి పరమాం గతిమ్.' 453.

ఇతి నిశ్చి త్యాభిహితమ్.— 'భోః కిరాతాః, య ద్యేవం తతో మాం పూర్వం నిహత్య
విలోకియత.' తత స్తై స్తథాఽనుష్ఠితే తం ధనరహిత మవలో క్యాపరే చత్వారోఽపి
ముక్తాః. అతోఽహం బ్రవీమి 'పణ్డితోఽపి వరం శత్రుః' ఇతి.

అ ధైవం సంవదతో స్తయోః సంజీవకః క్షణ మేకం పిబ్బలకేన సహ యుద్ధం
కృత్వా తస్య ఖరనఖరప్రహారాభిహతో గతాసు ర్వసున్ధ రాపీతే నిపపాత. అథ తం
గతాసు మవలోక్య పిబ్బలక స్తద్దణస్త్వ రణార్ద్రహృదయః ప్రోవాచ.—'భోః, అయు క్తం
మయా పాపేన కృతం సంజీవకం వ్యాపాదయతా, యతో విశ్వాసఘాతా దస్య
న్నాస్తి పాపతరం కర్త. ఉ క్తం చ,—

'మిత్త్రద్రోహీ కృతఘ్న శ్చ యశ్చ విశ్వాసఘాతకః

తే నరా నరకం యాన్తి యావ చ్చుద్ధృదివాకరా. 454.

భూమిక్షయే రాజవినాశ ఏవ,

భృత్యస్య వా బుద్ధిమతో వినాశే,

సో యు క్త ము క్తం హ్యనయోః సమత్వం,

నష్టాఽపి భూమిః సులభా, న భృత్యాః.' 455.

తథా మయా సభామధ్యే స స దైవ ప్రశంసితః. తత్ కిం కథయిష్యామి తేషా మగ్రతః?

ఉ క్తం చ,—

‘ఉక్తో భవతి యః పూర్వం గుణవా నితి సంసది
న తస్య దోషో వక్తవ్యః ప్రతిజ్ఞాభజ్జభీరుణా.’

456.

ఏవం ప్రలపంతం దమనకః సమేత్య సహర్ష మిద మాహ.—“దేవ, కాతరతమ స్త
వైష న్యాయో, య ద్ద్రోహకాణిణం శప్పభుజం హ త్వేత్థం శోచసి. త న్నైత దుప
పన్నం భూభుజామ్. ఉక్తం చ.—

పితా వా, యది వా భ్రాతా, పుత్రో భార్యాఽథవా సుహృత్,
ప్రాణద్రోహం యదా గచ్ఛే ధృతవ్యో; నాస్తి పాతకమ్.

457.

తథా చ.— రాజా ఘృణీ, బ్రాహ్మణః సర్వభక్షీ,
స్త్రీ చాత్రపా, దుష్టమతిః సహాయః,
ప్రేష్యః ప్రతీపో, లభికృతః ప్రమాదీ,
త్యాజ్యా అమీ, య శ్చ కృతం న వేత్తి.

458.

అపి చ,— సత్యా లస్సతా చ, పరుషా ప్రియవాదినీ చ,
హింసా దయాలు రపి, చార్థపరా వదాన్యా,
భూరివ్యయా ప్రచురవి త్తసమాగమా చ,
వేశ్యాజ్ఞనేవ స్పృహనీతి రనేకరీతిః.

459.

అపి చ,— అకృతోపద్రవః కశ్చి స్తహా నపి న పూజ్యతే,
పూజయన్తి నరా నాగాః, న తార్క్ష్యం నాగఘాతినమ్.

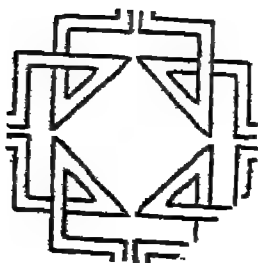
460.

తథా చ,— అశోచ్యా నన్వశోచ స్త్వం, ప్రజ్ఞావాదాం శ్చ భాషనే,
గతానూ నగతానూం శ్చ నానుశోచన్తి పణ్డితాః.”

461.

ఏవం తేన సంబోధితః పిష్టలకః సంజీవకశోకం త్యక్త్వా దమనకసాచివ్యేన రాజ్య
మకరోత్.

ఇతి శ్రీవిష్ణుశర్మవిరచితే పంచతంత్రకే మిత్రభేదో నామ
ప్రథమం తంత్రం సమాప్తమ్.

మిత్రసంప్రాప్తిః.

అ థేద మారభ్యతే మిత్రసంప్రాప్తి ర్నామ ద్వితీయం తన్త్రమ్. య స్యాయ మాద్యః శ్లోకః.

అసాధనా అపి ప్రాజ్ఞా బుద్ధిమంతో బహుశ్రుతాః

సాధయన్త్యాశు కార్యాణి కాకాఖుమ్మగకూర్తవత్.

1.

త ద్యథానుశ్రూయతే.—అస్తి దాక్షిణాత్యే జనపదే మహిలారోప్యం నామ నగరమ్. తస్య నాతిదూరస్థో మహోచ్చాయో నానావిహజ్యోపభుక్తఫలః కీటై రా వృతకోటర శ్చాయాశ్వాసితపథికజనసమూహో న్యగ్రోధపాదపో మహాక. అథవా యుక్తమ్.

ఛాయాసుప్తమ్మగః, శకున్తనివహై ర్విష్యగ్విలుప్తచ్ఛదః,

కీటై రావృతకోటరః, కపికులైః స్కన్ధే కృతప్రశయః,

విస్రంభం మధుపై ర్నిపీతకుసుమః, శ్లాఘ్యః స ఏవ ద్రుమః,

సర్వాజ్ఞై ర్బహుసత్త్వసజ్గసుఖిదో భూభారభూతోఽపరః.

2.

తత్ర చ లఘుపతనకో నామ వాయసః ప్రతివసతి స్త. స కదాచిత్ ప్రాణయాత్రార్థం పుర ముద్దిశ్య ప్రచలితో యావత్ పశ్యతి, తావ జ్జాలహస్తోఽతికృష్ణతనుః స్ఫుటితచరణ ఊర్ధ్వకేశో యమకింకరాకారో నరః సమ్ముఖో బభూవ. అథ తం దృష్ట్వా శజ్జిత మనా వ్యచింతయత్.— ‘య దయం దురాత్మాద్య మ మాశ్రయవటపాదపసమ్ముఖో ఽభ్యేతి, తన్న జ్ఞాయతే కియా నద్య వటవాసినాం విహజ్యమానాం సంక్షయో భవిష్య తీతి.’ ఏవం బహువిధం విచింత్య, తత్ తుణా నివృత్య, త మేవ వటపాదపం గత్వా, సర్వా నివిహజ్యమాక ప్రోవాచ.— ‘భోః, అయం దురాత్మా లుబ్ధకో జాల తణ్డులహస్తః సమభ్యేతి. తత్ సర్వథా తస్య న విశ్వసనీయమ్. ఏష జాలం ప్రసార్య తణ్డులాకప్రక్షేప్యతి. తే తణ్డులా భవద్భిః సర్వై రపి కాలకూటసదృశా ద్రష్టవ్యాః.’ ఏవం, వదత స్తస్య స లుబ్ధక స్తత్ర వటతల ఆగత్య, జాలం ప్రసార్య, సింధువారసదృశాం స్తణ్డులాకప్రక్షేప్య, నాతిదూరం గత్వా, నిభృతః స్థితః. అథ యే పక్షిణ స్తత్ర స్థితా స్తే లఘుపతనక వాక్యార్థలయా నివారితా స్తాం స్తణ్డులాక హాలాహాలాఙ్కురా నివ వీక్షమాణా నిభృతా స్థుః.

అ త్రాస్తరే చిత్రగ్రీవో నామ కపోతరాజః సహస్రపరివారః ప్రాణయాత్రార్థం
పరిభ్రమం స్తాం స్తంజులాన్ దూరతోఽపి పశ్యన్, లఘుపతనకేన నివార్యమాణోఽపి
జిహ్వతాల్యా ద్భక్షణార్థ మపతత్; సపరివారో నిబద్ధ శ్చ. అథవా సా ధ్వజ
ముచ్యతే.—

జిహ్వతాల్యప్రసక్తానాం జలమధ్యనివాసినామ్

అచింతితో వధోఽజ్ఞానం మినానా మివ జాయతే. 3.

అథవా దైవప్రతిఙ్గూలతయా భవ త్యేవమ్. న తస్య దోషోఽస్తి. ఉక్తం చ,—

పాలస్త్యః కథ మన్యగారహరణే దోషం న విజ్ఞాతవాన్ ?

రామేణాఽపి కథం న హేమహరిణ స్యాసంభవో లక్షితః ?

అశ్చై శ్చాపి యుధిష్ఠిరేణ సహసా ప్రాప్తో హ్యనర్థః కథం ?

ప్రత్యాసన్నవిపత్తిమూఢమనసాం ప్రాయో మతిః క్షీయతే. 4.

తథా చ,— కృతాస్తపాశబద్ధానాం దైవోపహతచేతసామ్

బుద్ధయః కుజ్జగామిన్యో భవంతి మహతా మపి. 5.

అ త్రాస్తరే లుబ్ధక స్తాన్ బద్ధా నిజ్ఞాయ ప్రహృష్టమనాః ప్రోద్యతయస్త్రి
స్తద్వధార్థం ప్రధావితః. చిత్రగ్రీవోఽప్యత్తానం సపరివారం బద్ధం మత్వా, లుబ్ధక
మాయాస్తం దృష్ట్వా, తాన్ కపోతా నూచే.—“అహో, న భేతవ్యమ్. ఉక్తం చ,—

వ్యసనే ప్లేవ సర్వేషు యస్య బుద్ధి ర్న హీయతే

స తేషాం పార మభ్యేతి తత్ప్రభావా దసంశయమ్. 6.

సంపత్తౌ చ విపత్తౌ చ మహతా మేకరూపతా;

ఉదయే సవితా రక్తో, రక్త శ్చాస్తమయే తథా. 7.

తత్ సర్వే వయం హేల యోడ్డీయ సపాశజాలా అ స్యాదర్శనం గత్వా ముక్తిం
ప్రాప్నుమః. నో చే ద్భయవిక్లబాః సంతో, హేలయా సముత్పాతం న కరిష్యథ, తతో
మృత్యు మవాప్స్యథ. ఉక్తం చ,—

తస్తవోఽప్యాయతా నిత్యం, తస్తవో బహులాః సమాః,

బహూన్ బహుత్వా దాయాసాన్ సహంతీ త్యుపమా సతామ్. 8.

తథాఽనుష్ఠితే, లుబ్ధకో జాల మాదా యాకాశే గచ్ఛతాం తేషాం పృష్ఠతో భూమిస్థో
ఽపి పర్యధావత్. తత ఊర్ధ్వాననః శ్లోక మేన మపతత్.—

‘జాల మాదాయ గచ్ఛంతి సంహతాః పక్షిణోఽప్యమి

యావ చ్చ వివదిష్యంతే పతిష్యంతి న సంశయాః.’ 9.

లఘుపతనకోఽపి ప్రాణయాత్రాక్రియాం త్యక్త్వా కి మత్ర భవిష్య తీతి కుతూ

హలూ తత్త్వోష్ఠోఽనుసరతి. అథ దృష్టే రగోచరతాం గతా నిష్ఠాయ, లుబ్ధకో నిరాశః శ్లోక మపరత్; నివృత్త శ్చ.

నహి భవతి య న్న భావ్యమ్, భవతి చ భావ్యం వినాఽపి యత్నేన,
కరతలగత మపి నశ్యతి, యస్య హి భవితవ్యతా నాస్తి. 10.

తథా చ,— పరాజ్ఞుభే విధౌ చేత్ స్యాత్ కథంచి ద్ద్రవిణోదయః
తత్ సోఽన్య దపి సంగృహ్య యాతి శబ్దనిధి ర్యథా. 11.

త దాస్తాం తావద్విహాగ్జామిషణోభో యావత్ కుటస్థువ ర్తనోపాయభూతం జాల మపి మే నప్యమ్.

చిత్రగ్రీవోఽపి లుబ్ధక మదర్శనీభూతం జ్ఞాత్వా, తా నువాచ.— ‘భోః, నివృత్తః స దురాత్మా లుబ్ధకః. తత్ సర్వై రపి స్వస్థై ర్గమ్యతాం మహిలారోప్యస్య ప్రాగుత్తర దిగ్భాగే. తత్ర మమ సుహృ ద్ధిరణ్యకో నామ మూషకః సర్వేషాం పాశచ్ఛేదం కరిష్యతి. ఉక్తం చ,—

సర్వేషా మేవ మర్యానాం వ్యసనే సముపస్థితే
వాక్త్రాతేణాపి సాహాయ్యం మిత్తా దన్యః కరోతి కః? 12.

ఏవం తే కపోతా శ్చిత్రగ్రీవేణ సంబోధితా మహిలారోప్యే నగరే హిరణ్యక బిలదుర్గం ప్రాపుః. హిరణ్యకోఽపి సహస్రముఖబిలదుర్గం ప్రవిష్టః స న్న మతోభయః సుఖే నాస్తే. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

అనాగతం భయం దృష్ట్వా నీతిశాస్త్రవికారదః
అవసక్ మూషక స్తత్ర కృత్వా శతముఖం బిలమ్. 13.

దంష్ట్రావిరహితః సరోస్, మదహీనో యథా గజః,
సర్వేషాం జాయతే వశ్యో దుర్గహీన స్తథా నృపః. 14.

తథా చ,— న గజానాం సహస్రేణ, న చ లక్షేణ వాజినామ్,
తత్ కర్త సిధ్యతే రాజ్ఞాం దుర్గేణైకేన య ద్రణే. 15.

శత మేకోఽపి సంధతే ప్రాకారస్థో ధనుర్ధరః
తస్మా దుర్గం ప్రశంసన్తి నీతిశాస్త్రవిదో జనాః. 16.

అథ చిత్రగ్రీవో బిల మాసాద్య తారస్వరేణ ప్రోవాచ.— ‘భో భో మిత్త్రా హిరణ్యక, సత్వర మాగచ్ఛ. మహతీ మే వ్యసనావస్థా వర్తతే.’ త చ్ఛ్రిత్వా హిరణ్య కోఽపి బిలదుర్గాన్తగతః సక్ ప్రోవాచ.— ‘భోః, కో భవాక్? కిమగ్ధ మాయాతః? కిం కారణమ్? కీ దృక్ తే వ్యసనావస్థానమ్? తత్ కథ్యతామ్.’ ఇతి. త చ్ఛ్రిత్వా చిత్రగ్రీవ ఆహః— ‘భోః, చిత్రగ్రీవో నామ కపోతరాజోఽహం. తే సుహృత్. తత్

సత్వర మాగచ్ఛ. గురుతరం ప్రయోజన మస్తి.' త దాకర్ణ్య పులకితతనుః 'పృహృష్టాత్తా
స్థిరమనా స్త్వరమాణో నిష్క్రాంతః. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

సుహృదః స్నేహసంపన్నా లోచనానద్వ దాయినః
గృహే గృహవతాం నిత్య మాగచ్ఛన్తి మహాత్మనామ్. 17.

ఆదిత్య సోదయం తాత తామ్బూలం భారతీ కథా
ఇష్టా భార్యా సుమిత్రాం చ అపూర్వాణి దినే దినే. 18.

సుహృదో భవనే యస్య సమాగచ్ఛన్తి నిత్యశః
చిత్తే చ తస్య సౌఖ్యస్య న కిచ్ఛిత్ప్రతిమం సుఖమ్. 19.

అథ చిత్రగ్రీవం సపరివారం పాశబద్ధ మాలోక్య హిరణ్యకః సవిషాద మిద మాహః—
'భోః, కి మేతత్ ?' స ఆహః—'భోః, జాన న్నపి కిం పృచ్ఛసి? ఉక్తం చ యతః.—

యస్తా చ్చ యేన చ యదా చ యథా చ య చ్చ
యావ చ్చ యత్ర చ శుభాశుభ మాత్మకర్త,
తస్తా చ్చ తేన చ తదా చ తథా చ త చ్చ
తావ చ్చ తత్ర చ కృతాంతవశా దుపైతి. 20.

తత్ ప్రాప్తం మ యైత ద్బద్ధనం జిహ్వాలాల్యాత్. సాంప్రతం త్వం సత్వరం పాశవి
మోక్షం కురు.' త దాకర్ణ్య హిరణ్యకః ప్రాహః—

అధ్యగ్ధా ద్యోజనశతా దామిషం వీక్షతే ఖగః,
సోఽపి పార్శ్వస్థితం దైవా ద్బద్ధనం న చ పశ్యతి. 21.

తథా చ,— రవినిశాకరయో గ్గ్రహపీడనం, గజభుజద్ధవిహజ్జమబద్ధనమ్,
మతిమతాం చ నిరీక్ష్య దరిద్రతాం, విధి రహా బలవా నితి మే మతిః. 22.

తథా చ,— వ్యోమైకాంతవిచారిణోఽపి విహగాః సంప్రాప్నువ న్త్యాపదం,
బధ్యస్తే నిపుణై రగాధసలిలా స్తీనాః సముద్రా దపి,
దుర్జీతం కి మి హాస్తి? కిం చ సుకృతం? కః స్థానలాభే గుణః ?
కాలః సర్వజనాన్ ప్రసారితకరో గృహ్లాతి దూరా దపి. 23.

ఏవ ముక్త్వా చిత్రగ్రీవస్య పాశం ఛేత్తు ముద్యతం స త మాహః— 'భద్ర, మా మైవం
కురు. ప్రథమం మమ భృత్యానాం పాశచ్ఛేదం కురు. త దను మ మాప్సి చ.' త
చ్ఛృత్వా కుపితో హిరణ్యకః ప్రాహః— 'భోః, న యుక్త ముక్తం భవతా. యతః
స్వామినోఽనంతరం భృత్యాః.' స ఆహః— 'భద్ర, మా మైవం వద. మదాశ్రయాః
సర్వ ఏతే వరాకాః. అపరం స్వకుటుమ్బం పరిత్యజ్య సమాగతాః. తత్ కథ మేతావ
న్తాత్రమపి సమ్మానం న కరోమి. ఉక్తం చ,—

యః సమ్మానం సదా దత్తే భృత్యానాం క్షితిహింసకమ్
విత్తాభావేఽపి తం దృష్ట్వా తే త్యజన్తి న కర్హిచిత్. 24.

తథా చ,— విశ్వాసః సంపదాం మూలం, తేన యూథపతి గ్గజః;
సింహో మృగాధిపత్యేఽపి న మృగైః పరివార్యతే. 25.

అపరం మమ కదాచి త్వాశచ్ఛేదం కుర్వత స్తే దస్తభిఞ్ఞో భవతి. అథవా దురాత్మా
లుబ్ధకః సమభ్యేతి. త న్నూనం మమ నరకపాత ఏవ. ఉక్తం చ,—
సదాచారేషు భృత్యేషు సంసీదత్సు చ యః ప్రభుః
సుఖీ స్యాన్నరకం యాతి పర త్రేహ చ సీదతి. 26.

త చ్ఛృత్వా ప్రహృష్టో హిరణ్యకః ప్రాహః— ‘భో, వే ద్ద్యహం రాజధర్మమ్.
పరం మయా తవ పరీక్షా కృతా. తత్ సర్వేషాం పూర్వం పాశచ్ఛేదం కరిష్యామి.
భవా న ప్యనేన విధినా బహుకపోతపరివారో భవిష్యతి. ఉక్తం చ,—

కారుణ్యం సంవిభాగ శ్చ యస్య భృత్యేషు సర్వదా
సంభవేత్ స మహిషాల స్త్రైలోక్య స్యాపి రక్షణే. 27.

ఏవ ముక్త్వా సర్వేషాం పాశచ్ఛేదం కృత్వా హిరణ్యక శ్చిత్రగ్రీవ మాహః— ‘మిత్ర,
గమ్యతా మధునా స్వాశ్రయం ప్రతి. భూయోఽపి వ్యసనే ప్రాప్తే సమాగస్తవ్యమ్.’
ఇతి తాన్ సంప్రేష్య పున రపి దుర్గం ప్రవిష్టః. చిత్రగ్రీవోఽపి సపరివారః స్వాశ్రయ
మగమత్. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే;—

మిత్రీవాన్ సాధయ త్యర్థాన్ దుస్సాధ్యా నపి వై యతః,
తస్మాన్మిత్రాణి కుర్వీత సమానా న్యేవ చాత్మనః. 28.

లఘుపతనకోఽపి వాయుః సర్వం తం చిత్రగ్రీవబద్ధ మోక్ష మవలోక్య విస్త్రిత
మనా వ్యచిన్తయత్.— ‘అహో! బుద్ధి రస్య హిరణ్యకస్య శక్తి శ్చ దుర్గసామగ్రీ చ!
త దీదృ గేవ విధి ర్విహాన్ఞానాం బద్ధనమోక్షాత్మకః. అహం చ న కస్యచి ద్విశ్వసిమి,
ఉక్తం చ,—

అపి సంపూర్ణతాయుక్తైః కర్తవ్యాః సుహృదో బుద్ధైః,
నదీశః పరిపూర్ణోఽపి చన్ద్రోదయ మపేక్షతే. 29.

ఏవం సంప్రధార్య పాదపా దవతీర్య బిలద్వార మాశ్రిత్య చిత్రగ్రీవ చ్చబ్ధేన హిరణ్యకం
సమాహూతవాన్.— ‘ఏ హ్యేహి భో హిరణ్యక, ఏహి.’ త చ్చబ్ధం శ్రుత్వా హిర
ణ్యకో వ్యచిన్తయత్.— ‘కి మన్యోఽపి కశ్చిత్ కపోతో బద్ధనశేష స్తిష్ఠతి, యేన
మాం వ్యాహరతి.’ ఆహ చ.— ‘భో, కో భవాన్?’ స ఆహ— ‘ఆహం లఘు
పతనకో నామ వాయుః.’ త చ్ఛృత్వా విశేషా దస్తస్థేనా హిరణ్యక ఆహః—

‘భోః, ద్రుతం గమ్యతా మస్తాత్ స్థానాత్.’ వాయస ఆహా:—‘అహం తవ పార్శ్వే గురుకార్యేణ సమాగతః. తత్ కిం న క్రియతే మయా సహ దర్శనమ్?’ హిరణ్యక ఆహా:— ‘న మేఽస్తి త్వయా సహ సంగమేన ప్రయోజనమ్’ ఇతి. స ఆహా:— ‘భోః, చిత్రగ్రీవస్య మయా తవ సకాశా త్పాశమోక్షణం దృష్టమ్. తేన మమ మహతీ ప్రీతిః సంజాతా. తత్ కదాచి న్న మాపి బంధ నే జాతే తవ పార్శ్వస్య క్తి ర్భవిష్యతి. తత్ క్రియతాం మయా సహ మైత్రీ.’ హిరణ్యక ఆహా:— ‘అహో, త్వం భోక్తా. అహం తే భోజ్యభూతః. తత్ కా త్వయా సహ మమ మైత్రీ? విరోధభావాత్ కథమ్? ఉక్తం చ,—

యయో రేవ సమం విత్తం యయో రేవ సమం కులమ్,

తయో ఽైత్రీ వివాహ శ్చ, న తు పుష్టవిపుష్టయోః.

30.

తథా చ,— యో మిత్త్రీం కురుతే మూఢ ఆత్మనోఽసదృశం కుధీః

హీనం వా పృథికం వాపి హాస్యతాం యా త్యసౌ జనః.

31.

త ద్గమ్యతామ్.’ ఇతి. వాయస ఆహా:— ‘భో హిరణ్యక, ఏషోఽహం తవ దుర్గద్వార ఉపవిష్టః. యది త్వం యైత్రీం న కరోషి తతోఽహం ప్రాణమోక్షణం త వాగ్రే కరిష్యామి. అథవా ప్రాయో పవేశనం మే స్యాత్.’ ఇతి. హిరణ్యక ఆహా:— ‘భోః, త్వయా వైరిణా సహ కథం మైత్రీం కరోమి? ఉక్తం చ,—

వైరిణా న హి సందధ్యాత్ సుశ్లిష్టేనాపి సంధినా,

సుతప్త మపి పానీయం శమయ త్యేవ పావకమ్.’

32.

వాయస ఆహా:— ‘భోః, త్వయా సహ దర్శన మపి నాస్తి. కుతో వైరమ్. తత్ కి మనుచితం వదసి?’ హిరణ్యక ఆహా:— ‘ద్వివిధం వైరం భవతి. సహజం కృత్రిమం చ. త త్సహజవైరీ త్వ మస్తాకమ్. ఉక్తం చ,—

కృత్రిమం నాశ మభ్యేతి వైరం ద్రా క్కృత్రిమై ర్గుణైః,

ప్రాణదానం వినా వైరం సహజం యాతి న క్షయమ్.’

33.

వాయస ఆహా:— ‘భోః, ద్వివిధస్య వైరస్య లక్షణం శ్రోతు మిచ్ఛామి. తత్ కథ్యతామ్.’ హిరణ్యక ఆహా:— ‘భోః, కారణేన నిర్వృత్తం కృత్రిమమ్; తత్తద్వర్జిత కారకరణా ద్గచ్ఛతి. స్వాభావికం పునః కథ మపి న గచ్ఛతి; త ద్యథా:— నమల సర్పణామ్, శమ్భు భృక్షు ఖాయుధానామ్, జల వహ్నీయః, దేవ దైత్యానామ్, సార మేయ మ్జ్వారాణామ్, ఈశ్వర దర్శిద్రాణామ్, సపత్నీనామ్, సింహ గజానామ్, లుబ్ధక హరిణానామ్, శ్రోత్రియ భ్రష్టక్రియాణామ్, మూర్ఖ పణ్డితానామ్, పతివ్రతా కులటానామ్, సజ్జన దుష్టనానామ్. న కశ్చిత్ కేనాఽపి వ్యాపాదితః, తథాఽపి

ప్రాణాణ్ సంతాపయన్తి.' వాయస ఆహః.—'భోః, అకారణ మేతత్. శూయతాం మే వచనమ్.

కారణాన్నిత్రితాం యాతి, కారణాదేతి శత్రుతామ్,
తస్మాన్నిత్రిత్య మే వాత్ర యోజ్యం, వైరం న ధీమతా.

34.

తస్మాత్ కురు మయా సహ సమాగమం మిత్రధర్మార్థమ్.'

హిరణ్యక ఆహః.—'భోః, శూయతాం నీతిసర్వస్వమ్.

సకృద్దృష్ట మపీష్టం యః పునః సంధాతు మిచ్ఛతి
స మృత్యు ముపగృహ్లాతి గర్భ మశ్వతరీ యథా.

35.

అథవా 'గుణవా నహమ్, న మే కశ్చి ద్వైరయాతనాం కరిష్యతి.' ఇ త్యేత దపి న సంభావ్యమ్. ఉక్తం చ,—

సింహో వ్యాకరణస్య కర్తు రహరత్ ప్రాణాన్నియాన్ పాణినే,
ర్షీనాంసాకృత మున్తమాథ సహసా హస్తీ మునిం కైమినిమ్,
ఛన్దోజ్ఞాననిధిం జఘాన మకరో వేలాతశే పిఙ్గలమ్,
అజ్ఞానావృతచేతసా మతిరుషాం కోర్థ స్తిరశ్చాం గుణైః?''

36.

వాయస ఆహః.— 'అ స్త్యేతత్. తథాఽపి శూయతామ్.—

ఉపకారా చ్చ లోకానాం, నిమిత్తాన్మృగపక్షిణామ్,

భయాల్లోభా చ్చ మూర్ఖాణాం, మైత్రీ స్యాద్దర్శనా త్సతామ్. 37.

మృద్ధుట ఇవ సుఖభేద్యో దుస్సంధాన శ్చ దుర్జ్ఞానో భవతి,

సుజన స్తు కనకఘట ఇవ దుర్భేదః సుకరసంధి శ్చ.

38.

ఇత్తో రగ్రాత్ క్రమశః పర్వణి పర్వణి యథా రసవిశేషః

తద్వత్ సజ్జనమైత్రీ, విపరీతానాం తు విపరీతా.

39.

తథా చ,— ఆరమ్భగుర్వీ, క్షయిణీ క్రమేణ, లఘ్వీ పురా, వృద్ధిమతీ చ పశ్చాత్,

దినస్య పూర్వార్థపరార్థభిన్నా ఛా యేవ మైత్రీ ఖిలసజ్జనానామ్. 40.

తత్ సాధు రహమ్. అపరమ్ త్వాం శపథాదిభి ర్నిర్భయం కరిష్యామి.' స ఆహః—

'న మేఽస్తి తే శపథైః ప్రత్యయః. ఉక్తం చ.—

శపథైః సంహిత స్యాపి న విశ్వాసం వ్రజే ద్రిపోః,

శూయతే శపథం కృత్వా వృత్రః శక్రేణ నూదితః.

41.

న విశ్వాసం వినా శత్రు ర్వేవానా మపి సిద్ధ్యతి,

విశ్వాసా త్ప్రదశేన్ద్రేణ దితే ర్గర్భో వినారితః.

42.

- అన్యచ్చ, — బృహస్పతే రపి ప్రాజ్ఞ స్తస్మా మ్నై వాత్ర విశ్వసేత్
య ఇచ్ఛే దాత్తనో వృద్ధి మాయుష్యం చ సుఖాని చ. 43.
- తథా చ, — సునూత్తేణాఽపి రన్ధ్రేణ ప్రవి శ్యాభ్యంతరం రిపుః
నాశయే చ్చ శనైః పశ్చాత్ ప్లవం సలిలపూరవత్. 44.
- న విశ్వసే దవిశ్వస్తే, విశ్వస్తేఽపి న విశ్వసేత్,
విశ్వాసా ద్భయ ముత్పన్నం మూలా న్యపి నికృంతతి. 45.
- న వధ్యతే హ్యవిశ్వస్తో దుర్బలాఽపి బలోత్కృతైః,
విశ్వస్తా శ్చాశు వధ్యస్తే బలవంతాఽపి దుర్బలైః. 46.
- సుకృత్యం విష్ణుగుప్తస్య, మిత్రాప్తి రాభగ్దవస్య చ,
బృహస్పతే రవిశ్వాసో, నీతిసంధి మ్రీధా స్థితః. 47.
- తథా చ, — మహతాఽప్యర్థసారేణ యో విశ్వసితి శత్రుః,
భార్యాసు సువిరక్తాసు, తదంతం తస్య జీవితమ్. 48.

త చ్చుత్వా లఘుపతనకోఽపి నిరుత్తర శ్చింతయామాన. — ‘అహో, బుద్ధి
ప్రాగల్భ్యమస్య నీతివిషయే. అథవాఽత ఏ వా సోఽపరి మైత్త్రీపక్షపాతః.’ స ఆహా:—
‘భో హిరణ్యక,

సతాం సాప్తపదం మైత్త్రీ మి త్యాహు ర్విబుధా జనాః
తస్మా త్వం మి త్త్రీతాం ప్రాప్తో వచనం మమ త చ్చృణు. 49.

దుగ్ధస్థే నాపి త్వయా మయా సహ నిత్య మే వాలాపో గుణదోషసుభాషితగోష్ఠీక థాః
సర్వదా కర్తవ్యాః, య ద్యేవం న విశ్వసిషి.’ త చ్చుత్వా హిరణ్యకోఽపి వ్యచింత
యత్ — ‘విదగ్ధవచనోఽయం దృశ్యతే లఘుపతనకః సత్యవాక్య శ్చ. తద్యుక్త
మనేన మైత్త్రీకరణమ్’ ఇతి నిశ్చి త్యాహ ‘భద్ర, య థాఽభిలషసి తథా త్వయా
మైత్త్రీం కరోమి, పరం త్వయా కదాచి న్నమ దుర్గే చరణపాతోఽపి న కార్యః.
ఉక్తం చ,—

భీతభీతః పురా శత్రు ర్నన్ద మన్దం విసర్పతి
భూమా ప్రహేలయా పశ్చ జ్వారహస్తోఽఙ్గా నా స్వివ. 50.

తచ్చుత్వా వాయస ఆహా:— ‘భద్ర, ఏవం భవతు.’

తతః ప్రభృతి ద్వౌ తా వపి సుభాషితగోష్ఠీసుఖ మనుభవంతా తిష్ఠతః. పరస్పరం
కృతోపకారౌ కాలం నయతః. లఘుపతనకోఽపి మాంసశకలాని మేధ్యాని బలిశేషా
ణ్యన్యాని వాత్సల్యాహృతాని పక్వాన్న విశేషాణి హిరణ్యకార్థ మానయతి. హిరణ్యకో
ఽపి తణ్డూలా నన్యాం శ్చ భక్ష్యవిశేషాం లఘుపతనకార్థం రాత్రా వాహృత్యో తతాః

లాయాత స్యార్పయతి. అథవా యుజ్యతే ద్వయో రవ్యేతత్. ఉ క్తం చ,—

దదాతి ప్రతిగృహ్ణాతి గుహ్య మాఖ్యాతి పృచ్ఛతి
భుక్త్యే భోజయతే చైవ షడ్విధం ప్రీతిలక్షణమ్. 51.

నూపకారం వినా ప్రీతిః కథంచిత్ కస్యచి ద్భవేత్,
ఉపయాచితదానేన యతో దేవా అభీష్టదాః. 52.

తావత్ ప్రీతి ర్భవే త్లోకే యావ ద్దానం ప్రదీయతే,
వత్సః క్షీరక్షయం దృష్ట్వా పరిత్యజతి మాతరమ్. 53.

పశ్య దానస్య మాహాత్మ్యం సద్యః ప్రత్యయకారకమ్,
యత్ప్రభావా దపి ద్వేషీ మిత్రితాం యాతి తత్క్షణాత్. 54.

పుత్రా దపి ప్రియతరం ఖలు తేన దానం
మన్యే పశో రపి వివేకవివర్జితస్య
దత్తే తృణేఽపి నిఖిలం ఖలు యేన దుగ్ధం
నిత్యం దదాతి మహిషీ ససుతాఽపి పశ్య. 55.

కిం బహునా?

ప్రీతిం నిరస్తరాం కృత్వా దుర్భేద్యాం నఖమాంసవత్
మూషకో వాయస శ్చైవ గతౌ కృత్రిమమిత్రితామ్. 56.

ఏవం స మూషక స్తదుపకారరజ్జిత స్తథా విశ్వస్తో యథా తస్య పక్షమధ్యే ప్రవిష్ట
స్తేన సహ సర్వ దైవ గోష్ఠీం కరోతి.

అ థాన్యస్తి న్నహని వాయసోఽశ్రుపూర్ణనయనః సమశ్చైత్య సగర్వదం త
మువాచః— ‘భద్ర హిరణ్యక, విరక్తిః సంజాతా మే సాంప్రతం దేశ స్యా స్యాపరి;
త దన్యత్ర యాస్యామి.’ హిరణ్యక ఆహః—‘భద్ర, కిం విరక్తే కారణమ్?’ స ఆహః—
‘భద్ర, శ్రూయతామ్. అత్ర దేశే మహత్యాఽనావృష్ట్యా దుర్భిక్షం సంజాతమ్. దర్శి
త్వా జ్ఞానో బుభుక్షాపీడితః కోఽపి బలిమాత్ర మపి న ప్రయచ్ఛతి. అపరం గృహే
గృహే బుభుక్షితజనై ర్విహక్తానాం బద్ధనాయ పాశాః ప్రగుణీకృతాః సన్తి. అహ
మ ప్యాయుఃశేషతయా పాశేన బద్ధ ఉద్ధరితోఽస్మి. ఏత ద్విరక్తే కారణమ్. తే
నాహం విదేశం చలిత ఇతి బాష్పమోక్షం కరోమి.’ హిరణ్యక ఆహః—‘అథ ధవాన్
క్వ ప్రస్థితః?’ స ఆహః—అస్తి దక్షిణాపథే వనగహనమధ్యే మహానరః. తత్ర త్వత్తో
ఽధికః పరమసుహృత్ కూర్తో మన్థరకో నామ. స చ మే మత్స్యమాంసఖిక్షాని
దాస్యతి. త ద్భక్షణా త్తేన సహ సుభాషితగోష్ఠీసుఖ మనుభవన్ సుఖేన కాలం
నేష్యామి. నాహ మత్ర విహక్తానాం పాశబద్ధనేన క్షయం ద్రష్టు మిచ్ఛామి.
ఉ క్తం చ,—

- అనావృష్టిహతే దేశే, సస్యే చ ప్రలయం గతే,
 ధన్యాస్తాత న పశ్యంతి దేశభజ్జం కులక్షయమ్. 57.
- కోఽతిభారః సమర్థానాం? కిం దూరం వ్యవసాయినామ్?
 కో విదేశః సవిద్యానాం? కః పరః ప్రియవాదినామ్? 58.
- విద్వత్త్వం చ నృపత్వం చ నైవ తుల్యం కదాచన,
 స్వదేశే పూజ్యతే రాజా, విద్వాన్ సర్వత్ర పూజ్యతే. 59.

హిరణ్యక ఆహా:—‘యద్యేవం త దహ మపి త్వయా స హాగమిష్యామి. మ మాపి
 మహా ద్దుఃఖం వర్తతే.’ వాయస ఆహా:— ‘భోః, తవ కిం దుఃఖమ్? తత్ కథయ.’
 హిరణ్యక ఆహా:— ‘భోః, బహు వక్తవ్య మ స్త్యత్ర విషయే. త త్రైవ గత్వా
 సర్వం సవిస్తరం కథయిష్యామి.’ వాయస ఆహా:— ‘అహం తావ దాకాశగతిః. తత్
 కథం భవతో మయా సహ గమనమ్?’ స ఆహా:— ‘యది మే ప్రాణాన్ రక్షసి
 తదా స్వపృష్ట మారోప్య మాం తత్ర ప్రాపయిష్యసి. నాన్యథా మమ గతి రస్తి.’
 త చ్చృత్వా సానందం వాయస ఆహా:— ‘య ద్యేవం త ద్ధన్యోఽహం య ద్భవతాఽపి
 సహ తత్ర కాలం నయామి. అహం సంపాతాదికా నష్టా వుడ్డినగతివిశేషాన్ వేద్మి. తత్
 సమారోహ మమ పృష్టమ్, యేన సుఖేన త్వాం తత్ సరః ప్రాపయామి.’ హిరణ్యక
 ఆహా:— ‘ఉడ్డినానాం నామాని శ్రోతు మిచ్ఛామి.’ స ఆహా:—

సంపాతం విప్రపాతం చ మహాపాతం నిపాతనమ్

వక్రం తిర్యక్ తథా చోర్ధ్వ మప్తమం లఘుసంజ్ఞకమ్.’ 60.

త చ్చృత్వా హిరణ్యక స్తత్క్షణా దేవ తదుపరి సమాయాథః. సోఽపి శ్వనైః
 శ్వనై స్త మాదాయ సంపాతోడ్డినప్రస్థితః క్రమేణ తత్ సరః ప్రాప్తః. తతో లఘుప
 తనకం మూషకాధిష్ఠితం విలోక్య దూరతోఽపి దేశకాలవి దసామాన్యకాకోఽయ మితి
 జ్ఞాత్వా సత్వరం మన్థరకో జలే ప్రవిప్టుః. లఘుపతనకోఽపి తీరస్థతరుకోటరే హిరణ్యకం
 ముక్త్యా శాఖాగ్ర మారుహ్య తారస్వరేణ ప్రోవాచ.— ‘భో మన్థరక, ఆగ చ్ఛాగచ్ఛ.
 తవ మిత్త్ర మహం లఘుపతనకో నామ వాయస ఛీరాత్ సోత్కణ్ఠః సమాయాతః.
 త దాగ త్యాలిజ్ఞ మామ్. ఉ క్తం చ,—

కిం చన్దనైః సకర్పూరై? స్తుహినైః కిం చ శీతలైః?

సర్వే తే మిత్త్ర గాత్రస్య కలాం నార్హంతి షోడశీమ్. 61.

తథా చ,— కే నామృత మిదం స్పృష్టం మిత్త్ర మి త్యక్షరద్వయమ్

ఆపదాం చ పరిత్రాణం శోకసంతాపభేషజమ్?’ 62.

త చ్చృత్వా నిపుణతరం పరిజ్ఞాయ సత్వరం సలిలా నిష్క్రమ్య పులకితతన్మ రాన

దౌశ్రుపూరితనయ నో మన్థరకః ప్రోవాచ.—ఏ హ్యేహి మిత్రి, ఆలిజ్జయ మామ్. చిర
కాలా న్నయా త్వం న సమ్యక్ పరిజ్ఞాతః. తే నాహం సలిలాన్తః ప్రవిష్టః ఉక్తం చ,—

యస్య న జ్ఞాయతే వీర్యం న కులం న విచేష్టితమ్

న తేన సంగతిం కుర్యా ది త్యువాచ బృహస్పతిః.

63.

ఏవ ముక్తే లఘుపతనకో వృక్షా దవతీర్య త మాలిజ్జితవాక్. అథవా సా ధ్విత
ముచ్యతే.—

అమృతస్య ప్రవాహైః కిం కాయతౌలనసంభవైః?

చిరా న్నిత్యపరిష్వజ్గో యోఽసౌ మూల్యవివర్జితః.

64.

ఏవం ద్వావపి తా విహితాలిజ్జనా పరస్పరం పులకితశరీరా వృక్షా దధః సముపవిష్టా
ప్రోచతు రాత్తచరిత్రవృత్తాన్తమ్. హిరణ్యకోఽపి మన్థరకస్య ప్రణామం కృత్వా వాయ
సాభ్యాశే సముపవిష్టః. అథ తం సమాలోక్య మన్థరకో లఘుపతనక మాహః.—‘భోః,
కోఽయం మూషకః? కస్తా త్వయా భిక్ష్యభూతోఽపి పృష్ఠ మాగో ప్యానీతః?
త న్నాత్ర స్వల్పకారణేన భావ్యమ్.’ త చ్ఛ్రిత్వా లఘుపతనక ఆహః.—‘భోః,
హిరణ్యకో నామ మూషకోఽయం. మమ సుహృత్, ద్వితీయ మివ జీవితమ్. తత్ కిం
బహునా?

పర్జన్యస్య యథా ధారా, యథా చ దివి తారకాః,

సికతారేణవో యద్వత్, సంఖ్యయా పరివర్జితాః,

65.

గుణాః సంఖ్యాపరిత్యక్తా స్తద్వ దస్య మహాత్మనః.

పరం నిర్వేద మాపన్నః సంప్రాప్తోఽయం త వాన్తికమ్.

66.

మన్థరక ఆహః.—‘కి మస్య వైరాగ్యకారణమ్?’ వాయస ఆహః.—‘పృష్టో మయా.
పర మనే నాభిహితమ్, ‘య ద్భూతు వక్తవ్య మస్తి, త త్త త్రైవ గతః కథయిష్యామి.’
ఇతి. మ మాపి న నివేదితమ్. త ద్భద్ర హిరణ్యక, ఇదానీం నివేద్యతా ముథయో ర
ప్యావయో స్త దాత్త నో వైరాగ్యకారణమ్.’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧.

అస్తి దాక్షిణాత్యే జనపదే మహిలారోప్యం నామ నగరమ్. తస్య నాతిమూలే
మతాయతనం భగవతః శ్రీమహాదేవస్య. తత్ర చ తామ్రమాదో నామ పరివ్రాజకః ప్రతి
వసతి స్త. స చ నగరే భిక్షాటనం కృత్వా ప్రాణయాత్రాం సమాచరతి. భిక్షాశేషం
చ త త్రైవ భిక్షాపాత్రే నిధాయ త ద్భిక్షాపాత్రం నాగదన్తేఽవలమ్బ్య పశ్చాద్రాత్రా
స్వపితి. ప్రత్యూషే చ త దన్నం కర్తకరాణాం దత్త్వా సమ్యక్ త త్రైవ దేవతాయ
తనే శుమ్రాజ్ఞానోపలేపనమణ్డనాదికం సమాజ్ఞాపయతి. అన్యస్తి స్నేహాని మమ బాంధవై

ర్ని వేదితమ్. — 'స్వామిన్, మతాయతనే సిద్ధ మన్నం, మూషకభయా త్త త్రైవ భిక్షా పాత్రే నిహితం, నాగదంతేఽవలమ్బితం తిష్ఠతి స దైవ. త ద్వయం భక్షయితుం న శక్నుమః. స్వామినః పున రగమ్యం కి మపి నాస్తి. తత్ కిం వృథాటనే నాన్యత్ర? అద్య తత్ర గత్వా యథేచ్ఛం భుంజ్మహే తవ ప్రసాదాత్.' త డాక ర్ణ్యాహం సకల యూథపరివృత స్తత్తుణా దేవ తత్ర గతః. ఉత్పత్య చ తస్మి ణ్భిక్షాపాత్రే సమారూఢః, తత్ర భక్ష్యపి శేషాన్ సేవకానాం దత్త్వా పశ్చాత్ స్వయ మేవ భక్షయామి. సర్వేషాం తృప్తా జాతాయాం, భూయః స్వగృహం గచ్ఛామి. ఏవం నిత్య మేవ త దన్నం భక్ష యామి. పరివ్రాజకోఽపి యథాశ క్తి రక్షతి. పరం య దైవ నిద్రాన్తరితో భవతి, త దాహం త త్రారు హ్యేత్త కృత్యం కరోమి. అథ కదాచి తేన మమ రక్షణార్థం మహాన్ యత్నః కృతః. జర్జరవంశః సమానీతః. తేన సుప్తోఽపి మమ భయా ద్భిక్షాపాత్రం తాడయతి. అహ మ ప్యభక్షి తేఽప్యన్నే ప్రహరభయా దపసర్పామి. ఏవం తేన సహ సకలాం రాత్రిం విగ్రహపరస్య కాలో వ్రజతి.

అ థాన్యస్మి న్నహని తస్య మతే బృహత్ స్థిక్ష్మామా పరివ్రాజక స్తస్య సుహృ త్తీర్థయాత్రాప్రసక్తేన పాంథః ప్రాఘుణికః సమాయాతః. తం దృష్ట్వా ప్రత్యుత్థానవిధినా సంభాష్య, ప్రతిప త్తిపూర్వక మభ్యాగతక్రియయా నియోజితః. తత శ్చ రాత్రా వేకత్ర మశసంస్తరే ద్వా వపి ప్రసుప్తా ధర్మకథాం కథయితు మారब्ధా. అథ బృహత్ స్థిక్ష్మా-థా గోష్ఠీషు స తామ్రచూడో మూషకత్రాసార్థం వ్యాక్షిప్తమనా జర్జరవంశేన భిక్షాపాత్రం తాడయం స్తస్య శూన్యం ప్రతివచనం ప్రయచ్ఛతి, తన్నయో న కింఞ్చి దుదాహరతి. అ థాసా వభ్యాగతః పరం కోప ముపాగత స్త మువాచ. — “భో స్తామ్రచూడ, పరి జ్ఞాత స్త్వం సమ్య జ్ఞు సుహృత్. తేన మయా సహ సాహ్వాదం న జల్పసి. త ద్రాత్రా వపి త్వదీయం మతం త్యక్త్వాఽన్యత్ర మతే యాస్యామి. ఉ క్తం చ, —

‘ఏ హ్యగచ్ఛ, సమాశ్రయాసన మిదం, కస్తా చ్చిరా ద్దృశ్యసే?

కా వార్తా? అతిదుర్బలాఽసి? కుశలం? ప్రీతోఽస్మి తే దర్శనాత్.’

ఏవం యే సముపాగతాన్ ప్రణయినః ప్రహ్లాదయ స్త్యాదరాత్

తేషాం యుక్త మశక్కితేన మనసా హర్ష్యాణి గన్తుం సదా. 67.

గృహీయత్రాగతం దృష్ట్వా దిశో వీక్షేత వాఽప్యధః,

తత్ర యే సదనే యాన్తి తే శృంగరహితా వృషాః. 68.

నాభ్యుత్థానక్రియా యత్ర, నాలాపా మధురాక్షరాః,

గుణకోషకథా నైవ, తత్ర హర్షే న గమ్యతే. 69.

త దేకమతప్రాప్త్యాఽపి త్వం గర్వితః ; త్యక్తః సుహృత్సేన్నహః. నైత ద్వేత్సి య త్వయా మతాశ్రయవ్యాజేన నరకోపార్జనం కృతమ్. ఉ క్తం చ, —

నరకాయ మతి స్తే చేత్, పారోహిత్యం సమాచర

వర్షం యావత్, కి మన్యేన? మరచింతాం దినత్రయమ్.

70.

త స్తూర్థ, శోచితవ్య స్త్వం గర్వం గతః. త దహం త్వదీయం మమం పరిత్యజ్య
యాస్యామి." అథ త చ్చుత్వా భయత్రస్తమనా తామ్రచూడ స్త మువాచ.— 'భో
భగవన్, మైవం వద. న త్వత్సమానోయో మమ సుహృత్ కచ్ఛి దస్తి. పం త
చ్ఛ్చాయతాం గోష్ఠీశైథిల్యకారణమ్. ఏష దురాత్మా మూషకః ప్రోన్నతస్థానే ధృత
మపి భిక్షాపాత్ర ముత్లు త్యారోహతి, భిక్షాశేషం చ తత్రస్థం భక్షయతి. త దభావా
దేవ మతే మార్జనక్రి యాఽపి న భవతి. త స్తూషకత్రాసార్థ మేతేన వంశేః భిక్షాపాత్రం
ముహు ర్దుహు స్తాడయామి. నాన్యత్ కారణ మితి. అపర మేతత్ కతూహలం ప
త్యాస్య దురాత్మ నో య న్నార్జర మర్కటాదయోఽపి తిరస్కృతా ఆ స్యోత్సతశేన.'
బృహత్ సి గాహః— 'అథ జ్ఞాయతే తస్య బిలం కస్తింఛీత్ ప్రదేశే?' తామ్రచూడ
ఆహః— 'భగవన్, న వేద్మి సమ్యక్.' స ఆహః— 'నూనం నిధాన స్యోపరి తస్య
బిలమ్. నిధా నోష్టుతా ప్రకూర్దతే. ఉక్తం చ,—

ఉష్మాఽపి విత్తజో వృద్ధిం తేజో నయతి దేహీనామ్,

కిం పున స్తస్య సంభోగ స్త్యాగకర్త సమన్వితః!

71.

తథా చ,— నాకస్తా చ్ఛాణ్డీలీ మాత ర్విక్రీణాతి తిలై స్తిలాః

లుఞ్చితా నితరై; ర్యేన, హేతు రత్ర భవిష్యతి.'

72.

తామ్రచూడ ఆహః— 'కథ మేతత్?' స ఆహః—

కథా. ౨.

య దాఽహం కస్తింఛీత్ స్థానే ప్రావృట్కాలే వ్రతగ్రహణనిమిత్తం కంచి
ద్బాహ్నిప్తాణం వాసార్థం ప్రార్థితవాః, తత శ్చ తద్వచనా తే నాపి శుశ్రూషితః సుఖేన
దేవార్చనపర స్తిస్థామి. ఆ థాన్యస్తి న్నహని ప్రత్యూషే ప్రబుద్ధోఽహం బ్రాహ్మణీ
బ్రాహ్మణ సంవాదే దత్తావధానః శృణోమి. తత్ర బ్రాహ్మణ ఆహః— 'బ్రాహ్మణీ,
ప్రభాతే దక్షిణాయనసంక్రాంతి రనంతదానఫలదా భవిష్యతి. త దహం ప్రతిగ్రహ్యం
గ్రామాశ్రమం యాస్యామి. త్వయా బ్రాహ్మణ వైదికస్య భగవతః సూర్య స్యోద్దేశే
కిఞ్చి దోభజనం దాతవ్యమ్.' అథ త చ్చుత్వా బ్రాహ్మణీ పరుషతరవచనై స్తం భర్త
యమానా ప్రాహః— 'మత స్తే దారిద్ర్యోపహతస్య భోజనప్రాప్తిః. తత్ కిం న
లజ్జస ఏవం బ్రువాణః. అపి చ న మయా తవ హస్తలగ్నయా క్వచి దపి లబ్ధం సుఖమ్.
న మిష్టాన్న స్యాస్వాదనమ్, న చ హస్తపాదకణ్ఠాదిభూషణమ్.' త చ్చుత్వా భయ

తస్తోఽపి విప్రో మన్దమన్దం ప్రాహః— 'బ్రాహ్మణి, నైత ద్యుజ్యతే వక్తుమ్.
ఉక్తం చ,—

గ్రాసా దపి తదర్థం చ కస్తా న్నో దీయతేఽర్థిభా ?

ఇచ్ఛానురూపో విభవః కదా కస్య భవిష్యతి ?

73.

ఈశ్వరా భూరిదానేన య ల్లభంతే ఫలం కిల,

దరిద్ర స్త చ్ఛ కాకిణ్యా ప్రాపుయా దితి నః శ్రుతిః.

74.

దాతా లఘు రపి నేవ్యో భవతి, న కృపణో మహా నపి సమృద్ధ్యా,

కూపోఽస్తఃస్వాదుజలః ప్రీత్యై లోకస్య, న సముద్రః.

75.

తథా చ,— అకృతత్యాగమహిమ్నా మిథ్యా కిం రాజరాజశబ్దేన ?

గోప్తారం న నిధీనాం కథయన్తి మహేశ్వరం విబుధాః.

76.

అపి చ,— సదా దానపరిక్షీణః శస్త్ర ఏవ కరీశ్వరః,

అదానః పీనగాత్రోఽపి ని స్త్య ఏవ హి గర్దభః.

77.

సుశీలోఽపి సువృత్తోఽపి యా త్యదానా దధో ఘటః

పునః కుబ్జాఽపి కాణాఽపి దానా డుపరి కర్కరీ.

78.

యచ్ఛ జ్వాల మపి జలదో వల్లభతా మేతి సకలలోకస్య,

నిత్యం ప్రసారితకరో మిత్తోఽపి న వీక్షీతుం శక్యః.

79.

ఏవం జ్ఞాత్వా దారిద్ర్యాభిభూతై రపి స్వల్పాత్ స్వల్పతరం కాలే పాత్రే చ దేయమ్.

ఉక్తం చ,—

సత్ పాత్రం, మహతీ శ్రద్ధా, దేశే కాలే యథోచితే

య ద్దీయతే, వివేకజ్ఞై స్త దనంతాయ కల్పతే.

80.

తథా చ,— అతిత్పస్థా న కర్తవ్యా, తృప్తాం నైవ పరిత్యజేత్,

అతిత్పస్థాభిభూతస్య శిఖా భవతి మస్తకే.

81.

బ్రాహ్మణ్యాహః— 'కథ మేతత్?' స ఆహః—

కథా. 3.

అస్తి కన్తింశ్చ ద్వయోద్దేశే కచ్ఛత్ పులిన్దః. స చ పాపర్థిం కర్తుం వనం
ప్రతి ప్రస్థితః. అథ తేన ప్రసగ్నతా మహా న్జ్ఞానపర్వతశిఖరాకారః క్రోడః సమాసా
దితః. తం దృష్ట్వా కర్ణాంతాకృష్టనిశితసాయకేన సమాహతవాక్. తే నాపి కోపావిష్టేన
చేతసా బాలేన్దుద్యుతినా దంష్ట్రాగ్రేణ పాటితోదరః పులిన్దో గతాసు ర్భూతలేఽప
తత్. అథ లుబ్ధకం వ్యాపాద్య నూకరోఽపి శరప్రహారవేదనయా పశ్చాత్త్వం గతః.

ఏతస్మిన్నస్తేరే కశ్చిదాసన్నమృత్యుః సృగాల ఇత స్తో నిరాహారతయా పీడితః
పరిభ్రమం స్తం ప్రదేశ మాజగామ. యావ ద్వరాహపులిన్దౌ ద్వా వపి పశ్యతి తావత్
ప్రహృష్టో వ్యచింతయత్.— ‘భోః, అనుకూలో మే విధిః. యే నైత ద ప్యచింతం
భోజన ముపస్థితమ్. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

అకృతేఽప్యద్యమే పుంసా మన్యజన్తకృతం ఫలమ్

శుభాఽశుభం సమభ్యేతి విధినా సంనియోజితమ్.

82.

తథా చ,— యస్మిన్ దేశే చ కాలే చ వయసా యాదృశేన చ

కృతం శుభాఽశుభం కర్త త త్తథా తేన భుజ్యతే.

83.

త దహం తథా భక్షయామి యథా బహూ న్యహాని మే ప్రాణయాత్రా భవతి. త
త్తావ దేవం స్నాయుపాశం ధనుష్కోటిగతం భక్షయామి. ఉక్తం చ,—

శనైః శనై శ్చ భోక్తవ్యం స్వయం విత్త ముపార్జితమ్

రసాయన మివ ప్రాణై, స్థైలయా న కదాచన.’

84.

ఇ త్యేవం మనసా నిశ్చిత్య, చాపకోటిచటితం ముఖమధ్యే ప్రక్షిప్య స్నాయం, భక్షితుం
ప్రవృత్తః. తత శ్చ త్రుటితే పాశే తాలుదేశం విదార్య చాపకోటి ర్నస్తకమధ్యేన
నిష్కర్షిన్తా. సాఽపి తద్వేదనయా తత్క్షణా న్నృతః. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘అతి
తృప్తా న కర్తవ్యా’ ఇతి. స పున ర ప్యాహః— ‘బ్రాహ్మణ, న శ్రుతం భవత్యా?

ఆయుః కర్త చ విత్తం చ విద్యా నిధన మేవ చ

ప జ్ఞాతాని హి సృజ్యన్తే గర్భస్థ వైవ దేహినః.’

85.

అ ధైవం సా తేన ప్రబోధితా బ్రాహ్మణ్యాహః ‘య ద్యేవం త దస్తి మే గృహే
స్తోకతిలరాశిః. తత స్తిలాం లుఞ్ఞిత్వా తిలచూర్ణేన బ్రాహ్మణం భోజయిష్యామి’ ఇతి.
తత స్త ద్వచనం శ్రుత్వా బ్రాహ్మణో గ్రామం గతః. సాఽపి తిలా నుష్టాదకేన సమ్మర్ద్య
కుటిత్వా సూర్యాతపే దత్తవతి. అ త్రాన్తరే తస్యా గృహకర్తవ్యగ్రామా స్తిలానాం
మధ్యే కశ్చిత్ సారమేయో మూత్రోత్సర్గం చకార. తం దృష్ట్వా సా చింతితవతి.—
‘అహో! నైపుణ్యం పశ్య పరాఙ్ముఖీభూతస్య విధేః! య దేతే తిలా అభోజ్యాః కృతాః.
త దహ మేతాన్ సమాదాయ కస్యచి ద్దృహం గత్వా లుఞ్ఞితై ర్లుఞ్ఞితా నాన
యామి. స్థోఽపి జనోఽనేన విధినా ప్రదాస్యతి’ ఇతి. అథ యస్మిన్ స్పృహేఽహం
భిక్షార్థం ప్రవిష్ట స్తత్ర గృహే సాఽపి తిలా నాదాయ ప్రవిష్టా విక్రయం కర్తుమ్.
ఆహ చ.— ‘గృహ్లాతు కశ్చి ద్లుఞ్ఞితై ర్లుఞ్ఞితాం స్తిలాన్.’ అథ తద్గృహగృహిణీ
గృహం ప్రవిష్టా యావ ద్లుఞ్ఞితై ర్లుఞ్ఞితాన్ గృహీత్వా, తావ దస్యాః పుత్రేణ
కామన్దకీశాశ్రుం దృష్ట్వా వ్యాహృతమ్.— ‘మాతః, అగ్రాహ్యః ఖ ల్విమే తిలాః.

నాస్యా అలుఁగ్జితై ర్లుఁగ్జితా గ్రాహ్యః. కారణం కిఁగ్జితై ద్భవిష్యతి, యే నైహఽలుఁగ్జితై ర్లుఁగ్జితాః ప్రయచ్ఛతి.' త చ్చుత్వా తయా పరిత్యక్తా నై తిలాః. అతో ఽహం బ్రవీమి.—'నాకస్తా చ్ఛాఙ్గిలీ మాతః' ఇతి.

ఏత చ్చుత్వా స భూయోఽపి ప్రాహః— 'అథ జ్ఞాయతే తస్య క్రమణమార్గః?' తామ్రచూడ ఆహః— 'భగవన్, జ్ఞాయతే; యత ఏకాకీ సమాగచ్ఛతి, కిం త్వసంఖ్యాయూథపరివృతః పశ్యతో మే పరిభ్రమన్నితస్తతః సర్వజనేన స హాగచ్ఛతి యాతి చ.' అభ్యాగత ఆహః— 'అస్తి కిఁగ్జిత ఖనిత్రకమ్?' స ఆహః— 'బాధ మస్తి. ఏషా సగ్వలోహమయీ స్వహస్తికా.' అభ్యాగత ఆహః— 'త్వప్రాప్త్యాపే త్వయా మయా సహ ప్రస్థితవ్యమ్, యేన ద్వా వపి జనచరణామలినాయాం భూమా తత్పదాను సారేణ గచ్ఛావః.' మయాఽపి తద్వచన మాకర్ణ్య చిన్తితమ్.— 'అహో, వినష్టోఽస్తి, యతోఽస్య సాభిప్రాయవచాంసి శూయంతే. నూనం యథా నిధానం జ్ఞాతం తథా దుర్గ మ ప్యస్తాకం జ్ఞాస్యతి. ఏత ద్భిప్రాయా దేవ జ్ఞాయతే. ఉక్తం చ,—

సకృ దపి దృష్ట్వా పురుషం విబుధా జానన్తి సారతాం తస్య,
హస్తతులయాఽపి నిపుణాః పలప్రమాణం విజానన్తి. 86.
వా ఛ్చైవ సూచయతి పూర్వతరం భవిష్యం
పుంసాం య దన్యతనుజం త్వశుభం శుభం వా,
విజ్ఞాయతే శిశు రజాతకలాపచిహ్నః
ప్రత్యుద్గతై రుపసరన్ సరసః కలాపీ.' 87.

తతోఽహం భయత్రస్తమనాః సపరివారో దుర్గమార్గం పరిత్యజ్యాన్యమార్గేణ గన్తుం ప్రవృత్తః. సపరిజనో యావ దగ్రతో గచ్ఛామి తావత్ సమ్ముఖో బృహత్కాయో మార్జారః సమాయాతి. స చ మాషకబృన్దమవలోక్య తన్నద్యే సహ సోత్పపాత. అథ తే మాషకా మాం కుమార్దగామిన మవలోక్య గర్హయన్తో హతశేషా రుధిరప్లావితవ సున్ధరాస్త మేవ దుర్గం ప్రవిష్టాః. అథవా సా ధ్విత ముచ్యతే.—

ఛిత్వా పాశ, మపాస్య కూటగచనాం, భక్త్వా బలా ద్వాగురం,
పర్యన్తాగ్ని శిఖాకలాపజటిలా నిర్గత్య దూరం వనాత్,
వ్యాధానాం శరగోచరా దపి జవే నోత్పత్య, ధావన్న్యగః
కూపాన్తః పతితః ; కరోతు విధురే కిం వా విధా పౌరుషమ్ ! 88.

అ ధాహ మేకోఽన్యత్ర గతః. శేషా మాఘతయా త త్రైవ దుర్గే ప్రవిష్టాః. అత్రాన్తరే స దుష్టిపరివ్రాజకో రుధిరబిన్దుచర్చితాం భూమి మవలోక్య తే నైవ దుర్గమార్గేణాగ త్యోపస్థితః. తత శ్చ స్వహస్తికయా ఖనితు మారంభః. అథ తేన ఖనతా హ్రాప్తం

తన్ని ధానం య సోపరి స దైవాహం కృతవసతిః, య సోష్ఠా మహాద్యు మపి గచ్ఛామి. తతో హృష్టమనా తామ్రమాడ మిద మూచేఽభ్యాగతః.— ‘భో భగవన్, ఇదానీం స్వపిహి నిశ్చజ్కుః. అ సోష్ఠా మూషక స్తే జాగరణం సంపాదయతి.’ ఏవ ముక్త్యా నిధాన మాదాయ మతాభిముఖం ప్రస్థితౌ ద్వా వపి.

అహ మపి యావ నిధానరహితం స్థాన మాగచ్ఛామి, తావ దరమహీయ ముద్వేగకారకం తత్ స్థానం వీక్షీతు మపి న శక్నోమి. అచింతయం చ.— ‘కిం కరోమి? క్వ గచ్ఛామి? కథం మే స్యా న్ననసః ప్రశాంతిః?’ ఏవం చింతయతో మహా కష్టేన స దివసో వ్యతిక్రాంతః. అ ధాస్త మితే ఽర్కే సోద్వేగో నిరుత్సాహ స్తస్మిన్మతే సపరివారః ప్రవిష్టః. అ ధాస్త త్పరిగ్రహశబ్ద మాకర్ణ్య తామ్రమాడోఽపి భూయో భిక్షాపాత్రం జర్జరవంశేన తాడయితుం ప్రవృత్తః. అ ధాసా వభ్యాగతః ప్రాహః— ‘సఖే, కి మ ద్యాఽపి నిశ్చజ్కో న నిద్రాం గచ్ఛసి.’ స ఆహః— ‘భగవన్, భూయో ఽపి సమాయాతః సపరివారః స దుష్టాత్తా మూషకః. తద్భయ జర్జరవంశేన భిక్షా పాత్రం తాడయామి.’ తతో విహ స్యాభ్యాగతః ప్రాహః— ‘సఖే, మా భైషీ, విత్తేన సహ గతోఽస్య కూర్ద మోత్సాహః. సర్వేషా మపి జన్తూనా మియ మేవ స్థితిః. ఉక్తం చ,—

య దుత్సాహీ సదా మర్త్యః, పరాభవతి య జ్ఞనాన్,

య దుద్ధతం వదే ద్వాక్యం, తత్ సర్వం విత్తజం బలమ్.’ 89.

అ ధాఽహం త చ్ఛ్రిత్వా కోపావిప్రో భిక్షాపాత్ర ముద్దిశ్య విశేషా దుత్కూర్దితో ఽప్రాప్త ఏవ భూమా నిపతితః. త చ్ఛ్రిత్వాఽసౌ మే శత్రు ర్విహస్య తామ్రమాడ మువాచ.— ‘భోః పశ్య పశ్య కాతూహలమ్.’ ఆహ చ,—

‘అర్థేన బలవాన్ సర్వో, ఽప్యర్థయుక్తః స పణ్డితః,

ప శ్యైవం మూషకం వ్యర్థం స్వజాతేః సమతాం గతమ్.’ 90.

తత్ స్వపిహి త్వం గతశజ్కుః. య ద సోత్పతనకారణం త దావయో ర్హస్తగతం జాతమ్. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

దంష్ట్రావిరహితః సర్వో, మదహీనో యథా గజః,

తథాఽర్థేన విహీనోఽత్ర పురుషో నామధారకః.’ 91.

త చ్ఛ్రిత్వాఽహం మనసా విచింతితవాన్.— ‘యతోఽస్థులిమాత్ర మపి హర్ద నశక్తి ర్నాస్తి, త ధ్ని గర్థహీనస్య పురుషస్య జీవితమ్! ఉక్తం చ,—

అర్థేన చ విహీనస్య పురుష స్యాల్పమేధసః

ఉచ్ఛిద్యన్తే క్రియాః సర్వా గ్రీష్టే కుసరితో యథా.’ 92.

యథా కాకయవాః ప్రోక్తా యథాఽరణ్యభవా స్తీలాః,
నామమాత్రా న సిద్ధౌ హి, ధనహీనా స్తథా నరాః. 93.

సంతోఽపి న హి రాజస్తే దరిద్ర స్తేతరే గుణాః,
ఆదిత్య ఇవ భూతానాం శ్రీ ర్గుణానాం ప్రకాశినీ. 94.

న తథా బాధ్యతే లోకే ప్రకృత్యా నిర్ధనో జనః
యథా ద్రవ్యాణి సంప్రాప్య తై ర్విహీనః సుఖే స్థితః. 95.

శుష్కస్య కీటఖాతస్య వహ్నిదగ్ధస్య సర్వతః
తరో రఘ్నాపరస్థస్య వరం జన్త న చార్థినః. 96.

శబ్దనీయా హి సర్వత్ర నిష్ప్రీతాపా దరిద్రతా
ఉపకర్తు మపి ప్రాప్తం నిస్సం సంత్యజ్య గచ్ఛతి. 97.

ఉన్న మ్యాన్నమ్య త త్రైవ నిర్ధనానాం మనోరథాః
హృదయే ష్వేవ లీయంతే విధవాస్త్రీస్తనా వివ. 98.

వ్యక్తోఽపి వాసరే నిత్యం దౌర్గత్యతమసా వృతిః
అగ్రతోఽపి స్థితో యత్నా న్న కేనా పీహ దృశ్యతే. 99.

ఏవం విల ప్యాఽహం భగ్నోత్సహ స్తన్నిధానం గణ్డోపధానీకృతం దృష్ట్వా స్వం దుర్గం
ప్రభాతే గతః. తత శ్చ మద్భృత్యాః ప్రభాతే గచ్ఛంతో మిథో జల్పంతి. — ‘అహో,
అసమర్థోఽయ ముదరపూరణేఽస్తాకమ్. కేవల మస్య పృథులగ్నానాం బిడాలాదివిప
త్తయః. తత్ కి మనే నారాధితేన. ఉక్తం చ, —

య త్సకాశా న్న లాభః స్యాత్ కేవలాః స్యు ర్విపత్తయః,
స స్వామీ దూరత స్త్యాజ్యో విశేషా దనుజీవిభిః. 100.

ఏవం తేషాం వచాంసి శ్రుత్వా స్వదుర్గం ప్రవిష్టోఽహమ్. యావ న్న కశ్చి న్నమ
సమ్ముఖేఽభ్యేతి తావ న్తయా చింతిత్వమ్. — ‘ధి గియం దరిద్రతా ! అథవా సా ధ్విద
ముచ్యతే: —

మృతో దరిద్రః పురుషో, మృతం మైథున మప్రజమ్,
మృత మశ్రోత్రియం శ్రాద్ధం, మృతో యజ్ఞ స్త్వదక్షిణః. 101.

ఏవం మే చింతయత స్తే భృత్యా మమ శత్రూణాం నేవకా జాతః. తే చ మా మేకా
కినం దృష్ట్వా విడమ్బనాం కుర్వంతి.

అథ మ యోకాకినా యోగనిద్రాం గతేన భూయో విచింతిత్వమ్. — ‘య త్తస్య
కుతపన్వినః సమాశ్రయం గత్వా త ద్గణ్డోపధానవర్తినీం తాం విత్తపేటాం శనైః శనై
ర్విదార్య తస్య నిద్రావశం గతస్య స్వదుర్గే త ద్విత్త మానయామి, యేన భూయోఽపి
మే విత్తప్రభావే కాధిపత్యం పూర్వవ ద్భవిష్యతి. ఉక్తం చ, —

వ్యధయన్తి పరం చేతో మనోరథశతైర్జనాః,
నాఽనుష్ఠానైర్ధనైర్హీనాః, కులజా విధవా ఇవ. 102.

దౌర్గత్యం దేహినాం దుఃఖ మవమానకరం పరమ్,
యేన స్వై రపి మన్యంతే జీవన్తోఽపి మృతా ఇవ. 103.

దైన్యస్య పాత్రతా మేతి, పరాభూతేః పరం పదమ్,
విపదా మాశ్రయః శశ్వ, దౌర్గత్యకలుషీకృతః. 104.

లజ్జంతే బాన్ధవా, తేన సంబంధం గోపయన్తి చ,
మిత్రాణ్యమిత్రితాం యాన్తి, యస్య న స్యుః కపర్దకాః. 105.

మూర్తం లాఘవ మే వైత, దపాయానా మిదం గృహమ్,
పర్యాయో మరణ స్యాయం, నిర్ధనత్వం శరీరిణామ్. 106.

అజాధూలి రివ త్రస్తై, ర్దాజ్జనీరేణువ జ్జనైః,
దీపఖట్వోత్థచ్ఛా యేవ, త్యజ్యతే నిర్ధనో జ్జనైః. 107.

శౌచావశిష్టయాఽప్యన్తి కిఞ్చిత్ కార్యం క్వచి న్నృదా,
నిర్ధనేన జనే నైవ న తు కిఞ్చిత్ ప్రయోజనమ్. 108.

అధనో దాతుకామోఽపి సంప్రాప్తో ధనినాం గృహమ్
మన్యతే యాచకోఽయం, ధిగ్ దారిద్ర్యం ఖలు దేహినామ్. 109.

అతో విత్తాపహారం విదధతో యది మే మృత్యుః స్యాత్తథాఽపి శోభనమ్. ఉక్తం చ,—

స్వవిత్తహరణం దృష్ట్వా యో హి రక్ష త్యనూక్ నరః,
పితరోఽపి న గృహ్లాన్తి తద్దత్తం సలిలాజ్జలిమ్. 110.

తథా చ,— గవార్థే బ్రాహ్మణార్థే చ స్త్రీవిత్తహరణే తథా
ప్రాణాం స్వజతి యో యుద్ధే తస్య లోకాః సనాతనాః.” 111.

ఏవం నిశ్చిత్వ రాత్రౌ తత్ర గత్వా నిద్రావశ ముపాగతస్య పేటాయాం మయా ఛిద్రం
కృతం యావత్, తావత్ ప్రబుద్ధో దుష్టతాపసః. తత శ్చ జర్జరవంశప్రహరేణ శిరసి
తాడితః కథంచి దాయుశ్శేషతయా నిర్గతోఽహం, న మృత శ్చ. ఉక్తం చ,—

‘ప్రాప్తవ్య మర్థం లభతే మనుష్యో; దేవోఽపి తం లబ్ధయితుం న శక్తః;
తస్మాన్మ శోచమి; న విస్తయో మే; య దస్తదీయం న హి తత్ పరేషామ్.’ 112.

కాకకూర్మౌ పృచ్ఛతః.— ‘కథ మేతత్?’ హిరణ్యక ఆహః—

కథా. ౪.

అస్తి కన్తింశ్చి న్నగరే సాగరదత్తో నామ వణిక్. తత్సూనునా రూపక శతేన
విక్రీయమాణః పుస్తకో గృహీతః. తస్మిం శ్చ లిఖిత మస్తి.—

‘ప్రాప్తవ్యమర్థం లభతే మనుష్యః; దేవోఽపి తం లబ్ధయితుం న శక్తః;
తస్మాన్న శోచామి; న విస్తయో మే; య దస్తదీయం న హి తత్ పరేషామ్.’ 113.

తద్దృష్ట్వా సాగరదత్తేన తనుజః పృష్టః— ‘పుత్ర! కియతా మూల్యే నైష పుస్తకో
గృహీతః?’ సోఽబ్రవీత్, ‘రూపకశతేన.’ త చ్చుత్వా సాగరదత్తోఽబ్రవీత్.—
‘ధి జ్ఞూర్ఘ్న త్వం లిఖితైకశ్లోకం రూపకశతేన యద్గృహ్లాసి, ఏతయా బుద్ధ్యా కథం
ద్రవ్యోపార్జనం కరిష్యసి? త దద్య ప్రభృతి త్వయా మే గృహే న ప్రవేష్టవ్యమ్.’
ఏవం నిగ్భర్తన్య గృహాన్ని స్సారితః. స చ తేన నిర్వేదేన విప్రకృష్టం దేశాంతరం గత్వా
కి మపి నగర మాసా ద్యావస్థితః. అథ కతిపయదివనై స్తన్నగరనివాసినా కేనచి దసౌ
పృష్టః, ‘కుఱో భవా నాగతః? కింనామధేయో వా?’ ఇతి. అసా వబ్రవీత్, ‘ప్రాప్తవ్య
మర్థం లభతే మనుష్యః.’ అ ధాన్యే నాపి పృష్టే నానేన త ధై వోత్తరం దత్తమ్.
ఏవం చ తస్య నగరస్య మధ్యే ‘ప్రాప్తవ్యమర్థ’ ఇతి తస్య ప్రసిద్ధం నామ జాతమ్.

అథ రాజకన్యా చంద్రివతీ నా మాభినవరూపయావనసంపన్నా సఖీద్వితీయా
ఏకస్మిన్ మహాత్మవదివసే నగరం నిరీక్షమాణాఽస్తి. త త్రైవ చ కశ్చి ద్రాజపుత్రో
ఽతీవ రూపసంపన్నో మనోరమ శ్చ కథ మపి తస్యా దృష్టిగోచరే గతః. త ద్దర్శన
సమకాల మేవ కుసుమబాణాహతయా తయా నిజస ఖ్యభిహితా.— ‘సఖి, యథా
కి లానేన సహ సమాగమో భవతి, త ధాఽద్య త్వయా యతితవ్యమ్.’ ఏవం చ
శ్రుత్వా సా సఖీ తత్సకాశం గత్వా శీఘ్ర మబ్రవీత్.— ‘య దహం చంద్రివత్యా త
వాన్తికం ప్రేషితా. భణితం చ త్వాం ప్రతి తయా, య న్నమ త్వద్దర్శనా న్ననో
భవేన పశ్చిమావస్థా కృతా. త ద్యది శీఘ్ర మేవ మదన్తికే న సమేష్యసి, తదా మే
మరణం శరణమ్.’ ఇతి శ్రుత్వా తే నాభిహితమ్.— ‘య ద్యవశ్యం మయా త త్రాగ
స్తవ్యం తత్ కథయ కే నోపాయేన ప్రవేష్టవ్యమ్.’ అథ సఖ్యాఽభిహితమ్.— ‘రాత్రా
సాధావలమ్బితయా దృఢవరత్రయా త్వయా త త్రారోఢవ్యమ్.’ సోఽబ్రవీత్.— ‘య
ద్యేవం నిశ్చయోఽత్రభవత్యా, స్త దహ మేవం కరిష్యామి.’ ఇతి నిశ్చిత్య సఖీ చంద్రివతీ
సకాశం గతా. అ ధాగతాయాం రజన్యాం స రాజపుత్రః స్వచేతసా వ్యచిన్త
యత్.— ‘అహో, మహా దకృత్య మేతత్. ఉక్తం చ,—

గురోః సుతాం మిత్రభార్యాం స్వామినేవక గేహినీం

యో గచ్ఛతి పుమాన్ లోకే త మాహు ర్భ్రష్టాఘాతినమ్.

114.

అపరం చ,— అయశః ప్రాప్యతే యేన, యేన చాపగతి ర్భవేత్,

స్వగృహం చ భశ్యతే యేన, తత్ కర్త న సమాచరేత్.’

115.

ఇతి సమ్యగ్విచార్య తత్సకాశం న జగామ.

అథ ప్రాప్తవ్యమర్థః పర్యటన్, ధవలగృహపార్యే రాత్రా వవలమ్భితవరత్రాం దృష్ట్వా కాతుకావిష్టహృదయ స్తా మాల మ్భ్యాధిరూఢః. తయా చ రాజపుత్ర్యా స ఏ వాయ మి త్యాశ్వ సచి త్తయా స్నానఖాదనపానాచ్ఛాదనాదినా సమ్మాన్య తేన సహ శయనతల మాశ్రితయా తదజ్ఞసంస్పర్శసంజాతహర్ష రోమాఞ్చితగాత్ర యోక్తమ్.— ‘యుష్మద్దర్శనమాత్రానురక్తయా మయాఽఽత్తా ప్రదత్తోఽయమ్. త్వద్వర్జ మన్యో భర్తా మన స్యపి మే న భవిష్యతి. తత్ కస్తా న్తయా సహ న బ్రవీషి?’ సోఽబ్ర వీత్.— ‘ప్రాప్తవ్యమర్థం లభతే మనుష్యః.’ ఇ త్యుక్తే తయా ఽన్యోఽయ మితి మత్వా ధవలగృహో దుత్తార్య ముక్తః. స తు శూన్యదేవకులే గత్వా సుప్తః.

అథ తత్ర కయాచిత్ నై వ్విరిణ్యా దత్తసంకేతకో యావ ద్దణ్డపాశకః ప్రాప్తః, తావ దసౌ పూర్వసుప్త స్తేన దృష్టో రహస్యసంరక్షణార్థ మభిహిత శ్చ.— ‘కో భవాన్?’ సోఽబ్రవీత్.— ‘ప్రాప్తవ్య మర్థం లభతే మనుష్యః.’ ఇతి. శ్రుత్వా ద్దణ్డ పాశకే నాభిహితమ్.— ‘య చ్ఛాన్యం దేవగృహ మిదమ్. త దత్ర మదీయస్థానే గత్వా స్వపిహి.’ తథా ప్రతిపద్య స మతివిపర్యాసా దన్యశయనే సుప్తః. అథ తస్య రక్షకస్య కన్యా వినయవతీ నామ రూపయావనసంపన్నా క స్యాపి పురుష స్యానురక్తా సంకేతం దత్త్వా తత్ర శయనే సుప్తా ఽఽసీత్. అథ సా త మాయాతం దృష్ట్వా స ఏ వాయ మస్తద్వల్లభ ఇతి రాత్రా ఘనతరాన్ధకారవ్యామోహి తోత్థాయ భోజనాచ్ఛాదనాది క్రియాం కారయిత్వా గాన్ధర్వవివాహే నాత్తానం వివాహయిత్వా తేన సమం శయనే స్థితా వికసితవదనకమలా త మాహః— ‘కి మ ద్యాఽపి మయా సహ విస్రబ్ధం భవాన్ న బ్రవీతి?’ సోఽబ్రవీత్.— ‘ప్రాప్తవ్య మర్థం లభతే మనుష్యః.’ ఇతి. శ్రుత్వా తయా చిన్తితమ్.— ‘యత్ కార్య మసమీక్షితం క్రియతే త స్యేద్భక్ ఫలవిపాకో భవతి’ ఇతి. ఏవం విమృశ్య సవిషాదయా తయా నిస్సరితోఽసౌ.

స చ యావ ద్వీధీమార్గేణ గచ్ఛతి, తావ దన్యవిషయవాసీ వరకీర్తి ర్నామ వరో మహతా వాద్యశబ్దే నాగచ్ఛతి. ప్రాప్తవ్యమర్థోఽపి తేన సమం గన్తు మార్హః. అథ యావత్ ప్రత్యాసన్నే లగ్న సమయే రాజమార్గాసన్నశ్రేష్ఠిగృహద్వారే రచిత మణ్డపవేడికాయాం కృతకాతుకమజ్జలవేషా వణి క్షుతాఽస్తి, తావ న్నదమత్తో హ స్త్యారోహకరాహత్వా, ప్రణశ్యజ్జవకోలాహలేన లోక మాకులయం, స్త మే వోద్దేశం ప్రాప్తః. తం చ దృష్ట్వా సర్వే వరానుయాయినౌ వరేణ సహ ప్రణశ్య దిశో జగ్ముః. అ థాస్తి న్నవసరే భయతరలలోచనా మేకాకినీం కన్యా మవలోక్య, ‘మా భైషీ, అహం పరిత్రాతా’ ఇతి సుధీరం స్థిరీకృత్య, దక్షిణపాణౌ సంగృహ్య, మహాసాహసిక తయా ప్రాప్తవ్యమర్థః పరుషవాక్యైర్హస్తినం నిర్భర్తిన్తితవాన్. తతః కథ మపి దైవ యోగా దపయాతే హ స్తిని, ససుహృద్భిర్భవే నాలిక్రాంతలగ్న సమయేన వరకీర్తి

నాగత్య తావ త్తాం కన్యా మన్యహ స్తగతాం దృష్ట్వాఽభిహితమ్.—‘భోః శ్వశుర, విరుద్ధ మిదం త్వయాఽనుష్ఠితం, య న్నహ్యం ప్రణాయ కన్యాఽన్యస్మై ప్రదత్తా’ ఇతి. సోఽ బ్రవీత్.—‘భోః, అహ మపి హ స్తిభయపలాయితో భవద్భిః స హయాతో, న జానే కి మిదం వృత్తమ్.’ ఇ త్యభిధాయ దుహితరం ప్రప్టు మారబ్ధః.—‘వత్సే, న త్వయా సున్దరం కృతమ్. తత్ కథ్యతాం కోఽయం వృత్తాంతః?’ సాఽబ్రవీత్.—‘య దహ మనేన ప్రాణసంశయా ద్రక్షితా త దేనం ముక్త్వా మమ జీవన్త్యా నాన్యః పాణిం గ్రహీష్యతి’ ఇతి. అనేన వార్తావ్యతికరణ రజనీ వ్యుష్టా.

అథ ప్రాత స్తత్ర సంజాతే మహాజనసమవాయే వార్తావ్యతికరం శ్రుత్వా రాజ దుహితా త ముద్దేశ మాగతా. కర్ణపరమ్పరయా శ్రుత్వా దణ్డపాశకనుతాఽపి త త్రై వాగతా. అథ తం మహాజనసమవాయం శ్రుత్వా రాజాఽపి త త్రై వాజగామ, ప్రాప్త వ్యమర్థం ప్రాహః— ‘భోః, విస్రబ్ధం కథయ. కీదృశోఽసౌ వృత్తాంతః?’ అథ సో ఽబ్రవీత్.—‘ప్రాప్తవ్య మర్థం లభ తే మమష్యః’ ఇతి. రాజకన్యా స్పృత్వా ప్రాహః— ‘దేవోఽపి తం లబ్ధయితుం న శక్తః’ ఇతి. తతో దణ్డపాశకనుతాఽబ్రవీత్.— ‘తస్మా న్న శోచామి న విస్తయో మే’ ఇతి. త మఖిలలోకవృత్తాంత మాకర్ణ్య వణిక్సుతా ఽబ్రవీత్.—‘య దస్తదీయం న హి తత్పరేషామ్’ ఇతి. అథయదానం దత్త్వా, రాజా పృథక్ పృథక్ వృత్తాంతా జ్ఞాత్వా,ఽవగత తత్త్వ స్తస్మై ప్రాప్తవ్యమర్థాయ స్వదుహి తరం సబహుమానం గ్రామసహస్రేణ సమం సగ్వాలంకారపరివారయుతాం దత్త్వా, త్వం మే పుత్రోఽసీతి నగరవిడితం తం యావరాజ్యేఽభిషి క్తవాత్. దణ్డపాశకే నాపిస్వదు హితా స్వశక్త్యా వస్త్రదానాదినా సంభావ్య ప్రాప్తవ్యమర్థాయ ప్రదత్తా. అథ ప్రాప్తవ్య మర్థే నాపి స్వీయా మాతాపితరౌ సమస్తకుటుంబావృతౌ తస్మి న్నగరే సమ్మానపురస్సరం సమానీతా. అథ సోఽపి స్వగోత్రేణ సహ వివిధభోగా నుపభుజ్ఞానః సుఖేనావస్థితః.

అతోఽహం బ్రవీమి.— ప్రాప్తవ్య మర్థం లభ తే మమష్యః’ ఇతి. త దేతత్ సకలం సుఖదుఃఖ మనుభూయ పరం విషాద ముపాగతో ఽనేన మిత్రేణ త్వత్సకాశ మానీతః. త దేత న్నే వైరాగ్యకారణమ్.

మన్థరక ఆహః— ‘భద్ర, భవతి సుహృదయ మసందిగ్ధం, యః త్సుత్నామోఽపి శత్రుభూతం త్వాం భక్ష్యస్థానే స్థిత మేవం పృష్ట మారో ప్యానయతి, న మార్గేఽపి భక్షయతి. ఉ క్తం చ యతః.—

వికారం యాతి సౌ చిత్తం విత్తే యస్య కదాచన

మిత్రం శ్యాత్ సర్వకారే చ కారయే నిత్య ముత్తమమ్.

116.

విద్వద్భిః సుహృదా మత్ర చిహ్నై రేతై రసంశయం

పరీక్షాకరణం ప్రోక్తం హేమ్నోఽగ్నా వివ పణ్డతైః.

117.

తథా చ,— ఆపత్కాలే తు సంప్రాప్తే య నిత్త్రం మిత్త్ర మేవ తత్,
వృద్ధికాలే తు సంప్రాప్తే దుర్జన్మాఽపి సుహృద్భవేత్. 118.

తన్న మా ప్య ద్యాస్య విషయే విశ్వాసః సముత్పన్నో, యతో నీతివిరుద్ధేయం మైత్రి
మాంసాశిభి ర్వాయనైః సహ జలచరాణామ్. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

మిత్త్రం కోఽపి న క స్యాపి నితాంతం, న చ వైరకృత్,
దృశ్యతే మిత్త్రవిధ్వస్తః కార్యా ద్వైరిభి రక్షతః. 119.

తత్ స్వాగతం భవతః. స్వగృహవ దాస్యతా మత్ర సగ స్తీరే. య చ్చ విత్తనాశో
విదేశవాస శ్చ తే సంజాత స్తత్ర విషయే సంతాపో న క ర్తవ్యః. ఉ క్తం చ,—

అభ్రచ్చాయా ఖలప్రీతిః సిద్ధ మన్నం చ యోషితః
కిఞ్చిత్కాలోపభోగ్యాని యావనాని ధనాని చ. 120.

అత ఏవ వివేకినో జితాత్మానో ధనస్పృహం న కుర్వన్తి. ఉ క్తం చ,—

సుసంచితై ర్జీవనవత్ సురక్షితై ర్ని జేఽపి దేహే న వియోజితైః క్వచిత్
పుంసో యమాంతం వ్రజతోఽపి నిఘ్నరై రేతై ర్ధనైః పఞ్చపదీ న దీయతే. 121.

అన్య చ్చ,— యథామిషం జలే మత్యైస్య ర్భక్ష్యతే, శ్వాపదై ర్భవి,
ఆకాశే పక్షిభి శ్చైవ, తథా సర్వత్ర విత్తవాక్. 122.

నిర్దోష మపి విత్తాఢ్యం దోషై ర్యోజయతే నృపః,
నిర్ధనః ప్రాప్తదోషోఽపి సర్వత్ర నిరుపద్రవః. 123.

అర్థానా మర్జనే దుఃఖ, మర్జితానాం చ రక్షణే,
నాశే దుఃఖం, వ్యయే దుఃఖం, ధి గర్థాక్ కష్టసంశ్రయాక్. 124.

అర్థార్థి యాని కష్టాని మూఢోఽయం సహతే జనః,
శతాంశే నాపి మోక్షార్థి తాని చే న్తోక్ష మాపుయాత్. 125.

అపరం, విదేశవాసజ మపి వైరాగ్యం త్వయా న కార్యమ్. యతః.—

కో ధీరస్య మనస్వినః స్వవిషయః? కో వా విదేశః స్పృతో?

యం దేశం శ్రయతే, త మేవ కురుతే బాహుప్రతాపార్జితమ్.

య ద్దంష్ట్రానఖలాఙ్గులప్రహరణైః సింహో వనం గాహతే

తస్మి న్నేవ హతద్విపేద్ధిరుధిరై స్పృష్టాం భిన త్యైత్తనః. 126.

అర్థహీనః పరే దేశే గతోఽపి యః ప్రజ్ఞావాక్ భవతి స కథంచి దపి న నీదతి.

ఉ క్తం చ,—

కోఽతిభారః సమర్థానాం? కిం దూరం వ్యవసాయినామ్?

కో విదేశః సవిద్యానాం? కః పరః ప్రియవాదినామ్? 127.

తత్ ప్రజ్ఞానిధి రభవా న్న ప్రాకృతపురుషతుల్యః. అథవా,

ఉత్సాహసంపన్న మదీర్ఘసూత్రం క్రియావిధిజ్ఞం వ్యసనే ష్వసక్తమ్,

శూరం కృతజ్ఞం దృఢసౌహృదం చ లక్ష్మీః స్వయం మార్గతి వాససేతోః. 128.

అపరం, ప్రాప్తోఽప్యర్థః కర్తప్రాప్త్యా నశ్యతి. త దేతావన్తి దినాని త్వదీయ మాసీత్. ముహూర్త మప్యనాత్తీయం భోక్తుం న లభ్యతే. స్వయ మాగత మపి విధినాఽప హ్రియతే.

అర్థ సోపార్జనం కృత్వా నైవ భోగం సమశ్నుతే,

అరణ్యం మహ దాసాద్య, మూఢః సోమిలకో యథా.' 129.

హిరణ్యక ఆహః— 'కథ మేతత్ ?' — స ఆహః—

కథా. గి.

కన్తింశ్చ దధిష్ఠానే సోమిలకో నామ కాలికో వసతి స్తు. స చానేకవిధరచ నారజ్ఞితాని పార్థివోచితాని స దైవ పట్టవస్త్రాణ్యుత్పాదయతి. పరం తస్య చానేక విధపట్టరచనానిపుణ స్యాఽపి న భోజనాచ్చాదనాభ్యధికం కథ మప్యర్థమాత్రం సం ద్యతే. అ థాన్యే తత్ర సామాన్యకాలికాః స్థూలవస్త్రసంపాదనవిజ్ఞానినా మహర్థి సంపన్నాః. తా నవలోక్య స స్వభార్యా మాహః—'ప్రియే, ప త్యైతాన్ స్థూలపట కారకాన్ ధనకనకసమృద్ధాన్. త దధారణకం మ మై తత్ స్థానమ్. త దన్య త్రోపా ర్జనాయ గచ్ఛామి.' సా ప్రాహః— "భోః ప్రియతమ, మిథ్యా ప్రలపిత మేత ద్య దన్యత్ర గతానాం ధనం భవతి, స్వస్థానే న భవ తీతి. ఉక్తం చ,—

ఉత్పతన్తి య దాకాశే నిపతన్తి మహీతలే

పక్షిణాం త దపి ప్రాప్త్యా నాదత్త ముపతిస్థతి.

130.

తథా చ,—

న హి భవతి య న్న భావ్యమ్, భవతి చ భావ్యం వినాఽపి యత్నేన, కరతలగత మపి నశ్యతి యస్య తు భవితవ్యతా నాస్తి.

131.

యథా ధేనుసహస్రేషు వత్సో విన్దతి మాతరమ్,

తథా పురాకృతం కర్త కర్తార మనుగచ్ఛతి.

132.

శేతే సహ శయానేన, గచ్ఛన్త మనుగచ్ఛతి,

నరాణాం ప్రాక్తనం కర్త, తిష్ఠే త్వథ స హత్తనా.

133.

యథా ఛాయాతపా నిత్యం సుసంబద్ధౌ పరస్పరం,

ఏవం కర్త చ కర్తా చ సంశ్లిష్టౌ వితరేతరమ్.

134.

కా ద త్రైవ వ్యవసాయపరో భవ."

కాలిక ఆహా:—“పియే, సమ్య గభిహితం భవత్యా. వ్యవసాయం వినా కర్త న
ఫలతి. ఉ క్తం చ,—

య ధైకేన న మాస్తేన తాలికా సంప్రపద్యతే,
త ధోద్యమపరిత్యక్తం న ఫలం కర్త ణః స్మృతమ్. 135.

పశ్య కర్తవశాత్ ప్రాప్తం భోజ్యకాలేఽపి భోజనం
హస్తోద్యమం వినా వక్తే) ప్రవిశే న్న కథంచన. 136.

తథా చ,—

ఉద్యోగినం పురుషసింహ మువైతి లక్ష్మీః,
దైవం హి దైవ నితి కాపురుషా వదన్తి,
దైవం నిహత్య కురు పౌరుష మాత్మశక్త్యా,
యత్నే కృతే యది న సిధ్యతి కోఽత్ర దోషః? 137.

తథా చ,— ఉద్యమేన హి సిధ్యన్తి కార్యాణి, న మనోరథైః;
న హి సింహస్య సుప్తస్య ప్రవిశన్తి ముఖే మృగాః. 138.

ఉద్యమేన వినా రాజ న్న సిధ్యన్తి మనోరథాః,
కాతరా ఇతి జల్పన్తి ‘య దాభవ్యం త ద్భవిష్యతి.’ 139.

స్వశక్త్యా కుర్వతః కర్త న చే త్సిద్ధిం ప్రయచ్ఛతి
సూపాలభ్యః పుమాం స్తత్ర దైవాన్తరితపౌరుషః. 140.

త న్నయాఽవశ్యం దేశాన్తరం గన్తవ్యమ్.” ఇతి నిశ్చిత్య వర్ధమానపురం గతః.

తత్ర చ వన్దత్రయం స్థిత్యా సువర్ణశతత్రయోపార్జనం కృత్వా భూయః స్వగృహం
ప్రస్థితః. అ ధార్ధపథే గచ్ఛత స్తస్య కదాచి దటవ్యాం పర్యటతో భగవాన్ రవి రస్త
ముపాగతః. త దాసా వ్యాలభయాత్ స్థూలతరవటస్కంధ మారుహ్య, యావత్ ప్రసుప్త,
స్తావ నిశీథే స్వప్నే ద్వా పురుషౌ శౌద్రాకారౌ పరస్పరం ప్రజల్పంతా వశ్యణోత్.
త త్రైక ఆహా:— ‘భోః కర్త, త్వం కిం సమ్య జ్ఞ వేత్సి, య దస్య సోమిలకస్య
భోజనాచ్ఛాదనాభ్యధికా సమృద్ధి ర్నాస్తి? తత్ కిం త్వయాఽస్య సువర్ణశతత్రయం
ప్రదత్తమ్?’ స ఆహా:— ‘భోః కర్త, మయా ఽవశ్యం దాతవ్యం వ్యవసాయినామ్.
తత్ర చ తస్య పరిణతి స్త్వదాయతా.’ ఇతి. అథ యావ దసౌ కాలికః ప్రబుద్ధః సువర్ణ
గ్రన్థి మవలోకయతి తావ ద్రిక్తం పశ్యతి. తతః సాక్షేపం చిన్తయామాస.— ‘అహో!
మేతత్! మహతా కష్టే సూపార్జితం విత్తం హేలయా క్వాఽపి గతమ్. తద్వ్యర్థ
శ్రమోఽకించనః కథం స్వపత్న్య మిత్త్రాణాం చ ముఖం దర్శయిష్యామి.’ ఇతి నిశ్చిత్య
త దేవ షత్తనం గతః. తత్ర చ వన్దమాత్రే ణాఽపి సువర్ణశతపచ్చిక ముపార్జ్య భూయో

ఽపి స్వస్థానం ప్రతి ప్రస్థితః. యావ దర్థపథే భూయో ఽటవీగతస్య భగవాన్ భావ రస్తం జగామ. అథ సువర్ణనాశభయాత్ సుశ్రాన్తోఽపి న విశ్రామ్యతి. కేవలం కృత గృహోత్కణ్ఠః సత్వరం వ్రజతి. అత్రాంతరే ద్వా పురుషౌ తాదృశౌ దృష్టిదేశే సమా గచ్ఛంతా జల్పంతా చ శృణోతి. త త్రైకః ప్రాహః— ‘భోః కర్తః, కిం త్వ యైతస్య సువర్ణశతపఞ్చకం ప్రదత్తమ్? తత్ కిం న వేత్సి, యదోభజనాచ్ఛాదనాభ్యధిక మస్య కిఞ్చి న్నాస్తి?’ స ఆహః— ‘భోః కర్తృ, మయా ఽఅవశ్యం దేయం వ్యవసాయ నామ్, తస్య పరిణామ స్త్వదాయత్తః. తత్ కిం మా ముపాలభసే?’ త చ్ఛ్రిత్యా సోమిలకో యావ ద్ద్రస్థి మవలోకయతి తావత్ సువర్ణం నాస్తి. తతః పరం దుఃఖ మా పన్నో వ్యచింతయత్.— ‘అహో, కిం మమ ధనరహితస్య జీవితేన? త దత్ర వట వృక్ష ఆత్తాన ముద్బధ్య ప్రాణాం స్త్యజామి.’ ఏవం నిశ్చిత్య దర్భమయాం రజ్జం విధాయ స్వకణ్ఠే పాశం నియోజ్య శాఖాయా మాత్తానం నిబధ్య యావత్ ప్రక్షిపతి, తావ దేకః పుమా నాకాశస్థ ఏ వేద మాహః— ‘భో భోః సోమిలక, మైవం సాహసం కురు. అహం తే విత్తాపహరకః. న తే భోజనాచ్ఛాదనాభ్యధికాం వరాటికా మపి సహామి. త ద్దచ్చ స్వగృహం ప్రతి. అన్య చ్చ భవదీయసాహసే నాఽహం తుస్త్వః. తథా మే న స్యా ద్వ్యర్థం దర్శనమ్. తత్ ప్రార్థ్యతా మభీష్టో వరః కశ్చిత్.’

సోమిలక ఆహః— ‘య ద్యేవం తద్దేహి మే ప్రభూతం ధనమ్.’ స ఆహః— ‘భోః కిం కరిష్యసి భోగరహితేన ధనేన, యత స్తవ భోజనాచ్ఛాదనాభ్యధికా ప్రాప్తి రపి నాస్తి? ఉక్తం చ,—

కిం తయా క్రియతే లక్ష్మ్య యా వధూ రివ కేవలా
యా న వే శ్యేవ సామాన్యా పథికై రుపభుజ్యతే.’

141.

సోమిలక ఆహః— ‘య ద్యపి తస్య ధనస్య భోగో నాస్తి, తథాఽపి త ద్భవతు. ఉక్తం చ,—

కృపణోఽప్యకులీనోఽపి సజ్జనై ర్వన్దితః సదా
నేవ్యతే స నరో లోకే యస్య స్యా ద్విత్తసంచయః.

142.

తథా చ,— శిథిలా చ సుబద్ధౌ చ పశతః పతతో న వా
నిరీక్షితౌ మయా భద్రే దశ వర్షాణి పఞ్చ చ.’

143.

పురుష ఆహః— ‘కి మేతత్? సోఽబ్రవీత్.

కథా. E.

కన్తింశ్చ దధిష్ఠాసే తీక్ష్ణవిషాణో నామ మహావృషభః ప్రతివసతి స్త్వ. స చ మదాతిరేకాత్ పరిత్యక్తనిజయూథః శృగ్ధౌభ్యాం నదీతటాని విదారయన్ స్వేచ్ఛయా

మరకతసదృశాని శషాణి భక్షయ స్మరణ్యచరో బభూవ. అథ త త్రైవ వనే ప్రలా
భకో నామ సృగాలః ప్రతివసతి స్త. స కదాచిత్ స్వభార్యయా సహ నదీతీరే
సుఖోపవిష్ట స్తిప్తి. అ త్రాంతరే స తీక్ష్ణవిషాణో జలార్థం త దేవ పులిన మవతీర్ణః. తత
శ్చ తస్య లమ్బమానౌ వృషణా వవలోక్య సృగాల్యా సృగాలోఽభిహితః.—‘స్వామిన్,
పశ్యాస్య వృషభస్య మాంసపిణ్డౌ లమ్బమానౌ యథా స్థితౌ. త దేతా తుణేన ప్రహ
రేణ వా పతిష్యతః. ఏవం జ్ఞాత్వా భవతా పృష్టానుయాయినా భావ్యమ్.’ సృగాల
ఆహః— ‘ప్రియే, న జ్ఞాయతే కదాచి దేతయోః పతనం భవిష్యతి వా న వా. తత్
కిం వృథా శ్రమాయ మాం నియోజయసి? అత్రస్థ స్తావ జ్ఞలార్థ మాగతాన్ మూషకాన్
భక్షయిష్యామి సమం త్వయా, మార్గోఽయం యత స్తేషామ్. అపరం యది త్వాం
ముక్త్వాఽస్య తీక్ష్ణవిషాణస్య వృషభస్య పృష్ఠే గమిష్యామి, త దాఽఽగ త్యాస్యః
కశ్చి దేతత్ స్థానం సమాశ్రయిష్యతి. నైత ద్యుజ్యతే కర్తుమ్. ఉక్తం చ,—

యో ధ్రువాణి పరిత్యజ్య అధ్రువాణి నిషేవతే,

ధ్రువాణి తస్య నశ్యన్తి, అధ్రువం నప్త మేవ చ.’

144.

సృగా ల్యాహః— ‘భోః, కాపురుష స్త్వమ్. యత్ కిఞ్చిత్ ప్రాప్తం తే
నాపి సంతోషం కరోషి. ఉక్తం చ,—

సుపూరా స్యాత్ కునదికా, సుపూరో మూషికాఞ్జలిః,

సుసంతుప్తః కాపురుషః, స్వల్పకే నాపి తుష్యతి.

145.

తస్మాత్ పురుషేణ స దై వోత్సాహవతా భావ్యమ్. ఉక్తం చ,—

య త్రోత్సాహసమారమ్భా, య త్రాలస్యవిహీనతా,

నయవిక్రమసంయోగ, స్తత్ర శ్రీ రచలా ధ్రువమ్.

146.

తద్ దైవ మితి సంచిత్త్య, త్యజే స్నాద్యోగ మాత్తనః;

అనుయోగం వినా తైలం తిలానాం నౌపజాయతే.

147.

అన్యచ్ఛ,— యః స్తోకే నాపి సంతోషం కురుతే మన్దధీ ర్జనః

తస్య భాగ్యవిహీనస్య దత్తా శ్రీ రపి మార్జ్యతే.

148.

యచ్ఛ త్వం వదసి, ఏతా పతిష్యతో న వేలి, త ద ప్యయుక్తమ్. ఉక్తం చ,—

కృతనిశ్చయినో వద్యా ముజ్జేమా నః ప్రశస్యతే,

చాతకః కో వరాకోఽయం య న్యేన్ద్రో వారివాహకః.

149.

అపరం, మూషకమాంసస్య నిర్విణ్ణాఽహమ్. ఏతా చ మాంసపిణ్డౌ పతనప్రాయా
దృశ్యేతే. తత్ సర్వథా నాన్యథా కర్తవ్యమ్.” ఇతి.

అథాసౌ త దాకర్ణ్య మూషకప్రాప్తిస్థానం పరిత్యజ్య తీక్ష్ణవిషాణస్య పృష్ఠ

మన్యగచ్ఛత్. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే. —

తావత్ ప్యాత్ సర్వకృత్యేషు పురుషోఽత్ర స్వయం ప్రభుః
స్త్రీవాక్యాఙ్కుశవిత్కుణ్డో యావన్నాద్ధ్రియతే బలాత్. 150.

అకృత్యం మన్యతే కృత్యం, మగమ్యం మన్యతే సుగమ్,
అభక్త్యం మన్యతే భక్త్యం, .స్త్రీవాక్యప్రేరితో నరః. 151.

ఏవం స తస్య పృష్టతః సభార్యః పరిభ్రమం శ్చిరకాల మనయత్. న చ తయోః పతన
మభూత్. 'తత శ్చ నిర్వేదాత్ పఞ్చదశే వర్షే సృగాలః స్వభార్యా మాహః—

శిథిలా చ సుబద్ధౌ చ పతతః పతతో నవా
నిరీక్షితౌ మయా భద్రే దశ వర్షాణి పఞ్చ చ. 152.

తయో స్తత్ పశ్చా దపి పాతో న భవిష్యతి. త త్త దేవ స్వస్థానం గచ్ఛావః. అతో
ఽహం బ్రవీమి.— 'శిథిలా చ సుబద్ధౌ చ' ఇతి.

పురుష ఆహః— 'య ద్యేవం త ద్గచ్ఛ భూయోఽపి వర్ధమానపురమ్. తత్ర
ద్వా వణిక్పుత్రౌ వసతః. ఏకో గుప్తధనః, ద్వితీయ ఉపభుక్తధనః. తత స్తయోః
స్వరూపం బుద్ధ్వా ఏకస్య వరః ప్రార్థనీయః. యది తే ధనేన ప్రయోజన మభక్షితేన,
తత స్త్వా మపి గుప్తధనం కరోమి. అథవా ద త్తభోగ్యేన ధనేన తే ప్రయోజనం త దుప
భుక్తధనం కరోమి.' ఇతి. ఏవ ముక్త్వాఽదర్శనం గతః. సోమిలకోఽపి విస్మితమనా
భూయోఽపి వర్ధమానపురం గతః. అథ సంధ్యాసమయే శ్రాంతః కథ మపి తత్ పురం
ప్రాప్తః గుప్తధనగృహం పృచ్ఛత్ కృచ్ఛాల్లభ్యాఽస్తమితేనూర్యే ప్రవిప్త్తః. అ థాసౌ
భార్యాపుత్రౌ సమేతేన గుప్తధనేన నిర్భర్తన్యమానౌ హతా ద్గృహం ప్రవి శోఽప
విప్త్తః. తత శ్చ భోజనవేలాయాం త స్యాపి భ క్తివర్జితం కిఞ్చి దశనం దత్తమ్. తత శ్చ
భుక్త్వా త త్రైవ యావత్ సుప్తా నిశీధే పశ్యతి తావ త్తా వపి ద్వా పురుషౌ పరస్పరం
మన్త్రీయతః. త త్రైక ఆహః— 'భోః కర్తః, కిం త్వయాఽస్య గుప్తధన స్యాన్యో
ఽధికో వ్యయో నిర్మితో, యత్ సోమిలక స్యానేన భోజనం దత్తమ్? త దయుక్తం
త్వయా కృతమ్.' స ఆహః— 'భో కర్తన్, న మ మాత్ర దోషః. మయా పురుష స్య
లాభప్రాప్తి ర్దాతవ్యా. త త్పరిణతిః పున స్త్వదాయతా.' ఇతి. అ థాసౌ యావ
దుత్తిస్తతి తావ ద్గుప్తధనౌ వినుచికయా ఖిద్యమానౌ రుజాభిభూతః క్షణం తిష్ఠతి.
తతో ద్వితీయేఽహ్ని త ద్దోషేణ కృతోపవాసః సంజాతః.

సోమిలకోఽపి ప్రభాతే తద్గృహం నిష్క్రమ్య మ్యాపభుక్తధనగృహం గతః. తే
నాపి చాభ్యుత్థౌ నాదినా సత్కృతో, విహితభోజనాచ్ఛాదన సమ్ప్లాన, స్త వైవ్యవగృహే
శయ్యా మారుహ్య సుస్వాప. తత శ్చ నిశీధే యావత్ పశ్యతి తావ త్తా వేవ ద్వా

పురుషో మిథో మస్త్రయతః. అథ తయో రేక ఆహః— ‘భోః కర్తః, అనేన సోమి
లక సోమపకారం కుర్వతా ప్రభూతో వ్యయః కృతః. తత్ కథయ, కథ మ సోమి
రకవిధి ర్భవిష్యతి? అనేన సర్వ మేత ద్వ్యవహారకగృహాత్ సమానీతమ్.’ స ఆహః—
‘భోః కర్తన్, మమ కృత్య మేతత్. పరిణలి స్త్వదాయతా.’ ఇతి. అథ ప్రభాత
సమయే రాజపురుషో రాజప్రసాదజం విత్త మాదాయ సమాయాత ఉపభుక్తధనాయ
సమర్పయామాస. త ద్దృష్ట్వా సోమిలక శ్చిన్తయామాస.— ‘సంచయరహితోఽపి వర
మేష ఉపభుక్తధనః, నాసౌ కదర్యో గుప్తధనః. ఉక్తం చ,—

అగ్నిహోత్రఫలా వేదాః, శీలవిత్తఫలం శ్రుతం,
రతిపుత్త్రఫలా దారా, దత్తభుక్తఫలం ధనమ్.

153.

త ద్విధాతా మాం దత్తభుక్తధనం కరోతు. న కార్యం మే గుప్తధనేన.’ తతః సోమి
లకో దత్తభుక్తధనః, సంజాతః. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘అర్థ సోమిపార్జనం కృత్వా’ ఇతి.

త ద్భద్ర హిరణ్యక, ఏవం జ్ఞాత్వా ధనవిషయే సంతాపో న కార్యః. అథ
విద్యమాన మపి ధనం భోజ్యవన్ద్యతయా త దవిద్యమానం మస్తవ్యమ్. ఉక్తం చ,—

గృహమధ్యనిఖాతేన ధనేన ధనినో యది
భవామః కిం న తే నైవ ధనేన ధనినో వయమ్.

154.

తథా చ,— ఉపార్జితానా మర్థానాం త్యాగ ఏవ హి రక్షణమ్,
తడాగోదరసంస్థానాం పరివాహ ఇ వామ్భసామ్.

155.

దాతవ్యం భోక్తవ్యం ధనవిషయే, సంచయో న కర్తవ్యః,
ప శ్యేహ మధుకారాణాం సంచిత మర్థం హర స్త్యనేయే.

156.

తస్య చ్చ,— దానం భోగో నాశ స్త్రిసో గతయో భవన్తి విత్తస్య,
యో న దదాతి న భుక్తే తస్య తృతీయా గతి ర్భవతి.

157.

ఏవం జ్ఞాత్వా వివేకినా న స్థిత్యర్థం విత్తోపార్జనం కర్తవ్యమ్, యతో దుఃఖాయ తత్.
ఉక్తం చ,—

ధనాదికేషు విద్యస్తే యేఽత్ర మూర్ఖాః సుఖాశయా
తప్తా గ్రీష్ఠేణ సేవస్తే శైత్యార్థం తే హంతాశనమ్.

158.

సర్పాః పిబన్తి పవనం, న చ దుర్బలా స్తే;
శుష్కై స్త్వైర్వనగజా బలినో భవన్తి;
కన్దైః ఫలై ర్మునివరా గమయన్తి కాలం;
సంతోష ఏష పురుషస్య పరం నిధానమ్.

159.

సంతోషామృతతృప్తానాం యత్ సుఖం కాంతచేతసామ్,
మత స్తద్ధనలుబ్ధానా మిత శ్చేత శ్చ ధావతామ్? 160.

పీయూష మివ సంతోషం పిబతాం నిర్వృతిః పరా,
దుఃఖం నిరస్తరం పుంసా మసంతోషవతాం పునః. 161.

నిరోధా చ్చేతసోఽక్షాణి నిరుద్ధా న్యఖిలా న్యపి,
ఆచ్ఛాదితే రవౌ మేఘై రాచ్ఛన్నాః స్యు ర్గభస్తయః. 162.

వాఙ్మవిచ్ఛేదనం ప్రాహుః స్వాస్థ్యం శాంతా మహర్షయః,
వాఙ్మ నివర్తతే నాథౌః పిపాసే వాగ్ని సేవనైః. 163.

అనిన్ద్య మపి నిన్దన్తి, స్తువన్త్యస్తుత్య ముచ్చక్షైః,
స్వాపతేయకృతే మర్త్యాః కిం కిం నామ న కుర్వతే? 164.

ధర్మార్థం యస్య విత్తేహా, త స్యాఽపి న శుభావహా,
ప్రక్షాలనా ద్ధి పక్కుస్య దూరా దస్పర్శనం వరమ్. 165.

దాసేన తుల్యో నిధి రస్తి నాన్యో,
లోభా చ్చ నాన్యోఽస్తి రిపుః పృథివ్యామ్,
విభూషణం శీలసమం న చాన్యత్,
సంతోషతుల్యం ధన మస్తి నాన్యత్. 166.

దారిద్ర్యస్య పరా మూర్తి ర్యాష్ట్రా న ద్రవిణాల్పతా,
జరద్గవధనః శర్వ స్తథాఽపి పరమేశ్వరః. 167.

సకృత్ కస్తుకపాతేన పత త్యార్యః పత న్నపి,
తథా పతతి మూర్ఖ స్తు మృత్పిణ్డపతనం యథా.— 168.

ఏవం జ్ఞాత్వా భద్ర, త్వయా సంతోషః కార్యః.

ఇతి మన్థరకవచన మాకర్ణ్య వాయస ఆహః—‘భద్ర, మన్థరకో య దేవం వదతి
త త్వయా చిత్తే కర్తవ్యమ్. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

సులభాః పురుషా రాజన్ సతతం ప్రియవాదినః,
అప్రియస్య చ పథ్యస్య వక్తా శ్రోతా చ దుర్లభః. 169.

అప్రియాణ్యపి పథ్యాని యే వదన్తి నృణా మిహ
త ఏవ సుహృదః ప్రోక్తా అన్యే స్యు ర్నామధారకాః.’ 170.

అ ధైవం జల్పతాం తేషాం చిత్రాక్షో నామ హరిణో లుబ్ధకత్రాసిత స్తస్మిన్నేవ
సరసి ప్రవిష్టః. అ థాయాంతం ససంభ్రమ మవలోక్య లఘుపతనకో వృక్ష మారూఢః.
హిరణ్యకో నికటవర్తినం శరస్తమ్భం ప్రవిష్టః. మన్థరకః సలిలాశయ మాస్థితః. అథ

లఘుపతనకో మృగం సమ్యక్ పరిజ్ఞాయ మన్థరక మువాచ.— ‘ఏ హ్యేహి సఖే మన్థరక, మృగోఽయం తృషార్తోఽత్ర సమాయాతః సరసి ప్రవిప్తః. తస్య శబ్దో ఽయం న మానుషసంభవః.’ ఇతి. త చ్చుత్వా మన్థరకో దేశకాలోచిత మాహః— ‘భో లఘుపతనక, యథాఽయం మృగో దృశ్యతే, ప్రభూత ముచ్చాచ్ఛస ముద్వహ న్ను దాభ్రీష్ట దృష్ట్యో పృష్ఠతోఽవలోకయతి, త న్న తృషార్త ఏషః, నూనం లుబ్ధకత్రాసితః. తజ్ఞో జ్ఞాయతా మస్య పృష్ఠే లుబ్ధకా ఆగచ్ఛన్తి న వా, ఇతి. ఉక్తం చ,—

భయత్రస్తో నరః శ్వాసం ప్రభూతం కురుతే ముహుః

దిశోఽవలోకయ త్యేవ, న స్వాస్థ్యం వ్రజతి క్వచిత్.’

171.

త చ్చుత్వా చిత్రాజ్ఞ ఆహః— ‘భో మన్థరక, జ్ఞాతం త్వయా సమ్యక్ జ్ఞే త్రాసకారణమ్. అహం లుబ్ధకశరప్రహారా దుద్ధారితః కృచ్ఛే త్రాత్ర సమాయాతః. మమ యూథం తై ర్లుబ్ధకై ర్వాపాదితం భవిష్యతి. త చ్చరణాగతస్య మే దర్శయ కిచ్చి దగమ్య స్థానం లుబ్ధకానామ్.’ త దాకర్ణ్య మన్థరక ఆహః— ‘భో చిత్రాజ్ఞ, జ్ఞాయతాం నీతిశాస్త్రమ్.—

ద్వా వుపాయా విహ ప్రోక్తా విముక్తా శత్రుదర్శనే,

హస్తయో శ్చాలనా దేకో, ద్వితీయః పాదవేగజః.

172.

త ద్దమ్యతాం శీఘ్రం సుఖనం వనమ్, యావ ద ద్యాఽపి నాగచ్ఛన్తి తే దురాత్మానో లుబ్ధకాః.’ అత్రాంతరే లఘుపతనకః సత్వర మభ్యుపే త్యోవాచ.— ‘భో మన్థరక, గతా స్తే లుబ్ధకాః స్వగృహోన్ముఖాః ప్రచురమాంసపిష్టధారిణః. త చిత్రాజ్ఞ త్వం విస్రభో వనా ద్భహి ర్భవ.’ తత స్తే చత్వరోఽపి మిత్రభావ మాత్రేతా స్తస్మిన్ సరసి మధ్యాహ్న సమయే వృక్షచ్ఛాయాయా అధస్తాత్ సుభాషితగోష్ఠీసుఖ మనుభవంతః సుఖేన కాలం నయన్తి. అథవా యుక్త మేత దుచ్యతే.—

సుభాషిత రసాస్వాద బద్ధ రోమాఞ్చ కళ్ళుకాః

వినాఽపి సంగమం స్త్రీణాం సుధియః సుఖ మాసతే.

173.

సుభాషితమయద్రవ్య సంగ్రహం న కరోతి యః

స తు ప్రస్తావయజ్ఞేషు కాం ప్రదాస్యతి దక్షిణామ్?

174.

తథా చ,— సకృ దుక్తం న గృహ్లాతి, స్వయం వా న కరోతి యః,

యస్య సంపుటికా నాస్తి, కుత స్తస్య సుభాషితమ్?

175.

అ తైకస్మి న్నహని గోష్ఠీసమయే చిత్రాజ్ఞో నాయాతః. అథ తే వ్యాకులీ భూతాః పరస్పరం జల్పితు మారభ్యాః.— ‘అహా! కి మద్య సుహృ న్న సమాయాతః? కిం సింహాదిభిః క్వాపి వ్యాపాదితః? ఉత లుబ్ధకైః? అథవా అనలే ప్రపతితో? ఇతా

విషమే వా నవత్యణలాల్యాత్? ఇతి. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

స్వగృహోద్యానగతేఽపి స్నిగ్ధైః పాపం విశజ్జ్యతే మోహాత్;

కిము దృష్టబహ్వాపాయప్రతిభయకాంతారమధ్యస్థే.

176.

అథ మన్థరకో వాయస మాహః— ‘భో లఘుపతనక, అహం హిరణ్యక శ్చ తావద్ద్వా
వ ప్యశక్తా త స్యా న్వేషణం కర్తుం మన్దగతిత్వాత్. త ద్గత్వా త్వ మరణ్యం శోధయ,
యది కుత్రచి త్తం జీవన్తం పశ్యసి.’ ఇతి. త దాకర్ణ్య లఘుపతనకో నాతిదూరే యావ
ద్గచ్ఛతి, తావత్ పల్వలతీరే చిత్రాజ్ఞః కూటపాశనియన్త్రిత స్థితి. తం దృష్ట్వా శోక
వ్యాకులతమనా స్త మవోచత్.— ‘భద్ర, కి మిదమ్.’ చిత్రాజ్ఞోఽపి వాయస మవ
లోక్య విశేషేణ దుఃఖితమనా బభూవ. అథవా యుక్త మేతత్.

అపి మన్దత్వ మాపన్నా నప్తో వా పీష్టదర్శనాత్

ప్రాయేణ ప్రాణినాం భూయో దుఃఖావేగోఽధికో భవేత్.

177.

తత శ్చ బాష్పవసానే చిత్రాజ్ఞో లఘుపతనక మాహః— “భో మిత్రీ, సంజాతో
ఽయం తావ న్నమ మృత్యుః. త ద్యుక్తం సంపన్నం, య దభవతా సహ మే దర్శనం
సంజాతమ్. ఉక్తం చ,—

ప్రాణాత్యయే సమత్పన్నే యది స్యా నిత్త్రీదర్శనం,

త ద్ద్వాభ్యాం సుఖదం పశ్చ జీవతోఽపి మృతస్య చ.

178.

తత్ క్షున్తవ్యం య న్నయా ప్రణయాత్ సుభాషితగోష్ఠీ ప్వభిహితమ్. తథా హిరణ్యక
మన్థరకౌ మమ వాక్యా ద్వాచ్యౌ.—

అజ్ఞానాజ్ఞానతో వాపి దురుక్తం య దుదాహృతం

తత్ క్షున్తవ్యం యువాభ్యాం మే కృత్వా ప్రీతిపరం మనః.”

179.

త చ్చుత్వా లఘుపతనక ఆహః— ‘భద్ర, న భేతవ్య మస్తద్విధై ర్నితై ర్విద్యమానైః.
యావ దహం ద్రుతతరం హిరణ్యకం గృహీత్వాఽఽగచ్ఛామి. అపరం యే సత్పురుషా
భవన్తి, తే వ్యసనే న వ్యాకులత్వ ముపయాన్తి. ఉక్తం చ,—

సంపది యస్య న హర్షో, విపది విషాదో, రణే చ భీరుత్వమ్,

తం భువనత్రయతిలకం జనయతి జననీ సుతం విరలమ్.’

180.

ఏవ ముక్త్యా లఘుపతనక శ్చిత్రాజ్ఞ మాశ్వాస్య యత్ర హిరణ్యకమన్థరకౌ తిష్ఠత
స్తత్ర గత్వా సర్వం చిత్రాజ్ఞపాశపతనం కథితవాక్. హిరణ్యకం చ చిత్రాజ్ఞపాశ
మోక్షణం ప్రతి కృతనిశ్చయం పృష్ఠ మారోప్య భూయోఽపి సత్వరం చిత్రాజ్ఞ సమీపే
గతః. సోఽపి మూషక మవలోక్య కింఞ్చి జీవితాశయా సంశ్లిష్ఠ ఆహః—

‘ఆపన్నాకాయ విబుధైః కర్తవ్యైః సుహృదోఽమలాః,

181.

న తర త్యాపదం కశ్చి ద్యోఽత్ర మిత్త్రవివర్జితః.

హిరణ్యక ఆహా:— ‘భద్ర, త్వం తావ న్నీతిశాస్త్రజ్ఞో దక్షమతిః. తత్ కథ మత్ర కూటపాశే పతితః?’ స ఆహా:— ‘భోః, న కాలోఽయం వివాదస్య. త న్న యావత్ స పాపాత్తా లుబ్ధకః సమభ్యేతి తావ ద్ద్రుతతరం కర్త యేమం మత్పాదపాశమ్.’ త దాకర్ణ్య విహ స్యాహ హిరణ్యకః.— ‘కిం మ య్యపి సమాయాతే లుబ్ధకా ద్భిభేషి? తతః శాస్త్రం ప్రతి మహతి మే విరక్తిః సంపన్నా, యదభవద్విధా అపి నీతిశాస్త్ర విద ఏనా మవస్థాం ప్రాప్నువన్తి. తేన త్వాం పృచ్ఛామి.’ స ఆహా:— ‘భద్ర కర్తవ్యా బుద్ధిరపి హన్యతే. ఉక్తం చ,—

కృతాంతపాశబద్ధానాం దైవోపహతచేతసామ్

182.

బుద్ధయః క్షుబ్దగామిన్యో భవన్తి మహతా మపి.

విధాత్రా రచితా యా సా లలాటేఽక్షరమాలికా

183.

న తాం మార్జయితుం శక్తాః స్వబుద్ధ్యాఽప్యతిపణ్డితాః.’

ఏవం తయోః ప్రవదతోః సుహృద్వ్యసనసంతప్తహృదయో మన్థరకః శనైః శనై స్తం ప్రదేశ మాజగామ. తంచృష్ట్య లఘుపతనకో హిరణ్యక మాహా:— ‘ఆహా! న శోభన మాపతితమ్.’ హిరణ్యక ఆహా:— ‘కిం స లుబ్ధకః సమాయాతి?’ స ఆహా:— ‘ఆస్తాం తావ లుబ్ధకవార్తా. ఏష మన్థరకః సమాగచ్ఛతి. త దనీతి రనుష్ఠితాఽనేన, యతో వయ మ ప్యస్య కారణా న్నానం వ్యాపాదనం యాస్యామో, యది స పాపాత్తా లుబ్ధకః సమాగమిష్యతి. త దహం తావత్ ఖ ముత్పతిష్యామి. త్వం పున ర్బిలం ప్రవి శ్యాత్తానం రక్షయిష్యసి. చిత్రాజ్ఞోఽపి వేగేన దిగన్తరం యాస్యతి. ఏష పున ర్జల చరః స్థలే కథం భవిష్య తీతి వ్యాకులోఽస్తి.’ అత్రాన్తరే ప్రాప్తోఽయం మన్థరకః. హిరణ్యక ఆహా:— ‘భద్ర, న యుక్త మనుష్ఠితం భవతా, య దత్ర సమాయాతః. త ద్భూయోఽపి ద్రుతతరం గమ్యతామ్, యావ దసా లుబ్ధకో న సమాయాతి.’ మన్థ రక ఆహా:— ‘భద్ర, కిం కరోమి? న శక్నోమి తత్రస్థో మిత్త్రవ్యసనాగ్ని దాహం సోధుమ్. తే నాహ మ త్రాగతః. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

దయితజనవిప్రయోగో విత్తవియోగ శ్చ కేన సహ్యః స్యుః,

184.

యది సుమహాషధకల్పో వయస్యజనసరిగమో న స్యాత్?

వరం ప్రాణపరిత్యాగో, న వియోగో భవాద్భుజైః,

185.

ప్రాణా జన్తాన్తరే భూయో, న భవన్తి భవద్విధాః.’

ఏవం తస్య ప్రవదత ఆకర్ణ్యపూరితశరాసమో లుబ్ధకోఽప్యపాగతః. తం దృష్ట్వా

మూషకేణ తస్య స్నాయుపాశ స్తత్తుణాత్ ఖణ్డితః. అత్రాంతరే చిత్రాజ్ఞః సత్వరం
పృష్ఠ మవలోకయన్ ప్రధావితః. లఘుపతనకో వృక్ష మారూఢః. హిరణ్యక శ్చ సమీప
వర్తి బిలం ప్రవిష్టః. అథాసౌ లుబ్ధకో మృగగమనా ద్విషణ్ణవద నో వ్యర్థశ్రమ స్తం
మన్థరకం మన్దం మన్దం స్థలమధ్యే గచ్ఛంతం దృష్టవాన్, అచింతయ చ్చ. — 'య ద్యపి
కురజ్ఞో ధాత్రాఽపహృత స్తథాఽప్యయం కూర్త ఆహారార్థం సంపాదితః. తదద్యా
స్యామిషేణ మే కుటుమ్భ స్యాహారనిర్వృత్తి ర్భవిష్యతి.' ఏవం విచింత్య తం దరైభిః
సంచాచ్ఛద్య ధనుషి సమారోప్య స్కన్ధే కృత్వా గృహం ప్రతి ప్రస్థితః.

అత్రాంతరే తం నీయమాన మవలోక్య హిరణ్యకో దుఃఖాకులః పర్యదేవయత్. —

“కష్టం భోః! కష్ట మాపతితమ్!

ఏకస్య దుఃఖస్య న యావ దంతం గచ్ఛా మ్యహం పార మివార్ణవస్య,
తావ ద్ద్వితీయం సముపస్థితం మే, ఛిద్రే ష్వనర్థా బహులీభవన్తి. 186.

యావ దస్థలితం తావత్ సుఖం యాతి సమే పథి,
స్థలితే చ సముత్పన్నే, విషమం చ పదే పదే. 187.

య న్నమ్రం సరలం చాపి య చ్ఛాపత్సు న సీదతి
ధను ర్త్తిత్రిం కలత్త్రిం చ దుర్లభం శుద్ధవంశజమ్. 188.

న మాతరి, న దారేషు, న సోదర్యే, న చాత్మజే,
విసమ్భ స్తాదృశః పుంసాం, యాదృ గ్నిత్త్రీ నిరన్తరే. 189.

యది తావత్ కృతాస్తేన మే ధననాశో విహిత, స్తన్మాగ్రశ్రాంతస్య మే విశ్రామభూతం
మిత్త్రం కస్తా దపహృతమ్? అపర మపి మిత్త్రం పరం మన్థరకసమం న స్యాత్.
ఉక్తం చ, —

అసంపత్తౌ పరో లాభో, గుహ్యస్య కథనం తథా,
ఆపద్విమోక్షణం చైవ, మిత్త్రై స్యైతత్ ఫలత్రయమ్. 190.

తదస్య పశ్చాన్నాన్యః సుహృత్తే. తత్ కిం మ మోప ర్యనవరతం వ్యసనశరై
ర్వర్షతి హస్త విధిః. యత ఆదౌ తావ ద్ద్వితీయాశః, తతః పరివారభ్రంశః, తతో దేశ
త్యాగః, తతో మిత్త్రవియోగ ఇతి. అథవా స్వరూప మేతత్ సర్వేషా మేవ జన్మానాం
జీవితధర్మస్య. ఉక్తం చ, —

కాయః సన్నిహితాపాయః, సంపదః క్షణభంగురః,
సమాగమాః సాపగమాః, సర్వేషా మేవ దేహినామ్. 191.

తథా చ, — క్షతే ప్రహారా నిపత న్త్యభీక్షు, మన్న క్షయే దీవ్యతి జాతరాగ్నిః,
ఆపత్సు వైరాణి సముల్లసన్తి, ఛిద్రే ష్వనర్థా బహులీభవన్తి. 192.

అహో సా ధూక్తం కే నాపి.—

ప్రాప్తే భయే పరిత్రాణం, ప్రీతివిస్రమ్భభాజనం,
కేన రత్న మిదం సృష్టం మిత్రి మి త్యక్షరద్వయమ్. 193.

అ త్రాంతరే చాక్రద్వపరా చిత్రాజ్జలఘుపతనకా త త్రైవ సమాయతా. అథ
హిరణ్యక ఆహా:— ‘అహో! కిం వృథా ప్రలపితేన? త ద్యావ దేవ మన్దరకో దృష్టి
గోచరా న్న నీయతే, తావ దస్య మోక్షోపాయ శ్చిన్త్యతామ్.’ ఇతి. ఉక్తం చ,—

‘వ్యసనం ప్రాప్య యో మోహాత్ కేవలం పరిదేవయేత్,
క్రద్దనం వర్ధయ త్యేవ, త స్యాంతం నాధిగచ్ఛతి. 194.

కేవలం వ్యసన సోక్తం భేషజం నయపజ్ఞితైః
త స్యోచ్ఛేదసమారమ్భా విషాదపరివర్జనమ్. 195.

అన్య చ్చ,— అతీతలాభస్య సురక్షణార్థం,
భవిష్యలాభస్య చ సజ్జమాధమ్,
ఆపత్ప్రీపన్నస్య చ మోక్షణార్థం,
యన్తన్త్యైతే సా పరమో హి మన్త్రీ:’ 196.

త చ్చుత్వా వాయస ఆహా:— ‘భోః, య ద్యేవం తత్ క్రియతాం మన్వచా. ఏక
చిత్రాన్తోఽస్య మార్గే గత్వా కిశ్చిత్ పల్వల మాసాద్య తస్య తీక నిశ్చరమా
భూత్వా పతతు. అహ మ ప్యస్య శిరసి సమాయహ్య మన్దైశ్చిచ్ఛప్రహరైః గత ఉత్తేభ
యిష్యామి, యే నాసా దుష్టటుబ్ధకోఽమం మృతం మత్వా మమ చ్ఛాప్రహరైః పత్య
యేన మన్దరకం భూమా క్షిప్త్వా మృగార్థం పరిధావిష్యతి. అ త్రాంతరే త్వయా దాభి
మయాని పాశాని ఖణ్డనీయాని, యే నాసా మన్దరకో ద్రుతతనం పల్వలం ప్రహతి.’
చిత్రాన్త ఆహా:— ‘భోః, భద్రోఽయం త్వయా దృష్టో మన్త్రీ: నూనం మన్దరకో
ఽయం ముక్తో మన్తవ్యః.’ ఉక్తం చ,—

‘సిద్ధం వా యది వాఽసిద్ధం చిత్తోత్సాహా నికేదయేత్
ప్రథమం సర్వజన్మానాం, తత్ ప్రాప్తో కేన్తి కేతనా.’ 197.

త దేవం క్రియతామ్.” ఇతి.

‘తథాఽనుష్ఠితే స లుబ్ధక స్త త్రైవ మార్గాసన్న పల్వలతీర్థం చిత్రాన్తా నాయక
సనాథ మపశ్యత్. తం దృష్ట్వా హర్షితమనా వ్యచిన్తయత్.— ‘నూనం పాశాన్తన
వేదనయా వరాకోఽయం మృగః సావకేషజీవితః పాశం ప్రోటయిత్వా కథమ క్షేత
ద్వనాన్తరం యావత్ ప్రవిష్ట స్తావన్త్యుతః. త ద్వ్యకోఽయం మే కచ్ఛిదా నయన్త్రీ
తత్వాత్. త దేన మపి తావ ద్దృష్టోమి.’ ఇ త్యవధాన్య కచ్ఛిదం భూతకే క్రియతై

మృగ ముపాద్రవత్. ఏతస్మిన్నస్తరే హిరణ్యకేన వజ్రోపమదంష్ట్రాప్రహరణేన త ద్దర్భ
వేష్టనం ఖణ్డాశః కృతమ్. మన్థరకోఽపి తృణమధ్యాన్నిష్క్రమ్య సమీపవర్తినం పల్వలం
ప్రవిష్టః. చిత్రాజ్యోఽప్యప్రాప్త స్యాపి తస్య తల ఉత్థాయ వాయసేన సహ పలా
యితః. ఏతస్మిన్నస్తరే విలక్షో విషాదపరో లుబ్ధకో నివృత్తో యావత్ పశ్యతి, తావత్
కచ్ఛపోఽపి గతః. తత శ్చ త త్రోపవి శ్యేమం శ్లోక మపఠత్.—

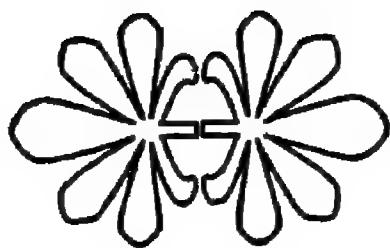
‘ప్రాప్తో బన్ధన మ ప్యయం గురుమృగ స్తావ త్వయా మే హృతః,
సంప్రాప్తః కమతః స చాపి నియతం నష్ట స్త వాదేశతః,
క్షుత్తామోఽత్ర వనే భ్రమామి శిశుకై స్త్యక్తః సమం భార్యయా,
య చ్ఛాన్య స్మ కృతం కృతాస్త, మరు భో స్తచ్ఛాపి సహ్యాం మయా. 198.

ఏవం బహువిధం విలప్య స్వగృహం గతః. అథ తస్మిన్ వ్యాధే దూరతరం గతే సర్వే
ఽపి తే కాకకూర్తమృగమూషికాః పరమానందభాజః పరస్పర మాల్లిజ్య పునర్జాత మివా
త్తానం మన్యమానా స్త దేవ సరః సంప్రాప్య మహాసుఖేన సుభాషితకథాగోష్ఠీ వినో
దేన కాలం నయన్తి స్త. ఏవం జ్ఞాత్వా వివేకినా మిత్త్రసంగ్రహః కార్యః. న చ
మిత్త్రేణ సహ వ్యాజేన వర్తితవ్య మితి. ఉక్తం చ యతః.—

యో మిత్రాణి కరో త్యత్ర న కౌటిల్యేన వర్తతే
తైః సమం న పరాభూతిం సంప్రాప్నోతి కథంచన.

199.

ఇతి శ్రీవిష్ణుశర్తవిరచితే పంచత స్త్రకే మిత్త్రసంప్రాప్తి ర్నామ
ద్వితీయం త స్త్రం సమాప్తమ్.

శ్రీ

కాకోలూకీయమ్.

అ థేద మారభ్యతే కాకోలూకీయం నామ తృతీయం తత్త్రిమ్. య స్వాయ
మాద్యః శ్లోకః.—

న విశ్వనేత్ పూర్వవిరోధితస్య శత్రో శ్చ మిత్రత్వ ముపాగతస్య,
దగ్ధాం గుహం పశ్యత ఘోకపూర్ణాం కాకప్రణీతేన హుతాశనేన. 1.

త ద్యథానుశ్రూయతే.—అస్తి దాక్షిణాత్యే జనపదే మహిలాగోప్యం నామ
నగరమ్. తస్య సమీపస్థోనేకకాఖాసనాథో లిఖునతరపత్త్రచ్చన్నా న్యగ్రోధ
పాదపోస్తీ. తత్ర చ మేఘవర్ణో నామ వాయసరాజోనేకకాకపరివారః ప్రతి
వసతి స్త్. స తత్ర విహితదుర్గరచనః సపరిజనః కాలం నయతి స్త్. తథాన్యూరి
మర్దనో నామాలూకరాజోసంఖ్యోలూకపరివారో గిరిగుహాద్దగ్ధాశయః ప్రతివసతి
స్త్. స చ రాత్రా వభ్యేత్య స దైవ తస్య న్యగ్రోధస్య సమంతాత్ పరిభ్రమతి. అథో
లూకరాజః పూర్వవిరోధవశా ద్యం కంచి ద్వాపయసం సమాసాదయతి తం వ్యాపాద్య
గచ్ఛతి. ఏవం నిత్యాభిగమనా చ్ఛనైః శనై స్త న్న్యగ్రోధపాదపదుర్గం తేన సమంతా
న్నిర్వాయసం కృతమ్. అథవా భవ త్యేవమ్. ఉక్తం చ,—

య ఉపేక్షేత శత్రుం స్వం ప్రసరన్తం యదృచ్ఛయా
గోగం చాలస్యసంయుక్తం స శనై స్తేన హన్యతే. 2.

తథా చ,— జాతమాత్రం న యః శత్రుం వ్యాధిం చ ప్రశమం నయేత్
అతిపుష్టాజ్జయుక్తోపి స పశ్చాత్ తేన హన్యతే. 3.

అథాన్యేద్యుః స వాయసరాజో సర్వా వ్వాపయసనచివా నాహూయ ప్రో
వాచ.—‘భోః, ఉత్కట స్తావ దస్తాకం శత్రు రుద్యమసంపన్న శ్చ, కాలవశా న్నిత్య
మేవ నిశ్శాగమే సమే త్యాస్తత్పక్షకదనం కరోతి. తత్ కథ మస్య ప్రతివిధానమ్.
వయం తావ ద్రాతౌ న పశ్యామః, న చ తస్య దివా దుర్గం విజానీమః, యేన గత్వా
ప్రహరామః. త దత్ర విషయే కిం యుజ్యతే సంధి విగ్రహ యా నాసన సంశ్రయ
ద్వైధీభావానా మేకతమస్య క్రియమాణస్య? త ద్విచార్య శీఘ్రం కథయన్తు భవన్తః.’
అథ తే ప్రోచుః.—‘యుక్త మభిహితం దేవేన య దేవ ప్రశ్నః కృతః. ఉక్తం చ,—

అపృష్టే నాపి వ క్తవ్యం సచివే నాత్ర కిచ్చన,
పృష్టేన తు ఋశం పథ్యం వాచ్యం చ ప్రియ మప్రియమ్. 4.

యో న పృష్టో హితం బ్రూతే పరిణామే సుఖావహం
సుమన్తీ) ప్రియవక్తా చ కేవలం స రిపుః స్పృతః. 5.

తస్మా దేకాంత మాసాద్య కార్యో మన్త్రో మహీపతేః
యేన తస్య వయం కుర్తో నిర్ణయం కారణం తథా.' 6.

అథ స మేఘవర్ణో ౭ న్వయాగతాః ఉజ్జీవి సంజీ వ్యనుజీవి ప్రజీవి చిరంజీవి
నామ్నః పిచ్చ సచివాః ప్రత్యేకం ప్రప్తృ మార్భః. త త్రైతేషా మాదౌ తావ దుజ్జీ
వినం పృష్టవాః.— 'భద్ర, ఏవం స్థితే కిం మన్యతే భవాః?'

స ఆహః—“రాజన్, బలవతా సహ విగ్రహా న కార్యః. యథా స బలవాః
కాలప్రహర్తా చ.— ఉక్తం చ యతః.—

బలీయసే ప్రణమతాం కాలే ప్రహరతా మపి
సంపదో నాపగచ్ఛంతి ప్రతీప మివ నిమ్న గాః. 7.

తథా చ,— సంత్యాజ్యో ధార్మిక శ్చార్యో భ్రాతృసంఘాతవాః బలీ
అనేకవిజయీ చైవ; సంధేయః స రిపు ర్భవేత్. 8.

సంధిః కార్యో ౭ ప్యనార్యేణ విజ్ఞాయ ప్రాణసంశయం,
ప్రాణైః సంరక్షితైః సర్వం యతో భవతి రక్షితమ్. 9.

యే నానేకయుద్ధవిజయీ స తేన విశేషాత్ సంధానీయః. ఉక్తం చ,—

అనేకయుద్ధవిజయీ సంధానం యస్య గచ్ఛతి
త త్ప్రభావేణ త స్యాశు వశం గచ్ఛన్త్యరాతయః. 10.

సంధి మిచ్ఛేత్ సమే నాపి, సందిగ్ధో విజయో యుధి;
న హి సాంశయికం కుర్యా ది క్యువాచ బృహస్పతిః. 11.

సందిగ్ధో విజయో యుద్ధే జనానా మిహ యుధ్యతామ్,
ఉపాయత్రితయా దూర్ధ్వం తస్మా ద్యుద్ధం సమాచరేత్. 12.

అసందధానో మానా ద్యః సమే నాపి హతో భృశమ్
ఆమకుమ్భ ఇ వాన్యేన కరో త్యుభయసంక్షయమ్. 13.

సమం శక్తిమతా యుద్ధ మశక్తస్య హి మృత్యవే,
దృఢత్ కుమ్భం యథా భిత్త్వా తథా తిష్ఠతి శక్తిమాణ్. 14.

అన్యచ్ఛ,— భూమి ర్మిత్రం హిరణ్యం వా విగ్రహస్య ఫలత్రయమ్,
నా స్త్యేక మపి య ద్యేషాం విగ్రహం న సమాచరేత్. 15.

ఖన న్నాఖుబిలం సింహః పాషాణశకలాకులం

ప్రాప్నోతి నఖభజ్ఞం వా, ఫలం వా మూషకో భజేత్.

16.

తస్మాన్న స్యాత్ ఫలం యత్ర, దుష్టం యుద్ధం తు కేవలం,

న తత్ స్వయం సముత్పద్యం, కర్తవ్యం న కథంచన.

17.

బలీయసా సమాక్రాంతో వైతసీం వృత్తి మాచరేత్

వాఞ్చ న్నభ్రంశినీం లక్ష్మీం, న భౌజజ్ఞీం కదాచన.

18.

కుర్వన్హి వైతసీం వృత్తిం ప్రాప్నోతి మహతీం శ్రీయమ్,

భుజజ్ఞవృత్తి మాపన్నా వధ మర్హతి కేవలమ్.

19.

కౌర్తం సంకోచ మాస్థాయ ప్రహారా నపి మర్షయేత్

కాలే, కాలే చ మతిమా నుత్తిష్ఠేత్ కృష్ణసర్పవత్.

20.

ఆగతం విగ్రహం మత్వా సుసామ్నా ప్రశమం నయేత్,

విజయస్య హ్యనిత్యత్వా ద్రభసం చ సముత్స్పజేత్.

21.

తథా చ,— బలినా సహ యోధవ్య మితి నాస్తి నిదర్శనమ్,

ప్రతివాతం న హి ఘనః కదాచి దుపసర్పతి.”

22.

ఏవ ముజ్జీవీ సామమన్త్రం సంధికారం క్షప్తవాక్.

అథ త చ్చుత్వా సంజీవిన మాహః— ‘భద్ర, త వాభిప్రాయ మపి శ్రోతు

మిచ్ఛామి.’ స ఆహః—“దేవ, న మ మైతత్ ప్రతిభాతి, య చ్చత్రుణా సహ సంధిః

క్రీయతే. ఉక్తం చ యతః.—

శత్రుణా న హి సందధ్యాత్ సుశ్లిష్టే నాపి సంధినా,

సుతప్త మపి పానీయం శమయ త్యేవ పావకమ్.

23.

అపరం చ స క్రూరోఽత్యస్తలుభ్యో ధర్మరహితః. త త్వయా విశేషా న్న సంధేయః.

ఉక్తం చ యతః.—

సత్యధర్మవిహీనేన న సందధ్యాత్ కథంచన,

సుసంధితోఽప్యసాధుత్వా దచిరా ద్యాతి విక్రియామ్.

24.

తస్మా త్తేన సహ యోధవ్య మితి మే మతిః. ఉక్తం చ యతః.—

క్రూరో లుభ్యోఽలసోఽసత్యః ప్రమాదీ భీరు రస్థిరః

• మూఢో వృద్ధావమన్తా చ సుఖోచ్ఛేద్యో భజే ద్రిపుః.

25.

అపరం తేన పరాభూతా వయమ్. త ద్యది సంధానకీర్తనం కరిష్యామః, స భూయో

ఽత్యస్తం కోపం కరిష్యతి. ఉక్తం చ,—

చతుర్థోపాయసాధ్యే తు రిపా సాన్త్య మపక్రియా,

స్వేద్య మామజ్వరం ప్రాజ్ఞః కోఽమ్భసా పరిషిచ్ఛతి?

26.

సామవాదాః సకోపస్య శత్రోః ప్రత్యుత దీపకాః,
ప్రతప్త స్యేవ సహసా సర్పిష స్తోయబిద్ధవః.

27.

య దే వైష వదతి రిపు ర్బలవా నితి, త ద ప్యకారణమ్. ఉక్తం చ యతః.—

ఉత్సాహశక్తిసంపన్నో హన్యా చ్ఛత్రుం లఘు ర్గురుమ్,
యథా కణ్ఠీరవో నాగే సుసామ్రాజ్యం ప్రపద్యతే.

28.

మాయయా శత్రవో వధ్యా అవధ్యాః స్యు ర్బలేన యే,
యథా స్త్రీరూప మాస్థాయ హతో భీమేన కీచకః.

29.

తథా చ,— మృత్యో రి వోగ్రదణ్డస్య రాజ్ఞో యాన్తి వశం ద్విషః,
శష్పతుల్యం హి మన్యస్తే దయాలుం రిపవో నృపమ్.

30.

ప్రయాతి శమనం యస్య తేజ స్తేజస్వితేజసా,
వృథా జాతేన కిం తేన మాతు ర్యావనహారిణా?

31.

యా లక్ష్మీ ర్నానులిప్తాజ్ఞీ వైరిశోణితకుంభుమైః

కాంతాఽపి మనసః ప్రీతిం న సా ధత్తే మనస్వినామ్.

32.

రిపురక్తేన సంసిక్తా తత్ స్త్రీనేత్రామ్బుభి స్తథా

న భూమి ర్యస్య భూపస్య, కా శ్లాఘా తస్య జీవనే?॥

33.

ఏవం సంజీవీ విగ్రహమన్త్రం విజ్ఞాపయామాస.

అథ త చ్ఛ్వాత్వాఽనుజీవిన మప్పచ్ఛత్.— ‘భద్ర, త్వ మపి స్వాభిప్రాయం
నివేదయ.’ సోఽబ్రవీత్.— “దేవ, దుష్టః స బలాధికో నిర్మర్యాద శ్చ. త త్తేన సహ
సంధివిగ్రహకా న యుక్తా. కేవలం యాన మర్హం స్యాత్. ఉక్తం చ,—

బలోత్కటేన దుష్టేన మర్యాదారహితేన చ

న సంధి, ర్విగ్రహో నైవ, వినా యానం, ప్రశస్యతే.

34.

ద్విధాకారం భవే ద్యానం; భయత్రస్త పలాయనమ్

ఏక, మన్య జిగీషో శ్చ; యాత్రాలక్షణ ముచ్యతే.

35.

కార్తికే వాథ చైత్రే వా విజిగీషోః ప్రశస్యతే

యాన ముత్కృప్తవీర్యస్య శత్రుదేశే, న చాన్యదా.

36.

అవస్కన్దప్రదానస్య సర్వే కాలాః ప్రకీర్తితాః

వ్యసనే వర్తమానస్య శత్రో శ్చిద్రాన్వితస్య చ.

37.

స్వస్థానం సుదృఢం కృత్వా శూరై శ్చాపైర్నహాబలైః

పరదేశం తతో గచ్ఛేత్ ప్రణిధివ్యాప్త మగ్రతః.

38.

అజ్ఞాతవివధాసారతోయసస్యో వ్రజే త్తు యః

పరరాష్ట్రం స సూ భూయః స్వరాష్ట్ర మధిగచ్ఛతి.

39.

త త్తే యుక్తం కర్తు మపసరణమ్. అన్య చ్చ,—

న విగ్రహం న సంధానం బలినా తేన పాపినా,
కార్యలాభ మపే త్యౌపసరణం క్రియతే బుధైః.

40.

ఉక్తం చ యతః,—

య దపసరతి మేషః కారణం తత్ ప్రహర్తుం,
మృగపతి రపి కోపాత్ సంకుచ త్యుత్పత్తిష్ఠాః,
హృదయవిహితవైరా గూఢమన్తోపచారాః
కి మపి విగణయన్తో బుద్ధిమన్తః సహన్తే.

41.

అన్యచ్చ,— బలవన్తం రిపుం దృష్ట్వా దేశత్యాగం కరోతి యః

యుధిష్ఠిర ఇ వాపన్నోతి పున ర్జీవన్ స మేదిసిమ్.

42.

యుధ్యతేఽహంకృతిం కృత్వా దుర్బలా యో బలీయసా

స తస్య వాఞ్ఛితం కుర్యా దాత్తన శ్చ కులక్షయమ్.

43.

త ద్బలవతాఽభియుక్త స్యాపసరణసమయోఽయం న సంధే విగ్రహస్య చ." ఏవ
మనుజీవిమన్తోఽపసరణస్య.

అథ తస్య వాక్యం సమాకర్ణ్య ప్రజీవిన మాహః— 'భద్ర, త్వ మ ప్యాత్స నా
ఽభిప్రాయం వద.' సోఽబ్రవీత్.— "దేవ, మమ సంధివిగ్రహాయ నాని త్రీ గ్యః న
ప్రతిభాన్తి. విశేషత శ్చాసనం ప్రతిభాతి. ఉక్తం చ యతః.—

నక్రః స్వస్థాన మాసాద్య గజేన్ద్ర మపి కర్షతి,
స ఏవ ప్రచ్యుతః స్థానా చ్ఛునాఽపి పరిభూయతే.

44.

అన్యచ్చ,— అభియుక్తో బలవతా దుర్లభే తిష్ఠేత్ ప్రయత్నవాన్,

తత్రస్థః సుహృదాహ్వానం ప్రకుర్వీ తాత్తముక్తయే.

45.

యో రిపో రాగమం శ్రుత్వా భయసంత్రస్తమానసః

స్వస్థానం సంత్యజే తత్ర న స భూయో వసే న్నురః.

46.

దంష్ట్రావిరహితః సర్వో మదహీనో యథా గజః

స్థానహీన స్తథా రాజా గమ్యః స్యాత్ సర్వజయమ.

47.

నిజస్థానస్థితోఽప్యేకః శతం యోధ్యం సహే న్నురః

శక్తానా మపి శత్రూణాం, తస్మాత్ స్థానం న సంత్యజేత్.

48.

తస్మా ద్దుర్గం దృఢం కృత్వా సుభటాసారసంయుతం,

ప్రాకారపరిభాయుక్తం, శస్త్రాదిభి రలంకృతం,

49.

తిష్ఠ మధ్యగతో నిత్యం యుద్ధాయ కృతనిశ్చయః;

శీవన్ సంపాపాన్ స త్కన్తం మృతో వా స్వస్థ మేచ్ఛసి.

50.

- అన్యచ్చ, — బలినాఽపి న బధ్యస్తే లఘువాఽప్యేకసంశ్రయాః
విపక్షేణాఽపి, మరుతా యధైకస్థానవీరుధః. 51.
- మహా న ప్యేకజో వృక్షో బలవాన్ సుప్రతిష్ఠితః
ప్రసహ్య ఇవ వాతేన శక్యో ధర్షయితుం యతః. 52.
- అథ యే సంహతా వృక్షాః సర్వతః సుప్రతిష్ఠితాః
న తే శీఘ్రేణ వాతేన హన్యస్తే హ్యేకసంశ్రయాత్. 53.
- ఏవం మనుష్య మేకం చ కౌర్యేణాఽపి సమన్వితం
శక్యం ద్విషన్తౌ మన్యస్తే, హింసన్తి చ తతః పరమ్. 54.

ఏవం ప్రజీవిమన్త్రీః. ఇద మాసనసంజ్ఞకమ్.

ఏతత్ సమాకర్ణ్య చిరంజీవినం ప్రాహ. — ‘భద్ర, త్వ మపి స్వాభిప్రాయం
వద.’ సోఽబ్రవీత్. — “దేవ, షడ్గుణ్యమధ్యే మమ సంశ్రయాః సమ్యక్ ప్రతిభాతి.
త త్త స్యానుషానం కార్యమ్. ఉక్తం చ, —

- అసహాయః సమర్థోఽపి తేజస్వీ కిం కరిష్యతి?
నిర్వాతే జ్వలితో వహ్నిః స్వయ మేవ ప్రశామ్యతి. 55.
- సంగతిః శ్రేయసీ పుంసాం, స్వపక్షే చ విశేషతః,
తుషై రపి పరిభ్రష్టా న ప్రరోహన్తి తణ్డులాః. 56.

త ద త్రైవ స్థితేన త్వయా కశ్చిత్ సమర్థః సమాశ్రయణీయః, యో విపత్ప్రతికారం
కరోతి. యది పున స్త్వం స్వస్థానం త్యక్త్వాఽన్యత్ర యాస్యసి, తత్ కోఽపి తే
వాఙ్మాత్రేణాపి సాహాయ్యం న కరిష్యతి. ఉక్తం చ యతః. —

- వనాని దహతో వహ్నేః సఖా భవతి మారుతః,
స ఏవ దీపనాశాయ, కృశే క స్యాస్తి సౌహృదమ్? 57.

అథవా నైత దేకాంతం యద్బలిన మేకం సమాశ్రయేత్. లఘూనా మపి సంశ్రయో
రక్షాయై భవ త్యేవ. ఉక్తం చ యతః. —

- సంఘాతవాన్ యథా వేణు ర్ని బిడో వేణుభి ర్వృతః
న శక్యః స సముచ్ఛేత్తుం, దుర్బలాఽపి తథా నృపః. 58.
- యది పున రుత్తమసంశ్రయో భవతి తత్ కి ముచ్యతే. ఉక్తం చ, —
మహాజనస్య సంపర్కః కస్య నోన్న తికారకః?
పద్మపత్రిస్థితం తోయం ధత్తే ముక్తాఫలశ్రియమ్. 59.

త దేవం సంశ్రయం వినా న కశ్చిత్ ప్రతీకారో భవతి. తస్మాత్ సంశ్రయః కార్య
ఇతి మేఽభిప్రాయః. ఏవం చిరంజీవిమన్త్రీః.

అ ధైవ మభిహితే స మేఘవర్ణో రాజా చిరస్తనం పితృసచివం దీర్ఘాయుషం
సకలనీతిశాస్త్రపారంగతం స్థిరజీవినామానం ప్రణమ్య ప్రోవాచ.— ‘తాత, య దేతే
మయా పృష్టాః సచివా స్తావ దత్ర స్థిత స్యాపి తవ, తత్ పరీక్షార్థమ్. యేన త్వం సకలం
శ్రుత్వా య దుచితం త స్తే సమాదిశసి. త ద్య ద్యుక్తం భవతి, తత్ సమాదేశ్యమ్.’
స ఆహా:— ‘వత్స, సర్వై ర ప్యేతై ర్నీతిశాస్త్రాశ్రయ ముక్తం సచివైః. త దప
యుజ్యతే స్వకాలోచితం సర్వ మేవ. పర మేష ద్వైధీభావస్య కాలః. ఉ క్తం చ,—

అవిశ్వాసం సదా తిష్ఠేత్ సంధినా విగ్రహేణ చ
ద్వైధీభావం సమాశ్రిత్య నూనం శత్రౌ బలీయసి. 60.

త చ్చత్రుం విశ్వా స్యావిశ్వస్యై ధోభం దర్శయద్భిః సుఖే నూచ్ఛిద్యతే ిపుః.
ఉ క్తం చ,—

ఉచ్ఛేద్య మపి విద్వాంసో వర్ధయ స్త్యరి మేకదా,
గుడేన వర్ధితః శ్లేష్టా సుఖం వృద్ధ్యా నిపాత్యతే. 61.

తథా చ,— స్త్రీణాం శత్రోః కుమిత్రస్య పణ్యస్త్రీణాం విశేషతః
యో భవే దేకభావేన న స జీవతి మానవః. 62.

కృత్యం దేవద్విజాతీనా మాత్మ న శ్చ గురో స్తథా
ఏకభావేన కర్తవ్యం శేషం ద్వైధం సమాశ్రితమ్. 63.

ఏకో భావః సదా శస్తో యతీనాం భావితాత్మ నాం
స్త్రీలుబ్ధానాం న లోకానాం విశేషేణ మహీభృతామ్. 64.

తద్ ద్వైధీభావం సంశ్రితస్య తవ స్వస్థానే వాసో భవిష్యతి. లోభాశ్రయా చ్చ శత్రు
ముచ్చాటయిష్యసి. అపరం యది కింఞ్చి చ్చిద్రం తస్య పశ్యసి త ద్గత్వా వ్యాపాద
యిష్యసి.’ మేఘవర్ణ ఆహా:— ‘తాత, మయా సోఽవిదితసంశ్రయః. తత్ కథం తస్య
చిద్రం జ్ఞాస్యామి.’ స్థిరజీ వ్యాహా:— ‘వత్స, న కేవలం స్థానమ్, చిద్రా గ్యపి తస్య
ప్రకటికరిష్యామి ప్రణిధిభిః. ఉ క్తం చ,—

గావో గన్ధేన పశ్యన్తి, వేదైః పశ్యన్తి వై ద్విజాః,
చారైః పశ్యన్తి రాజాన, శ్చతుర్భ్య మితరే జనాః. 65.

ఉ క్తం చాత్ర విషయే.—

య స్తీర్థాని నిజే పక్షే పరపక్షే విశేషతః
గుప్తై శ్చార్చై ర్నృపో వేత్తి న స దుర్గతి మాప్నుయాత్.’ 66.

మేఘవర్ణ ఆహా:— ‘తాత, కాని తీర్థా న్యుచ్యంతే? కతిసంఖ్యాని చ? కీదృశా రక్త
చరాః? తత్ సర్వం నివేద్యతామ్.’ ఇతి. స ఆహా:— ‘అత్ర విషయే భిక్షతా

నారదేన యుధిష్ఠిరః ప్రోక్తః. య చ్చత్రుపతేఽష్టదశ తీర్థాని, స్వపతే పంచదశ. త్రిభి స్త్రిభి ర్దుష్టచరై స్తాని జ్ఞేయాని. తై జ్ఞాతైః స్వపత్యః పరపత్య శ్చ వశ్యో భవతి. ఉక్తం చ నారదేన యుధిష్ఠిరం ప్రతి.—

కచ్చి దష్టాద శాన్యేషు, స్వపతే దశ పంచ చ
త్రిభి స్త్రిభి రవిజ్ఞాతై ర్వేత్సి తీర్థాని చారకైః.

67.

తీర్థశబ్దే నాయుక్తక ర్తాభిధీయతే. త ద్యది తేషాం కుత్సితం భవతి, తత్ స్వామినో ఽభిఘాతాయ భవతి. ప్రధానం భవతి, తద్వృద్ధయే స్యా దితి. త ద్యథా.—మన్త్రీ, పురోహితః, సేనాపతిః, యువరాజః, దౌవారికః, అస్తర్వంశికః, ప్రశాసకః, సమా హర్తృ సంనిధాతృ ప్రదేష్టృ జ్ఞాపకాః, సాధనాధ్యక్షః, గజాధ్యక్షః, కోశాధ్యక్షః, దుర్గపాల కరపాల సీమాపాల ప్రోక్తృటభృత్యాః. ఏషాం భేదేన గ్రా గ్రిపుః సాధ్యతే. స్వపతే చ దేవీ, జననీ, కల్పాకీ, మాలిక, శయ్యాపాలక, స్పర్శాధ్యక్షః, సాంవత్స రిక, భిషక్, జలవాహక, తామ్బూలవాహక, ఆచార్యః, అజ్ఞరక్షక, స్థానచింతక, చత్వరధర, విలాసినీ. ఏషాం వైరద్వారేణ స్వపతే విఘాతః. తథా చ,—

వైద్యసాంవత్సరాచార్యాః స్వపతేఽధిక్యతా శ్చరాః,
యథాఽహితుణ్డికోన్మత్యాః సర్వం జానన్తి శత్రుషు.

68.

తథా చ,— కృత్యాకృత్యవిద స్తీర్థే ష్వంతః ప్రణిధయః పరం
విదాంకుర్వన్తు మహత స్తలం విద్విషదమ్భసః.”

69.

ఏవం మన్త్రీవాక్య మాక ర్ణ్యా త్రాన్తరే మేఘవర్ణ ఆహః— ‘తాత, అథ కిం నిమిత్త మేవంవిధం ప్రాణాన్తికం స దైవ వాయసోలూకానాం వైరమ్?’ స ఆహః— ‘వత్స, కదాచి ధ్వంస శుక బక కోకిల చాత కోలూక మయూర కపోత పారావత సారస ప్రభృతయః సర్వేఽపి పక్షిణః సమేత్య సోద్వేగం మన్త్రీయితు మార్థభాః— ‘అహో! అస్తాకం తావ ద్వైనతేయో రాజా. స చ వాసుదేవభక్తః. న కా మపి చింతా మస్తాకం కరోతి. తత్ కిం తేన వృథాస్వామినా, యో లుబ్ధకపాతై ర్నిత్యం నిబధ్యమానానాం న రక్షాం విధత్తే? ఉక్తం చ,—

యో న రక్షతి విత్రస్తాన్ పీడ్యమానాన్ పరైః సదా
జన్తూన్ పార్థివరూపేణ స కృతాన్తో న సంశయః.

70.

యది న స్యా న్నరపతిః సమ్యక్నేతా తతః ప్రజా
అకర్ణధాగా జలథౌ విప్లవే తేహ నౌ రివ.

71.

ష డిమాన్ పురుషో జహ్యో ద్భిన్నాం నావ మి వార్ణవే
అప్రవక్తార మాచార్య, మనధీయాన మృత్విజమ్,

72.

అరక్షితారం రాజాన, భార్యాం చాప్రియవాదినీం,
గ్రామకామం చ గోపాలం, వనకామం చ నాపితమ్.

73.

తత్ సంచి న్త్రాన్యః కశ్చి ద్రాజా విహజ్జమానాం క్రియతామ్.' ఇతి.

అథ తై ర్భద్రాకార ములూక మవలోక్య సర్వై రభిహితమ్.—'య దేష ఉలూకో రాజాస్తాకం భవిష్యతి. త దానీయంతాం నృపాభిషేకసంబంధినః సంభారాః.' ఇతి. అథ సాధితే వివిధతీర్థోదకే, ప్రగుణీకృతేఽష్టోత్తరశతమూలికాసంఘాతే, ప్రదత్తే సింహా సనే, వర్తితే సప్తద్వీపసముద్రభూధరవిచిత్రే ధరిత్రీమణ్డరే, ప్రసారితే వ్యాఘ్రచర్మణి, ఆపూరితేషు హేమకుమ్భేషు దీపేషు వాద్యేషు చ, సజ్జీకృతేషు దర్పణాదిషు మాణ్డల్య వస్తుషు, పతత్సు వన్దిముఖ్యేషు, వేణుచ్చారణపరేషు సముదితేషు బ్రాహ్మణేషు, గీతిపరే యువతీజనే, ఆనీతాయా మగ్రమహిష్యాం కృకాలికాయామ్, ఉలూకోఽభిషేకార్థం యావ త్సింహాసన ఉపవిశతి, తావ త్కుతోఽపి వాయసః సమాయాతః. సోఽచిక్షయత్.— 'అహో! కి మేష సకలపక్షీసమాగమో మహోత్సవ శ్చ?'

అథ తే పక్షిణ స్తం దృష్ట్వా మిథః ప్రోచుః.— 'పక్షిణాం మధ్యే వాయస శ్చతురః శ్రూయతే. ఉక్తం చ,—

నరాణాం నాపితో ధూర్తః, పక్షిణాం చైవ వాయసః
దంష్ట్రీణాం చ సృగాల స్తు, శ్వేతభిక్షు స్తపస్వినామ్.

74.

త ద స్యాపి వచనం గ్రాహ్యమ్. ఉక్తం చ,—

బహుధా బహుభిః సార్థం చిన్తితాః సునిరూపితాః
కథంచి న్న విలీయన్తే విద్యద్భి శ్చిన్తితా నయాః.'

75.

అథ వాయసః సమేత్య తా నాహః.— 'అహో! కిం మహాజనసమాగమోఽయం పరమమహోత్సవ శ్చ? తే ప్రోచుః.— 'భో! నాన్తి కశ్చి ద్విహజ్జమానాం రాజా. త ద సోలూకస్య విహజ్జరాజ్యాభిషేకో నిరూపిత స్తిష్యతి సమస్తపక్షిభిః. త త్త్వ మపి స్వమతం దేహి. ప్రస్తావే సమాగతోఽసి. అ థాసా కాకో విహ స్యాహః.— 'అహో! న యుక్త మేతత్, య న్తయ్యూర హంస కోకిల చక్రవాక తుక కారజ్ఞవ హారీత సారసాదిషు పక్షిప్రధానేషు విద్యమానేషు దివాఢ్ధ స్యాస్య కరాలవక్త్ర స్యాభి షేకః క్రియతే. త న్నైత న్నమ మతమ్. యతః;—

వక్రనాసం సుజిహ్వాక్షుం క్రూర మప్రియదర్శనమ్,
అక్రుద్ధ స్త్యేదృశం వక్త్రం, భవేత్ క్రుద్ధస్య కీదృశమ్?

76.

తథా చ,— స్వభావరౌద్ర మత్యుగ్రం క్రూర మప్రియవాదినమ్
ఉలూకం నృపతిం కృత్వా, కా నః సిద్ధి ర్భవిష్యతి?

77.

౧౩౨

ప ఇచ్చ త న్నమ్.

అపరం వైనతేయే స్వామిని స్థితే, కి మేష దివాన్ధః క్రియతే రాజా? త ద్య ద్యపి
గుణవాన్ భవతి, తథాఽప్యేకస్మిన్ స్వామిని స్థితే, నాన్యో భూపః ప్రశస్యతే.

ఏక ఏవ హితార్థాయ తేజస్వీ పార్థివో భువః,

యుగాన్త ఇవ భాస్వంతో బహవోఽత్ర విపత్తయే.

78.

త త్తస్య నామ్నాఽపి యూయం పరేషా మగమ్యా భవిష్యథ. ఉ క్తం చ,—

గురూణాం నామమాత్రేఽపి గృహీతే స్వామిసంభవే

దుష్టానాం పురతః క్షేమం తత్క్షణా దేవ జాయతే.

79.

తథా చ,— వ్యపదేశేన మహతాం సిద్ధిః సంజాయతే పరా

శశినో వ్యపదేశేన వసన్తి శశకాః సుఖమ్.

80.

త ఊచుః.— ‘కథ మేతత్ ?’ స ఆహః—

కథా. ౧.

కస్తింశ్చి ద్వనే చతుర్దంతో నామ మహాగజో యూథాధిపః ప్రతివసతి స్త. తత్ర కదాచి న్నహ త్యనావృష్టిః సంజాతా ప్రభూతవగ్నాణి యావత్. తయా తడా గహ్రాదపల్వలసరాంసి శోష ముపగతాని. అథ తైః సమస్తగజైః స గజరాజః ప్రోక్తః— ‘దేవ, పిపాసకులా గజకలభా మృతప్రాయా, అపరే మృతా శ్చ. త దన్విష్యతాం కశ్చి జ్జలాశయో యత్ర జలపానేన స్వస్థతాం వ్రజన్తి.’ తత శ్చిరం ధ్యాత్వా తే నాభి హితమ్.— ‘అస్తి మహాన్ హ్రదో వివిక్తే ప్రదేశే స్థలమధ్యగతః పాతాలగఙ్గాజలేన స దైవ పూర్ణః. త త్తత్ర గమ్యతామ్. ఇతి. తథాఽనుష్ఠితే పశ్చరాత్ర ముపసర్పద్భిః సమాసాదిత స్తైః స హ్రదః. తత్ర స్వేచ్ఛయా జలమవగా హ్యస్తమయవేలాయాని నిష్కృన్తాః. తస్య చ హ్రదస్య సమన్తా చ్చశకబిలా అసంఖ్యాః సుకోమలభూమా తిష్ఠన్తి. తేఽపి సమస్తై రపి తైర్గజై రిత స్తో భ్రమద్భిః పరిభగ్నాః. బహవః శశకా భగ్నపాదశిరోగ్రీవా విహితాః. కేచి న్న్యతాః, కేచి జ్జీవశేషా జాతాః. అథ గతే తస్మిన్ గజయూధే, శశకాః సోద్యేగా గజపాదక్షుణ్ణసమావాసాః కేచి ద్భగ్నపాదాః, అన్యే జర్జరితకలేబరా రుధిరప్లుతాః, అన్యే హతశిశవో బాష్పవిహితలోచనాః, సమేత్య మిథో మన్త్రం చక్షుః.— ‘అహో! వినష్టా వయమ్. నిత్య మే వైత ద్గజయూథ మాగ మిష్యతి, యతో నాన్యత్ర జలమస్తి. తత్ సర్వేషాం నాశో భవిష్యతి. ఉ క్తం చ,—

స్పృశ న్నపి గజో హన్తి, జిఘ్ర న్నపి భుజ్జమః,

హస న్నపి నృపో హన్తి, మానయ న్నపి దుర్జనః.

81.

త చ్చిన్త్యతాం కశ్చి దుపాయః.’

త త్రైకః ప్రోవాచః— ‘గమ్యతాం దేశత్యాగేన. కి మన్యత్? ఉక్తం చ మనునా వ్యాసేన చ.—

త్యజే దేశం కుల స్యార్థే, గ్రామ స్యార్థే కులం త్యజేత్,
గ్రామం జనపద స్యార్థే, ఆత్మార్థే పృథివీం త్యజేత్. 82.

క్షేమ్యం సస్యప్రదాం నిత్యం పశువృద్ధికరీ మపి
పరిత్యజే స్సృషో భూమి మాత్మార్థ మవిచారయన్. 83.

ఆపదర్థే ధనం రక్షే, ద్వారాన్ రక్షే ధనై రపి,
ఆత్మానం సతతం రక్షే ద్వారై రపి ధనై రపి.’ 84.

తత శ్చాన్యే ప్రోచుః— ‘భోః, పితృవైతామహం స్థానం న శక్యతే సహసా త్యక్తుమ్. తత్ క్రియతాం తేషాం కృతే కాచి ద్బిభీషికా. యత్ కథ మపి దైవా స్స సమాయాన్తి. ఉక్తం చ,—

నిర్విషేణాపి సర్పేణ కర్తవ్యా మహతీ ఫటా,
విషం భవతు వామా స్తు, ఫటాటోపో భయంకరః.’ 85.

అ థాన్యే ప్రోచుః—“య ద్యేవం తత స్తేషాం మహ ద్బిభీషికాస్థాన మస్తి, యేన నాగమిష్యన్తి. సా చ చతురదూతాయతా బిభీషికా. యతో విజయద్యో నామ రాజాఽస్తత్స్వామీ శశక శ్చంద్రిమణ్డలే నివసతి. తత్ ప్రేష్యతాం కశ్చిన్నిధ్యామాతో యూధాధిపసకాశం, య ‘చున్ది’ స్త్వా మత్ర హ్రద ఆగచ్ఛంతం నిషేధయతి. యతో ఽస్తత్పరిగ్రహోఽస్య సమంతా ద్వసతి.’ ఏవ మభిహితే శ్రద్ధేయవచనాత్ కదాఽపి నివర్తతే.”

అ థాన్యే ప్రోచుః— ‘య ద్యేవం, త దస్తి లమ్బకర్ణో నామ శశకః. స చ వచనరచనాచతురో దూతకర్తజ్ఞః. స తత్ర ప్రేష్యతామ్. ఉక్తం చ,—

సాకారో నిఃస్పృహో వాగ్మీ నానాశాస్త్రవిచక్షణః
పరచిత్తావగంతా చ రాక్షో దూతః స ఇష్యతే. 86.

అన్యచ్ఛ— యో మూర్ఖం లౌల్యసంపన్నం రాజద్వారిక మాచరేత్
మిథ్యావాదం విశేషేణ తస్య కార్యం న సిద్ధ్యతి. 87.

త దన్విష్యతాం య ద్యస్తాద్వ్యసనా దాత్మనాం సునిర్ముక్తిః.’ అ థాన్యే ప్రోచుః— ‘అహో! యుక్త మేతత్. నాన్యః కశ్చి దుపాయోఽస్తాకం జీవితస్య. త త్రైక క్రియతామ్.’

అథ లమ్బకర్ణో గజయూధాధిపసమీపే నిరూపితో గత శ్చ. తథాఽమృషీకే లమ్బకర్ణోఽపి గజమార్గ మాసా ద్యాగమ్యం స్థల మాయుష్యా తం గజ మువాచ.—

‘భో భో దుష్ట గజ, కి మేవం లీలయా నిశ్శబ్దతయాఽత్ర చంద్రప్రద ఆగచ్ఛసి? త
న్నాగస్తవ్యమ్, నివర్త్యతామ్.’ ఇతి. త దాకర్ణ్య విస్మితమనా గజ ఆహా:—‘భోః,
క స్త్వమ్?’ స ఆహా:— ‘అహం లమ్బకర్ణో నామ శశక శ్చంద్రమణ్డలే వసామి.
సాంప్రతం భగవతా చంద్రమసా తవ చాశ్చేప్య ప్రహితో దూతః. జానా త్యేవ భవాన్,
యథార్థవాది నూ దూతస్య న దోషః కరణీయః. దూతముఖా హి రాజానః సర్వ ఏవ.
ఉ క్తం చ,—

ఉద్యతే ష్వపి శస్త్రేషు బన్ధవర్గవధే ష్వపి

పరుషా ణ్యపి జల్పన్తో వధ్యా దూతా న భూభుజా.’

88.

త చ్చుత్వా స ఆహా:— ‘భోః శశక, తత్ కథయ భగవత శ్చంద్రమసః సందేశం,
యేన సత్వరం క్రియతే.’ స ఆహా:— ‘భవతాఽతీతదివసే యూధేన స హాగచ్ఛతా
ప్రభూతాః శశకా నిపాతితాః. తత్ కిం న వేత్తి భవాన్, య న్నమ పరిగ్రహో
ఽయమ్? త ద్యది జీవితేన తే ప్రయోజనమ్, తదా కే నాపి ప్రయోజనే నాత్ర ప్రాదే
నాగస్తవ్య మితి సందేశః.’ గజ ఆహా:— ‘అథ క్వ వర్తతే భగవాన్ స్వామీ చంద్రః?’
స ఆహా:— ‘అత్ర ప్రాదే సాంప్రతం శశకానాం భవద్యూధమథితానాం హత శేషాణాం
సమాశ్వాసనాయ సమాయాత స్తిష్యతి. అహం పున స్త వా న్తికం ప్రేషితః.’ గజ ఆహా:—
‘య ద్యేవం త ద్దర్శయ మే తం స్వామినం యేన ప్రణ మ్యాన్యత్ర గచ్ఛామి.’ శశక
ఆహా:— ‘భోః, ఆగచ్ఛ మయా స హైకాకీ యేన దర్శయామి. త థాఽనుష్ఠితే
శశకో నిశాసమయే తం గజం ప్రాదతీరే నీత్వా జలమధ్యే స్థితం చంద్రబిమ్బ మదర్శయత్.
ఆహ చ.— ‘భోః, ఏష నః స్వామీ జలమధ్యే సమాధిస్థ స్తిష్యతి. తన్నిభృతం
ప్రణమ్య సత్వరం వ్రజ. నూ చేత్ సమాధిభక్తా ద్భూయోఽపి ప్రభూతం కోపం
కరిష్యతి.’ అథ గజోఽపి త్రస్తమనా స్తం ప్రణమ్య పున ర్గమనాయ ప్రస్థితః. శశకా
శ్చ తద్దినా దారభ్య సపరివారాః సుఖేన స్వేషు స్థానేషు తిష్ఠన్తి స్త. అతో ఽహం
బ్రవీమి.— ‘వ్యపదేశేన మహతామ్’ ఇతి. అపి చ, త్సుద్ర మలసం కాపురుషం వ్యస
నిన మకృతజ్ఞం పృష్ఠప్రలపనశీలం స్వామిత్యేన నాభియోజయే జీవితకామః. ఉ క్తం చ:—

త్సుద్ర మర్థపతిం ప్రాప్య న్యాయాన్వేషణతత్పరా

ఉభా వపి త్సయం ప్రాప్తా పురా శశకపిష్ఠాలా.

89.

తే ప్రాచుః.— ‘కథ మేతత్?’ స ఆహా:—

కథా. ౨.

కస్తింశ్చి ద్వృక్షే పురాఽహ మవసమ్. త త్రాధస్తాత్ కోటరే కపిష్ఠాలో నామ
చటకః ప్రతివసతి స్త. అథ స దైవాస్తమయవేలాయా మాగతయో ర్ద్వయో రనేక

సుభాషితగోష్ఠ్యా దేవర్షి బ్రహ్మర్షి రాజర్షి పురాణచరితకీర్తనేన చ పర్యటనద్వ మ్మోనేకకా
తూహల ప్రకథనేన చ పరమసుఖ మనుభవతోః కాలో వ్రజతి. అథ కదాచిత్ కపి
జ్జలః ప్రాణయాత్రార్థ మవైశ్య శ్చటకైః స హాన్యం పక్వశాలిప్రాయం దేశం గతః. తతో
యావన్ని శాసమయేఽపి నాయాత స్తావ దహం సోద్యేగమనా స్త ద్వియోగదుఃఖిత
శ్చింతితవాన్.— ‘అహో! కి మద్య కపిజ్జలం నాయాతః? కిం కే నాపి పాశేన
బద్ధః? ఉతాహోస్విత్ కే నాపి వ్యాపాదితః? సర్వథా యది కుశలీ భవతి త న్నాం
వినా న తిష్ఠతి.’ ఏవం మే చింతయతో బహూ న్యహాని వ్యతిక్రాంతాని. తత శ్చ తత్ర
కోటరే కదాచి చ్ఛీఘ్రగో నామ శశకోఽస్తమయవేలాయా మాగత్య ప్రవిష్టః. మయా
ఽపి కపిజ్జలనిరాశత్వేన న నివారితః. అ థాన్యస్తి స్నహని కపిజ్జలః శాలిభక్షణా
ద తీవ పీవరతనుః స్వ మాశ్రయం స్పృత్వా భూయోఽపి త త్రైవ సమాయాతః. అథవా
సా ధ్విద ముచ్యతే.—

న తాదృగ్ జాయతే సౌఖ్య మపి స్వర్గే శరీరిణాం

దారిద్యేఽపి హి యాదృక్ స్యాత్ స్వదేశే స్వపురే గృహే. 90.

అ థాసా కోటరా న్తర్గతం శశకం దృష్ట్వా సాక్షేప మాహః—‘భోః శశక, న త్వయా
సుందరం కృతం, య న్నమావసథస్థానే ప్రవిష్టోఽసి. త చ్ఛీఘ్రం నిష్క్రమ్యతామ్.’
శశక ఆహః— ‘న త వేదం గృహమ్. కిన్తు మ మైవ. తత్ కిం మిథ్యా పరుషాణి
జల్పసి? ఉక్తం చ,—

వాపీకూపతడాగానాం దేవాలయకుజన్తనామ్

ఉత్సర్గాత్ పరతః స్వామ్య మపి కర్తుం న శక్యతే. 91.

తథా చ,— ప్రత్యక్షం యస్య య డ్భక్తం తేత్రాద్యం దశ వత్సరాన్

తత్ర భుక్తిః ప్రమాణం స్యా, న్న సాక్షీ నాక్షరాణి వా. 92.

మానుషాణా మయం న్యాయో మునిభిః పరికీర్తితః,

తిరశ్చాం చ విహక్తా నాం యావ దేవ సమాశ్రయః. 93.

త న్న మైత ద్దృహమ్, న తవ.’ ఇతి. కపిజ్జల ఆహః—‘భోః, యది స్మృతిం ప్రమాణీ
కరోషి త దాగచ్ఛ మయా సహ, యేన స్మృతిపాతకం పృష్ట్యా స యస్య దదాతి స
గృహ్లాతు.’ తథాఽనుష్ఠితే మయాఽపి చింతితమ్.— ‘కి మత్ర భవిష్యతి? మయా
ద్రష్టవ్యోఽయం న్యాయః.’ తతః కౌతుకా దహ మపి తా వనుప్రసృతః.

అ త్రాస్తరే తీక్షణదంష్ట్రో నా మారణ్యమార్జార స్తయో ర్వివాదం శ్రుత్వా
మార్గాసన్నం నదీతట మాసాద్య కృతకుశోపగ్రహో నిమిలితనయః ఊర్ధ్వబాహు ర్ధ
పాదస్పృష్టభూమిః శ్రీనూర్యాభిముఖ ఇమాం ధర్తోపదేశనా మకరోత్.— ‘అహో!

అసారోఽయం సంసారః. క్షణభంగురాః ప్రాణాః. స్వప్నసదృశః ప్రియసమాగమః.
ఇంద్రిజాలవత్ కుటుమ్బపరిగ్రహో ఽయమ్. త ధర్మం ముక్త్వా నాన్య గతి రస్తి.
ఉ క్తం చ,—

అనిత్యాని శరీరాణి, విభవో నైవ శాశ్వతః,
నిత్యం సన్నిహితో మృత్యుః, క ర్తవ్యో ధర్మసంగ్రహః. 94.

యస్య ధర్మవిహీనాని దినా న్యాయాన్తి యాన్తి చ
స లోహకారభ స్త్రేవ శ్వస న్నపి న జీవతి. 95.

నాచ్ఛాదయతి కౌపీనం న దంశమశకాపహమ్
శునః పుచ్చ మివ వ్యర్థం పాణ్డిత్యం ధర్మవర్జితమ్. 96.

అన్యచ్ఛ,— పులాకా ఇవ ధాన్యేషు, పూలికా ఇవ పక్షిషు,
మశకా ఇవ మర్త్యేషు, యేషాం ధర్మో న కారణమ్. 97.

శ్రేయః పుష్పం ఫలం వృక్షా, ద్దధ్నుః శ్రేయో ఘృతం స్పృతమ్,
శ్రేయ స్తైలం చ పిణ్యాకాః, చ్ఛ్చ్రీయాన్ ధర్మ స్తు మానుషాత్. 98.

సృష్టే మూత్రపురీషార్థ మాహారాయ చ కేవలం
ధర్మహీనాః పరార్థాయ పురుషాః పశవో యథా. 99.

స్థైర్యం సర్వేషు కృత్యేషు శంసన్తి నయపణ్డితాః
బహ్వన్తరాయయుక్తస్య ధర్మస్య త్వరితా గతిః. 100.

సంతేషాత్ కథ్యతే ధర్మో, జనాః కిం విస్తరేణ వః?
పరోపకారః పుణ్యాయ, పాపాయ పరపీడనమ్. 101.

శ్రూయతాం ధర్మసర్వస్వం, శ్రుత్వా చై వావధార్యతామ్,
ఆత్మనః ప్రతికూటాని పరేషాం న సమాచరేత్. 102.

అథ తస్య తాం ధర్మోపదేశనాం శ్రుత్వా శశక ఆహః— ‘భో భోః కపిజ్జాల,
ఏష నదీతీరే తపస్వీ ధర్మవాదీ తిష్ఠతి. త దేనం పృచ్ఛావః.’ కపిజ్జాల ఆహః— ‘నను
స్వాభావతోఽస్తాకం శత్రుభూతోఽయ మస్తి. త ద్దూరే స్థితౌ పృచ్ఛావః. కదాచి
దస్య వ్రతవైకల్యం సంపద్యతే.’ తతో దూరస్థితౌ వ్రాచతుః— ‘భో భో స్తపస్విన్
ధర్మోపదేశక, ఆవయో ర్వివాదో వర్తతే. త ధర్మశాస్త్రద్వారే తాస్తాకం నిర్ణయం
కురు. యో హీనవాదీ స తే భక్ష్యః.’ ఇతి. స ఆహః— ‘భద్రౌ, మా మైవం వద
తమ్. నివృత్తోఽహం నరకపాతకమార్గాత్. అహిం నైవ ధర్మమార్గః. ఉ క్తం చ,—

అహింసాపూర్వకో ధర్మో యస్తాత్ సద్భి రుదాహృతః,
యూకమత్కుణదంశాదీం స్తస్మా త్తా నపి రక్షయేత్, 103.

హింసకా న్యపి భూతాని యో జిహ్వాంసతి నిర్ఘ్నః

స యాతి నరకం ఘోరం కిం పున ర్యః శుభాని చ.

104.

ఏతేఽపి యే యజ్ఞికా యజ్ఞకర్తృణి. పశూన్ వ్యాపాదయన్తి, తే మూఘాః పరమార్థం శ్రుతే ర్న జానన్తి. తత్ర కి లైత దుక్త మజై ర్యప్తవ్య మితి. అజా వ్రీహయ స్తావత్ సప్తవార్షికాః కథ్యంతే. న పునః పశువిశేషాః. ఉక్తం చ,—

వృక్షాం శ్చిత్వా, పశూన్ హత్వా, కృత్వా రుధిరకర్దమం,

య ద్యేవ గమ్యతే స్వర్గో, నరకం కేన గమ్యతే?

105.

త న్నాహం భక్షయిష్యామి. పరం జయపరాజయనిర్ణయం కరిష్యామి. కిం త్వహం వృద్ధో దూరా ద్యవయో రాభిషాన్తరం సమ్యక్ శృణోమి. ఏవం జ్ఞాత్వా మమ సమీప వర్తినా భూత్వా మ మాగ్రే న్యాయం వదతమ్. యేన విజ్ఞాయ వివాదపరమార్థం వచో వదతో మే పరలోకబాధో న భవతి. ఉక్తం చ యతః.—

మానా ద్వా యది వా లోభాత్ క్రోధా ద్వా యది వా భయాత్

యో న్యాయ మన్యథా బ్రూతే స యాతి నరకం నరః.

106.

పశ్చ పశ్యన్పతే హన్తి, దశ హన్తి గవాన్పతే,

శతం కన్యాన్పతే హన్తి, సహస్రం పురుషాన్పతే.

107.

ఉపవిష్టః సభామధ్యే యో న వక్తి స్ఫుటం వచః

తస్మాద్దూరేణ స త్యాజ్యో, న్యాయో వా కీర్తియే దృఢమ్.

108.

తస్మాద్విప్రజ్ఞా మమ కణోపాన్తికే స్ఫుటం నివేదయతమ్. కిం బహునా. తేన త్సుద్రేణ తథా తా తూర్ణం విశ్వాసితా యథా త సోత్సజ్జవర్తినా సంజాతా. తత శ్చ తే నాపి సమకాల మే వైకః పాదాన్తే నాక్రాంతః, అన్యో దంష్ట్రాక్రకచేన చ. తతో గతప్రాణౌ భక్షితా వితి. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘క్షుద్ర మర్థపతిం ప్రాప్య’ ఇతి. భవన్తోఽప్యేనం దివాన్ధం క్షుద్ర మర్థపతి మాసాద్య రాత్ర్యన్తః సప్తః శతకష్టాల మార్గేణ యాస్యన్తి. ఏవం జ్ఞాత్వా య దుచితం తద్విధేయ మతః పరమ్.

అథ తస్య తద్వచన మాకర్ణ్య ‘సా ధ్వనే నాభిహితమ్’ ఇ త్యుక్త్వా ‘భూతాఽపి పార్థివార్థం సమేత్య మన్త్రయిష్యామహే’ ఇతి బ్రువాణాః సర్వే పక్షిణో యథాభిమతిం జగ్ముః. కేవల మవశిష్టో భద్రాసనోపవిష్టోఽభిషేకాభిముఖో వివాహః కృకాలికయా స హస్తే. ఆహ చ.— ‘కః కోఽత్ర భోః? కి మ ద్యాపి సక్రియతే మ మాభిషేకః?’ ఇతి శ్రుత్వా కృకాలికయాఽభిహితమ్.— ‘భద్ర, త వాఽభిషేకే కృతోఽయం విఘ్నో వాయనేన. గతా శ్చ సర్వేఽపి విహగా యథేష్ఠితాసు విత్తు. కేవల ష్టేకోఽయం వాయసోఽవశిష్టః కే నాపి హేతునా లిప్యతి. త త్త్వచిత ముత్త్యక్తే

యేన త్వాం స్వాశ్రయం ప్రాపయామి.' త చ్ఛ్చత్వా సవిషాద ములూకో వాయస మాహః— 'భో భో దుష్టాత్తన్, కిం మయా తేఽపకృతమ్, య ద్రాజ్యాభిషేకో మే విఘ్నితః? త దద్యప్రభృతి సాన్వయ మావయో ర్వైగం సంజాతమ్. ఉ క్తం చ,—

రోహతే సాయకై ర్విధం, భిన్నం రోహతి చాసినా
వచోదురు క్తం బీభత్సం న ప్రరోహతి వాక్షతమ్.'

109.

ఇ త్యేవ మభిధాయ కృకాలికయా సహ స్వాశ్రయం గతః.

అథ భయవ్యాకులో వాయసో వ్యచింతయత్.— “అహో! అకారణం వైర మాసాదితమ్! మయా కి మిదం వ్యావృతమ్? ఉ క్తం చ,—

అదేశకాలజ్ఞ మనాయతిక్షమం
య దప్రియం లాఘవకారి చాత్మనః,
యోఽత్రాబ్రవీత్ కారణవర్జితం వచో
న త ద్వచః స్యా ద్విష మేవ త ద్వచః.

110.

బలోపపన్నోఽపి హి బుద్ధిమా న్నరః
పరం నయే న్న స్వయ మేవ వైరితామ్;
భిష జ్ఞమా స్తీతి విచిన్త్య భక్షయే
దకారణాత్ కో హి విచక్షణో విషమ్?

111.

పరపరివాదః పరిషది న కథంచిత్ పణ్డితేన వ క్తవ్యః,
సత్య మపి త న్న వాచ్యం, య దుక్త మసుఖావహం భవతి.

112.

సుహృద్భి రాస్తై రసకృ ద్విచారితం
స్వయం చ బుద్ధ్యా ప్రవిచారితాశ్రయం,
కరోతి కార్యం ఖలు యః స బుద్ధిమాన్
స ఏవ లక్ష్యో యశసాం చ భాజనమ్.”

113.

ఏవం విచిన్త్య కాకోఽపి ప్రయాతః. తదా ప్రభృ త్యస్తాభిః సహ కౌశికానా మన్వయ గతం వైర మస్తి.

మేఘవర్ణ ఆహః— ‘తాత, ఏవం గతేఽస్తాభిః కిం కృత్య మస్తి?’ స ఆహః— ‘వత్స, ఏవం గతేఽపి షాడ్గుణ్యా దపరః స్థూలోఽభిప్రాయోఽస్తి. ౯ మణ్డీకృత్య స్వయ మే వాహం తద్విజయాయ యాస్యామి. రిపూన్ వచ్ఛయిత్వా వధిష్యామి. ఉ క్తం చ యతః.—

బహుబుద్ధిసమాయుక్తాః సువిజ్ఞానా బలోత్కృతాః
శక్తా వచ్ఛయితుం ధూర్తా బ్రాహ్మణం ఛాగలా దివ.’

114.

మేఘవర్ణ ఆహా:— 'కథ మేతత్ ?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. 3.

కస్తింశ్చ దధిష్ఠానే మిత్త్రీశర్తా నామ బ్రాహ్మణః కృతాగ్నిహోత్రపరిగ్రహః ప్రతివసతి స్త. తేన కదాచి స్వాఘమానే సౌమ్యానిలే ప్రవృత్తి, మేఘాచ్ఛాదితే గగనే, మందం మందం ప్రవన్న తి పర్జన్యే, పశుప్రార్థనాయ కింశ్చి ద్ద్రామస్తరం గత్వా కశ్చి ద్యజమానో యాచితః.— 'భో యజమాన, ఆగామిన్యా మమావస్థాయా మహం యత్యౌమి యజ్ఞమ్. త ద్వేహి మే పశు మేకమ్.' అథ తేన తస్య శాస్త్రోక్తః పీఠతనుః పశుః ప్రదత్తః. సోఽపి తం సమర్థ మిత శ్చేత శ్చ గచ్ఛంతం విజ్ఞాయ, స్కంధే కృత్వా, సత్వరం స్వపురాభిముఖః ప్రతస్థే. అథ తస్య గచ్ఛతో మాన్దే త్రయో ధూర్తః త్సుతామకణ్ఠాః సమ్ముఖా బభూవుః. తై శ్చ తాదృశం పీఠతనుం స్కంధ ఆనూఢ మవ లోక్య మిథోఽభిహితమ్.— 'అహో! అస్య పశో రభక్షణా దద్యతనీయో హిమ పాతో వ్యర్థతాం నీయతే. త దేనం వచ్ఛయిత్వా పశు మాదాయ కీత్రతాణం కుర్త.' అథ తేహ మేకతమో వేషపరివర్తనం విధా యాపమార్దేణ సమ్ముఖో భూత్వా త మాహి తాగ్ని మూచే.— 'భో భో బాలాగ్నిహోత్రీ, కి మేవం జనవిరుద్ధం హోస్యకార్య మను స్థీయతే? య దేష సారమేయోఽపవిత్రః స్కంధాధిరూఢో నీయతే. ఉ క్తం చయతః.—

శ్వానకుక్కుటచాణ్డాలాః సమస్పర్శాః ప్రకీర్తితాః,

రాసభోష్టౌ విశేషేణ తస్మా త్తా న్నైవ సంస్పృశేత్.'

115.

తత శ్చ తేన కోపాభిభూతే నాభిహితమ్.— 'అహో! కి మన్థో ధవా? యత్ పశుం సారమేయం ప్రతిపాదయసి.' సోఽబ్రవీత్.— 'బ్రహ్మన్, కోప స్త్వయా క కార్యః. యథేచ్ఛయా గమ్యతామ్.' ఇతి. అథ యావత్ కింశ్చి ద్దధ్యనోఽస్తరం గచ్ఛతి, తావ ద్ద్వితీయో ధూర్తః సమ్ముఖే సముపేత్య త మువాచ.— 'భో బ్రహ్మన్, కష్టం కష్టమ్! య ద్యపి వల్లభోఽయం తే మృతవత్స్య, తథాఽపి స్కంధ మాకోపయతు మయుక్తమ్. ఉ క్తం చ యతః.—

తిర్యగ్చ్ఛం మానుషం వాపి యో మృతం సంస్పృశేత్ కుఢ్ఢః

పశ్చగవ్యేన శుద్ధిః స్యా త్తస్య చాస్త్రాయణేన వా.'

116.

అ థాసౌ సకోప మిద మాహ:— 'భో, కి మన్థో ధవా? యత్ పశుం మృతవత్స్యం వదసి.' సోఽబ్రవీత్.— 'ధగవన్, మా కోపం కురు. అజ్ఞానా స్త్వయాఢ్ఢిహితమ్. త త్వ మాత్మరుచిం సమాచర.' ఇతి. అథ యావత్ స్తోకం వనాస్తరం గచ్ఛతి తావ త్తృతీయోఽన్యవేషధారీ ధూర్తః సమ్ముఖః సముపేత్య త మువాచ.— 'భో, అయుక్తి

మేతత్. య త్వం రాసభం స్కంధాధిరూఢం నయసి. త త్వజ్యతా మేషః. ఉక్తం చ,—

యః స్పృశే ద్రాసభం మర్త్యో జ్ఞానా దజ్ఞానతోఽపి వా
సచేలం స్నాన ముద్దిష్టం తస్య పాపప్రళాంతయే. 117.

త త్వ జైనం యావ దన్యః కశ్చిన్న పశ్యతి.' అ థాసౌ తం పశుం రాసభం మన్య
మానో భయా ద్భూమా ప్రక్షిప్య స్వగృహ ముద్దిశ్య ప్రపలాయితః. తత స్తే త్రయో
మిలిత్వా తం పశు మాదాయ యథేచ్ఛయా భక్షితు మార్హభాః. అతోఽహం బ్రవీమి.—
'బహుబుద్ధిసమాయుక్తాః' ఇతి. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

అభినవ సేవకవినయైః ప్రాఘుణికోక్తై ర్విలాసినీరుద్దితైః
ధూర్తజనవచననికరై రిహ కశ్చి దవశ్శితో నాస్తి. 118.

కించ దుర్బలై రపి బహుభిః సహ విరోధో న యుక్తః. ఉక్తం చ,—

బహవో న విరోధవ్యా దుర్జయా హి మహాజనాః,
స్ఫురన్త మపి నాగేంద్రం భక్షయన్తి పిపీలికాః. 119.

మేఘవర్ణ ఆహః.— 'కథ మేతత్?' స్థిరజీవీ కథయతి.—

కథా. ౪.

అస్తి కస్తింశ్చి ద్వల్లికే మహాకాయః కృష్ణసర్వోఽతిదర్శో నామ. స కదాచి
ద్బిలానుసారమార్గ ముత్స్న జ్యాయేన లఘుద్వారేణ నిష్క్రమితు మార్హభః. నిష్క్ర
మత శ్చ తస్య మహాకాయత్వాద్ దైవవశతయా లఘువివరత్వా చ్చ శరీరే వ్రణాః సము
త్పన్నాః. అథ వ్రణశోణితగంధానుసారిణీభిః పిపీలికాభిః సర్వతో వ్యాప్తో వ్యాకులీకృత
శ్చ. కతి వ్యాపాదయతి? కతి వా తాడయతి? అథ ప్రభూతత్వా ద్విస్తారితబహువ్రణాః
క్షుతసర్వాణ్గోఽతిదర్శః పశ్చత్వ ముపాగతః. అతోఽహం బ్రవీమి.— 'బహవో న
విరోధవ్యాః.' ఇతి. త ద త్రాస్తి కింశ్చి న్నే వక్తవ్య మేవ. త దవధార్య యథోక్త
మనుష్ఠీయతామ్.— మేఘవర్ణ ఆహః 'తత్ సమాదేశయ. త వాదేశో నాన్యథా
కర్తవ్యః.' స్థిరజీవీ ప్రాహః— "వత్స, సమాకర్ణయ తర్హి సామాదీ నతిక్రమ్య యో
మయా పశ్చమ ఉపాయో నిరూపితః. త న్తాం విపక్షభూతం కృత్వాఽతినిష్ఠురవచనై
ర్నిగభర్తన్య యథా విపక్షప్రణిధీనాం ప్రత్యయో భవతి తథా సమాహృతసుధిరై రాలి
ప్యైవ స్యగ్రోధ స్యాధస్తాత్ ప్రక్షిప్య మాం గమ్యతాం, పర్వత మృష్యమూకం
ప్రతి. తత్ర సపరివార స్తిష్ఠ, యావ దహం సమస్తాన్ సపత్నాన్ సుప్రణీతేన విధినా
విశ్వా స్యాభిముఖాన్ కృత్వా కృతార్థో జ్ఞాతదుర్గమధ్యో దివసే తా నన్ధతాం ప్రాప్తాన్
జ్ఞాత్వా వ్యాపాదయామి. జ్ఞాతం మయా సమ్యక్, నాన్యథాస్తాకం సిద్ధి రితి. యతో

దుర్గ మేత దపసారరహితం కేవలం వధాయ భవిష్యతి. ఉక్తంచ యతః.—

అపసారసమాయుక్తం నయజ్ఞై ర్దుర్గ ముచ్యతే

అపసారపరిత్యక్తం దుర్గవ్యాజేన బద్ధనమ్.

120.

న చ త్వయా మదర్థం కృపా కార్యా. ఉక్తం చ,—

ఃపి ప్రాణసమా నిష్టాన్ పాలితాన్ లాలితా నపి

భృత్యాన్ యుద్ధే సముత్పన్నే పశ్యే చ్చుష్క మివేన్ధనమ్.

121.

తథా చ,— ప్రాణవ ద్రక్షయే ద్భృత్యాన్ స్వకాయ మివ పోషయేత్,

స దైకదివస స్యార్థే యత్ర స్యాద్రిపు సజ్జమః.

122.

త త్వ యాఽహం నాత్రవిషయే ప్రతిషేధనీయః.”

ఇ త్యుక్త్వా తేన సహ శుష్కకలహం కర్తు మారబ్ధః. అ థా న్యే తస్య భృత్యాః స్థిరజీవిన ముచ్చృంభలవచనై ర్జల్పంత మవలోక్య తస్య వధా యోద్యతా మేఘవర్షే నాభి హితాః.— ‘అహో నివర్తద్ధ్వం యూయమ్. అహ మే వాస్య శత్రుపక్షపాతినో దురాత్మనః స్వయం నిగ్రహం కరిష్యామి.’ ఇ త్యభిధాయ త సోఽపరి సమారుహ్య, లఘుభి శ్చృంభప్రహారై స్తం ప్రహృత్య, ఆహతరుధిరేణ స్థావయిత్వా, తదుపదిష్ట మృశ్య మూకపర్వతం సపరివారో గతః. ఏతస్మి స్మంతరే కృకాలికయా ద్విషత్ ప్రణిధీ భూతయా తత్ సర్వం మేఘవర్ష స్యామాత్యస్య వ్యసన ములూకరాజస్య నివేదితమ్, యత్ ‘త వారిః సంప్రతి భీతః క్వచిత్ ప్రచలితః సపరివారః.’ ఇతి. అ ధోలూకా ధిప స్త దాక ఙ్ఞాస్తమయవేలాయాం సామాత్యః సపరిజనో వాయసవధార్థం ప్రచ లితః. ప్రాహ చ.— ‘త్వర్యతాం త్వర్యతామ్. భీతః శత్రుః పలాయనపరః పుణ్యై ర్దృభ్యతే. ఉక్తం చ,—

శత్రోః ప్రచలనే ఛిద్ర మేక మస్య చ్చ సంశయమ్

కుర్వాణో జాయతే వశో వ్యగ్రత్వే రాజనేవినామ్.’

123.

ఏవం బ్రువాణః సమస్తాన్మన్యగ్రోధపాదప మధః పరివేష్ట్య వ్యవస్థితః. యావ స్మ కచ్చి ద్వాయసో దృశ్యతే, తావ చ్చాఖ్యాగ్ర మధియాఢో హృష్టమనా వద్విభి రభిష్టాయ మానోఽరిమర్దన స్తాన్ పరిజనాన్ ప్రోవాచ.— ‘అహో! జ్ఞాయతాం తేషాం మన్యః. కతమేన శూర్ధేణ ప్రసప్తాః కాకాః. తద్భావ స్మ దుర్గం సమాశ్రయత్తి, తావ దేవ పృష్ఠతో గత్వా వ్యాపాదయామి. ఉక్తం చ,—

వృతి మ ప్యాత్రితః శత్రు రవధ్యః స్యా జ్ఞిగీషణా

కిం పునః సంశితో దుర్గం సామగ్ర్యా పరయా యుతమ్.’

124.

అ తైతస్మిన్ ప్రస్తావే స్థిరజీవీ చింతయామాస.— ‘య దేతేఽస్తచ్చత్రవోఽనుప

లభాస్తద్వృత్తాంతా యథాగత మేవ యాన్తి. తతో మయా న కిణ్చి తక్మతం భవతి. ఉక్తం చ,—

అనారమ్భా హి కార్యాణాం ప్రథమం బుద్ధిలక్షణమ్,
ప్రారబ్ధ స్యాన్తగమనం ద్వితీయం బుద్ధిలక్షణమ్.

125.

త ద్వర మనారమ్భః, న చారమ్భవిఘాతః. త దహ మేతా నృబ్ధం సంశ్రా వ్యాత్తానం దర్శయామి. ఇతి వినార్య మన్దం మన్దం శబ్ద మకరోత్. త చ్చుత్వా తే సకలా అ ప్యులూకా స్తద్వధాయ ప్రజగ్ముః. అథ తే నూ క్తమ్.— ‘అహో! అహం స్థిరజీవీ నామ మేఘవర్ణస్య మ స్త్రీ. మేఘవర్ణే నై వేద్యశీ మవస్థాం నీతః. త న్ని వేద యాత్త స్యామ్యగ్రే. తేన సహ బహు వ క్తవ్య మ స్తి.’ అథ తై ర్ని వేదితః స ఉలూకరాజో విస్తయావిప్ల స్తత్క్షణా త్తస్య సకాశం గత్వా ప్రోవాచ.— ‘భో భోః, కి మేతాం దశాం గత స్త్వమ్? తత్ కథ్యతామ్.’ స్థిరజీవీ ప్రాహః— ‘దేవ, శూయతాం తదవస్థాకారం. అతీతదినే స దురాత్మా మేఘవర్ణో యుష్మ ద్వాప్యపాదితప్రభూతవాయ సానాం పీడయా యుష్మాక ముపరి కోపశోకగ్రస్తో యుద్ధార్థం, ప్రచలిత ఆసీత్. తతో మయాఽభిహితమ్.— ‘స్వామిన్, న యు క్తం భవత స్తదుపరి గన్తుమ్. బలవన్త ఏతే, బలహీనా శ్చ వయమ్. ఉ క్తం చ,—

బలీయసా హీనబలో విరోధం న భూతికామో మనసాఽపి వాఞ్ఘోత్,

న వధ్యతేఽత్యస్తబలో హి యస్తా ద్వ్యక్తం ప్రణాశోఽస్తి పతజ్జన్మతైః. 126.

త త్త స్యోపాయనప్రదానేన సంధి రేవ యు క్తః. ఉ క్తం చ,—

బలవన్తం రిపుం దృష్ట్వా సర్వస్వ మపి బుద్ధిమాణ్

దత్త్వా హి రక్షయేత్ ప్రాణాన్ రక్షితై స్తై ర్ధనం పునః.

127.

త చ్చుత్వా తేన దుర్జనప్రకోపితేన త్వత్పక్షపాతినం మా మాశక్కుమానే నేమాం దశాం నీతః. త త్తవ పాదౌ సాంప్రతం మే శరణమ్. కిం బహునా విజ్ఞప్తేన. యావ దహం ప్రచలితుం శక్నోమి, తావ త్త్వాం త స్యావాసే నీత్వా సర్వవాయసక్షయం విధా స్యామి.’ ఇతి.

అ ధారిమర్దన స్త దాకర్ణ్య పితృపితామహక్రమాగతమన్త్రిభిః సార్థం మన్త్రి యాఞ్చక్రే. తస్య చ పఞ్చ మన్త్రిణః. త ద్యధా—రక్తాక్షః, క్రూరాక్షః, దీప్తాక్షః, వక్రనాసః, ప్రాకారకర్ణ శ్చేతి. త త్రాదౌ రక్తాక్ష మపృచ్ఛత్.— ‘శత్రు, ఏష తావ త్తస్య రిపో ర్హస్తి మమ హస్తగతః. తత్ కిం క్రియతామ్?’ ఇతి. రక్తాక్ష ఆహః— ‘దేవ, కి మత్ర చిన్త్యతే? అవిచారిత మయం హ స్తవ్యః. యతః.

హీనః శత్రు ర్నిహన్తవ్యో, యావ న్న బలవాన్ భవేత్;

ప్రాప్తస్యపౌరుషబలః పశ్యా ద్భవతి దుర్జయః.

128.

కిం చ స్వయ ముపాగతా శ్రీ స్వజ్యమానా శప తీతి లోకే ప్రవాదః. ఉ క్తం చ,—

కాలో హి సకృ దభ్యేతి య స్మరం కాలకాక్షిణమ్
దుర్లభః స పున స్తేన కాలక ర్హచిక్వీతా.

129.

శ్రూయతే చ యథా.—

‘చితికాం దీపితాం పశ్య, ఫటాం భగ్నాం మ మైవ చ,
భిన్నశిష్టా తు యా పీతి ర్న సా స్నే హేన వర్ధతే.

130.

అరిమర్దనః ప్రాహః— ‘కథ మేతత్ ?’ రక్తాక్షః కథయతి.—

కథా. గి.

అస్తి కస్తింశ్చ దధిష్ఠానే హరిదంతో నామ బ్రాహ్మణః. తస్య చ కృషిం కుర్వతః
స దైవ నిష్ఫలః కాలోఽతివర్తతే. అ ధైకస్తి నివసే స బ్రాహ్మణ ఉష్ణకాలావసానే
ఘర్తార్తః స్వక్షేత్రమధ్యే వృక్షచ్ఛాయాయాం ప్రసుప్తోఽనతిమారే వల్తీ కోపరి ప్రసారిత
బృహత్ఫటాయుక్తం భీషణం భుజ్జమం దృష్ట్వా చిన్తయామాన.—‘నూన మేషా క్షేత్ర
దేవతా మయా కదాచి దపి న పూజితా. తే నేదం మే కృషికర్తృ విఫలీభవతి. త
దస్యా అహం పూజా మద్య కరిష్యామి.’ ఇ త్యవధార్య మతోఽపి క్షీరం యాచిత్వా
శరావే నిక్షిప్య వల్తీకాన్తిక ముపాగ మ్యేవాచ.— ‘భోః క్షేత్రపాల, మ యైతా
వన్తం కాలం న జ్ఞాతం య త్వ మత్ర వససి. తేన పూజా న కృతా. తత్ సాంప్రతం
క్షమస్య.’ ఇతి. ఏవ ముక్త్వా దుగ్ధం చ నివేద్య గృహాభిముఖం ప్రాయాత్. అథ
ప్రాతః ధ్యావ దాగత్య పశ్యతి, తాన దీనార మేకం శరావే దృష్టవాక్. ఏవం చ ప్రతి
దిన మేకాకీ సమాగత్య తస్మై క్షీరం దదాతి, ఏ కైకం చ దీనారం గృహ్ణాతి.

అ ధైకస్తి నివసే వల్తీకే క్షీరనయనాయ పుత్త్రం నిరూప్య బ్రాహ్మణో గ్రామా
న్తరం జగామ. పుత్రోఽపి క్షీరం తత్ర నీత్వా సంస్థాప్య చ పున ర్గృహం సమాయాతః.
దినాన్తరే తత్ర గత్వా దీనార మేకం చ దృష్ట్వా గృహీత్వా చ చిన్తితవాక్.—
‘నూనం సౌవర్ణదీనారపూణ్ణోఽయం వల్తీకః. త దేనం హత్వా సర్వ మేకవారం గ్రహీ
ష్యామి.’ ఇ త్యేవం సంప్రధా ర్యాన్యేద్యుః క్షీరం దదతా బ్రాహ్మణపుత్రేణ సర్వో
లగుడేన కిరసి తాడితః. తతః కథ మపి దైవవశా దముక్తజీవిత ఏవ రోషా త్రమేవ
తీవ్రవివదశోనై స్తథాఽదశత్, యథా స సద్యః పశ్చాత్త్య ముపాగతః, స్వజనై శ్చ నాతి
దూరే క్షేత్రస్య కాష్ఠసంచయైః సంస్కృతః. అథ ద్వితీయదినే తస్య పితా సమా
యాతః. స్వజనేభ్యః సుతవినాశకారణం శ్రుత్వా త ధైవ సమర్థితవాక్. అబ్రవీ ఛు—

‘భూతాన్ యో నానుగృహ్ణాతి హ్యోత్తనః శరణాగతాన్

భూతార్థా స్తస్య నశ్యన్తి, హంసాః పద్మవనే యథా.

131.

పురుషై రుక్తమ్.— ‘కథ మేతత్?’ బ్రాహ్మణః కథయతి.—

కథా. ౬.

అస్తి కన్తింశ్చి దధిష్ఠానే చిత్రరథో నామ రాజా. తస్య యోధాః సురత్యు మాణాం పద్మసరో నామ సరస్థిమతి. తత్ర చ ప్రభూతా జామ్బూనదమయా హంసా స్థిమతి. షణ్ణానే షణ్ణానే పిచ్చ మేకైకం పరిత్యజన్తి. అథ తత్ర సరసి సావణ్ణో బృహ త్పక్షీ సమాయాతః. తై శ్శోకైః.— ‘అస్తాకం మధ్యే త్వయా న వస్తవ్యమ్, యేన కారణే నాస్తాభిః షణ్ణాసానే పిచ్చైకైకదానం కృత్వా గృహీత మేతత్సరః.’ ఏవం చ కిం బహునా? పరస్పరం ద్వైధ ముత్పన్నమ్. స చ రాజ్ఞః శరణం గతోఽబ్రవీత్.— ‘దేవ, ఏతే పక్షిణ ఏవం వదన్తి, య దస్తాకం రాజా కిం కరిష్యతి? న క స్యా ప్యా నాసం దద్దః. మయా చోక్తమ్.— న శోభనం యుష్మాభి రభిహితమ్. అహం గత్వా రాజ్ఞే నివేదయామ్యమి. ఏవం స్థితే దేవః ప్రమాణమ్.’ తతో రాజా భృత్యా నబ్రవీత్.— ‘భో భోః, గచ్ఛత. సర్వాన్ పక్షిణో గతానూన్ కృత్వా శీఘ్ర మానయత.’ రాజా దేశానంతర మేవ ప్రచేలు స్తే. అథ లగుడహస్తాన్ రాజపురుషాన్ దృష్ట్వా త త్రైకేన పక్షిణా వృద్ధే నూక్తమ్. ‘భోః స్వజనాః, న శోభన మాపతితమ్. తతః సర్వై రేక మతీభూయ శీఘ్ర ముత్పతితవ్యమ్’ తైశ్చ తథాఽనుష్ఠితమ్. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘భూలాన్ యో నానుగృహ్ణాతి.’ ఇతి.

ఇ త్యుక్త్వా పున రపి బ్రాహ్మణః ప్రత్యూషే క్షీరం గృహీత్వా తత్ర గత్వా తారస్వరేణ సర్ప మస్తాత్. తదా సర్ప ష్చీరం వత్తికద్వారాన్తర్గీన ఏవ బ్రాహ్మణం ప్రత్యువాచ.— ‘త్వం లోభా ద త్రాగతః పుత్త్రోక మపి విహాయ. అతః పరం తవ మమ చ ప్రీతి ర్నోచితా. తవ పుత్త్రేణ యకావనూన్తదే నాహం తాడితః. మయా స దప్యః. కథం మయా లగుడప్రహారో విస్తర్తవ్యః? త్వయా చ పుత్త్రమృతిదుఃఖం కథం విస్తర్తవ్యమ్?’ ఇ త్యుక్త్వా బహుమూల్యం హీరకమణిం తస్మై దత్త్వా ‘అతః పరం పున స్త్వయా నాగన్తవ్యమ్.’ ఇతి పున రుక్త్వా వివరాన్త గతః. బ్రాహ్మణ శ్చ మణిం గృహీత్వా పుత్త్రీబుద్ధిం నిన్దన్ స్వగృహ మాగతః. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘చిలికాం దీపితాం పశ్య’ ఇతి. త దస్మిన్ హతేఽయత్నా దేవ రాజ్య మకణ్ఠకం భవతో భవతి.’

త స్యైత ద్వచనం శ్రుత్వా క్రూరాక్షం పప్రచ్ఛ.— ‘భద్ర, త్వం తు కిం మన్యసే?’ సోఽబ్రవీత్.— ‘దేవ, నిర్దయ మేతత్, య దనే నాభిహితమ్. యత్కారణం శరణాగతో న వధ్యతే, సుష్టు ఖ ల్విద మాఖ్యాతమ్.

శూయతే హి కపోతేన శత్రుః శరణ మాగతః

పూజిత శ్చ యథాన్యాయం వై శ్చ మాంసై ర్నిమన్తితః.’ .. 132.

అరిమర్దనాఽబ్రవీత్.— 'కథ మేతత్ ?' క్రూరాక్షః కథయతి.—

కథా. 2.

అథ వా,—

- కశ్చిత్ తుద్రసమాచారః ప్రాణినాం కాలసన్నిభః
విచచార మహారణ్యే ఘోరః శమనిలుబ్ధకః. 133.
- నైవ కశ్చిత్ సుహృత్తస్య న సంబన్ధీ న బాధవః
స తైః సర్వైః పరిత్యక్త స్తేన రాద్రేణ కర్తృణా. 134.
- యే నృశంసా దురాత్మానః ప్రాణినాం ప్రాణనాశకాః
ఉద్వేజకా హి భూతానాం వ్యాలా ఇవ భవన్తి తే. 135.
- స పక్షరక మాదాయ పాశం చ లగుడం తథా
నిత్య మేవ వనం యాతి సర్వప్రాణివిహింసకః. 136.
- అన్యేద్యు ర్భ్రమత స్తస్య వనే కాపి కపోతికా
జాతా హస్తగతా తాం స ప్రాక్షిపత్ పక్షరాక్షసే. 137.
- అథ కృష్ణా దిశః సర్వా వనస్థ స్యాభవన్ ఘనైః
వాతవృష్టి శ్చ మహతీ తుయకాల ఇ వాభవత్. 138.
- తతః సన్త్రస్తహృదయః కమ్పమానో ముహుర్ముహుః
అన్వేషయన్ పరిత్రాణ మాససాద వనస్పతిమ్. 139.
- ముహూర్తం పశ్యతే యావ ద్వియ ద్విమలతారకం
ప్రాప్య వృక్షం వద త్యేవ 'యోఽత్ర తిష్ఠతి కశ్చిన్ 140.
- త స్యాహం శరణం ప్రాప్తః, స పరిత్రాతు మా మి' తి,
శీతేన భిద్యమానం చ తుధయా గతచేతసమ్. 141.
- అథ తస్య తరోః స్కన్ధే కపోతః సుచిరోషితః
భార్యావిరహిత స్తిష్ఠ నిలలాప సుదుఃఖితః.— 142.
- 'వాతవగ్నో మహా నాసీ న్న చాగచ్ఛతి మే ప్రియా,
తయా విరహితం హ్యేత చ్ఛాన్య మద్య గృహం మమ,
పతివ్రతా పతిప్రాణా పత్యుః ప్రియహితే చ తా 143.
- యస్య స్యా దీదృశీ భార్యా భవ్యః స పురుషో భువః. 144.
- న గృహం గృహ మిత్యాహు గృహిణీ గృహ ముచ్యతే,
గృహం హి గృహిణీహీన మరణ్యాసదృశం మతమ్.— 145.
- పక్షరస్థా తతః శ్రుత్వా భర్తృ ద్దుఃఖాన్వితం వచః
కపోతికా సుసన్తుష్టా వాక్యం చేద మ థాహ సా. 146.

- ‘న సా స్త్రీ త్యభిమన్తవ్యా యస్యా భర్తా న తుష్యతి,
తుష్టే భర్తరి నారీణాం, తుష్టాః స్యుః సర్వదేవతాః. 147.
- దావాగ్ని నా విద గ్ధేవ సపుష్పస్తబకా లతా
భస్తీ భవతు సా నారీ యస్యాం భర్తా న తుష్యతి. 148.
- మితం దదాతి హి పితా, మితం భ్రాతా, మితం సుతః,
అమితస్య హి దాతారం భర్తారం కా న పూజయేత్.’ 149.

పున శ్చబ్రవీత్.—

- ‘శుణు స్వావహితః కాన్త యతే వక్ష్యా మ్యహం హితం,
ప్రాణై రపి త్వయా నిత్యం సంరక్ష్యః శరణాగతః. 150.
- ఏష శాకునికః శేతే త వావాసం సమాశ్రితః
శీతార్త శ్చ తుధార్త శ్చ పూజా మస్తై సమాచర. 151.

శూయతే చ,—

- యః సాయ మతిథిం ప్రాప్తం యథాశక్తి న పూజయేత్
త స్యాసౌ దుష్కృతం దత్త్వా సుకృతం చాపకర్షతి. 152.
- మా చాస్తై త్వం కృథా ద్వేషం బద్ధాఽనే నేతి మత్ప్రియా,
స్వకృతై రేవ బద్ధాహం ప్రాక్ష్యైః కర్తృబద్ధనైః. 153.
- దారిద్ర్యరోగదుఃఖాని బద్ధనవ్యసనాని చ
ఆత్మాపరాధవృక్షస్య ఫలా న్యేతాని దేహినామ్. 154.
- తస్మా త్వం ద్వేష ముత్సృజ్య మద్బద్ధనసముద్భవం,
ధర్మే మనః సమాధాయ, పూజ యైనం యథావిధి.’ 155.
- తస్యా స్తద్వచనం శ్రుత్వా ధర్మయుక్తి సమన్వితమ్,
ఉపగమ్య తతోహృష్టః కపోతః ప్రాహ లుబ్ధకమ్. 156.
- ‘భద్రక, స్వాగతం తేఽస్తు, బ్రూహి కిం కరవాణి తే?
సంతాప శ్చ న కర్తవ్యః, స్వగృహే వర్తతే భవాన్.’ 157.
- తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ విహజ్జమం,
‘కపోత, ఖలు శీతం మే, హిమత్రాణం విధీయతామ్.’ 158.
- స గత్వాఽఙ్గారకం నీత్వా, పాతయామాస పావకం
తతః శుష్కేషు పర్ణేషు, త మాశు సమదీపయత్. 159.
- సుసందీప్తం తతః కృత్వా త మాహ శరణాగతం
‘సంతాపయస్య విస్రంభం స్వగాత్రాణ్యత్ర నిగ్భయః,

న చాన్తి విభవః కశ్చి న్నాశయే యేన తే తుధమ్. 160.

సహస్రం భరతే కశ్చి చ్చత మన్యో దయాపరః,
మమ త్వకృతపుణ్యస్య తుద్ర స్యాత్తాపి దుర్భరః. 161.

ఏక స్యా ప్యతిథే రన్నం యః ప్రదాతుం న శక్తిమాన్
త స్యానేకపరిక్లేశే గృహే కిం వసతః ఫలమ్? 162.

త త్తథా సాధయా మ్యేత చ్చరీరం దుఃఖజీవితం
యథా భూయో న వత్స్యామి నాన్తీ త్యర్థిసమాగమే.' 163.

స నినిష్ఠ కి లాత్తానం న తు తం లుబ్ధకం పునః,
ఉవాచ 'తర్పయిష్యే త్వాం, మహూర్తం ప్రతిపాలయ.' 164.

ఏవ ముక్త్వా స ధర్తాత్తా ప్రహృష్టే నాన్తరాత్తనా
త మగ్నిం సంపరిక్రమ్య ప్రవివేశ స్వవేశ్వరత్. 165.

తత స్తం లుబ్ధకో దృష్ట్వా కృపయా పీడితో భృశమ్
కపోత మగ్నౌ పతితం వాక్య మేత దభాషత. 166.

'యః కరోతి నరః పాపం న త స్యాత్తా ధ్రువం ప్రియః,
ఆత్తనా హి కృతం పాప మాత్త నైవ హి భుజ్యతే. 167.

సోఽహం పాపమతి శ్చైవ పాపకర్తృరతః సదా
పతిష్యామి మహాఘోరే నరకే నాత్ర సంశయః. 168.

నూనం మమ నృశంసస్య ప్రత్యాదర్శః సుదర్శితః
ప్రయచ్ఛతా స్వమాంసాని కపోతేన మహాత్మనా. 169.

అద్య ప్రభృతి దేహం స్వం సర్వభోగవివర్జితం
తోయం స్వల్పం యథా గ్రీష్టే శోషయిష్యా మ్యహం పునః. 170.

శీతవాతాతపసహః కృశాశ్లో మలిన స్తథా
ఉపవాసై ర్బహువిధై శ్చరిష్యే ధర్త ముత్తమమ్.' 171.

తతో యష్టిం శలాకాం చ జాలకం పజ్జరం తథా
బభజ్జ లుబ్ధకో దీనాం కపోతీం చ మమోచ తామ్. 172.

లుబ్ధకేన తతో ముక్తా దృష్ట్వాఽగ్నౌ పతితం పతిమ్
కపోతీ విలలా పార్తా శోకసంతప్తమానసా. 173.

'న కార్య మద్య మే నాథ జీవితేన త్వయా వినా,
దీనాయాః పతిహీనాయాః కిం నార్యా జీవితే ఫలమ్? 174.

మనోదర్ప స్త్వహంకారః కులపూజా చ బన్ధుషు
దాసభృత్యజనే ష్వాక్షా వైధవ్యేన ప్రణశ్యతి.' 175.

ఏవం విలప్య బహుశః కృపణం భృశదుఃఖితా
పతివ్రతా సుసందీప్తం త మే వాగ్నిం వివేశ సా. 176.

తతో దివ్యామృతధరా దివ్యాభరణభూషితా
భర్తారం సా విమానస్థం దదర్శ స్వం కపోతికా. 177.

సోఽపి దివ్యతను రూఢత్వా యథార్థ మిద మబ్రవీత్ :—
'అహో మా మనుగచ్ఛన్త్యా కృతం సాధు శుభే త్వయా. 178.

తిస్రః కోట్యోఽర్థ కోటి చ యాని రోషూణి మానుషే
తావత్ కాలం వసేత్ స్వర్గే భర్తారం యాఽనుగచ్ఛతి.' 179.

కపోతదేవః సూర్యాస్తే ప్రత్యహం సుఖ మన్వభూత్,
సా ఖం సౌరం కపోతస్య ప్రాక్షుణ్యప్రభవం హి తత్. 180.

హర్షావిష్ట స్తతో వ్యాధో వివేశ చ వనం ఘనం
ప్రాణిహింసాం పరిత్యజ్య బహునిర్వేదవాక్ భృశమ్. 181.

తత్ర దావానలం దృష్ట్వా వివేశ విరతాశయః
నిర్దగ్ధకల్తషో భూత్వా స్వగ్ధసౌఖ్య మవాప్తవాక్. 182.

అతోఽహం బ్రవీమి.— 'శ్రూయతే హి కపోతేన' ఇతి.

త చ్ఛ్చిత్వాఽరిమర్ద నో దీప్తాక్షం పుష్టవాక్.— 'ఏవ మవస్థితే కిం భవాక్
మన్యతే?' సోఽబ్రవీత్.— 'దేవ, న హస్తవ్య ఏ వాయమ్. యతః వణి బోక్తమ్.—

'యా మ మోద్విజతే నిత్యం సా మా మ ద్యావగుహతే,
ప్రియకారక, భద్రం తే, య స్త మాస్తి హరస్వ తత్.' 183.

చారేణ చాప్యుక్తమ్.—

'హర్తవ్యం తే న పశ్యామి, హర్తవ్యం చే ద్భవిష్యతి,
పున ర ప్యాగమిష్యామి, య దీయం నావగుహతే.' 184.

అరిమర్దనః పుష్టవాక్— 'కా చ నావగుహతే? క శ్చాయం చారః? ఇతి
విస్తరతః శ్రోతు మిచ్ఛామి.' దీప్తాక్షః కథయతి.—

కథా. ౮.

అస్తి కన్తింశ్చి దధిష్ఠానే కామాతుగో నామ వృద్ధవణిక్. తేన చ కామోప
హతచేతసా మృతభార్యేణ కాచి నిర్ధనవణిక్సుతా ప్రభూతం ధనం ద త్త్వోద్వాహితా.
అథ సా దుఃఖాభిభూతా తం వృద్ధవణిజం ద్రష్టు మపి న శశాక. యుక్తం చైతత్.

శ్వేతం పదం శిరసి య త్తు శిరోరుహాణాం
స్థానం పరం పరిభవస్య త దేవ పుంసామ్,
ఆరోపితాస్థిశకలం పరిహృత్య యాన్తి
చాణ్డాలకూప మివ దూరతరం తరుణ్యః.

185.

కథా చ,— గాత్రం సంకుచితం, గతి ర్విగలితా, దంతా శ్చ నాశం గతా,
దృష్టి ర్భ్రామ్యతి, రూప మప్యపహతం, వక్త్రం చ లాలాయతే,
వాక్యం నైవ కరోతి బాన్ధవజనః, పత్నీ చ శుశ్రూషతే,
ధి క్కష్టం జరయాభిభూతపురుషం పుత్రోఽప్యవజ్ఞాయతే.

186.

అథ కదాచిత్ సా తేన స హైకశయనే పరాఙ్ముఖీ యావ త్త్రిమితి, తావ త్త్రిమి
చారః ప్రవిష్టః. సాపి తం చారం దృష్ట్వా భయవ్యాకులితా వృద్ధ మపి తం పరి
గాఢం సమాలిలింజ. సోఽపి విస్తయాత్ పులకాఙ్గిత స్వగాత్ర భీతయానాః —
'అవచా! కి మేషా మా మ ద్యావగూహతే?' యావ త్త్రిమితయా పశ్యతి, తావ
ద్దృమాతోఽనైకదేశే చారం దృష్ట్వా వ్యచింతయత్. — 'నూన మేషాఽస్య భయాన్
మా మాలింజతి.' ఇతి జ్ఞాత్వా తం చార మాహ:—

'యా మ మోద్విజతే నిత్యం సా మా మ ద్యావగూహతే,
ప్రియకారక, భద్రం తే, య స్త మూర్తి హరస్య తత్.'

187.

త చ్చుత్వా చారోఽప్యాహ:—

'హర్తవ్యం తే న పశ్యామి, హర్తవ్యం చే నభిష్యతి,
పున ర ప్యాగమిష్యామి యదీయం నావగూహతే.'

188.

తన్తా చ్చార స్యాప్యపకారిణః శ్రేయ భీత్యతే, కిం పున ర్న శరణాగతిస్య. అ
చాయం తై ర్విప్రకృతోఽస్తాక మేవ పుష్టయే భవిష్యతి తదీయః శ్చిచ్ఛనాయ చేతి.
అనేన కారణే నాయ మవధ్యః.' ఇతి.

ఏత దాక ఙ్ఞారిమర్దనోఽన్యం సచివం వక్రనాసం వప్రచ్ఛ. — 'భద్ర, నాం ప్రతి
మేవం స్థితే కిం కర్తవ్యమ్?' సోఽబ్రవీత్. — 'దేవ, అవధ్యోఽయమ్. మతి:—

'శత్రవోఽపి హితా యైవ వివదంతః పరస్మదమ్,
చారేణ జీవితం దత్తం, రాక్షసేన తు గోయమ్.'

189.

అరిమర్దనః ప్రాహ:— 'కథ మేతత్?' వక్రనాసః కథయతి.—

కథా. గ.

అస్తి కన్తింశ్చ దధిస్తానే దరిద్రో ద్రోణనామా బ్రాహ్మణః ప్రతిగ్రహించి. ఇతి
విశిష్ట శస్త్రానులేపన గర్థమాల్యాలంకారతామూలాదిభోగపరివర్జితః ప్రమాదశిల్పః

నఖరోమోపచితః శీతోష్ణవాతవగ్నాదిభిః పరిశోషితశరీరః. తస్య చ కే నాపి యజమానే నానుకమ్పయా శిశుగోయుగం దత్తమ్. బ్రాహ్మణేన చ బాలభావా దారభ్య యాచిత ఘృతతైలయవసాదిభిః సంవర్ధ్య సుపుష్టం కృతమ్. తచ్చ దృష్ట్వా సహ వైవ కశ్చి చ్చౌర శ్చిన్తితవాన్.— ‘అహ మస్య బ్రాహ్మణస్య గోయుగ మిద మపహరిష్యామి.’ ఇతి నిశ్చిత్య నిశాయాం బన్ధనపాశం గృహీత్వా యావత్ ప్రస్థితః, తావ దర్థమార్గే ప్రవిరల తీక్షణదంతపక్ష్టి రున్నతనాసావంశో ప్రకటరక్తాంతనయ నోఽపచితస్నాయుసంతతి ర్నతగాత్రః శుష్కకపోలః సుహుతహుతవహపిఙ్గలశ్శశుకేశశరీరః కశ్చి దృష్టః. దృష్ట్వా చ తం తీవ్రభయత్రస్తోఽపి చారోఽబ్రవీత్.— ‘కో భవాన్?’ ఇతి. స ఆహః— ‘సత్యవచ నోఽహం బ్రహ్మరాక్షసః. భవా న ప్యాత్నానం నివేదయతు.’ సోఽబ్రవీత్.— ‘అహం క్రూరకర్తా చారః. దరిద్రబ్రాహ్మణస్య గోయుగం హర్తుం ప్రస్థితోఽస్మి.’ అథ జాతప్రత్యయో రాక్షసోఽబ్రవీత్.— ‘భద్ర, షష్టాహ్న కాలికోఽహమ్. అత స్త మేవ బ్రాహ్మణ మద్య భక్షయిష్యామి. తత్ సుందర మిదమ్. ఏకకార్యా వే వావామ్.’

అథ తా తత్ర గ త్వైకాన్తే కాల మన్వేషయన్తా స్థితా. ప్రసుప్తే చ బ్రాహ్మణే తద్భక్షణార్థం ప్రస్థితం రాక్షసం దృష్ట్వా చారోఽబ్రవీత్.— ‘భద్ర, నైష న్యాయః, యతో గోయుగే మయాఽపహృతే పశ్చాత్త్వ మేనం బ్రాహ్మణం భక్షయ.’ సోఽబ్రవీత్.— ‘కదాచి దయం బ్రాహ్మణో గోశబ్దేన బుధ్యేత, తదాఽనర్థకోఽయం మ మారమ్భః స్యాత్.’ చారోఽప్యబ్రవీత్.— ‘త వాపి యది భక్షణా యోపస్థిత స్యాన్తర ఏకోఽప్యన్తరాయః స్యాత్, తదాఽహ మపి న శక్నోమి గోయుగ మప హర్తుమ్. అతః ప్రథమం మయాఽపహృతే గోయుగే పశ్చాత్త్వయా బ్రాహ్మణో భక్ష యితవ్యః.’ ఇత్థం చాహమహమికయా తయో ర్వివదతోః సముత్పన్నే ద్వైధే ప్రతిరవ వశా ద్బ్రాహ్మణో జజాగార. అథ తం చారోఽబ్రవీత్.— ‘బ్రాహ్మణ, త్వా మే వాయం రాక్షసో భక్షయితు మిచ్ఛతి.’ రాక్షసోఽప్యహః— ‘బ్రాహ్మణ, చారో యమ్. గోయుగం తేఽపహర్తు మిచ్ఛతి.’ ఏవం శ్రు త్వోత్థాయ బ్రాహ్మణః సావ ధానో భూ త్వేష్టదేవతామన్త్రాధ్యాయే నాత్మానం రాక్షసా దుద్గుర్ణలగుడేన చారా ద్దోయుగం రరక్ష. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘శత్రవోఽపి హితా యైవ’ ఇతి.

అథ తస్య వచన మవధా ర్యారిమర్దనః పున రపి ప్రాకారకర్ణ మపృచ్ఛత్.— ‘కథయ. కి మత్ర మస్యతే భవాన్?’ సోఽబ్రవీత్.— ‘దేవ, అవధ్య స్థి వాయమ్, యతో రక్షితే నానేన కదాచిత్ పరస్పరప్రీత్యా కాలః సుఖేన గచ్ఛతి. ఉక్తం చ,—

పరస్పరస్య మర్తాణి యే న రక్షన్తి జన్తవః

త ఏవ నిధనం యాన్తి వల్లీకోదరసర్పవత్.’

190.

అరిమర్దనోఽబ్రవీత్.— ‘కథ మేతత్?’ ప్రాకారకర్ణః కథయతి.—

५६. १०.

అస్తి కస్తింబి న్నగరే దేవశక్తి ర్నామ రాజా. తస్య చ పుత్రో జయన్తితా
శ్రయే జోరగేణ ప్రతిదినం ప్రత్యక్షం జీయతే. అనేకోపచారైః సర్వైశ్చైశ్చ సర్వా
స్తోపదిష్టాపదయుక్త్యాఽపి చికిత్సయా నా న స్వాస్థ్య మాప్నోతి. అథాఽసా రాజ
పుత్రో నిర్వేదా ద్దేశాంతరం గతః. కస్తింబి న్నగరే భిక్షాటనం కృత్వా మరణి
దేవాలయే కాలం యాపయతి. అథ తత్ర నగరే బలి ర్నామ రాజాఽస్తి. తస్య సర్వ
దుహితరా యకావనస్థే తిష్ఠతః. తే చ ప్రతిదివస మాదిత్యోదయే పితుః సాక్షాత్
మాగత్య నమస్కారం చక్రతుః. తత్ర చైకాఽబ్రవీత్. — 'విజయస్య మహారాజ,
యస్య ప్రసాదాత్ సర్వం సుఖం లభ్యతే.' ద్వితీయా తు 'విహితం భుక్త్య మహా
రాజ' ఇత్యబ్రవీత్. త చ్ఛ్చుత్వా ప్రకుపితో రాజాఽబ్రవీత్. — 'భో మత్రిగ్, ఏనా
దుష్టభాషిణీం కుమారికాం కస్యచి ద్వైదేశికస్య ప్రయచ్ఛ, యేన విజయోఽహ మహ
మేవ భుక్తే.' అథ 'తథా' ఇతి ప్రతిప ద్యాల్బపరివారా సా కుమారికా మత్రిగ్
స్తస్య దేవకులాశ్రితరాజపుత్రస్య ప్రతిపాదితా. సాఽపి ప్రహృష్టమానా తం పితం
దేవవత్ ప్రతిప ద్యాదాయ చాన్యవిషయం గతా.

తతః కన్తింశ్చి దూరతరనగరప్రదేశే తదాగతః రాజపుత్రః మావాసః కన్తింశ్చి
నిరూప్య, స్వయం చ ఘృతతైలలవణతజ్జ్వలదీప్రకయనిమిత్తం సమీపానాగతాః కన్తింశ్చి
చ క్రయవిక్రయం యావ దాగచ్ఛతి తావత్ స రాజపుత్రో వర్తమానః కన్తింశ్చి
ప్రసూప్తః. తస్య చ మఖా ద్భుజగః ఫణాం నిష్క్రమ్య వాయు మన్నతి. తస్మిన్
చ వర్తకేఽపరః సర్వో నిష్క్రమ్య త ఛై వాసీత్. అథ తయోః పరస్పరార్థే
క్రోధసంరక్తలోచనయో ర్తథ్యా ద్వర్తక స్థేన సర్వే భోక్తవః. — 'భో భో మాన్యవః,
కథం సుద్ధరసర్వాణాం రాజపుత్ర మిత్థం కద్యయసి?' ముఖ్యోఽపి ప్రశ్నః. —
'భో భో, త్వయాఽపి దురాత్మ నాఽస్య వర్తకస్య మధ్యే కథ మిదం మాన్యవః చతుః
పూర్ణం కలశయుగలమ్?' ఇ త్యేవం పరస్పరస్య మర్థా ద్విభ్రాటితవత్. తస్మిన్
ఽహి రబ్రవీత్. — 'భో దురాత్మన, భేషజ మిదం తే కిం బోఽపి స మాన్యవ! ఇ
జ్ఞో త్కాలిత కజ్జికా రాజికా పానేన భవా న్వివాశ ముపయోతి.' త సాన్య
ఽహి రబ్రవీత్. — 'త వా ప్యేత ద్భేషజం కిం కచ్చి ద్భావ సేత్తి? య ద్భ్రాటిత
వా మహోష్ణోదకేన తవ వినాశః స్యాత్.' ఇతి. ఏవం చ స రాజపుత్రః తలవా
రితా తయోః పరస్పరాలాపాన్ మర్తమయా నాకర్ణ్య త ఛైవాఽభ్యర్థయత్. 'భా
యావ్యణం నీరోగం భర్తారం నిధిం చ పంచ మాసాన్య నృపేశాభిముఖం ప్రాణాన్.
పిత్తు మ్లాత్తు స్వజనైః ప్రతిపూజితా విహితోపభోగం ప్రాప్య మథే నాన్యతా.

అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘పరస్పరస్య మర్తాణి’ ఇతి. త చ్చ శ్రుత్వా స్వయ
మరిమద్ద నోఽప్యేవం సమర్థితవాక్. తథా చానుష్ఠితం దృష్ట్వాఽన్తర్లీనం విహస్య
రక్తాక్షః పున రబ్రవీత్.— ‘కస్తమ్. వినాశితోఽయం భవద్భి రన్యాయేన స్వామి.
ఉ క్తం చ,—

అపూజ్యా యత్ర పూజ్యస్తే, పూజ్యానాం తు విమాననా,
త్రీణి తత్ర ప్రవ ర్తస్తే దుర్భిక్షం మరణం భయమ్. 191.

తథా చ,— ప్రత్యక్షేఽపి కృతే పాపే మూర్ఖః సామ్నా ప్రశామ్యతి,
రథకారః స్వకాం భార్యాం సజారాం శిరసాఽవహత్. 192.

మన్త్రిణః ప్రాహుః.— ‘కథ మేతత్ ?’ రక్తాక్షః కథయతి.—

కథా. ౧౧.

అస్తి కస్తింశ్చ దధిస్తానే వీరధరో నామ రథకారః. తస్య భార్యా కామదమినీ.
సా చ పుంశ్చలీ జనాపవాదసంయుక్తా. సోఽపి తస్యాః పరీక్షణార్థం వ్యచి త్తయత్.—
‘అథ మయాఽస్యాః పరీక్షణం క ర్తవ్యమ్. ఉ క్తంచ యతః,—

యది స్యాత్ పావకః శీతః ప్రోష్ణో వా శశలాఞ్ఞనః,
స్త్రీణాం తదా సతీత్వం స్యాద్, యది స్యా ద్దుర్జనో హితః. 193.

జానామి చైనాం లోకవచనా దసతీమ్. ఉ క్తం చ,—

య చ్చ వేదేషు శాస్త్రేషు న దృష్టం న చ సంశ్రుతమ్
తత్ సర్వం వేత్తి లోకోఽయం యత్ స్యా ద్భ్రష్టాజ్ఞామధ్యగమ్.’ 194.

ఏవం సంప్రధార్య భార్యా మవోచత్.— ‘ప్రియే, ప్రభాతేఽహం గ్రామాన్తరం
యాస్యామి. తత్ర కతిచి ద్దినాని లగిష్యన్తి. త త్వయా కి మపి పాథేయం మమ
యోగ్యం విధేయమ్.’ సాఽపి తద్వచనం శ్రుత్వా హర్షితచి త్తైత్సుక్యాత్ సర్వ
కార్యాణి సంత్యజ్య సిద్ధ మన్నం ఘృతశర్కరాప్రాయ మకరోత్. అథవా సా ధ్విద
ముచ్యతే.—

దుర్దివసే ఘనతిమిరే వర్ష తి జలదే మహాటవీప్రభృతో
పత్యు ర్విదేశగమనే పరమసుఖం జఘనచపలాయాః. 195.

అ థాఽసా ప్రత్యూష ఉత్థాయ స్వగృహ నిర్గతః. సాఽపి తం ప్రస్థితం విజ్ఞాయ
ప్రహసితవదనాఽన్యసంస్కారం కుర్వణా కథంచి త ద్దివస మత్యహాయత్.

అథ పూర్వపరిచితవిటగృహే గత్వా తం ప్రత్యుక్తవతీ.— ‘స దురాత్మా మే
పతి ర్ద్రామాన్తరం గతః. త త్వయాస్సద్గృహే ప్రసుప్తే జనే సమాగ త్వవ్యమ్.’ తథా

ఽనుష్ఠితే స రథకారోఽరణ్యే దిన మతివాహ్య, ప్రదోషే న్యుగ్రహేఽపహ్యతః
 ప్రవిశ్య, శయ్యాధస్తలే నిభృతో భూత్వా నితః. ఏతస్మిన్నంతరే స దేవదత్తః సమాన్య
 తత్ర శయన ఉపవిష్టః. తం దృష్ట్వా రోషావిష్టచిత్తో రథకారో వ్యచింతయత్. — 'ఈ
 ముత్థాయ హన్తి? అథవా హేల యైవ ప్రసుప్తః ద్వా వ ప్యేతా వ్యాపాకయా? ఇ
 పశ్యామి తావ దస్యా శ్చేష్టితమ్. శృణోమి చానేన స హలాహా.' ఆ త్రాంతరే స
 గృహ ద్వారం నిభృతం విధాయ శయనతల మారూఢా. అథ తస్యా ప్రత్రాహిత్యా
 రథకారశరీరే పాదో విలగ్నః. తతః సా వ్యచింతయత్. — 'నాన మేతేషా విచిత్రా
 రథకారేణ మత్పరీక్షణార్థం భావ్యమ్. తతః స్త్రీచిత్రవిజ్ఞానం కి మపి కరోమి.' ఏత
 తస్యా శ్చింతయన్త్యాః స దేవదత్తః స్ఫురోత్సుకో బభూవ. అథ తయా శృత్యా
 పుటయాఽభిహితమ్. 'భో మహానుభావ, న మే శరీరం త్వయా స్పృశయమ్, మహి
 ఽహం పతివ్రతా మహాసతీ చ. న చే చ్ఛాపం దత్త్వా త్వాం కస్తసా త్కరిష్యామి.'
 స ఆహః—'య ద్యేవం తస్మి త్వయా కి మహ మాహూతః.' సాఽబ్రవీత్. — 'భో,
 శ్రుణు మ్మైకాగ్రమనాః. అహ మద్య ప్రత్యూషే దేవతాదర్శనార్థం నిష్టకామః
 గతా. త త్రాకస్తాత్ ఖే వాణీ సంజాతా. — 'పుత్రి, కిం కరోమి? దత్తాఽపి మే
 త్వమ్. పరం పశ్యాసాభ్యంతరే విధినియోగా ద్విధవా భవిష్యసి.' తతో మయాఽఽ
 హితమ్. — 'భగవతి, యథా త్వ మాపదం వేత్సి, తథా తత్ప్రసక్తకార మపి జానాసి.
 త దస్మి కశ్చి దుపాయో యేన మే పతిః శతసంవత్సరజీవీ భవతి?' తతః ప్రయాఽఽ
 హితమ్. — 'వత్సే, స న్నపి నాస్తి, యత స్త వాయత్తః స ప్రతీకాః.' త చ్చ్యుత్వా
 మయాఽభిహితమ్. — 'దేవి, యది త న్నమ ప్రాణై ర్భవతి, త వాదేయ యే కరోమి.'
 అథ దేవ్యాఽభిహితమ్. — 'య ద్యద్య దినే పరపురుషేణ స హైకస్మిన్ భయవేష మాయ
 హ్యలింగనం కరోషి, త త్తవ భర్తృసక్తోఽపమృత్యు స్తస్య సంజాతః. నిష్టాఽపి త్వా
 ర్వర్షశతం జీవతి.' తేన త్వం మయాఽభ్యర్థితః. త ద్యత్కిశ్చిత్కర్తవ్యమనా త్తతో
 కురుష్య. న హి దేవతావచన మన్యథా భవిష్య తీతి నిశ్చయః.' తతోఽప్రహరణం
 ముఖః స తదుచిత మాచచార.

సాఽపి రథకారో మూర్ఛ స్తస్యా స్తద్వచన మాకర్ణ్య పులకాత్కరితః. తస్యా
 భస్మలాన్నిష్క్రమ్య తా మువాచ. — 'సాధు పతివ్రతే, సాధు విద్యయి. తయా
 దుర్జనవచనశక్తితహృదయ స్వత్పరీక్షానిమిత్తం గ్రామా ప్రవాసం కృత్వాఽలింగ్య
 భస్మలే నిభృతం లీనః. త దేహి. ఆలింగయ మామ్. త్వం నృక స్త్రీకర్తవ్యం మూర్ఛ
 నారీణామ్, య దేవం బ్రహ్మవ్రతం పరసన్గేఽపి హరితవతి. మహాయోగిణీ
 ఽపమృత్యువినాశార్థం చ త్వ మేవం కృతవతి.' తా మేవ ముత్త్య స్మరణ మారంభ
 తవాణః స్వస్కాన్తే తా మారోప్య త మపి దేవదత్త మువాచ. — 'భో మహానుభావ,

మత్తువైస్త్వ స్త్వమి హాగతః. త్వత్ప్రసాదా స్తయా ప్రాప్తం వర్షశతప్రమాణ మాయుః.
త త్వ మపి మా మాలిజ్య మత్స్కన్ధే సమారోహ.' ఇతి జల్ప స్స నిచ్చస్త మపి దేవదత్త
మాలిజ్య బలాత్ స్వకీయస్కన్ధ ఆరోపితవాక్. తత శ్చ సృత్యం కృత్వా, 'హే బ్రహ్మ
వ్రతధరాణాం ధురీణ, త్వయాఽపి మ య్యుపకృతమ్' ఇ త్యా ద్యుక్త్వా, స్కన్ధౌ
దుత్తార్య, యత్ర యత్ర స్వజనగృహద్వారాదిషు బభ్రామ, తత్ర తత్ర తయో రుభయో
రపి తద్గుణవర్ణన మకరోత్.

అతోఽహం బ్రవీమి.— 'ప్రత్యక్షేఽపి కృతే పాపే' ఇతి. తత్ సర్వథా
మూల్యాత్థాతా వయం వినష్టాః స్త. సుష్టు ఖి ల్విద ముచ్యతే.—

మి త్త్రయాపా హి రిపవః సంభావ్యస్తే విచక్షణైః

యే హితం వాక్య ముత్సృజ్య విపరీతోపసేవినః.

196.

తథా చ.— సంతోఽప్యర్థా వినశ్యన్తి దేశకాలవిరోధినః

అప్రాజ్ఞాక్ మన్త్రిణః ప్రాప్య, తమః సూర్యోదయే యథా.

197.

తత స్తద్వచోఽనాదృత్య సర్వే తే స్థిరజీవిన ముత్తిప్య స్వదుగ్ధ మానేతు మారబ్ధాః.
అ థానీయమానః స్థిరజీ వ్యాహః.— 'దేవ, అ ద్యాకిఞ్చిత్కరే జైతదవస్థేన కిం మ
యోపసంగృహీతేన, యత్ కారణ మిచ్ఛామి దీప్తం వహ్ని మనువేప్తుమ్. త దర్శసి
మా మగ్నిప్రదానేన సముద్ధర్తుమ్. అథ రక్తాక్ష స్త స్యాన్తగ్రతభావం జ్ఞాత్వాఽబ్రవీత్.—
'కిమర్థ మగ్ని పతన మిచ్ఛసి?' సోఽబ్రవీత్.—'అహం తావ ద్యుష్మదర్థ ఇమా మాపదం
మేఘవర్ణేన ప్రాపితః. త దిచ్ఛామి తేహం వైరయాతనార్థ ములూకత్వ మితి. త చ్చ
శ్రుత్వా రాజనీతికుశలో రక్తాక్షః ప్రాహః.—'భద్ర, కుటిల స్త్వం కృతకవచనచతుర
శ్చ. త త్వ ములూకయోనిగతోఽపి స్వకీయా మేవ వాయసయోనిం బహు మన్యసే.
శ్రూయతే చైత దాఖ్యానకమ్.—

సూర్యం భర్తార ముత్సృజ్య పర్జన్యం మారుతం గిరిమ్

స్వజాతిం మూషికా ప్రాప్తా స్వజాతి ర్దురతిక్రమా.'

198.

మన్త్రిణః ప్రోచుః.— 'కథ మేతత్ ?' రక్తాక్షః కథయతి.—

కథా. ౧౨.

అ స్తి విషమశిలాతలస్థలితామ్బునిర్ఘోషశ్రవణసంత్ర స్తమత్స్యపరివ ర్తనసంజనిత శ్వేత
ఫేనశబలతరక్ణాయా గక్ణాయా స్తటే జపనియమతపఃస్వాధ్యాయోపవాసయోగక్రియా
ఽనుష్ఠానపరాయణైః పరిపూత పరిమిత జల జిఘృక్షుభిః కన్దమూలఫలశైవలాభ్యవహారక
దర్శితశరీరై ర్వల్కలకృతకాపీనమాత్రప్రచ్ఛాదనై స్తపస్విభి రాకీర్ణ మాశ్రమపదమ్. తత్ర

యాజ్ఞవల్క్యే నామ కులపతి రాసీత్. తస్య జాహ్నువ్యాం స్నా త్వోపస్మిష్టు
మారబ్ధస్య కరతలే శ్యేనముఖాత్ పరిభ్రష్టా మూషికా పతితా. తాం దృష్ట్వా న్యగ్రోధ
ప త్తే) ౧-వస్థాప్య పునః స్నా త్వోపస్మిశ్య చ ప్రాయశ్చిత్తాదిక్రియాం కృత్వా చ
మూషికాం తాం స్వతపోబలేన కన్యకాం కృత్వా సమాదాయ స్వాశ్రమ మానినాయ.
అనపత్యాం చ జాయా మాహః—‘భద్రే, గృహ్యతా మియం తప దుహి తోత్పన్నా.
ప్రయత్నేన సంవర్ధనీయా.’ ఇతి. తత స్తయా సంవర్ధితా లాలితా పాలితా చ యావ
ద్ద్వాదశవర్షా సంజఙ్ఘే. అథ వివాహయోగ్యాం తాం దృష్ట్వా భర్తార మేవ జా యోవాచ.—
‘భో భర్తః, కి మిదం నావబుధ్యసే, య థాస్యాః స్వదుహితు ర్వివాహసమయాతి
క్రమో భవతి.’

అసా వాహః— ‘సాధూ క్తమ్. ఉ క్తం చ,—

స్త్రీయః పూర్వం సురై ర్భక్తాః సోమగన్ధర్వవహ్నిభిః,
భృష్ణతే మానుషాః పశ్చా త్తస్మా ద్దోషో న విద్యతే. 199.

సోమ స్తాసాం దదౌ శౌచం, గన్ధర్వః శిక్షితాం గిరం,
పావకః సర్వమేధ్యత్వం, తస్మా న్నిష్కల్త షాః స్త్రీయః. 200.

అసంప్రాప్తరజా గౌరీ, ప్రాప్తే రజసి రోహిణీ,
అవ్యజ్ఞానా భవేత్ కన్యా, కుచహీనా చ నగ్నికా. 201.

వ్యజ్ఞానై స్తు సముత్పన్నైః సోమో భుక్తే హి కన్యకామ్,
పయోధరాభ్యాం గన్ధర్వో, రజ స్యగ్నిః ప్రతిష్ఠితః. 202.

తస్మా ద్వివాహయేత్ కన్యాం యావ న్నర్తమతీ భవేత్.
వివాహ శ్చాప్తవర్షాయాః కన్యాయా స్తు ప్రశస్యతే. 203.

వ్యజ్ఞానం హన్తి వై పూర్వం పరం చైవ పయోధరా,
రతిరిష్టాం స్తథా లోకాన్ హన్యా చ్చ పితరం రజః. 204.

ఋతుమత్యాం తు తిష్ఠన్త్యాం నేచ్ఛాదానం విధీయతే,
తస్మా దుద్వాహయే న్నగ్నాం మనుః స్వాయంభువో బ్రవీత్. 205.

పితృవేశ్చని యా కన్యా రజః పశ్య త్యసంస్కృతా,
అవివాహ్యో తు సా కన్యా, జఘన్యా వృషలే స్త్పతా. 206.

శ్రేష్ఠేభ్యః సద్భవేభ్య శ్చ జఘన్యేభ్యో రజస్వలా
పిత్రా దేయా వినిశ్చిత్య యతో దోషో న విద్యతే. 207.

అతోఽహ మేనాం సద్భవాయ ప్రయచ్ఛామి, నాన్యస్మై. ఉ క్తం చ,—

యయో రేవ సమం విత్తం, యయో రేవ సమం కులమ్,
తయో ర్వివాహాః సఖ్యం చ, న తు పుష్టవిపుష్టయోః. 208.

తథా చ,— కులం చ శీలం చ సనాథతా చ

విద్యా చ విత్తం చ వపు ర్వయ శ్చ—

ఏతాన్ గుణాన్ సప్త విచిన్త్య దేయా

కన్యా బుద్ధైః శేష మచిన్త నీయమ్.

209.

త ద్య ద్యస్యా రోచతే తదా భగవన్త మాదిత్య మాహూయ తస్మై ప్రయ
చ్ఛామి.' సా ప్రాహ:—'ఇహ కో దోషః? క్రియతా మేతత్.' అథ మునినా గవి గా
హూతః. వేదచున్త్రామన్త్రాణప్రభావా త్తత్క్షణా దే వాభ్యుపగ మ్యాదిత్యః ప్రోవాచ.—
భగవన్, కి మహ మాహూతః? సోఽబ్రవీత్.—'ఏషా మదీయా కన్యకా తిష్ఠతి. య
ద్యేషా త్వాం వృణోతి, త ర్హ్యద్వహస్వ.' ఇతి. ఏవ ముక్త్యా స్వదుహితర మువాచ.—
'పుత్త్రి, కిం తవ రోచత ఏష భగవాన్ స్త్రీలోక్యదీపకో భానుః?' పుత్త్రికాఽబ్రవీత్.—
'తాత, అతిదహనాత్తకోఽయమ్. నాహ మేన మభిలషామి. త దస్తా దన్యః ప్రకృష్ట
తరః కశ్చి దాహూయతామ్.' అథ తస్యా స్త ద్వచనం శ్రుత్వా ముని రాభిస్కర
మువాచ.— 'భగవన్, త్వతోఽధికోఽస్తి కశ్చిత్?' భాస్కరః ప్రాహ:—'అస్తి
మతోఽప్యధికో మేఘో యే నాచ్ఛాదితోఽహ మదృశ్యో భవామి.'

అథ మునినా మేఘ మ ప్యాహూయ కన్యాఽభిహితా.— 'పుత్త్రికే, అస్మై
త్వాం ప్రయచ్ఛామి.' సా ప్రాహ:—'కృష్ణవర్ణోఽయం జడాత్తా చ. త దస్తా దన్యస్య
ప్రధానస్య కస్యచి న్తాం ప్రయచ్ఛ.' అథ మునినా మేఘోఽపి పృష్టః — 'భో భో
మేఘ, త్వతోఽప్యధికోఽస్తి కశ్చిత్?' మేఘే నోక్తమ్. 'మతోఽప్యధికోఽస్తి
వాయుః. వాయునా హతోఽహం సహస్రధా యామి.' త చ్ఛ్రిత్యా మునినా
వాయు రాహూతః. ఆహ చ.—'పుత్త్రికే, కి మేష వాయు స్తే వివాహో యో త్తమః
ప్రతిభాతి?' సోఽబ్రవీత్.— 'తాత, అతిచపలోఽయమ్. త దస్తా దప్యధికః కశ్చి
దానీయతామ్.' ముని రాహ:— 'వాయో, త్వతోఽప్యధికోఽస్తి కశ్చిత్?' పవనే
నోక్తమ్.— 'మతోఽప్యధికోఽస్తి పర్వతో యేన సంస్తభ్య బలవా నప్యహం
ధ్రియే.' అథ మునిః పర్వత మాహూయ కన్యా మువాచ.—'పుత్త్రికే, త్వా మస్మై
ప్రయచ్ఛామి.' సా ప్రాహ:—'తాత, కఠినాత్తకోఽయం స్తబ్ధ శ్చ. త దన్యస్మై దేహి
మామ్.' మునినా పర్వతః పృష్టః.— 'భోః పర్వతరాజ, త్వతోఽప్యధికోఽస్తి కశ్చిత్?'
గిరి జోక్తమ్.— 'మతోఽప్యధికాః సన్తి మూషికా యే మచ్ఛరీరం బలా ద్వివారయన్తి.'
తతో ముని ర్మూషిక మాహూయ తస్యా అదగ్భయత్. ఆహ చ.— 'పుత్త్రికే, త్వా
మస్మై ప్రయచ్ఛామి. కి మేష ప్రతిభాతి తే మూషికరాజః?' సాపి తం దృష్ట్వా స్వజా
తీయ ఏష ఇతి మన్యమానా పులకోద్భాషితశరీ రోవాచ.— 'తాత, మాం మూషికాం
కృ త్వస్మై ప్రయచ్ఛ, యేన స్వజాతివిహితం గృహధర్మ మనుతిష్ఠామి.' తతః స్తోఽపి

స్వతపోబలేన తాం మూషికాం కృత్వా తస్మై ప్రాదాత్. అతోఽహం బ్రహ్మి.
'సూర్యం భర్తార ముత్సృజ్య' ఇతి.

అథ రక్తాక్షువచన మనాదృత్య తైః స్వవంశవినాశాయ స స్వదుగ్ధ మపనీతః.
నీయమాన శ్చాస్తర్జీన మవహస్య స్థిరజీవీ వ్యచింతయత్.

‘హన్యతా మితి యేనోక్తం స్వామినో హితవాదినా
స ఏ వైకోఽత్ర సర్వేషాం నీతిశాస్త్రార్థతత్త్వపిత్.

210.

త ద్యది తస్య వచన మకరిష్యేన్నేతే, తతో న స్వలోపఽప్య నథోఽభవిష్య దేతేషామ్.
అథ దుగ్ధద్వారం ప్రా ప్యారిమర్దనోఽబ్రహ్మిత్. — ‘భో భోః, హితైషిణోఽస్య స్థిర
జీవినో యథాసమిహితం స్థానం ప్రయచ్ఛత.’ తచ్చ శ్రుత్వా స్థిరజీవీ వ్యచింతయత్. —
‘మయా తావ దేతేషాం వధోపాయ శ్చింతనీయః, స మయా మధ్యస్థేన న సాశ్యతే.
యతో మదీయ మిజ్జితాదికం విచారయంతేఽపి సావధానా భవిష్యన్తి. త ద్యద్వార
మధిశ్రితోఽభిప్రేతం సాధయామి.’ ఇతి నిశ్చి త్యోలూకపతి మాహః — ‘దేవ, యుక్త
మిదం యత్ స్వామినా ప్రోక్తమ్. పర మహ మపి నీతిజ్ఞ స్తేఽహితశ్చ. య ద్య ప్యను
రక్తః శుచి స్తథాఽపి దుగ్ధమధ్య ఆవాసో నార్హః. త దహ మ త్రైక దుగ్ధద్వారం
ప్రత్యహం భవత్పాదపద్మరజఃపవిత్రీకృత తమః సేవాం కరిష్యామి.’ ‘తథా’ ఇతి ప్రతి
పన్నే ప్రతిదిన ములూకపతిసేవకా స్తే ప్రకామ మాహారం కృ త్యోలూకరాజాదేశాత్
ప్రకృష్టమాంసాహారం స్థిరజీవినే ప్రయచ్ఛన్తి. అథ కతిపయై శ వాహాభి స్తయూ
ఇవ స బలవా స్సంవృత్తః. అథ రక్తాక్షః స్థిరజీవినం పోష్యమాణం దృష్ట్వా విస్తయో
మన్త్రిజనం రాజానం చ ప్రత్యాహః — ‘అహో! మూఘోఽయం మన్త్రిజనో భవాం
శ్చే త్యేవ మహ మవగచ్ఛామి. ఉక్తం చ, —

పూర్వం తావ దహం మూఘో, ద్వితీయః పాశబద్ధకః,
తతో రాజా చ, మన్త్రి చ, సర్వం వై మూఘమృణ్దలమ్.’

211.

తే ప్రాహుః. — ‘కథ మేతత్ ? రక్తాక్షః కథయతి. —

కథా. ౧౩.

అస్తి కస్తింఞ్చిత్ పర్వతైకదేశే మహాకృ వృక్షః. తత్ర చ సింహకనామా కోఽపి
పక్షి ప్రతివసతి స్త్. తస్య పురీషే సువర్ణ ముత్పద్యతే. అథ కదాచి త్త ముద్దిశ్య వ్యాధిః
కోఽపి సమాయయా. స చ పక్షి తదగ్రత ఏవ పురీష ముత్సృజ్య. అథ పాతామకాల
మేవ తత్ సువర్ణభూతం దృష్ట్వా వ్యాధో విస్తయ మగమత్. — ‘అహో! మమ శు
కాలా దారభ్య శకునిబద్ధవ్యసనినోఽశీతివర్షాణి సమభూవన్, న చ కదాచి దమి పక్షి
పురీషే సువర్ణం దృష్టమ్!’ ఇతి విచింత్య తత్ర వృక్షే పాశం బబద్ధ. అ థానా మే

పక్షి మూర్ఖ స్తత్రైవ విశ్వస్త చిత్తో యథాపూర్వ ముపవిష్టః. తత్కాల మేవ పాశేన బద్ధః. వ్యాధ స్తు తం పాశా దున్ముచ్య పజ్జరకే సంస్థాప్య నిజావాసం నీతవాక్. అథ చిన్తయామాస.— ‘కి మనేన సాపాయేన పక్షిణాఽహం కరిష్యామి. యది కదాచిత్ కోఽప్యము మీదృశం జ్ఞాత్వా రాజ్ఞే నివేదయిష్యతి, త న్నూనం ప్రాణసంశయో మే భవేత్. అతః స్వయ మేవ పక్షిణం రాజ్ఞే నివేదయామి.’ ఇతి విచార్య త ధై వానుష్ఠితవాక్. అథ రాజాఽపి తం పక్షిణం దృష్ట్వా వికసితనయనవదనకమలః పరాం తుష్టి ముపాగతః. ప్రాహ చైవమ్.— ‘హంహో రక్షాపురుషాః, ఏనం పక్షిణం యత్నేన రక్షత. అశనపానాదికం చాస్య యథేచ్ఛం ప్రయచ్ఛత.’ అథ మన్త్రిణాఽభిహితమ్.— ‘కి మనే నాశ్రద్ధేయవ్యాధవచనప్రత్యయమాత్రపరిగృహీతే నాణ్ణజేః? కిం కదాచిత్ పక్షిపురీషే సువర్ణం సంభవతి? త న్ముచ్యతాం పజ్జరబద్ధ నా దయం పక్షి.’ ఇతి మన్త్రి వచనా ద్రాజ్ఞా మోచితోఽసౌ ప త్కున్సతద్వారతోరణే సముపవిశ్య, సువర్ణమయీం విష్టాం విధాయ, ‘పూర్వం తావ దహం మూర్ఖః’ ఇతి శ్లోకం పఠిత్వా యథాసుఖ మాకాశమార్గేణ ప్రాయాత్. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘పూర్వం తావ దహం మూర్ఖః’ ఇతి.

అథ తే పున రపి ప్రతికూలదైవతయా హిత మపి రక్తాక్షవచన మనాదృత్య భూయ స్తం ప్రభూతమాంసాదివివిధాహారేణ పోషయామాసుః. అథ రక్తాక్షః స్వవర్గ మాహూయ రహః ప్రోవాచ.— ‘అహో! ఏతావ దే వాస్తద్భూభవతేః కుశలం దుర్గం చ. త దుపదిష్టం మయా యత్ కులక్రమాగతః సచివోఽభిధత్తే. త ద్వయ మన్యత్ పర్వతదుర్గం సంప్రతి సమాశ్రయామః. ఉక్తం చ యతః.—

అనాగతం యః కురుతే స శోభతే,
స శోచ్యతే యో న కరో త్యనాగతమ్.
వనేఽత్ర సంస్థస్య సమాగతా జరా,
బిలస్య వాణీ న కదాఽపి మే శ్రుతా.’

212.

తే ప్రోచుః.— ‘కథ మేతమ్?’ రక్తాక్షః కథయతి.—

కథా. ౧౪.

కన్తింశ్చి ద్వనోద్దేశే ఖరనఖరో నామ సింహః ప్రతివసతి స్త. సకదాచి దిత శ్చేత శ్చ పరిభ్రమన్ తుత్తామకణ్ఠో న కింశ్చి దపి సత్త్వ మాససాద. తత్కాంతమయ సమయే మహతీం గిరిగుహ మాసాద్య ప్రవిష్ట శ్చిన్తయామాస.— ‘నూన మేతస్యాం గుహాయాం రాత్రౌ కేనాఽపి సత్త్వే నాగన్తవ్యమ్. తన్నిభృతో భూత్వా తిష్టామి. ఏతస్మిన్నస్తరే త త్స్వామి దధిపుచ్చోనామ సృగాలః సమాయాతః. స చ యావత్ పశ్యతి, తావత్ సింహపదపద్ధతి ర్థహాయాం ప్రవిష్టా న చ నిష్క్రమణం గతా. తతః

శ్చచిన్తయత్.—‘అహో వినష్టోఽస్మి. నూన మస్యా మన్తర్గతేన సింహేన భావ్యమ్. తత్ కిం కరోమి? కథం జ్ఞాస్యామి?’ ఏవం విచిన్త్య ద్వారస్థః పూతక్రతు మారభః.— ‘అహో బిల, అహో బిల,’ ఇ త్యుక్త్వా తూష్ణింభూయ భూయోఽపి త ధైవ ప్రత్య భావత.— ‘భోః, కిం న స్మరసి, య న్తయా త్వయా సహ సమయః కృతోఽస్తి. య న్తయా బాహ్యోత్ సమాగతేన త్వం వక్తవ్యః, త్వయా చాహ మాకారణీయ, ఇతి. త ద్యది మాం నాహ్వాయసి తతోఽహం ద్వితీయం బిలం యాస్యామి.’ అథ త చ్ఛ్రిత్వా సింహా శ్చిన్తితవాక్.— ‘నూన మేషా గుహోఽస్య సమాగతస్య సదా సమాహ్వానం కరోతి. పర మద్య మద్భయా న్న కిఞ్చి ద్భూతే. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

భయసంత్ర స్తమనసాం హస్తపాదాదికాః క్రియాః

ప్రవర్తంతే న వాణీ చ వేపథు శ్చాధికో భవేత్.

218.

త దహ మస్యాహ్వానం కరోమి యేన త దనుసారేణ ప్రవిష్టోఽయం మే భోజ్యతాం యాస్యతి.’ ఏవం సంప్రధార్య సింహ స్త స్యాహ్వాన మకరోత్. అథ సింహశబ్దేన సా గుహా ప్రతిరవసంపూర్ణాఽన్య నపి దూరస్థా నరిణ్యజీవాం స్త్రాసయామాస. సృగాలో ఽపి పలాయమాన ఇమం శ్లోక మపఠత్.—

‘అనాగతం యః మరుతే స శోభతే,

స శోచ్యతే యో న కరో త్యనాగతమ్;

వనేఽత్ర సంస్థస్య సమాగతా జరా,

బిలస్య వాణీ న కదాఽపి మే శ్రుతా.

214.

త దేవం మత్వా యుష్మాభి ర్తయా సహ గన్తవ్యమ్’ ఇతి. ఏవ మభిధా యాత్వానుయాయ పరివారానుగతో దూరదేశాన్తరం రక్తాక్షో జగామ.

అథ రక్తాక్షే గతే స్థిరజీ వ్యతిహృష్టమనా వ్యచిన్తయత్.—‘అహో! కల్యాణ మస్తాక ముపస్థితం య ద్రక్తాక్షో గతః. యతః స దీర్ఘదర్శి. ఏతే చ మూఢమనసః. తతో మమ సుఖఘాత్యాః సంజాతాః. ఉక్తం చ యతః.—

న దీర్ఘదర్శి నో యస్య మన్త్రిణః స్యు ర్నహీపతేః

క్రమాయాతా, ధ్రువం తస్య న చిరాత్ స్యాత్ పరిక్షయః.

215.

అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

మన్త్రియాపా పి రిపవః సంభావ్యంతే విచక్షణైః

యే సన్తం నయ ముత్సృజ్య సేవంతే ప్రతిలోమతః.

215.

ఏవం విచిన్త్య స్వకులాయ ఏ కైకాం వనకాష్ఠికాం గుహాదీపనార్థం దినే నినే ప్రక్షి పతి. న చ తే మూర్ఖా ఉలూకా విజానన్తి, య దేష కులాయ మస్తద్దాహాయ వృద్ధిం నయతి. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

అమిత్రం కురుతే మిత్రం, మిత్రం ద్వేష్టి హినస్తి చ,
శుభం వే త్యశుభం, పాపం భద్రం, దైవహతో నరః.

217.

అథ కులాయవ్యాజేన దుగ్ధద్వారే కృతే కాష్ఠనిచయే, సంజాతే సూర్యోదయే, లగ్నతాం
ప్రాప్తే షూలూకేషు సత్సు, స్థిరజీవీ శీఘ్రం గత్వా మేఘవర్ణ మాహా:— 'స్వామిన్,
దాహసాధ్యా కృతా రిపుగుహా. తత్ సపరివారః సమే త్యైకైకాం వనకాష్ఠికాం
జ్వలన్తీం గృహీత్వా గుహాద్వారేఽస్తత్కులాయే ప్రక్షిప, యేన సర్వే శత్రువః కుమ్భి
పాకనరకప్రాప్యేణ దుఃఖేన మ్రియన్తే.' త చ్చుత్వా ప్రహృష్టో మేఘవర్ణ ఆహా:—
'తాత, కథ యాత్మవృత్తాంతమ్. చిరా దద్య దృష్టోఽసి.' స ఆహా:— 'వత్స, నాయం
కథనస్య కాలః. యతః కదాచి తస్య రిపోః కశ్చిత్ ప్రణిధి ర్న మే హాగమనం నివేద
యిష్యతి, తజ్జ్ఞానా దన్ధోఽన్య త్రాపసరణం కరిష్యతి. త త్వర్యతామ్. ఉక్తం చ,—

శీఘ్రకృత్యేషు కార్యేషు విలम्బయతి యో నరః

తత్ కృత్యం దేవతా స్తస్య కోపా ద్విఘ్న స్త్యసంశయమ్.

218.

యస్య యస్య హి కార్యస్య ఫలితస్య విశేషతః

క్షీప్ర మక్రియమాణస్య కాలః పిబతి తత్ఫలమ్.

219.

త ద్దుహాయా మాయాతస్య తే హతశశ్నోః సర్వం సవిస్తరం నిర్వామలతయా కథ
యిష్యామి.' అ థాసౌ తద్వచన మాకర్ణ్య సపరిజన ఏకైకాం జ్వలన్తీం వనకాష్ఠికాం
చచ్ఛిన్రేణ గృహీత్వా తద్దుహాద్వారం ప్రాప్య స్థిరజీవికులాయే ప్రాక్షిపత్. తతః
సర్వే తే దివాన్ధా రక్తాక్షవాక్యాని స్మరన్తో ద్వార స్యావృతత్వా దనిస్సరన్తో గుహామధ్యే
కుమ్భిపాకన్యాయ మాపన్నా మృతా శ్చ.

ఏవం శత్రూ ని శ్చేషతాం నీత్వా భూయోఽపి మేఘవర్ణ స్తదేవ న్యగ్రోధపాదప
దుర్గం జగామ. తతః సింహాసనస్థో భూత్వా సభామధ్యే ప్రముదితమనాః స్థిరజీవిన
మప్పచ్చత్.— 'తాత, కథం త్వయా శత్రుమధ్యే గతే నైతావాన్ కాలో నీతః?
త దత్ర కాతుక మస్తాకం వర్తతే. తత్ కథ్యతామ్. యతః.

వర మగ్నో ప్రదీప్తే తు ప్రపాతః పుణ్యకర్తృణామ్,

న చారిజనసంసర్గో ముహూర్త మపి సేవితః.'

220.

త దాకర్ణ్య స్థిరజీ వ్యాహా:— 'భద్ర, ఆగామిఫలవాఞ్ఞయా కష్ట మాపి సేవకో న
జానాతి. ఉక్తం చ యతః:—

ఉపనతభయై ర్యో యో మాగ్ధో హితార్థకరో భవేత్

స స నిపుణయా బుద్ధ్యా సేవ్యో మహాన్ కృపణోఽపి వా ;

కరికరనిభౌ జ్యాఘాతాఞ్గౌ మహాగ్రవిశారదౌ

రచితవలయైః స్త్రీవ ద్బద్ధౌ కరా హి కిరీటినా,

221.

శక్తే నాపి సదా నరేంద్ర విదుషా కాలాంతరాపేక్షితా
వస్తవ్యం ఖలు వాక్యవజ్రవిషమే తుదేఽపి పాపే జనే;
దర్శ్యవ్యగ్రకరేణ ధూమమలినే నాయాసయుక్తేన చ
భీమే నాతిబలేన మత్స్యభవనే కిం మోషితం నూదవత్? 222.

య ద్వా త ద్వా విషమపతితం సాధు వా గర్హితం వా
కాలాపేక్షీ హృదయనిహితం బుద్ధిమాణ్ కర్త కుర్యాత్;
కిం గాఢీవస్ఫురదురుఘనాస్ఫాలనరూరపాణి
ర్నాసీ లీలానటనవిలసన్తేఖిలీ సవ్యసాచీ? 223.

సిద్ధిం ప్రార్థయతా జనేన విదుషా తేజో నిగృహ్య స్వకం,
సత్త్వోత్సాహవతా హి దైవవిధిషు స్థైర్యం ప్రకాశ్యం క్రమాత్;
దేవేంద్ర ద్రవిణేశ్వ రాన్తక సమై ర ప్యన్వితో భ్రాతృభిః
కిం క్లిప్తః సుచిరం త్రిదణ్డ మవహ చ్ఛ్రీమా న్న ధర్మాత్తజః? 224.

యాపాభిజనసంపన్నా కున్తీపుత్రౌ బలాన్వితౌ
గోకర్తరక్షావ్యాపారే విరాటప్రేష్యతాం గతా. 225.

యాపే తాప్రతిమేన, యావనగుణైః, శ్రేష్ఠే కులే జన్మనా,
కాన్త్యా శ్రీ రివ యాఽత్ర, సాఽపి విదళాం కాలక్రమా దాగతా;
నైర స్థితి సగర్వితం యువతిభిః సాక్షేప మజ్జాతయా
ద్రౌపద్యా నను మత్స్యరాజభవనే ఘృష్టం చ కిం చన్దనమ్? 226.

మేఘవర్ణ ఆహా:— ‘తాత, అసిధారావ్రత మిదం మన్యే య దరిణా నమా
సంవాసః.’ సోఽబ్రవీత్.— “దేవ, ఏవ మేతత్. పరం న తాదృచ్ఛార్థసమాగమః
క్వాపి మయా దృష్టః. న చ మహాప్రజ్ఞ మనేకశాస్త్రే శ్చప్రతిమబుద్ధిం రక్షాతుం వినా
ధీమాణ్, యత్ కారణం తేన మదీయం యథావస్థితం చిత్తం జ్ఞాతమ్. యే పున రన్యే
మన్త్రిణా స్తే మహామూర్ఖా మన్త్రిమాత్రవ్యపదేశోపజీవిన్ః తత్త్వకశలా, యై రిద మపి
న జ్ఞాతమ్. యతః;

అరితోఽభ్యాగతో భృతో యప్త స్తత్సజ్జతత్పరః
అపసర్ప సు ధర్మత్వా నితోఽద్యేగీ చ దూషితః. 227.

ఆసనే శయనే యానే పానభోజనవస్తుషు
దృష్టాదృష్టప్రమత్తేషు ప్రహర స్త్యరయోఽరిషు. 228.

తస్మాత్ సర్వప్రయత్నేన త్రివర్గనిలయం బుధః
ఆత్మాన మాదృతో రక్షేత్; ప్రమాదాన్ధి వినశ్యతి. 229.

సాధు చేద ముచ్యతే.—

సంతాపయన్తి క మపథ్యభుజం న రోగా ?

మర్తన్త్రిణం క ముపయాన్తి న నీతిదోషాః ?

కం శ్రీ ర్న దర్పయతి ? కం న నిహన్తి మృత్యుః ?

కం శ్రీకృతా న విషయాః పరిపీడయన్తి ?

280.

లుబ్ధస్య నశ్యతి యశః, పిశునస్య మైత్రి,

నష్టక్రియస్య కుల, మర్థపరస్య ధర్మః,

విద్యాఫలం వ్యసనినః, కృపణస్య సౌఖ్యం,

రాజ్యం ప్రమత్తసచివస్య నరాధిపస్య.

281.

త ద్రాజక, అసిధారావ్రతం మయా చరిత మరిసంసగ్గా దితి య ద్భవ తోక్తం, త
న్మయా సాక్షా దే వానుభూతమ్. ఉక్తం చ,—

అపమానం పురస్కృత్య, మానం కృత్వా తు పృష్ఠతః,

స్వార్థ మభ్యుద్ధరేత్ ప్రాజ్ఞః, స్వార్థభ్రంశో హి మూర్ఖతా.

882.

స్కన్ధే నాపి వహే చ్చతురం కాల మాసాద్య బుద్ధిమాన్,

మహతా కృష్ణసర్పేణ మణ్డూకా బహవో హతాః.”

283.

మేఘవర్ణ ఆహః.— ‘కథ మేతత్ ?’ స్థిరజీవీ కథయతి.—

కథా. ౧౫.

అస్తి వరుణాద్రిసమీప ఏకస్థిక్ ప్రదేశే పరిణతవయా మన్దవిషో నామ కృష్ణ
సర్పః. స ఏవం చిత్తే సంచిన్తితవాన్.— ‘కథం నామ మయా సుఖోపాయవృత్త్యా
వర్తితవ్యమ్ ?’ ఇతి. తతో బహుమణ్డూకం హ్రద ముపగమ్య ధృతిపరీత మి వాత్సానం
దర్శితవాన్. అథ తథా స్థితే తస్మి న్నుదకప్రాస్తగతే నైకేన మణ్డూకేన పృష్టః.—
‘మామ, కి మద్య యథౌపూర్వ మాహారార్థం న విహరసి ?’ సోఽబ్రవీత్.— ‘భద్ర,
కుతో మే మన్దభాగ్య స్యాహారాభిలాషః ? యత్ కారణ మద్య రాత్రౌ ప్రదోష ఏవ
మయాఽఽహారార్థం విహరమాణేన దృష్ట ఏకో మణ్డూకః. త ద్ద్రహణార్థం మయా క్రమః
సంజ్ఞితః. సోఽపి మాం దృష్ట్వా మృత్యుభయేన స్వాధ్యాయప్రసక్తానాం బ్రాహ్మణానా
మన్తర మపక్రాంతా న విభావితో మయా క్వాఽపి గతః. తత్ సదృశమోహితచిత్తేన
మయా కస్యచి ద్బ్రాహ్మణస్య సూనౌ ర్హృదతటజలాంతఃస్థోఽఙ్గుష్ఠో దృష్టః. తతో
ఽసౌ సపది పశ్చాత్వ ముపాగతః. అథ తస్య పిత్రా దుఃఖితే నాహం శస్త్రః. ‘యథా
దురాత్మక, త్వయా నిరపరాధో మత్సుతో దృష్టః, త ద్దనేన దోషేణ త్వం మణ్డూ

నాం వాహనం భవిష్యసి, తత్ ప్రసాదలబ్ధజీవికయా వర్తిష్యసే.' ఇతి. తతోఽహం
 మష్టాకం వాహనార్థమాగతోఽస్మి." తేన చ సర్వమణ్ణూకానా మిద మావేదితమ్ తత
 స్తే! ప్రహృష్టమనోభిః సర్వై రేవ గత్వా జాలపాదనామ్నో దద్దురరాజస్య విష్ణు ప్రమ్.
 ధాసా వపి మన్త్రిపరివృతోఽత్యద్భుత మిద మితి మన్యమానః ససంభ్రమం ప్రాచా
 సత్తీర్య మన్దవిషస్య ఫణినః ఫణప్రదేశ మధిరూఢః. శేషా అపి యథాజ్యేష్ఠం తత్ప్రేమో
 ధి సమారురుహుః. కిం బహునా. తదుపరి స్థాన మప్రాప్తువై స్త స్త స్యామపదం ధావన్తి.
 మన్దవిషోఽపి తేషాం తుస్త్వర్థ మనేకప్రకారాణ్ గతివిశేషా నదన్యయత్. అథ జాల
 పాదో లబ్ధతదజ్యసంస్పర్శసుఖ స్త మాహః—

‘న తథా కరిణా యానం, తురగేణ రథేన వా,
 నరయానేన వా యానం, యథా మన్దవిషేణ మే.’

284.

అ ధాన్యేద్య ర్మన్దవిష శ్చద్వనా మన్దం మన్దం వినన్తుతి. త చ్చ దృష్ట్వా జాల
 పాదోఽబ్రవీత్.— ‘భద్ర మన్దవిష, యథాపూర్వం కి మద్య సాగు నోహ్యతే.’ మన్ద
 విషోఽబ్రవీత్.— ‘దేవ, అ ద్యాహారవైకల్యా న్న మే వోధుం శక్తి రస్మి.’ అ ధాసా
 వబ్రవీత్.— ‘భద్ర, భత్యయ త్సుద్రమణ్ణూకాణ్.’ త చ్చృత్వా ప్రహస్తితస్య రాత్రో
 మన్దవిషః ససంభ్రమ మబ్రవీత్.— ‘మ మాయ మేవ విప్రకాపోఽస్మి. త త్ప్రేమాన
 నానుజ్ఞావచనేన ప్రీతోఽస్మి.’ తతోఽసా నైరస్తర్యేణ మణ్ణూకాణ్ భవీయన్ కితి
 పయై రే వాహోభి ర్బలవాన్ సంవృత్తః. ప్రహృష్ట శ్చాప్తన్తీన మకహ శ్యేద మబ్రవీత్—

మణ్ణూకా వివిధా హ్యేతే జాలపాదోపసాదితాః
 కియన్తం కాల మక్షీణా భవేయః స్వాదితా మమ ?

285.

జాలపాదోఽపి మన్దవిషేణ కృతకవచనవ్యామోహితచిత్తః కి మపి నావయన్ శ్రే. అత్రా
 ప్తరేఽన్యో మహాకాయః కృష్ణసర్ప స్త ముద్దేశం సమాయాతః. తం చ మణ్ణూకై
 ర్వాహ్యమానం దృష్ట్వా విస్తయ మగమత్. ఆహ చ.— ‘వయస్య, య దస్తాః మహా
 తైః కథం వాహ్యాసే? విరుద్ధ మేతత్.’ మన్దవిషోఽబ్రవీత్.—

సర్వ మేత ద్విజానామి యథా వాహ్యోఽస్మి వర్తురైః.

కఞ్చిత్కాలం ప్రతీక్ష్యోఽహం, ఘృతాద్ధి బ్రాహ్మణో యథా.’ 286.

సోఽబ్రవీత్.— ‘కథ మేతత్ ?’ మన్దవిషః కథయతి.—

కథా. ౧౬.

అస్మి కస్మిన్చి దధిష్ఠాసే యజ్ఞదత్తో నామ బ్రాహ్మణః. తస్య భార్య భర్త
 ల్యన్యస్త్వక్మనా అజసం విటాయ సఖిజ్ఞాపూతాన్ ఘృతపూరాన్ కృత్వా. ఏ ద్ర

శ్చారికయా ప్రయచ్ఛతి. అథ కదాచి ద్భర్తా దృష్టోఽబ్రవీత్.— ‘భద్రే, కి మేతత్ పరిదృశ్యతే? కుత్ర వాజస్రం నయ నీదమ్? కథయ సత్యమ్.’ సా చోత్పన్నప్రతిభా కృతకవచనై ర్భర్తార మబ్రవీత్.— ‘అ స్త్యత్ర నాతిదూరే భగవత్యా దేవ్యా ఆయ తనమ్. త త్రాహ ముపోషితా సతీ బలిం భక్ష్యవిశేషం శ్చపూర్వా న్నయామి.’ అథ తస్య పశ్యతో గృహీత్వా తత్ సకలం దేవ్యాయతనాభిముఖీ ప్రతస్థే, యత్ కారణం దేవ్యా నివేదితే నానేన మదీయో భ ర్తౌవం మంస్యతే య న్నమ బ్రాహ్మణీ భగవత్యాః కృతే భక్ష్యవిశేషా నిత్య మేవ నయ తీతి. అథ దేవ్యాయతనే గత్వా స్నానార్థం నద్యా మవతీర్య యావత్స్నానక్రియాం కరోతి, తావ ద్భర్తా మాగ్ధాస్తరే ణాగత్య దేవ్యాః పుష్టతోఽదృశ్యోఽవతస్థే. అథ సా బ్రాహ్మణీ స్నాత్వా దేవ్యా యతన మాగత్య స్నానానులేపనమాల్యధూపబలిక్రియాదికం కృత్వా దేవీం ప్రణమ్య వ్యజ్ఞిపత్.— ‘భగవతి, కేన ప్రకారేణ మమ భ ర్తౌఽన్ధో భవిష్యతి?’ త చ్ఛ్రిత్యా స్వరభేదేన దేవీపుష్టస్థితో బ్రాహ్మణో జగాద.— ‘యది త్వ మజస్రం ఘృతపూరాది భక్ష్యం తస్మై భ ర్తౌ ప్రయచ్ఛసి, తతః శీఘ్ర మన్ధో భవిష్యతి.’ సా తు బద్ధకీ కృత కవచనవచ్ఛితమానసా తస్మై బ్రాహ్మణాయ త దేవ నిత్యం ప్రదదౌ. అ థాన్యేద్యు ర్బ్రాహ్మణే నాభిహితమ్.— ‘భద్రే, నాహం సుతరాం పశ్యామి.’ త చ్ఛ్రిత్యా చింత మనయా.— ‘దేవ్యాః ప్రసాదోఽయం ప్రాప్తః’ ఇతి. అథ తస్యా హృదయవల్లభో విట స్తత్సకాశ మస్తీభూతోఽయం బ్రాహ్మణః కిం మమ కరిష్య తీతి నిశ్శబ్దః ప్రతిదిన మభ్యేతి. అ థాన్యేద్యు స్తం ప్రవిశ స్త మభ్యాశగతం దృష్టా కేతై ర్గృహీత్వా లగుడ పాష్టిప్రభృతిప్రహారై స్తావ దతాడయత్, యావ దసౌ పఞ్చత్వ మాప. తా మపి దుష్టపత్నీం చిన్న నాసికాం కృత్వా విససర్జ. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘సర్వ మేత ద్విజానామి’ ఇతి.

అథ మన్దవిషోఽన్తర్లీన మవహస్య పున రపి ‘మణ్డూకా వివిధాప్యేతే’ ఇతి త మేవ మబ్రవీత్. అథ జాలపాద స్త చ్ఛ్రిత్యా సుతరాం వ్యగ్రహృదయః కి మనే నా ఽభిహితం ఇతి త మపృచ్ఛత్— ‘భద్ర, కిం త్వయాఽభిహిత మిదం విరుద్ధం వచః?’ అ థాసా వాకారప్రచ్ఛాదనార్థం ‘న కిచ్ఛిత్’ ఇ త్యబ్రవీత్. త ధైవ కృతకవచన వ్యామోహితచిత్తో జలపాద స్తస్య దుష్టాభిసంధిం నావబుధ్యతే. కిం బహునా? తథా తేన సర్వేఽపి భక్షితా యథా బీజమాత్ర మపి నావశిష్టమ్. అతోఽహం బ్రవీమి— ‘స్కంధే నాపి వహే చ్ఛత్రమ్’ ఇతి. అథ రాజన్, యథా మన్దవిషేణ బుద్ధిబలేన మణ్డూకా నిహతాః, తథా మయాఽపి సర్వేఽపి వైరిణ ఇతి. సాధు చేదముచ్యతే.—

వనే ప్రజ్వలితో వహ్ని ర్దహన్ మూలాని రక్షతి,

సమూలోన్మూలనం కుర్యా ద్వాయు ర్యో మృదుశీతలః.

మేఘవర్ణ ఆహా:— 'తాత, సత్య మే వైతత్. యే మహాత్మానా భవన్తి తే మహాసత్త్వా ఆపద్ధతా అపి ప్రాగభ్యం న సర్జన్తి. ఉక్తం చ యతః.—

మహత్త్వ మేత న్నహతాం నయాలజ్ఞా రధారిణామ్
న ముఞ్చన్తి య దారభ్యం కృచ్ఛేఽపి వ్యసనోదయే.

238.

తథా చ,— ప్రారభ్యతే న ఖలు విఘ్న భయేన నీచైః,
ప్రారభ్య విఘ్న విహతా విరమన్తి మధ్యాః,
విఘ్నైః సహస్రగుణితై రపి హన్యమానాః
ప్రారభ్య ముత్తమగుణా న పరిత్యజన్తి.

239.

తత్ కృతం నిష్కణ్ఠకం మమ రాజ్యం శత్రూన్ని శ్చేషతాం నయతా త్వయా. అథవా
యుక్త మేత న్నయవేదినామ్. ఉక్తం చ యతః.—

ఋణశేషం చాగ్ని శేషం శత్రుశేషం త ధైవ చ
వ్యాధిశేషం చ నిశ్చేషం కృత్వా ప్రాజ్ఞో న సీదతి.'

240.

సోఽబ్రవీత్.—'దేవ, భాగ్యవాం స్త్వ మే వాసి, య స్యారభ్యం సర్వ మేవ
సంసిధ్యతి. త న్న కేవలం శౌర్యం కృత్యం సాధయతి. కిన్తు ప్రజ్ఞయా యత్ క్రియతే
త దేవ విజయాయ భవతి. ఉక్తం చ,—

శస్త్రైర్హతా న హి హతా రిపవో భవన్తి,
ప్రజ్ఞాహతా స్తు రిపవః సుహతా భవన్తి;
శస్త్రం నిహన్తి పురుషస్య శరీర మేకం,
ప్రజ్ఞా కులం చ విభవం చ యశ శ్చ హన్తి.

241.

త దేవం ప్రజ్ఞాపురుషకారాభ్యాం యుక్త స్యాయత్నేన కార్యసిద్ధయః సంభవన్తి.

ప్రసరతి మతిః కార్యారమేభి, ధీరీభవతి స్త్పతిః,
స్వయ ముపనయ స్మర్థాన్ మన్త్రో న గచ్ఛతి విష్ణవమ్,
స్ఫురతి సఫల స్తర్క, చీత్రం సమున్నతి మక్నుశే,
భవతి చ రతిః క్షాఘ్యే కృత్యే, నరస్య భవిష్యతః.

242.

తథా చ. నయత్యాగశౌర్యసంపన్నే పురుషే రాజ్య మితి. ఉక్తం చ,—

త్యాగిని శూరే విదుషి చ సంసర్గరుచి ర్జ్ఞనా గుణీ భవతి,
గుణవతి, ధనం ధనా చ్ఛ్రీః, శ్రీమ త్యాజ్ఞా, తతో రాజ్యమ్.'

243.

మేఘవర్ణ ఆహాః—‘నూనం సద్యఃఫలాని నీతిశాస్త్రాణి, య త్వయాఽనుకృత్యే
నానుప్రవి శ్యారిమర్దనః సపరిజనో నిశ్శేషితః.’ స్థిరజీ వ్యాహాః—

తీక్ష్ణోపాయప్రాప్తిగమ్యాఽపి యోఽర్థః
త స్యా ప్యాదౌ సంశ్రయః సాధుయుక్తః,
ఉత్తుక్ష్ణాగ్రః సారభూతో వనానాం
మాన్యాభ్యర్చ్య శ్చిద్యతే పాదపేద్భిః.

244.

అథవా స్వామిన్, కిం తే నాభిహితేన య దనంతరకాలే క్రియారహిత మసుఖసాధ్యం
వా భవతి. సాధు చేద ముచ్యతే.—

అనిశ్చితై రధ్యవసాయభీరుభిః
పదే పదే దోషశతానుదర్శిభిః,
ఫలై ర్విసంవాద ముపాగతా గిరః
ప్రయాన్తి లోకే పరిహాసవస్తుతామ్.

245.

న చ లఘు వ్యపి కర్తవ్యేషా ధీమద్భి ననాదరః కార్యః. యతః.

‘శత్యామి కర్తు మిద మల్ప మయత్న సాధ్య
మత్రాదరః క’ ఇతి కృత్య ముపేక్షమాణాః,
కేచిత్ ప్రమత్తమనసః పరితాపదుఃఖ
మాపత్ ప్రసజ్ఞసులభం పురుషాః ప్రయాన్తి.

246.

త దద్య జితారే ర్ద్విభో ర్యథాపూర్వం నిద్రాలాభో భవిష్యతి. ఉచ్యతే చైతత్.—

నిస్సర్వే బద్ధసర్వే వా భవనే సుప్యతే సుఖమ్,
సదా దృష్టభుజశ్చే తు నిద్రా దుఃఖేన లభ్యతే.

247.

తథా చ,— విస్తీర్ణవ్యవసాయసాధ్యమహతాం స్నిగ్ధోపభుక్తాఃషాం

కార్యాణాం నయసాహసోన్నతిమతా మిచ్ఛాపదారోహిణామ్
మానూత్సేకపరాక్రమవ్యసనినః పారం న యావ ద్గతాః,
సామర్థే హృదయేఽవకాశవిషయా తావత్ కథం నిర్వృతిః ?

248.

తదవసితకార్యరమ్భస్య విశ్రామ్య తీవ మే హృదయమ్. త దిద మధునా నిహతకణ్ఠకం
రాజ్యం ప్రజాపాలనతత్పరో భూత్వా పుత్త్రపౌత్త్రాదిక్రమేణాచలచ్ఛత్త్రాసనశ్చిరం
భుజ్జ్వ. ఆపిచ,—

ప్రజా న రజ్జాయే ద్యస్తు రాజా రక్షాదిభి ర్గుణైః

అజాగలస్తన స్యేవ తస్య రాజ్యం నిరర్థకమ్.

249.

గుణేషు రాగో, వ్యసనే ష్వనాదరో,
రతిః సుభృత్యేషు చ, యస్య భూపతేః,
చిరం స భుక్తే చలచామరాంకుకాం
సితాతపత్రాభరణాం నృపశ్రియమ్.

250.

న చ త్వయా ప్రాప్తరాజ్యోఽహ మితి మత్వా శ్రీమదే నాత్మా వ్యంసయితవ్యః, యత్
కారణం చలా హి రాజ్యో విభూతయః, వంశారోహణవద్రాజ్యలక్ష్మీ ద్దురారోహః క్షణ
వినిపాతరతా ప్రయత్నశ్చైతే రపి ధార్యమాణా దుర్ధరా, ప్రశస్తారాధితాఽప్యజే విప్ర
లమ్బినీ, వానరజాతి రివ విద్రుతా నేకచిత్తా, పద్మపత్నోదక మి వాఘటితసంక్లేషా, పవన
గతి రి వాతచపలా, అనార్యసంకట మి వాస్థిరా, ఆశీవిష ఇవ దురుపచారా, సన్ధ్యాభరే
భేవ ముహూర్తరాగా, జలబుద్బదావ లీవ స్వభావభంగురా, శీరప్రకృతి రివ కృతఘ్నా,
స్వప్నలబ్ధద్రవ్యరాశి రివ క్షణదృష్టనష్టా. అపి చ;

య దైవ రాజ్యే క్రియతేఽభిషేక
స్తదైవ బుద్ధి ర్యవసనేషు యోజ్య,
ఘటా హి రాజ్ఞా మభిషేకకాలే
సహామ్భనేవాపద ముద్గిర ని.

251.

న చ కల్పి దనధిగమనీయో నా మా స్త్యాపదామ్. ఉక్తం చ,—

రామస్య వ్రజనం, బలే ర్నియమనం,
పాణ్డోః సుతానాం వనం,
వృష్ణీనాం నిధనం, నలస్య నృపతే
రాజ్యాత్ పరిభ్రంశనమ్,
నాట్యాచార్యక మర్జునస్య, పతనం
సంచింత్య లక్ష్మేశ్వరే,
సర్వం కాలవశా జ్ఞమోఽత్ర సహతే,
కః కం పరితాయతే?

252.

క్వ స దశరథః స్వర్గే భూత్వా మహేంద్రసుహృ ద్గతః?
క్వ స జలనిధే ర్వేలాం బద్ధ్వా నృపః సగర స్తథా?
క్వ స కరతలా జ్ఞాతో వైష్యః క్వ సూర్యతమ ర్త్తును?
ర్త్తును బలవతా కాలే నైతే ప్రబోధ్య నిమిలితాః?

253.

మాన్ధాతా క్వ గత స్త్రీలోకవిజయా?
 రాజా క్వ సత్యవ్రతో?
 దేవానాం నృపతి గతః క్వ నహుషః?
 సచ్చాస్త్రవాక్ కేశవః?
 మన్యస్తే సరథాః సమష్టారవరాః
 శక్రాసనాధ్యాసినః
 కాలే నైవ మహాత్మ నా త్వనుకృతా
 కాలేన నిర్వాసితాః?

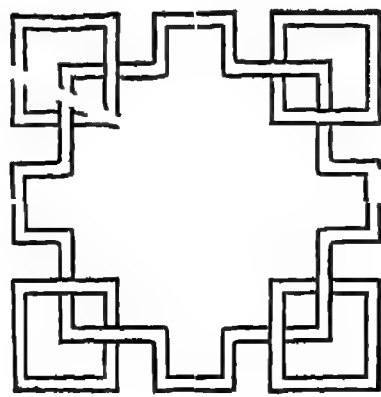
254.

అపి చ, —

స చ నృపతి స్తే సచివా స్తాః ప్రమదా స్తాని కాననవనాని
 స చ తే చ తా శ్చ తాని చ కృతా న్తద్భ్రష్టాని నష్టాని.

254.

ఏవం మత్తకరికర్ణచచ్ఛలాం రాజ్యలక్ష్మీ మవాప్య న్యాయైకనిష్ఠో భూ త్వోపభుజ్ఞః
 ఇతి శ్రీవిష్ణుశర్మవిరచితే పంచతన్త్రకే కాకోలోకీయం నామ
 తృతీయం తన్త్రం సమాప్తమ్.

శ్రీ

లబ్ధప్రణాశమ్.

అ థేద మారభ్య తే లబ్ధప్రణాశం నామ చతుర్థం త స్త్రమ్. య స్యాయ మాదిమః
శ్లోకః.—

సముత్పన్నేషు కార్యేషు బుద్ధి ర్యస్య న హీయతే
స ఏవ దుర్గం తరతి జలస్థో వానరో యథా.

1.

త ద్యథానుశ్రూయతే.— అస్తి కస్తింశ్చిత్ సముద్రోపకణ్ఠే మహా జ్ఞమ్బూ
పాదపః సదాఫలః. తత్ర చ రక్తముఖో నామ వానరః ప్రతివసతి స్త్వ. తత్ర చ తస్య
తరో రభః కదాచిత్ కరాలముఖో నామ మకరః సముద్రసలోలా నిష్క్రమ్య సుకో
మలవాలుకాసనాథే తీరోపాస్తే న్యవిశత్. తత శ్చ రక్తముఖేన స ప్రోక్తః.—‘భోః,
భవాన్ సమభ్యాగతోఽతిథిః. త ద్భక్షయతు మయా దత్తా న్యమృతతుల్యాని జమ్బూ
ఫలాని. ఉ క్తం చ,—

ప్రియో వా, యది వా ద్వేషో, మూఘో వా, యది పణ్డితః,

వైశ్వదేవాన్త మాపన్నః సోఽతిథిః స్వర్గసంక్రమః.

2.

న పృచ్ఛే చ్చరణం గోత్రం, న చ విద్యాం, కులం న చ,

అతిథిం వైశ్వదేవాస్తే శ్రాద్ధే చ మను రబ్రవీత్.

3.

నూరమార్గశ్రమశ్రాన్తం వైశ్వదేవాన్త మాగతమ్

అతిథిం పూజయే ద్య స్తు స యాతి పరమాం గతిమ్.

4.

అపూజితోఽతిథి ర్యస్య గృహే ద్యాని వినిశ్వసన్

గచ్ఛన్తి విముఖా స్తస్య పితృభిః సహ దేవతాః.

5.

ఏవ ముక్త్వా తస్మై జమ్బూఫలాని దదౌ. సోఽపి తాని భక్షయిత్వా తేన సహ చిరం
గోష్ఠీసుఖ మనుభూయ భూయోఽపి స్వభవన మాగతః. ఏవం నిత్య మేవ తౌ వానర
మకరౌ జమ్బూచ్చాయాస్థితౌ వివిధశాస్త్రగోష్ఠ్యా కాలం నయన్తా సుఖేన తిష్ఠతః. సోఽపి
మకరో భక్షితశేషాణి జమ్బూఫలాని గృహం గత్వా స్వపత్న్యాః ప్రయచ్ఛతి.

అ థాన్యతమే దివసే తయా స పృష్టః.— ‘నాథ, క్వేవంవిధా న్యమృతఫలాని

ప్రాప్నోమి.’ స ఆహః.— ‘భద్రే, మ మాస్తి పరమసుహృ ద్రక్తముఖో నామ వానరః.

స ప్రీతిపూర్వ మిమాని ఫలాని ప్రయచ్ఛతి.' అథ తయాఽభిహితమ్.— 'యః స దై
వామృతప్రాయా ణీదృశాని ఫలాని భక్షయతి, తస్య హృదయ మమృతమయం భవి
ష్యతి. త ద్యది మయా భార్యయా తే ప్రయోజనమ్, తత స్తస్య హృదయం మహ్యం
ప్రయచ్ఛ. యేన త ద్భక్షయిత్వా జరామరణరహితా త్వయా సహ భోగాన్ భుజ్జే.'
స ఆహః—'భద్రే, మా మైవం వద. యతః స ప్రతిపన్నోఽస్తాకం భ్రాతా. అపరం ఫల
దాతా. తతో వ్యాపాదయితుం న శక్యతే. త త్త్య జైనం మిథ్యాగ్రహమ్. ఉక్తం చ,—

ఏకం ప్రనూయతే మాతా, ద్వితీయం వాక్ ప్రనూయతే,

వాగ్జాత మధికం ప్రోచుః సోదర్యా దపి బన్ధవత్.

6.

అథ మక ర్యాహః— 'త్వయా కదాచి దపి మమ వచనం నాన్యథా కృతమ్. త
న్నానం సా వానరీ భవిష్యతి, యత స్తస్యా అనురాగతః సకల మపి దినం తత్ర గమ
యసి. త త్వం జ్ఞాతో మయా సమ్యక్. యతః,—

సాహోదరం వచనం ప్రయచ్ఛసి న మే, నో వాఞ్ఞితం కిఞ్చన,

ప్రాయః ప్రోచ్ఛసిషి ద్రుతం హుతవహాజ్వాలాసమం రాత్రిషు,

కణ్ఠాశ్లేష పరిగ్రహే శిథిలతా, య న్నాదరా చ్ఛుమ్భసే,

త త్తే ధూర్త హృది స్థితా ప్రియతమా కాచి న్న మై వాపరా.'

7.

సోఽపి పత్న్యః పాదోపసంగ్రహం కృత్వాఽఙ్గోపరి నిధాయ తస్యాః కోపకోటి
మాపన్నాయః సుదీన మువాచ.—

‘మయి తే పాదపతితే కింకరత్వ ముపాగతే

త్వం ప్రాణవల్లభే కస్తాత్ కోపనే కోప మేష్యసి?’

8.

సోఽపి తద్వచన మాక ర్ణ్యాశ్రుప్లుతముఖీ త మువాచ.—

‘సార్థం మనోరథశతై స్తవ ధూర్త కాన్తా

సైవ స్థితా మనసి కృత్రిమభావరమ్యా,

అస్తాక మస్తి న కథంచి ది హోవకాశ;

స్తస్తాత్ కృతం చరణపాతవిడమ్బనాభిః.

9.

అపరం సా యది తవ వల్లభా న భవతి, తత్ కిం మయా భణితేఽపి తా న వ్యాపాద
యసి. అథ యది స వానర స్తత్ క స్తేన సహ తవ స్నేహః? తత్ కిం బహునా?
యది తస్య హృదయం న భక్షయామి, త న్నయా ప్రాయోపవేశనం కృతం విధి.'

ఏవం తస్యా స్తం నిశ్చయం జ్ఞాత్వా చింతావ్యాకులితహృదయః స ప్రోవాచ,
అథవా సా ధ్విత ముచ్యతే;—

వజ్రలేపస్య మూర్ఖస్య నారీణాం కర్కటస్య చ
ఏకో గ్రహ స్తు మీనానాం నీలీమద్యపయో స్తథా.

10.

తత్ కిం కరోమి? కథం స మే వధోభవతి? ఇతి విచిత్త్య వానరస్య పార్శ్వ
మగమత్. వానరోఽపి చిరాయాంతం తం సోద్యేగ మవలోక్య ప్రోవాచ.— ‘భో
మిత్ర, కి మద్య చిరవేలాయాం సమాయతోఽసి? కస్తాత్ సాష్టాదం నాలపసి?
న సుభాషితాని పఠసి?’ స ఆహ:— ‘మిత్ర, అహం తవ భ్రాతృజాయయా నిష్ఠుర
తరై ర్వావై రభిహితః.— ‘భో: కృతఘ్న, మా మే త్వం స్వముఖం దర్శయ, యత
స్త్వం ప్రతిదినం మిత్ర ముపజీవసి. న చ తస్య పునః ప్రత్యుపకారం గృహదర్శన
మాత్రేణాపి కరోషి. త త్తే ప్రాయశ్చిత్త మపి నాస్తి. ఉక్తం చ,—

బ్రహ్మఘ్న చ సురాపే చ చౌరే భగ్నవ్రతే శరే
నిష్కృతి ర్విహితా సద్భిః, కృతఘ్న నాస్తి నిష్కృతిః.

11.

త త్త్వం మమ దేవరం గృహీత్వాఽద్య ప్రత్యుపకారార్థం గృహ మావయ. నూ చే
త్త్వయా సహ మే పరలోకే దర్శనమ్. త దహంత యైవం ప్రోక్త స్తవ సకాశ మాగతః.
త దద్య తయా సహ త్వదర్థే కలహయతో మ మేయతీ వేలా విలగ్నా. తి దాగచ్ఛ
మే గృహమ్. తవ భ్రాతృపత్నీ రచితచతుష్కా ప్రగుణితవస్త్రమణిమాణిక్యాద్యచి
తాభరణా ద్వారదేశబద్ధవస్త్రనమాలా సోత్కణ్ఠా తిష్ఠతి.’ మర్కట ఆహ:— ‘భో
మిత్ర, యుక్త మభిహితం మద్యాభివృద్ధియే. ఉక్తం చ,—

వర్జయేత్ కాలికాకారం మిత్రం ప్రాజ్ఞతరో నరః
ఆత్మనః సమ్ముఖం నిత్యం య ఆకర్షతి లోలుపః.

12.

తథా చ,— దదాతి ప్రతిగృహ్లాతి గుహ్యా మాఖ్యాతి పృచ్ఛతి
భుజ్జై భోజయతే చైవ పద్విధం ప్రీతిలక్షణమ్.

13.

పరం వయం వనచరాః, యుష్మదీయం చ జలాంతరే గృహమ్. శత్ కథం శక్యతే తస్మై
గన్తుమ్? తస్మాత్తా మపి మే భ్రాతృపత్నీ మ త్రానయ, యేన ప్రణమ్య తస్య ఆ
ర్వాదం గృహ్లామి.’ స ఆహ:— ‘భో మిత్ర, అస్తి సముద్రాంతరే సుమేధ పులి
ప్రదేశేఽస్తద్గృహమ్. త న్నమ పృష్ఠ మారూఢః సుఖే నాకృతః యో గచ్ఛి.’ సోఽ
త చ్ఛ్రిత్వా సానన్ద మాహ:— ‘భద్ర, య ద్యేవం తత్ కిం విలम्బ్యతే? త్వయేతామ్.
ఏషోఽహం తవ పృష్ఠ మారూఢః.’ తథాఽనుష్ఠితేఽగధే జలధౌ గచ్ఛంతం మతే
మాలోక్య భయత్రస్తమనా వానరః ప్రోవాచ.— ‘భ్రాతః శక్తేః శక్తై ర్ద్రవ్యతామ్.
జలకల్లోలైః స్థావ్యతే మే శరీరమ్.’

తే దాకర్ణ్య మకర శ్చిన్తయామాస.— ‘అసా వగాధం జలం ప్రాప్తా మే నః
తే దాకర్ణ్య మకర శ్చిన్తయామాస.— ‘అసా వగాధం జలం ప్రాప్తా మే నః

సంజాతః. మత్స్యస్థగత స్త్రీలమాత్ర మపి చలితుం న శక్నోతి. తస్మాత్ కథయా మ్యస్య నిజాభిప్రాయమ్, యే నాభీష్టదేవతాస్తరణం కరోతి.' ఆహ చ.— మిత్ర, త్వం మయా వధాయ సమానీతో భార్యవాక్యేన విశ్వాస్య. తత్ స్మర్యతా మభీష్టదేవతా.' స ఆహః— 'భ్రాతః, కిం మయా తస్యా స్త వాపి చాపకృతం యేన మే వధోపాయ శ్చింతితః? మకర ఆహః— 'భోః, తస్యా స్తావ త్తవ హృదయ స్యామృతమయఫలరసా స్వాదనమృష్టస్య భక్షణే దోహదః సంజాతః. తే నైత దనుష్ఠితమ్.' ప్రత్యుత్పన్నమతి ర్వానర ఆహః— 'భద్ర, య ద్యేవం తత్ కిం త్వయా మమ త త్రైవ న వ్యాహృతమ్. యేన స్వహృదయం జమ్బూకోటరే స దైవ మయా సుగుప్తం కృతమ్. త ద్భ్రాతృ పత్న్యా అర్పయామి. త్వయాఽహం శూన్యహృదయోఽత్ర కస్తా దానీతః? త దాకర్ణ్య మకరః సానన్ద మాహః— 'భద్ర, య ద్యేవం త దర్పయ మే హృదయమ్. యేన సా దుష్టపత్నీ త ద్భక్షయిత్వాఽనశనా దుత్తిష్ఠతి. అహం త్వాం త మేవ జమ్బూ పాదపం ప్రాపయామి.' ఏవ ముక్త్వా నివృత్య జమ్బూతల మగాత్. వానరోఽపి కథ మపి జల్పితవివిధదేవతోపచారపూజ స్తీర మాసాదితవాక్. తత శ్చ దీర్ఘతరచఙ్క్రమణేన త మేవ జమ్బూపాదపమారూఢ శ్చింతయామాస.— 'అహో! లబ్ధా స్తావత్ ప్రాణాః. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

న విశ్వసే దవిశ్వస్తే, విశ్వస్తేఽపి న విశ్వసేత్,

విశ్వాసా ద్భయముత్పన్నం మూలా న్యపి నికృన్తతి.

14.

త న్న మైత దద్య పునర్జన్మదిన మివ సంజాతమ్.' ఇతి చిన్తయమానం మకర ఆహః— 'భో మిత్ర, అర్పయ త ద్ధృదయం యథా తే భ్రాతృపత్నీ భక్షయిత్వాఽనశనా దుత్తిష్ఠతి.' అథ విహస్య నిర్భర్తనయై వానర స్త మాహః— 'ధిగి జ్ఞాత్వా విశ్వాసఘాతక. కిం కస్యచి ద్ధృదయద్వయం భవతి? త దాశు గమ్యతామ్. జమ్బూవృక్ష స్యాధస్తా న్న భూయోఽపి త్వయాఽత్రాగన్తవ్యమ్. ఉక్తం చ యతః.—

సకృద్దుష్టం చ యో మిత్రం పునః సన్దాతు మిచ్ఛతి,

స మృత్యు ముపగృహ్ణోతి గర్భ మశ్వతరీ యథా.'

15.

త చ్ఛ్రిత్యా మకరః సవిలక్షం చింతితవాక్.— 'అహో! మయాఽతిమూఢేన కి మస్య స్వచిత్తాభిప్రాయో నివేదితః, త ద్య ద్యసౌ పున రపి కథంభి ద్విశ్వాసం గచ్ఛతి, త ద్భూయోఽపి విశ్వాసయామి.' ఆహ చ.— 'మిత్ర, హాస్యేన మయా తేఽభిప్రాయో లబ్ధః. తస్యా న కింభి త్తవ హృదయేన ప్రయోజనమ్. త దాగచ్ఛ ప్రాముణికన్యాయే నాస్తద్గృహమ్. తవ భ్రాతృపత్నీ సోత్కణ్ఠా వర్తతే.' వానర ఆహః— 'భో దుష్ట, గమ్యతామ్. అధునా నాహ మాగమిష్యామి. ఉక్తం చ,—

బుభుక్షితః కిం న కరోతి పాపం?
క్షీణా జనా నిష్కరుణా భవన్తి.
ఆఖ్యాహి భద్రే ప్రియదర్శనస్య
'న గజ్జదత్తః పున రేతి కూపమ్.' ౧

16.

మకర ఆహా: 'కథ మేతత్?' స ఆహా:—

కథా. ౧.

కస్తింశ్చిత్ కూపే గజ్జదత్తో నామ మణ్డూకరాజః ప్రతివసతి స్త. స కదాచి
ద్వాయాదై రుద్వేజితోఽరఘట్టఘటి మారుహ్య నిష్కృన్తః. అథ తేన చ్ఛింతిత్.—
'కథం తేనాం దాయాదానాం మయా ప్రత్యపకారః కర్తవ్యః? ఉక్తం చ,—

ఆపది యే నాపకృతం, యేన చ హసితం దశాసు విషమాసు,

అపకృత్య తయో రుభయోః పున రపి జాతం నరం మన్యే.' 17.

ఏవం చింతయన్ బిలే ప్రవిశన్తం కృష్టసర్ప మపశ్యత్. తం దృష్ట్వా భూయోఽప్య చింత
యత్.— 'య దేనం తత్ర కూపే నీత్వా సకలనాయాదానా ముచ్ఛేదం కరోమి.
ఉక్తం చ,—

శత్రుభి ర్యోజయే చ్ఛత్రుం బలినా బలవత్తరం

స్వకార్యాయ యతో న స్యాత్ కాచిత్ నీ దాత్ర తత్తయే. 18.

తథా చ,— శత్రు మున్తాలయేత్ ప్రాజ్ఞ స్తీక్ష్ణం తీక్ష్ణేన శత్రుణా,

వ్యధాకరం సుఖార్థాయ కట్టకే నేవ కట్టకమ్.' 19.

ఏవం స విభావ్య బిలద్వారం గత్వా త మాహూతవాక్.— 'ఏ హ్యహి ప్రియ
దర్శన, ఏహి.' త చ్ఛ్చిత్వా సర్ప శ్చింతయామాస.— 'య ఏష మా మాహూయతి,
స స్వజాతీయో న భవతి. యతో నైష సర్పవాణీ. అగ్నేన కే నాఽ సహ మమ
మర్త్యలోకే సన్ధానం నాస్తి. త ద త్రైవ దుర్లభే స్థిత స్తావ ద్వర్తి కోఽయం భవిష్యతి!
ఉక్తం చ,—

యస్య న జ్ఞాయతే శీలం న కులం న చ సంశ్రయః

న తేన సద్గతిం కుర్యా దిత్యువాచ పృహస్సుతి. 20.

కదాచిన్ కోఽపి మన్త్రీవా ద్యౌషధచతురో వా మా మాహూయా ద్భవే తితి.
అథవా కశ్చిత్ పురుషో వైర మాశ్రిత్య కస్యచి ద్భక్షణార్థే మా మాహూయతి.'
ఆహ చ.— 'భోః, కో భవాక్?' స ఆహా:— 'అహం గజ్జదత్తో నామ మణ్డూకరా
పతి స్త్వత్సకాశే మైత్ర్యగ్ధ మభ్యాగతః.' త చ్ఛ్చిత్వా సర్ప ఆహా:— 'ఏహి. అగ్
దేయ మేతత్, య త్ప్రణానాం వహ్నినా సహ సద్గమః. ఉక్తం చ,—

యో యస్య జాయతే వధ్యః స స్వప్నేఽపి కథంచన
న తత్సమిప మభ్యేతి, తత్ కి మేవం ప్రజల్పసి?

21.

గజ్జదత్త ఆహః— ‘భోః, సత్య మేతత్. స్వభావమైవీ త్వ మస్తాకమ్. పరం పరపరి
భవాత్ ప్రాప్తోఽహం తే సకాశమ్. ఉక్తం చ,—

సర్వనాశే చ సంజాతే, ప్రాణానా మపి సంశయే,
అపి శత్రుం ప్రణమ్యాపి రక్షేత్ ప్రాణధనాని చ.’

22.

సర్ప ఆహః— ‘కథయ కస్తా తే పరిభవః?’ స ఆహః— ‘దాయాదేభ్యః.’ సా
ఽప్యాహః— ‘క్వ త ఆశ్రయో వాప్యోం కూపే తడాగే హ్రదే వా? తత్ కథయ
స్వాశ్రయమ్.’ తే నూక్తమ్.— ‘పాషాణచయనిబద్ధే కూపే.’ సర్ప ఆహః— ‘అవహో!
అపదా వయమ్. త న్నాస్తి తత్ర మే ప్రవేశః. ప్రవిష్టస్య చ స్థానం నాస్తి. యత్ర
స్థిత స్తవ దాయాదాన్ వ్యాపాదయామి. త ద్గమ్యతామ్. ఉక్తం చ,—

య చ్చక్ర్యం గ్రసితుం సస్యం, గ్రస్తం పరిణమే చ్చ యత్
పి-తం చ పరిణామే య త్త దాద్యం భూతి మిచ్ఛతా.’

23.

గజ్జదత్త ఆహః— ‘భోః, సమాగచ్ఛ త్వమ్. అహం సుఖోపాయేన తత్ర తవ ప్రవేశం
కారయిష్యామి. తథా తస్య మధ్యే జలోపాస్తే రమ్యతరం కోటగ మస్తి. తత్ర స్థిత
స్త్వం లీలయా దాయాదాన్ వ్యాపాదయిష్యసి.’ త చ్ఛ్రిత్వా సర్పో వ్యచిన్తయత్.—
‘అహం తావత్ పరిణతవయాః, కదాచిత్ కథంచి న్నాసక మేకం ప్రాప్నోమి. తత్
సుఖావహో జీవనోపాయోఽయ మనేన కులాక్షారేణ మే దర్శితః. త ద్గత్వా తాన్
మణ్డూకాన్ భక్షయామి.’ ఇతి. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

యో హి ప్రాణపరిక్షీణః సహాయపరివర్జితః

స హి సర్వసుఖోపాయాం వృత్తి మారచయే ద్బుధః.’

24.

ఏవం విచిన్త్య త మాహః— ‘భో గజ్జదత్త, య ద్యేవం త ద్రగే భవ. యేన తత్ర
గచ్ఛావః.’ గజ్జదత్త ఆహః— ‘భోః ప్రియదర్శన, అహం త్వాం సుఖోపాయేన తత్ర
నేష్యామి, స్థానం చ దర్శయిష్యామి. పరం త్వయాఽస్తత్పరిజనో రక్షణీయః. కేవలం
యా నహం తవ దర్శయిష్యామి త ఏవ భక్షణీయాః.’ ఇతి. సర్ప ఆహః— ‘సాంప్రతం
త్వం మే మిత్త్రం జాతమ్. త న్మ భేతవ్యమ్. తవ వచనేన భక్షణీయాస్తే దాయాదాః.’
ఏవ ముక్త్వా బిలా నిష్క్రమ్య త మాలిజ్య చ తే నైవ సహ ప్రస్థితః.

అథ కూప మాసా ద్యారఘట్టఘటికామార్గేణ సర్ప స్తే నాత్మనా స్వాలయం
నీతః. తత శ్చ గజ్జదత్తేన కృష్ణసర్పం కోటరే ధృత్వా దర్శితా స్తే దాయాదాః. తే చ
తేన శనైః శనై ర్భక్షితాః. అథ మణ్డూకాభావే సర్పే ణాభిహితమ్.— ‘భద్ర నిశ్చ

షితాస్తేరిపవః. తత్ ప్రయచ్ఛాన్యస్తేకిశ్చిదోభజనమ్. యతోఽహం త్వయా
 ౭త్రానీతః. గజ్జదత్త ఆహః—‘భద్ర, కృతం త్వయా మిత్రీకృత్యమ్. తత్ సాంప్రత
 మనేనైవ ఘటికాయస్త్రీమాగ్దేణ గమ్యతామ్’ ఇతి. సర్ప ఆహః—‘భో గజ్జదత్త, న
 సమ్యగభిహితం త్వయా. కథ మహం తత్ర గచ్ఛామి. మదీయబిలదుర్గ మన్యేన రుద్ధం
 భవిష్యతి. తస్మా దత్రస్థస్య మే మణ్ణూక మేకైకం స్వవర్గీయం ప్రయచ్ఛి. నా చేత్
 సర్వా నపి భక్షయిష్యామి.’ ఇతి. త చ్ఛ్రిత్వా గజ్జదత్తో వ్యాకులమనా వ్యచిత్త
 యతోః ‘అహో! కి మేత న్నయా కృతం సర్ప మానయతా? త ద్యది నిషేధయిష్యామి
 తత్ సర్వా నపి భక్షయిష్యతి. అథవా యుక్త ముచ్యతే.

యోఽమిత్రీం కురుతే మిత్రీం వీర్యాభ్యధిక మాత్మనః
 స కరోతి న సన్దేహః స్వయం హి విషభక్షణమ్.

25.

తత్ ప్రయచ్ఛాన్య మ్యవైకం దినం ప్రతి సుహృదమ్. ఉక్తం చ,—
 సర్వస్వహరణే యుక్తం శత్రుం బుద్ధియుతా నరాః
 తోషయన్త్యల్పదానేన బాడబం సాగరో యథా.

26.

తథా చ,— యో దుర్బలాఽణూ నపి యాచ్యమానో
 బలీయసా యచ్ఛతి నైవ సామ్నా,
 ప్రయచ్ఛతే నైవ చ దర్శ్యమానం,
 ఖారీం స చూర్ణస్య పున ర్దదాతి.

తథా చ,— సర్వనాశే సముత్పన్నే అర్థం త్యజతి పణ్డితః,
 అన్ధేన కురుతే కార్యం, సర్వనాశో హి దుస్తరః.
 న స్వల్పస్య కృతే భూరి నాశయే న్నతిమాన్ నరః,
 ఏత దేవ హి పాణ్డిత్యం యత్ స్వల్పా ద్భూరిరక్షణమ్.’

ఏవం నిశ్చిత్య నిత్య మేకైక మాదిశతి. సోఽపి తం భక్షయిత్వా తస్య పరో
 నపి భక్షయతి. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే. —

యథా హి మలినై ర్వస్త్రై ర్యత్ర త త్రోపవిశ్యతే
 ఏవం చలితవిత్త స్తు విత్తశేషం న రక్షతి.

30

అథాన్యగినే తే నాపరాన్ మణ్ణూకాన్ భక్షయిత్వా గజ్జదత్తసుతో యమునాదత్తౌ
 భక్షితః. తం భక్షితం మత్వా గజ్జదత్త స్తారస్వరేణ ధిక్కిక్ప్రిలాపపరః కథంచి దపి న
 విరరామ. తతః స్వపత్న్యైఽభిహితః.—

‘కిం క్రన్దసి దురాక్రన్ద స్వపక్షయకారక?
 స్వపక్షస్య క్షయే జాతే, కో న స్త్రీతా భవిష్యతి?’

31.

త ద ద్యాపి విచిన్త్యతా మాత్మనో నిష్క్రమణమ్, అస్య వధోపాయం చ.'

అథ గచ్ఛతా కాలేన సకల మపి కబలితం మణ్డూకకులమ్. కేవల మేకో గజ్జ
దత్త స్తిన్తతి. తతః ప్రియదర్శనేన భణితమ్.— 'భో గజ్జదత్త, బుభుక్షితోఽహమ్.
నిశ్శేషితాః సర్వే మణ్డూకాః. త ద్దీయతాం మే కింఞ్చి ద్భోజనం యతోఽహం త్వయా
ఽత్రానీతః.' స ఆహః— 'భో మిత్ర, న త్వయాఽత్ర విషయే మయాఽవస్థితేన
కాఽపి చిన్తా కార్యా. త ద్యది మాం ప్రేషయసి తతోఽన్యకూపస్థా నపి మణ్డూకాః,
విశ్వా స్యా త్రానయామి.' స ఆహః— 'మమ తావత్ త్వ మభ డ్యే భ్రాతృస్థానే.
త ద్య ద్యేవం కరోషి తత్ సాంప్రతం పితృస్థానే భవసి. త దేవం క్రియతామ్.' ఇతి.
సోఽపి త దాక ర్ణ్యారఘట్టఘటికా మాశ్రిత్య వివిధ దేవతోపకల్పిత పూజోపయాచిత
స్తస్తాత్ కూపా ద్వినిష్క్రాన్తః. ప్రియదర్శనోఽపి త దాకాజ్ఞయా తత్రస్థః ప్రతీక్ష
మాణ స్తిన్తతి. అథ చిరా దనాగతే గజ్జదత్తే ప్రియదర్శనోఽన్యకోటరనివాసినీం గోధా
మువాచ — 'భద్రే, క్రియతాం స్తోకం సాహాయ్యమ్, యత ఛీరపరిచిత స్తే గజ్జదత్తః.
త ద్గత్వా తత్సకాశం కుత్రచి జ్వలాశయేఽన్విష్య మమ సన్దేశం కథయ. యథాఽగమ్యతా
మేకాకినాఽపి భవతా ద్రుతతరం, య ద్యన్యే మణ్డూకా నాగచ్ఛన్తి. అహం త్వయా
వినా నాత్ర వస్తుం శక్నోమి. తథా య ద్యహం తవ విరుద్ధ మాచరామి, తత్ సుకృత
మస్తరే మయా విధృత' మితి." గోధాఽపి త ద్వచనా ద్గజ్జదత్తం ద్రుతతర మన్వి
ష్యాహః— 'భద్ర గజ్జదత్త, స తవ సుహృత్ ప్రియదర్శన స్తవ మార్గం సమీక్షమాణ
స్తిన్తతి. త చ్ఛీఘ్ర మాగమ్యతామ్' ఇతి. అపరం చ తేన తవ విరూపకరణే సుకృత మస్తరే
ధృతమ్. త నిశ్శేజ్కేన మనసా సమాగమ్యతామ్.' త దాకర్ణ్య గజ్జదత్త ఆహః—

బుభుక్షితః కిం న కరోతి పాపం?

క్షీణా నరా నిష్కరుణా భవన్తి.

ఆఖ్యాహి భద్రే ప్రియదర్శనస్య

న గజ్జదత్తః పున రేతి కూపమ్.'

౩౨.

ఏవ ముక్త్వా స తాం విసర్జయామాస.

తద్భో దుష్టజలచర, అహ మపి గజ్జదత్త ఇవ త్వద్దృహే న కథంఞ్చి దపి
యాస్యామి. త చ్ఛ్చృత్వా మకర ఆహః— 'భో మిత్ర, నైత ద్యుజ్యతే. సర్వ
భైవ మే కృతఘ్న తాదోష మపనయ మద్గ్రహాగమనేన. అథవాఽత్రాహ మనశనాత్
ప్రాణత్యాగం త వోపరి కరిష్యామి.' వానర ఆహః— 'మూఢ, కి మహం లమ్బకర్ణో
మూఢః? దృష్టాపాయోఽపి స్వయ మేవ తత్ర గత్వాఽఽత్తానం వ్యాపాదయామి?

ఆగత శ్చ గత త్యైవ దృష్ట్యో సింహపరాక్రమమ్

అకర్ణహృదయో మూఢో యో గత్వా పున రాగతః.'

౩౩.

మకర ఆహా:— 'భద్ర, స కో లమ్బకర్ణః? కథం దృష్టాపాయోఽపి మృతః? త వే నివేద్యతామ్.' వానర ఆహా:—

కథా. ౨.

కస్తింశ్చి ద్వమోద్దేశే కరాలకేసరో నామ సింహః ప్రతివసతి స్త్వ. తస్య చ ధూసరకో నామ సృగాలః స దై వానుయాయీ పరిచారకోఽస్తి. అథ కవాచిత్ తస్య హస్తినా సహ యుధ్యమానస్య శరీరే గురుతరాః ప్రహారాః సంజాతాః, యైః పద మేక మపి చలితుం న శక్నోతి. త స్యాచలనా చ్చ ధూసరకః త్సుతామకర్ణో దౌర్బల్యం గతః, అన్యస్తి స్నహని త మవోచత్.— 'స్వామిన్, బుభుక్షుయా పీడితో ఽహమ్. పదాత్ పద మపి చలితుం న శక్నోమి. తత్ కథం తే శుశ్రూషాం కరోమి?' సింహ ఆహా:— 'భోః, గచ్ఛ. అన్వేషయ కిఞ్చిత్ సత్త్వమ్, యే నేమా మవస్థాం గతోఽపి వ్యాపాదయామి.' త దాకర్ణ్య సృగాలోఽన్వేషయన్ కఞ్చిత్ సమీప వర్తినం గ్రామ మాసాదితవాన్. తత్ర లమ్బకర్ణో నామ గర్దభ స్తడాగోపాస్తే ప్రవిరల దూర్వాఙ్కురాన్ కృచ్ఛాచ్చి దాస్వాదయన్ దృష్టః. తత శ్చ సమీపవర్తినా సతా తే నాభిహితః.— 'మామ, నమస్కారోఽయం మదీయః సంభావ్యతామ్. చిరా ద్దృష్టోఽసి. తత్ కథయ కి మేవం దుర్బలతాం గతః?' స ఆహా:— 'భో భగినీ పుత్ర, కిం కథయామి? రజకోఽతినిర్దయోఽతిభారణ మాం పీడయతి. ధూసముష్టి మపి న ప్రయచ్ఛతి. కేవలం దూర్వాఙ్కురాన్ ధూలిమిశ్రితాన్ భక్షయామి. తత్ మతో మే శరీరే పుష్టిః?' సృగాల ఆహా:— 'మామ, య ద్యేవం, త దస్తి మరకత సదృశశుష్కప్రామో నదీసనాథో రమణీయతరః ప్రదేశః. త త్రాగత్య మయా సహ సుభాషితగోష్ఠీసుఖ మనుభవం స్తిష్ఠ.' లమ్బకర్ణ ఆహా:— 'భో భగినీమత, యుక్త ముక్తం భవతా. పరం వయం గ్రామ్యాః పశవో, రణ్యచారిణాం వధ్యాః. తత్ కిం తేన భవ్యప్రదేశేన?' సృగాల ఆహా:— 'మామ, మైవం వద. మద్భుజపృష్ఠరహి రక్షితః స దేశః. త న్నాస్తి కశ్చి దపరస్య తత్ర ప్రవేశః. పర మనే నైవ దోషేణ రజక కదర్థితా స్తత్ర తిస్రో రాసభ్యోఽనాథాః సన్తి. తా శ్చ పుష్టి మాపన్నా యావనో త్కటా ఇదం మా మూచుః.— 'యని త్వ మస్తాకం సత్యో మాతుల స్తదా కిఞ్చి ద్ద్రామాత్తరం గత్వాఽస్త్వద్యోగ్యం కఞ్చిత్ పతి మానయ.' త దర్థే త్వా మహం తత్ర నయామి.' అథ సృగాలవచనాని శ్రుత్వా కామపీడితాన్ల స్త మవోచత్.— 'భద్ర, య ద్యేవం త దగ్రే భవ, యే నాగచ్ఛామి.' అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

నామృతం న విషం కిఞ్చి దేకాం ముక్త్యా నితమ్బినీమ్,

యస్యాః సజ్జేన జీవే చ్చ, మ్రియేత చ వియోగతః.

తథాచ,— యాసాం నామ్నాఽపి కామః స్యాత్ సజ్జమం దర్శనం వినా,

తాసాం దృక్సజ్జమం ప్రాప్య, య స్మ ద్రవతి, కాతుకమ్.

35.

తథాఽనుష్ఠితే సృగాలేన సహ సింహాంతిక మాగతః. సింహాఽపి వ్యథాకులిత స్తం దృష్ట్వా యావత్ సముత్థిష్ఠతి, తావ ద్రాసభః పలాయతు మారబ్ధవాన్. అథ తస్య పలాయమానస్య సింహేన తలప్రహారో దత్తః. స చ మన్దభాగ్యస్య వ్యవసాయ ఇవ వ్యర్థతాం గతః. అ త్రాంతరే సృగాలః కోపావిప్లవ స్త మువాచ.— ‘భోః, కి మేవంవిధః ప్రహార స్తే? య ద్దర్శభోఽపి తవ పురతో బలా ద్గచ్ఛతి. తత్ కథం గజేన సహ యుద్ధం కరిష్యసి? త ద్దృష్టం తే బలమ్.’ అథ సవిలక్షిస్తితం సింహ ఆహః.— ‘భోః, కి మహం కరోమి? మయా న క్రమః సజ్జీకృత ఆసీత్. అన్యథా గజోఽపి మత్క్రమాక్రాంతో న గచ్ఛతి.’ సృగాల ఆహః.— ‘అ ద్యా ప్యేకవారం త వాన్తికే త మానేష్యామి. పరం త్వయా సజ్జీకృతక్రమేణ స్థితవ్యమ్.’ సింహ ఆహః.— ‘భద్ర, యో మాం ప్రత్యక్షం దృష్ట్వా గతః స పునః కథ మ త్రాగమిష్యతి? త దన్యత్ కి మపి సత్త్వ మన్విష్యతామ్.’ సృగాల ఆహః.— ‘కిం త వానేన వ్యాపారేణ త్వం కేవలం సజ్జితక్రమ స్థిష్ఠ.’ తథాఽనుష్ఠితే సృగాలోఽపి యావ ద్రాసభమార్గేణ గచ్ఛతి, తావత్ త త్రైవ స్థానే చరన్ దృష్టః. అథ సృగాలం దృష్ట్వా రాసభః ప్రాహః.— ‘భో భగినీ సుత, శోభనస్థానే త్వయా ఽహం నీతః. ద్రా జ్ఞప్తువశం గతః. తత్ కథయ కిం తత్ సత్త్వమ్? య స్యాతిరాద్రవజ్రసదృశకరప్రహారా దహం ముక్తః.’ త చ్ఛ్రిత్యా ప్రహసన్ సృగాల ఆహః.— ‘భద్ర, రాసభీ త్వా మాయాన్తం దృష్ట్వా సానురాగ మాలింగితుం సముత్థితా. త్వం చ కాతరత్వా న్నష్టః. సా పున ర్న శక్తా త్వాం వినా స్థాతుమ్. తయా తు నశ్యత స్తేఽవలమ్బనార్థం హస్తః క్షిప్తః, నాన్యకారణేన. త దాగచ్ఛ. సా త్వత్కృతే ప్రాయోపవేశ సూపవిష్టా తిష్ఠతి. ఏత ద్వదతి.— ‘యల్లమ్మ కణ్ణో యది మే భర్తా న భవతి, త దహ మగ్నా జలే వా ప్రవిశామి. పున స్తస్య వియోగం సోధుం న శక్నోమి. తత్ ప్రసాదం కృత్వా త త్రాగమ్యతా మి’తి. నోచేత్ తవ స్త్రీహత్యా భవిష్యతి. అపరం భగవాన్ కామః కోపం త వోపరి కరిష్యతి. ఉ క్తం చ,—

స్త్రీముద్రాం మకరధ్వజస్య జయినీం సర్వార్థ సంపత్కరీం

యే మూఢాః ప్రవిహాయ యాన్తి కుథియో మిథ్యాఫలాన్వేషిణః,

తే తే నైవ నిహత్య నిర్దయతరం నగ్నీకృతా ముణ్డితాః

కేచి ద్రక్తపటీకృతా శ్చ జటిలాః కాపాలికా శ్చాపరే.”

36.

అ థాసౌ తద్వచనం శ్రద్ధేయతయా శ్రుత్వా భూయోఽపి తేన సహ ప్రస్థితః. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

జాన న్న పి నతో దైవాత్ ప్రకరోతి విగర్హితమ్

కర్త కిం? కస్యచి త్లోకే గర్హితం రోచతే కథమ్?

37.

అ త్రాస్తరే సజ్జితక్రమేణ సింహేన స లమ్బకన్తో వ్యాపాదితః. తత స్తం హత్వా
స్పృగాలం రక్షకం నిరూప్య స్వయం స్నానార్థం నద్యాం గతః. స్పృగాలే నాపి లాల్యా
త్సుక్యాత్ తస్య కర్ణహృదయం భక్షితమ్. అ త్రాస్తరే సింహో యావత్ స్నాత్వా
కృతదేవార్చనః ప్రతర్పితపితృగణః సమాయాతి తావత్ కర్ణహృదయరహితో రాసభ
స్తిస్థతి. తం దృష్ట్వా కోపపరీతాత్తా సింహః స్పృగాల మాహః— 'పాప, కి మిద మను
చితం కర్త సమాచరితమ్? యత్ కర్ణహృదయభక్షణే నాయ ముచ్ఛిష్టతాం నీతః.'
స్పృగాలః సవినయ మాహః— 'స్వామిన్, మా మైవం వద. యత్ కర్ణహృదయరహితో
ఽయం రాసభ ఆసీత్, తే నే హాగత్య త్వా మవలోక్య భూయోఽప్యగతః.' అథ
తద్వచనం శ్రద్ధేయం మత్వా, సింహ స్తే వైవ సహ సంవిభజ్య, నిశ్శక్కితమనా స్తం
భక్షితవాక్. అతోఽహం బ్రవీమి 'ఆగత శ్చ గత శ్చైవ' ఇతి.— త న్నర్హ, కపటం
కృతం త్వయా. పరం యుధిష్ఠిరేణేవ సత్యవచనేన వినాశితమ్. అథవా సా ధ్విద
ముచ్యతే.—

'స్వార్థ మత్సృజ్యయో దమ్నిభ సత్యం బ్రూతే సుమన్దః

స స్వార్థా ద్భ్రష్టతే నూనం యుధిష్ఠిర ఇ వాపరః.'

38.

మకర ఆహః— 'కథ మేతత్?' స ఆహః—

కథా. 3.

కన్తింశ్చి దధిస్తానే కుమ్భకారః ప్రతివసతి స్త. స కదాచిత్ ప్రమాదా దర్ధ
భగ్నఘటకర్పరతీక్షణగ్ర సోపరి మహతా వేగేన ధావక్ పతితః. తతః కర్పరకోట్యా
పాటితలలాటో రుధిరస్థావితతనుః కృచ్ఛాద్ దుత్థాయ స్వాశ్రయం గతః. తత శ్చాపధ్య
నేవనాత్ స ప్రహార స్తస్య కరాలతాం గతః కృచ్ఛేణ నీరోగతాం నీతః. అథ
కదాచి ద్దుర్భిక్షపీడితే దేశే స కుమ్భకారః త్సుతామకణ్ఠః కైశ్చ ద్రాజసేవకైః సహ
దేశాస్తరం గత్వా క స్యాపి రాజ్ఞః సేవకో బభూవ. సోఽపి రాజా తస్య లలాటే
వికరాలం ప్రహరతుతం దృష్ట్వా చిన్తయామానః— 'య ద్దీరః పురుషః కశ్చి దయమ్.
నూనం తేన లలాటపట్టే సముఖప్రహారః.' అత స్తం సమ్మనాదిభిః సర్వేషాం రాజ
పుత్రాణాం మధ్యే విశేషప్రసాదేన పశ్యతి స్త. తేఽపి రాజపుత్రా స్తస్య తం ప్రసా
దాతిరేకం పశ్యంతః పరమేష్వర్యధర్మం వహంత రాజభయా న్న కిశ్చి మానుః.

అ ధాన్యస్తి స్నహని తస్య భూపతే ర్విరసంభావనాయాం, క్రియమాణాయాం,
విగ్రహే సముపస్థితే, ప్రకల్పమానేషు గజేషు, సంహృమానేషు వాజిషు, యోధేషు

ప్రగుణీక్రియమాణేషు, తేన భూభుజా స కుమ్భకారః ప్రస్తావానుగతం పృష్టో నిర్జనే.—
 ‘భో రాజపుత్ర, కిం తే నామ? కా చ జాతిః? కస్మిన్ సంగ్రామే ప్రహారోఽయం
 తే లలాటే లగ్నః?’ స ఆహః— ‘దేవ, నాయం శస్త్రప్రహారః. యుధిష్ఠిరాభిధః
 కులాలోఽహం ప్రకృత్యా. మద్గేహేఽనేకకర్పరాణ్యాసత్. అథ కదాచి స్తద్య
 పానం కృత్వా నిర్గతః ప్రధావత్ కర్పరోపరి పతితః. తస్య ప్రహారవికారోఽయం మే
 లలాట ఏవం వికరాలతాం గతః.’ త దాకర్ణ్య రాజా సప్రీడ మాహః— ‘అహో!
 వశ్చితోఽహం రాజపుత్రానుకారిణాఽనేన కులాలేన. త ద్వీయతాం ద్రా గేతస్య
 చంద్రార్థః.’ త థాఽనుష్ఠితే కుమ్భకార ఆహః— ‘మా మైవం కురు. పశ్య మే రణే
 హస్తలాఘవమ్.’ రాజా ప్రాహః— ‘భోః, సర్వగుణసంపన్నో భవాత్, తథాఽపి
 గమ్యతామ్. ఉక్తం చ,—

శూర శ్చ కృతవిద్య శ్చ దర్శనీయోఽసి పుత్రక,
 యస్మిన్ కులే త్వ ముత్పన్నో గజ స్తత్ర న హన్యతే.’

39.

కులాల ఆహః— ‘కథ మేతత్?’ రాజా కథయతి.—

కథా. ౪.

కస్తింశ్చ దుద్దేశే సింహదమ్పతీ ప్రతివసతః స్త. అథ సింహీ పుత్రద్వయ మజీ
 జనత్. సింహోఽపి నిత్య మేవ మృగాన్ వ్యాపాద్య సింహ్యై దదాతి. అ థాన్యస్తి
 న్నహని తేన కి మపి నాసాదితమ్. వనే భ్రమతోఽపి తస్య రవి రస్తం గతః. అథ
 తేన స్వగృహ మాగచ్ఛతా సృగాలశిశుః ప్రాప్తః. స చ బాలకోఽయ మి త్యవధార్య
 యత్నేన దంష్ట్రామధ్యగతం కృత్వా సింహ్యో జీవన్త మేవ సమర్పితవాత్. తతః సింహ్యో
 ఽభిహితమ్.— ‘భోః కాన్త, త్వయాఽఽనీతం కింఞ్చి దస్తాకం భోజనమ్.’ సింహ
 ఆహః— ‘ప్రియే, మయాఽద్యైనం సృగాలశిశుం పరిత్యజ్య న కింఞ్చిత్ సత్త్వ మాసా
 దితమ్. స చ మయా బాలోఽయ మితి మత్వా న వ్యాపాదితో, విశేషాత్ స్వజా
 తీయ శ్చ. ఉక్తం చ,—

స్త్రీ విప్ర లింగే బాలేషు ప్రహర్తవ్యం న కర్హిచిత్,
 ప్రాణత్యాగేఽపి సంజాతే, విశ్వస్తేషు విశేషతః.

40.

ఇదానీం త్వ మేనం భక్షయిత్వా పథ్యం కురు. ప్రభాతే ఽన్యత్ కింఞ్చి దుపార్జయి
 ష్యామి.’ సా ప్రాహః— ‘భోః కాన్త, త్వయా బాలకోఽయం విచిన్త్య న హతః.
 తత్ కథ మేన మహం స్వోదరార్థే వినాశయామి? ఉక్తం చ,—

అకృత్యం నైవ కర్తవ్యం, ప్రాణత్యాగేఽపి సంస్థితే;
 న చ కృత్యం పరిత్యాజ్య, మేష ధర్మః సనాతనః.

41.

తస్మాత్త మాయం తృతీయః పుత్రో భవిష్యతి.' ఇ త్యేవ ముక్త్వా త మపి స్వస్తన
క్షీరేణ పరాం పుష్టి మనయత్. ఏనం తే త్రయోఽపి శిశవః పరస్పర మజ్ఞాతజాతివిశేష
ఏకాచారవిహారా బాల్యసమయం నిర్వాహయన్తి.

అథ కదాచిత్ తత్ర వనే భ్రమ స్మరణ్యగజః సమాయాతః. తం దృష్ట్వా తౌ
సింహాసుతౌ ద్వా వపి కుపితాననౌ తం ప్రతి ప్రచలితౌ యావత్, తావత్ తేన సృగాల
సుతే నాభిహితమ్.— 'అహో! గజోఽయం యుష్మత్ కులశత్రుః. త స్మ గస్తవ్య
మేత స్యాభిముఖమ్.' ఏవ ముక్త్వా గృహం ప్రధావితః. తా వపి క్షేష్టభాగవభక్తౌ
న్నిరుత్సాహతాం గతౌ. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే.—

ఏకే నాపి సుధీరేణ సోత్సాహేన రణం ప్రతి

సోత్సాహం జాయతే నైన్యం, భగ్నే భజ్జ మవాప్నుయాత్. 42.

తథా చ,— అత ఏవ హి వాఙ్మన్తి భూపా యోధాన్ మహాబలాన్

శూరాన్ వీరాన్ కృతోత్సాహాన్, వర్జయన్తి చ కాలరాన్. 43.

అథ తౌ ద్వా వపి గృహం ప్రాప్య పితౌ రగ్రతో విహసంతా క్షేష్టభ్రాతృ
చేష్టిత మూచతుః. యథా గజం దృష్ట్వా దూరతోఽపి నవ్యః. సోఽపి త దాకర్ణ్య
కోపావిప్తమనాః ప్రస్ఫురితాధరపల్లవ స్తామ్రలోచన స్త్రిఃఖాం భ్రుకుటిం కృత్వా తౌ
నిర్భర్తన్తయన్ పరుషతరవచనా న్యువాచ. తతః సింహ్య ఏకాస్తే నీత్వా ప్రబోధితౌ
ఽసౌ.— 'వత్స, మైవం కదాచి జ్వల్ప. భవదీయలఘుభ్రాతరా వేతౌ.' అ థాసౌ
ప్రభూతకోపావిప్త స్తా మువాచ.— 'కి మహమేతాభ్యాం శౌర్యేణ యామేణ విద్యా
భ్యానేన కాశలేన వా హీనః? యేన మా ముపహసతః? త స్తయా ఽవశ్య మేతౌ
వ్యాపాదనీయా.' త దాకర్ణ్య సింహీ తస్య జీవిత మిచ్ఛ త్యస్త ద్విహస్య ప్రాహః—

'శూరోఽసి, కృతవిద్యోఽసి, దగ్ధనీయోఽసి, పుత్రీక,

యస్మిన్ మరే త్వ ముత్పన్నో గజ స్తత్ర న హన్యతే. 44.

తత్ సమ్యక్ శృణు. వత్స, త్వం సృగాలీసుతః; కృపయా మయా స్వస్తనక్షీరేణ
పుష్టిం నీతః. త ద్యావ దేతా మత్పుత్రౌ కుత్వాత్ త్వాం సృగాలం న జానీతః,
తావ ద్ద్రుతతర్గం గత్వా స్వజాతీయానాం మధ్యే భవ. నౌ చే దాభ్యాం హతో
మృత్యుపథం సమేష్యసి.' సోఽపి త ద్వచనం శ్రుత్వా భయవ్యాకలమనాః శనైః శనైః
రవస్పత్య స్వజాత్యా మిళితః.

తస్మాత్ త్వ మపి యావ దేతే రాజపుత్రౌ స్త్వాం కులాలం న జానన్తి, తావ
ద్ద్రుతతర మపసర. నౌ చే దేతేహం సకాశా ద్విడమ్బనాం ప్రాప్య మరిష్యసి. కులాలౌ
ఽపి త దాకర్ణ్య సత్వరం ప్రనవ్యః. అతో ఽహం బ్రవీమి. 'స్వాగ్ధ మత్స్పృహ్య మౌ

దమ్మి' ఇతి.— ధిజ్ఞాన్య, యత్ త్వయా శ్రీయోఽర్థ ఏతత్ కార్య మనుష్ఠాతు మారబ్ధమ్.
న హి శ్రీణాం కథంశ్చ ద్విత్వాస ముపగచ్ఛత్. ఉక్తం చ,—

యదర్థే స్వకులం త్యక్తం, జీవితార్థం చ హరితమ్,

సా మాం త్యజతి నిస్సేహా, కః శ్రీణాం విశ్వసే న్నరః? 45.

మకర ఆహః— 'కథ మేతత్? వానర ఆహః—

కథా. గి.

అస్తి కస్తింశ్చ దధిష్ఠానే కోఽపి బ్రాహ్మణః. తస్య చ భార్యా ప్రాణేభ్యోఽ
ఽప్యతిప్రియా ఽఽసీత్. సాపి ప్రతిదినం కుటుమ్బేన సహ కలహం కుర్వాణా న విశ్రా
మ్యతి. సోఽపి బ్రాహ్మణః కలహ మసహమానో భార్యవాత్సల్యాత్ స్వకుటుమ్బం పరి
త్యజ్య బ్రాహ్మణ్యా సహ విప్రకృష్టం దేశాంతరం గతః. అథ మహాటవీమధ్యే బ్రాహ్మణ్యా
ఽభిహితః.— 'ఆర్యపుత్ర! తృష్ణా మాం బాధతే. త దుదకం క్వా ప్యన్వేషయ.'
అథాసౌ తద్వచనానంతరం యావ దుదకం గృహీత్వా సమాగచ్ఛతి, తావత్ తాం
మృతా మపశ్యత్. అతివల్లభతయా విషాదం కుర్వన్ యావ ద్విలపతి, తావ దాకాశే
వాచం శృణోతి. తథా హి.— 'యది బ్రాహ్మణ, త్వం స్వకీయజీవిత స్యార్థం దదాసి,
తత స్తే జీవతి బ్రాహ్మణీ.' త చ్ఛ్రిత్వా బ్రాహ్మణేన శుచీభూయ తిస్సభి ర్వాచాభిః
స్వజీవితార్థం దత్తమ్. వాక్సమ మేవ చ బ్రాహ్మణీ జీవితా సా. అథ తా జలం పీత్వా
వనఫలాని భక్షయిత్వా గన్తు మారబ్ధా. తతః క్రమేణ కస్యచి న్నగరస్య ప్రవేశే పుష్ప
వాటికాం ప్రవిశ్య బ్రాహ్మణో భార్యా మభిహితవాన్.— 'భద్రే, యావ దహం
భోజనం గృహీత్వా సమాగచ్ఛామి తావ దత్ర త్వయా స్థాతవ్యమ్.' ఇ త్యభిధాయ
బ్రాహ్మణో నగరమధ్యే జగామ. అథ తస్యాం పుష్పవాటికాయాం పక్ష్మ రరఘట్టిం
ఖేలయన్ దివ్యగిరా గీత ముద్గిరతి. త చ్ఛ శ్రుత్వా కుసుమేషుణాఽర్దితయా బ్రాహ్మణ్యా
తత్సకాశం గత్వా ఽభిహితమ్.— 'భద్ర, యర్హి మాం న కామయసే, తన్నత్సక్తా
శ్రీహత్యా తవ భవిష్యతి.' పక్ష్మ రబ్రవీత్.— 'కిం వ్యాధిగ్రస్తేన మయా కరిష్యసి?'
సాఽబ్రవీత్.— 'కి మనే నోక్తేన? అవశ్యం త్వయా సహ మయా సజ్గమః కర్తవ్యః.'
త చ్ఛ్రిత్వా తథా కృతవాన్. సురతానంతరం సాబ్రవీత్.— 'ఇతః ప్రభృతి యావ
జ్జీవం మయాఽఽత్తా భవతే దత్తః. ఇతి జ్ఞాత్వా భవా న ప్యస్తాభిః స హాగచ్ఛతా.'
సాఽబ్రవీత్.— 'ఏవ మస్తు.'

అథ బ్రాహ్మణో భోజనం గృహీత్వా సమాగత్య తయా సహ భోక్తు మారబ్ధః.
సాబ్రవీత్.— 'ఏష పక్ష్మ ర్భుక్షితః. త దేత స్యాపి కియన్త మపి గ్రాసం దేహి'
ఇతి. తథాఽనుష్ఠితే బ్రాహ్మణ్యాఽభిహితమ్. 'బ్రాహ్మణ, సహాయహీన స్త్వం యదా

గ్రామాంతరం గచ్చసి, తదా మమ వచనసహాయోఽపి నాస్తి. త దేనం పశ్యం గృహీత్వా గచ్ఛామః.' సోఽబ్రవీత్.— 'న శక్నో మ్యత్తాన మ ప్యాత్త నా వోధుమ్. కిం పున రేనం పశ్యుమ్.' సాబ్రవీత్.— 'పేటాభ్యంతరస్థ మేన మహం నేష్యామి.' అథ త క్కృతకవచనవ్యామోహితచిత్తేన తేన ప్రతిపన్నమ్. తథాఽనుష్ఠితేఽన్యస్తిక్ దినే కూపోపకణ్ఠే విశ్రాంతో బ్రాహ్మణ స్తయా చ పశ్యుపురుషాసక్తయా సంప్రేర్య కూపాంతః పాతితః. సాఽపి పశ్యం గృహీత్వా కస్తింశ్చ న్నగరే ప్రవిష్టా.

తత్ర శుక్లచార్యరక్షానిమిత్తం రాజపురుషై రిత స్తో భ్రమద్భి స్తన్నస్తకస్థా పేటా దృష్టా. బలా దాచ్ఛిద్య రాజాశ్రే నీతా. రాజా చ యావత్ తా ముష్టుట యతి, తావత్ తం పశ్యం దదర్శ. తతః సా బ్రాహ్మణీ విలాపం కుర్వతీ రాజపురుషాను పద మేవ త త్రాగతా. రాజ్ఞా పృష్టా.— 'కో వృత్తాంతః' ఇతి. సాబ్రవీత్.— 'మ మైష భర్తా వ్యాధిబాధితో దాయాదసమూహై రుద్వేజితో మయా స్నేహవ్యాకులిత మానసయా శిరసి కృత్వా భవదీయనగర ఆనీతః.' త చ్ఛ్రిత్యా రాజా ఽబ్రవీత్ — 'బ్రాహ్మణి, త్వం మే భగినీ. గ్రామద్వయం గృహీత్వా భర్తా సహ భోగాక్ భుజ్జానా సుఖేన తిష్ఠ.' అథ స బ్రాహ్మణో దైవవశాత్ కే నాపి సాధునా కూపా దుత్తారితః పరిభ్రమం స్త దేవ నగర మాయాతః. తయా దుష్టభార్యయా దృష్టో రాజ్ఞే నివేదితః.— 'రాజక్, అయం మమ భర్త రైవరీ సమాయాతః.' రాజ్ఞాఽపి వధ ఆదిప్తః. సోఽబ్రవీత్.— 'దేవ, అనయా మమ సక్తం కిఞ్చి ద్గృహీత మస్తి. యది త్వం భర్త వత్సలః, త ద్దాపయ.' రాజాఽబ్రవీత్.— 'భద్రే, యత్ త్వయాఽన్య సక్తం కిఞ్చి ద్గృహీత మస్తి తత్ సమర్పయ.' సా ప్రాహః— 'దేవ, మయా న కిఞ్చి ద్గృహీతమ్.' బ్రాహ్మణ ఆహః— 'య న్నయా త్రివాచికం స్వజీవితార్థం దత్తమ్, త ద్దేహి.' అథ సా రాజభయాత్ తత్రైవ 'త్రివాచిక మేవ జీవిత మనేన దత్తమ్' ఇతి జల్పన్తీ ప్రాణై ర్విముక్తా. తతః సవిస్తయం రాజాఽబ్రవీత్.— 'కి మేతత్?' ఇతి. బ్రాహ్మణే నాపి పూర్వవృత్తాంతః సకలోఽపి తస్మై నివేదితః. అతోఽహం బ్రవీమి 'యదర్థే స్వకులం త్యక్తమ్' ఇతి.— వానరః పున రాహః— 'సాధు చేద ముపాఖ్యానకం శ్రూయతే.—

న కిం దద్యా న్న కిం కుర్యాత్ స్త్రీభి రభ్యర్థితో నరః,

అనశ్వా యత్ర హేషస్తే శిరః పర్వణి ముణ్డతమ్.'

46.

మకర ఆహః— 'కథ మేతత్? వానరః కథయతి.—

కథా. ౬.

అస్తి ప్రఖ్యాతబలపౌరుషోఽనేక నరేంద్ర ముకుట మరీచిజాల జటిలీకృత పాద పీఠః శరచ్ఛృణాఙ్గిరణనిర్మలయశాః సముద్రపర్యంతాయాః పృథివ్యా భర్తా నస్తూ నామ

రాజా. తస్య సర్వశాస్త్రాధిగతసమస్తతత్త్వః సచివో వరరుచి ర్నామ. తస్య చ ప్రణయ కలహేన జాయా కుపితా. సా చాతీవ వల్లభా అనేకప్రకారం పరితోష్యమాణాఽపి న ప్రసీదతి. బ్రవీతి చ భర్తా— ‘భద్రే, యేన ప్రకారేణ తుష్యసి తం వద. నిశ్చితం కరోమి.’ తతః కథఞ్చిత్ త యో క్తమ్.—‘యది శిరో ముణ్డయిత్వా మమ పాదయో ర్ని పతసి, తదా ప్రసాదాభిముఖీ భవామి.’ తథాఽనుష్ఠితే ప్రసన్నా ఽఽసీత్.

అథ నందస్య భార్యాఽపి త ధైవ రుష్టా ప్రసాద్యమానా ఽపి న తుష్యతి. తే నో క్తమ్.— ‘భద్రే, త్వయా వినా ముహూర్త మపి న జీవామి. పాదయోః పతిత్వా త్వాం ప్రసాదయామి.’ సాఽబ్రవీత్—‘యది ఖలీనం ముఖే పక్షి ప్యాహం తవ పృష్ఠే సమారుహ్య త్వాం ధావయామి, ధావిత స్తు య ద్యశ్వప ధ్ధ్రీషనే, తదా ప్రసన్నా భవామి.’ రాజ్ఞాఽపి త ధై వానుష్ఠితమ్. అథ ప్రభాతసమయే సభాయా ముపవిష్టస్య రాజ్ఞః సమీపే వరరుచి రాయాతః. తం చ దృష్ట్వా రాజా పప్రచ్ఛ.— ‘భో వర రుచే, కిం పర్వణి ముణ్డితం శిర స్త్వయా?’ సోఽబ్రవీత్.—

‘న కిం దద్యా న్న కిం కుర్యాత్ స్త్రీభి రభ్యర్థితో నరః ?

అనశ్వా యత్ర హేపన్తే శిరః పర్వణి ముణ్డితమ్.’

47.

త ద్దోభ దుష్టమకర, త్వ మపి నన్దవరరుచివత్ స్త్రీవశ్యః. తతో భద్ర, ఆగతేన త్వయా మాం ప్రతి వధోపాయప్రయాసః ప్రారబ్ధః, పరం స్వవాగ్దోషే ధైవ ప్రకటిభూతః. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

ఆత్మనో ముఖదోషేణ బధ్యస్తే శుకశారికాః,

బకా స్తత్ర న బధ్యస్తే, మానం సర్వార్థసాధనమ్.

48.

తథా చ,— సుగుప్తం రక్ష్యమాణోఽపి దగ్ధయన్ దారుణం వపుః

వ్యాఘ్రుచర్తప్రతిచ్ఛన్నో వాక్కృతే రాసభో హతః.

49.

మకర ఆహః— ‘కథ మేతత్ ?’ వానరః కథయతి.—

కథా. ౭.

కస్తింశ్చి దధిష్ఠానే శుద్ధపటో నామ రజకః ప్రతివసతి స్త్వ. తస్య చ గర్దభ ఏకోఽస్తి. సోఽపి ఘాసాభావా దతిదుర్బలతాం గతః. అథ తేన రజకే నాటవ్యాం పరిభ్రమతా మృతవ్యాఘ్రో దృష్టః. చింతితం చ,— ‘అహో! శోభన మాపతితమ్. అనేన వ్యాఘ్రుచర్తణా ప్రతిచ్ఛాద్య రాసభం, రాత్రౌ యవక్షేత్రే ఘాత్యత్వామి ; యేన వ్యాఘ్రం మత్వా సమీపవర్తినః క్షేత్రపాలా ఏనం న నిష్కాసయిష్యన్తి.’ తథా ఽనుష్ఠితే రాసభో యథేచ్ఛయా యవభక్షణం కరోతి. ప్రత్యూషే భూయోఽపి రజకః స్వాశ్రయం నయతి. ఏవం గచ్ఛతా కాలేన స రాసభః పీవరతను ర్జ్ఞాతః కృచ్ఛా

దృష్టానస్థాన మపి నీయతే. ఆ ధాన్యస్థి స్సహని స మదోద్ధతో దూరా ద్రాసభీశబ్ద మశృణోత్. త చ్చృవణమాత్రే జైవ స్వయం శబ్దయితు మారబ్ధః. అథ తే క్షేత్రపాలా రాసభోఽయం వ్యాఘ్రచర్తప్రతిచ్ఛన్న ఇతి జ్ఞాత్వా లగుడశరపాషాణప్రహారై స్తం వ్యాపాదితవంతః. అతోఽహం బ్రవీమి 'సుగుప్తం రక్ష్యమాణోఽపి' ఇతి.

అ ధైవం తేన సహ వదతో మకరస్య జలచరే జైకే నాగ త్యాభిహితమ్.—'భో మకర, త్వదీయా భార్యాఽనశనోపవిష్టా, త్వయి చిరయతి ప్రణయాభిభవా ద్విపన్నా.' ఏత ద్వజ్రపాతసదృశవచన మాక ర్ణ్యాతీవ వ్యాకులితహృదయః ప్రలపిత మేవం చకార.— 'అహహా! కి మిదం సంజాతం మే మన్దభాగ్యస్య? ఉక్తం చ,—

మాతా యస్య గృహే నాస్తి, భార్యా చ ప్రియవాదినీ,
అరణ్యం తేన గన్తవ్యం, యథారణ్యం తథా గృహమ్. 50.

త నిత్తిత్త్ర, తుమ్యతామ్. మయా తేఽపరాధః కృతః. సంప్ర త్యహం తు స్త్రీవియోగా ద్వైశ్వానరప్రవేశం కరిష్యామి.' త చ్చృత్వా వానరః ప్రహసన్ ప్రోవాచ.—'భోః, జ్ఞాతో మయా ప్రథమ మేవ యత్ త్వం స్త్రీవశ్యః స్త్రీజిత శ్చ. సంప్రతం చ ప్రత్యయః సంజాతః. త న్నృథ, ఆనన్దేఽపి జాతే, త్వం విసాదం గతః. తాదృగ్ భార్యాయాం మృతాయా ముత్సవః కర్తుం యుజ్యతే. ఉక్తం చ యతః.—

యా భార్యా దుష్టచారిత్రా సతతం కలహప్రియా
భార్యాయాపేణ సా జ్ఞేయా విబుధై ర్దారుణా జరా. 51.

తస్మాన్ సర్వప్రయత్నేన నా మాపి పరివర్జయేత్
స్త్రీణా మిహ హి సర్వాసాం య ఇచ్ఛేత్ సుఖ మాత్మనః. 52.

య దన్త స్తన్న జిహ్వాయాం, య జ్జిహ్వాయాం న త ద్బహిః,
య ద్బహి స్తన్న కుర్వన్తి, విచిత్రచరితాః స్త్రీయః. 53.

కే నామ న వినశ్యన్తి మిథ్యాజ్ఞానా న్నితమ్బినీమ్
రమ్యాం య ఉపసర్పన్తి దీపాభాం శలభా యథా. 54.

అన్తర్విషమయా హ్యేతా, బహి శ్చైవ మనూరమాః,
గుఙ్గాఫలసమాకారాః స్వభావా దేవ యోషితః. 55.

తాడితా అపి దణ్డేన, శస్త్రై రపి విఖణ్డితాః,
న వశం యోషితో యాత్రి, న దానై ర్న చ సంస్తవైః. 56.

ఆస్తాం తావత్ కి మన్యేన దౌరాత్మ్యే నేహ యోషితామ్
విధృతం స్వోదరేణాపి ఘ్నన్తి పుత్రీం స్వకం రుషా. 57.

యాత్రాయాం స్నేహసదాభవం, కతోరాయాం సుమార్దవమ్,
నీరసాయాం రసం, బాలో బాలికాయాం వికల్పయేత్.' 58.

మకర ఆహా:— 'భో మిత్ర, ఆ స్వేతత్. పరం కిం కరోమి? మ మానర్థద్యయ
మేతత్ సంజాతమ్. ఏక స్తావ ద్ప్రహాభజ్ఞః, అపర స్త్వద్విధేన మిత్రేణ సహ చిత్తవి
శ్లేషః. అథవా భవ త్యేవం దైవయోగాత్. ఉక్తం చ యతః.—

యాదృశం మమ పాజ్ఞాత్యం, తాదృశం ద్విగుణం తవ,
నాభూ జ్ఞారో న భర్తా చ, కి ముత్పశ్యసి నగ్ని కే?' 59.

వానర ఆహా:— 'కథ మేతత్?' మకరోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౮.

కన్తింశ్చి దధిస్తానే హాలికదమ్ప తీప్రతివసతః స్త. సా చ హాలికభార్య పత్యుర్వృ
ద్ధభావాత్ సదై వాన్యచిత్తా న కథంశ్చి ద్ప్రహే స్థిరతా మాలమ్బతే. కేవలం పరపురుషా
నస్వేషమాణా పరిభ్రమతి. అథ కేనచిత్ పరవితాపహారకేణ ధూర్తేన సా లక్ష్మితా విజనే,
ప్రోక్తా చ;— 'సుభగే, మృతభార్యోఽహమ్. త్వద్దర్శనేన స్తరపీడిత శ్చ. తద్దీయతాం
మే రతిదక్షిణా.' తత స్తయాఽభిహితమ్.— 'భోః సుభగ, య ద్యేవం, త దస్తి
మే పత్యుః ప్రభూతం ధనమ్. స చ వృద్ధత్వాత్ ప్రచలితు మ ప్యసమర్థః. తత
స్త్వద్ధన మాదా యాహ మాగచ్ఛామి. యేన త్వయా స హాన్యత్ర గత్వా యథేచ్ఛయా
రతిసుఖ మనుభవిష్యామి.' సోఽబ్రవీత్.— 'రోచతే మహ్య మ ప్యేతత్. తత్
ప్రత్యూషేఽత్ర స్థానే శీఘ్ర మేవ సమాగస్తవ్యమ్, యేన శుభతరం కింశ్చి న్నగరం
గత్వా త్వయా సహ జీవలోకః సఫలీక్రియతే.' సాఽపి 'త థేతి ప్రతిజ్ఞాయ ప్రహ
సితవదనా స్వగృహం గత్వా రాత్రౌ ప్రనుష్టే భర్తరి సర్వం విత్త మాదాయ
ప్రత్యూషసమయే త త్కథితస్థాన ముపాద్రవత్. ధూర్తోఽపి తా మగ్రే విధాయ
దక్షిణాం దిశ మాశ్రిత్య సత్వరగతిః ప్రస్థితః. ఏవం తయో ర్వ్రజతో ర్యోజనద్యయ
మాత్రే జాగ్రతః కాచి న్నదీ సముపస్థితా. తాం దృష్ట్వా ధూర్త శ్చిన్తయామాస.—
'కి మహ మనయా యకావనప్రాంతే వ ర్తమానయా కరిష్యామి? కింశ్చి కదాఽప్యస్యాః
ప్యస్తతః కోఽపి సమేష్యతి, త స్తే మహా ననర్థః స్యాత్. తత్ కేవల మస్యా విత్త
మాదాయ గచ్ఛామి.' ఇతి నిశ్చిత్య తా మువాచ.— 'ప్రియే, సుదుస్త రేయం మహా
నదీ. త దహం ద్రవ్యమాత్రాం పారే భృత్వా సమాగచ్ఛామి. తత స్త్వా మేకాకినీం
స్వప్యస్త మారోప్య సుఖే నూత్తారయిష్యామి.' సా ప్రాహ:— 'సుభగ, ఏవం
క్రియతామ్.' ఇ త్యుక్త్వాఽశేషం విత్తం తస్మై సమర్పయామాస. అథ తే నాభిహితమ్.—
'భద్రే, పరిధానాచ్ఛాదనవస్త్ర మపి సమర్పయ యేన జలమధ్యే నిశ్శక్కా వ్రజసి.
తథాఽనుష్ఠితే ధూర్తో విత్తం వస్త్రయ్యుగలం చాదాయ యథాచిన్తితవిషయం గతః.
సాఽపి కణ్ఠనివేశితహస్తయుగలా సోద్యేగా నదీపులినదేశ ఉపవిష్టా యావత్ తిష్ఠతి,
తావ దేతస్మి న్నస్తరే కాచిత్ స్పృగాలికా వధనగృహీతమాంపపిణ్ణా త త్రాజ్ఞగామ.

ఆగత్య చ యావత్ పశ్యతి, తావన్నదీతీరే మహా మత్స్యః సలిలాన్నిష్క్రమ్య
బహిః స్థితః ఆస్తే. ఏతం చ దృష్ట్వా సా మాంసపిండం సముత్స్సజ్య తం మత్స్యం ప్ర
త్యుపాద్రవత్. అత్రాంతర ఆకాశా దవతీర్య కోఽపి గృధ్ర స్తం మాంసపిండం మాదాయ
పునః ఖ ముత్పపాత. మతోన్యోఽపి సృగాలికాం దృష్ట్వా నద్యాం ప్రవివేశ. సా
సృగాలికా వ్యర్థశ్రమా గృధ్ర మవలోకయన్తీ తయా నగ్ని కయా సన్తి త మభిహితా.—

‘గృధ్రేణాపహృతం మాంసం మతోన్యోఽపి సలిలం గతః,

మత్స్యమాంసపరిభ్రష్టే కి ముత్పశ్యసి జమ్బుకే?’

60.

త చ్చుత్వా సృగాలికా తా మపి పతిధనజారపరిభ్రష్టాం దృష్ట్వా సోపహాస మాహ:—

‘యాదృశం మమ పాణ్డిత్యం, తాదృశం ద్విగుణం తవ,

జారభర్తృభయభ్రష్టే, కి ముత్పశ్యసి నగ్ని కే?’

61.

ఏవం తస్య కథయతః పున రన్యేన జలచరేణాగత్య నివేదితమ్.—‘య దహా!
త్వదీయం గృహ మ ప్యపరేణ మహామకరేణ గృహీతమ్.’ త చ్చుత్వాఽసా వతిదుఃఖిత
మనా స్తం గృహం ని స్సారయితు ముపాయం చిన్తయ న్ను వాచ.—‘అహా! దృశ్యతాం
మే దైవోపహతత్వమ్.

మిత్త్రం హ్యమిత్త్రితాం యాత, మపరం మే ప్రియా మృతా,

గృహ మన్యేన చ వ్యాప్తం, కి మ ద్యాపి భవిష్యతి?’

62.

అథవా యుక్త మిద ముచ్యతే.—

క్షతే ప్రహారా నిపతి న్యభీక్ష, మన్న క్షయే వర్ధతి జాతరాగ్నిః,

ఆపత్సు వైరాణి సముద్భవన్తి, వామే విధౌ సర్వ మిదం నరాణామ్. 63.

తత్ కిం కరోమి? కి మనేన సహ యుద్ధం కరోమి? కిం వా సా మ్నైవ సంబోధ్య
గృహం ని స్సారయామి. కిం వా భేదం దానం వా కరోమి? అథవాఽమ మేవ
వానరమిత్త్రం పృచ్ఛామి? ఉక్తం చ.—

యః పృష్ట్వా కురుతే కార్యం ప్రప్రవ్యాణ స్వహితా గురూణ,

న తస్య జాయతే విఘ్నః కన్తింశ్చ దపి కర్తనీ.’

64.

ఏవం సంప్రధార్య భూయోఽపి త మేవ జమ్బువృక్ష మారూఢం కపి మపృచ్ఛత్.—
‘భో మిత్త్ర, పశ్య మే మన్దభాగ్యతామ్. యత్ సంప్రతి గృహ మపి మే బలవత్తరేణ
మకరేణ రుద్ధమ్. త దహం త్వాం ప్రప్తౌ మభ్యాగతః. కథయ కిం కరోమి? సామా
దీనా ముపయానాం మధ్యే క స్యాత్ర విషయః?’ స ఆహ:—‘భోః కృతఘ్న పాప
చారిణ, మయా నిషిద్ధోఽపి కిం భూయో మా మనుసరసి? నాహం తవ మూర్ఖ
స్యోపదేశ మపి దాస్యామి.’ త చ్చుత్వా మకరః ప్రాహ:—‘భో మిత్త్ర, సాపరా
ధస్య మే పూర్వస్నేహ మనుస్మృత్య హితోపదేశం దేహి.’ వానర ఆహ:—‘నాహం

తే కథయిష్యామి. య ద్భార్యావాక్యేన భవతా ౭హం సముద్రే ప్రక్షేపుం నీతః. త దేవం న యుక్తమ్. య ద్యపి భార్యా సర్వలోకా దపి వల్లభా భవతి, తథా ౭పి న మిత్తాణి బాన్ధవా శ్చ భార్యావాక్యేన సముద్రే ప్రక్షిప్యంతే. త న్నూర్థ, మూఢత్వేన నాశ స్తవ మయా ప్రా గేవ నివేదిత ఆసీత్. యతః.

సతాం వచన మాదిష్టం మదేన న కరోతి యః

స వినాశ మవాప్నోతి ఘట్టోష్ఠి ఇవ సత్వరమ్.'

65.

మకర ఆహః— 'కథ మేతత్?' సో ౭బ్రవీత్.—

కథా. ౯.

కన్తింశ్చ దధిష్ఠాన ఉజ్జ్వలకో నామ రథకారః ప్రతివసతి స్త. స చాతీవ దారిద్యోపహత శ్చింతితవాక్.— 'అహో! ధి గియం దరిద్రతా ౭స్తద్గృహే. యతః సర్వో ౭పి జనః స్వకర్త తైవ రత స్తిష్ఠతి. అస్తదీయః పున ర్వ్యాపారో నా త్రాధిష్ఠానే ౭ర్హతి. యతః సర్వలోకానాం చిరన్తనా శ్చతుర్భూమికా గృహః స స్తి. మమ చ నాత్ర. తత్ కిం మదీయేన రథకారత్వేన ప్రయోజనమ్?' ఇతి చిన్తయిత్వా దేశాన్నిష్కాన్తః. యావత్ కింశ్చి ద్వనం గచ్ఛతి తావ ద్దహ్వారాకారవనగహసమధ్యే సూర్యాస్తమయవేలాయాం స్వయూథా ద్భ్రష్టాం ప్రసవవేదనయా పీడ్యమానా ముష్టి మపశ్యత్. స చ దాసేరకయుక్తా ముష్టిం గృహీత్వా స్వస్థానాభిముఖః ప్రస్థితః. గృహ మాసాద్య రజ్జుం గృహీత్వా తా ముష్టికాం బబన్ధ. తత శ్చ తీక్ష్ణం పరశు మాదాయ తస్యాః కృతే పల్లవానయనార్థం పర్వతైకదేశే గతః. తత్ర చ నూతనాని కోమలాని బహుని పల్లవాని చ్ఛిత్వా శిరసి సమారోప్య తస్యా అగ్రే నిచితేప. తయా చ తాని శనైః శనై ర్భక్షితాని. పశ్చాత్ పల్లవభక్షణప్రభావా దహర్నిశం పీవరతను రుష్టి సంజాతా. సో ౭పి దాసేరకో మహా నుష్ఠిః సంజాతః. తతః స నిత్య మేవ దుగ్ధం గృహీత్వా స్వకుటుమ్బం పరిపాలయతి. అథ రథకారేణ వల్లభత్వా ద్దాసేరక గ్రీవాయాం మహతీ ఘట్టా ప్రతిబద్ధా.

పశ్చా ద్రథకారో వ్యచిన్తయత్.— 'అహో! కి మన్యై ర్దుష్కృతకర్తృభిః? యావ న్న మైతన్నా దే వోష్టి పరిపాలనా దస్య కుటుమ్బస్య భవ్యం సంజాతమ్. తత్ కి మన్యేన వ్యాపారేణ?' ఏవం విచిన్త్య గృహ మాగత్య ప్రియా మాహః— 'భద్ర, సమీచీనో ౭యం వ్యాపారః. తవ సమ్మతి శ్చేత్ మతో ౭పి ధనికాత్ కింశ్చి ద్ద్రవ్య మాదాయ మయా గుర్జరదేశే గన్తవ్యం కలభగ్రహణాయ. తావత్ త్వయైతా యత్నేన రక్షణీయా యావ దహ మపరా ముష్టిం నీత్వా సమాగచ్ఛామి.' తత శ్చ గుర్జరదేశం గ త్వోష్టిం గృహీత్వా స్వగృహ మాగతః. కిం బహునా? తేన తథా కృతం యథా తస్య ప్రచురా ఉష్టాః కరభా శ్చ సమ్మిలితాః. తత స్తేన మహా దుష్ప్రియాధం కృత్వా

జ్ఞాపయమా ధృతః. తస్య వర్షం ప్రతి వృత్త్యా కరభ మేకం ప్రయచ్ఛతి. అన్య
స్వాహార్ని శం దుగ్ధపానం తస్య నిరూపితమ్. ఏవం రథకాఠోఽపి నిత్య మే వోష్ఠ్ఠికర
సవ్యాపారం కుర్వక్ సుఖేన తిష్ఠతి. అథ తే దాసేరకా అధిష్ఠానోపవన ఆహారాఢ్యం
చ్ఛన్తి. కొమలవల్లీ ర్యథేచ్ఛయా భక్షయిత్వా, మహతి సరసి పానీయం పీత్వా,
సాయంత్రానసమయే మన్దం మన్దం లీలయా గృహ మాగచ్ఛన్తి. స చ పూర్వదాసేరకో
సదాతిరేకాత్ పృష్ఠ ఆగత్య మిలతి. తత స్తైః కలభై రభిహితమ్.— ‘అహో! మన్ద
సతి రయం దాసేరకో యథా యాథా ద్భ్రష్టః పృష్ఠే స్థిత్వా ఘృణ్తాం వాదయ
న్నాగచ్ఛతి. యది క స్యాఽపి దుష్టసత్త్వస్య ముఖే పతిష్యతి, త స్నానం మృత్యు
సవాప్నోతి. అథ తస్య తద్వనం గాహమానస్య కచ్ఛిత్ సింహో ఘృణ్తారవ మాకర్ణ్య
సూయాతో యావ దవలోకయతి, తావ దుష్ఠీదాసేరకాణాం యాథం గచ్ఛతి.
ఏక స్తు పునః పృష్ఠే క్రిడాం కుర్వక్ వల్లరీ శ్చరక్ యావ త్తిష్ఠతి, తావ దన్యే దాసే
రకాః పానీయం పీత్వా, స్వగృహే గతాః. సోఽపి వనా నిష్క్రమ్య యావ ద్దిశో
ఽవలోకయతి, తావ న్న కిచ్చి వ్నాగ్రం పశ్యతి వేత్తి చ. యాథా ద్భ్రష్టో మన్దం
మన్దం బృహచ్ఛబ్దం కుర్వక్ యావత్ కియ ద్దూరం గచ్ఛతి, తావత్ తచ్ఛబ్దానుసారీ
సింహోఽపి క్రమం కృత్వా నిభృతోఽగ్రే వ్యవస్థితః. తతో యావ దుష్ట్రీః సమీప
మాగతః, తావత్ సింహేన లఙ్ఘయిత్వా గ్రీవాయాం గృహీతో మారిత శ్చ. ఆతో
ఽహం బ్రవీమి ‘సతాం వచన మాదిష్టమ్’ ఇతి.

అథ త చ్ఛ్రిత్యా మకరః ప్రాహః— ‘భద్రః

ప్రాహుః సాప్తపదం మైత్ర్యం జనాః శాస్త్రవిచక్షణాః,
మిత్రీతాం చ పురస్కృత్య కిచ్చి ద్వత్వైమి త చ్ఛ్రిణుః. 65.

ఉపదేశప్రదాత్మాణాం నరాణాం హిత మిచ్ఛతామ్
పగన్తి నిహ లోకే చ వ్యసనం నోపపద్యతే. 67.

తత్ సర్వథా కృతఘ్న స్యాపి మే కురు ప్రసాద ముపదేశప్రదానేన. ఉక్తం చ,—
ఉపకారిషు యః సాధుః సాధుత్వే తస్య కో గుణః?
అపకారిషు యః సాధుః స సాధుః సద్భి రుచ్యతే. 68.

త డాకర్ణ్య వానరః ప్రాహః— ‘భద్ర, య ద్యేవం తస్మి తత్ర గత్వా తేన సహ
యుద్ధం కురు. ఉక్తం చ,—

హత స్త్వం ప్రాప్నోసి స్వర్గం, జీవక్ గృహ మథో యశః,
యుధ్యమానస్య తే భావి గుణద్వయ మను త్తమమ్. 69.

ఉ త్తమం ప్రణిపాతేన, కూరం భేదేన యోజయేత్,
నీచ మల్పప్రదానేన, సమశక్తిం పరాక్రమే. 70.

మకరః ప్రాహః— 'కథ మేతత్ ?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౦.

ఆసీత్ కస్తింశ్చి ద్వనోద్దేశే మహాచతురకో నామ సృగాలః. తేన కదాచి దరణ్యే స్వయం మృతో గజః సమాసాదితః. తస్య సమంతాత్ పరిభ్రమతి, పరం కఠినాం త్వచం భేత్తుం న శక్నోతి. అ థా త్రావసర ఇత శ్వేత శ్చ విచరన్ కశ్చిత్ సింహ స్త త్రైవ ప్రదేశే సమాయయా. అథ సింహం సమాగతం దృష్ట్వా స క్షీతితల న్యస్తమాళిమణ్డలః సంయోజితకరయుగలః సవినయ మువాచ.— 'స్వామిన్, త్వదీయోఽహం లాగుడికః స్థితః, త్వదర్థే గజ మిమం రక్షామి. త దేనం భక్షయతు స్వామి.' తం ప్రణతం దృష్ట్వా సింహః ప్రాహః— 'భోః, నాహ మన్యేన హతం సత్త్వం కదాచి దపి భక్షయామి. ఉక్తం చ,—

వనేఽపి సింహో మృగమాంసభక్ష్యా బుభుక్షితా నైవ తృణం చరన్తి,

ఏవం కులీనా వ్యసనాభిభూతా న నీతిమార్గం పరిలజ్ఞయన్తి.

71.

తత్ త వైవ గజోఽయం మయా ప్రసాదీకృతః.' త చ్ఛ్రిత్వా సృగాలః సానన్ద మాహః— 'యుక్త మిదం స్వామినో నిజభృత్యేషు. ఉక్తం చ యతః.—

అన్త్యావస్థోఽపి మహాన్ స్వామిగుణా న్న తు జహోతి శుద్ధతయా,

న శ్వేతభావ ముజ్ఞుతి శఙ్ఖః శిఖిభుక్తముక్తోఽపి.'

72.

అథ సింహో గతే కశ్చి ద్వాక్రమః సమాయయా. త మపి దృష్ట్వాఽసౌ వ్యచిన్త యత్.— 'అహో! ఏక స్తావ ద్దురాత్మా ప్రణిపాతే నాపవాహితః. తత్ కథ మిదానీ మేన మపవాహయిష్యామి? నూనం శూరోఽయమ్. న ఖలు భేదం వినా సాధ్యో భవిష్యతి. ఉక్తం చ యతః.—

న యత్ర శక్యతే కర్తుం సామ దాన మ థాపి వా,

భేద స్తత్ర ప్రయోక్తవ్యో యతః స వశకారకః.

73.

కేఞ్చ సర్వగుణసంపన్నోఽపి భేదేన బధ్యతే. ఉక్తం చ యతః.—

అన్తఃస్థేన నిరుద్ధేన సువృత్తే నాతిచారుణా

అన్తర్భిన్నేన సంప్రాప్తం మాక్తికే నాపి బన్ధనమ్.'

74.

ఏవం సంప్రధార్య త స్యాభిముఖో భూత్వా గర్వా దున్నతకన్ధర్క ససంభ్రమ మువాచ.— 'మామ, కథ మత్ర భవాన్ మృత్యుముఖే ప్రవిష్టః? యే నైష గజః సింహాన వ్యాపాదితః. స చ మా మేతద్రక్షణే నియుజ్య నద్యాం స్నానార్థం గతః. తేన చ గచ్ఛతా మమ సమాదిప్తమ్.— 'యది కశ్చి దిహ వ్యాఘ్రః సమాయాతి, తత్ త్వయా సుగుప్తం మ మావేదనీయమ్. యేన వన మిదం మయా నిర్వాక్రమం కర్త వ్యమ్. యతః పూర్వం వ్యాఘ్రే జైకేన మయా వ్యాపాదితో గజః శూన్యే భక్షయా

తోచిష్టతాం నీతః. తద్దినా దారభ్య వ్యాఘ్రాః ప్రతి ప్రమపితోఽస్తి. తచ్చుత్వా వ్యాఘ్రః సంత్రస్త స్త మాహః—‘భో భాగినీయ, దేహి మే ప్రాణదక్షిణామ్. త్వయా త స్యాత్ర చిరాయాఽయాత స్యాపి మదీయా కాపి వార్తా నాభ్యేయా.’ ఏవ మభి ధాయ సత్వరం పలాయాఞ్చక్రే.

అథ గతే వ్యాఘ్రే తత్ర కశ్చి ద్వీపీ సమాయాతః. త మపి దృష్ట్వాఽసౌ వ్యచిత్త యత్.— ‘దృఢదంష్ట్రీయం చిత్రకః. త దస్య పార్శ్వా దస్య గజస్య యథా చర్త చ్చేదో భవతి తథా కరోమి.’ ఏవం నిశ్చిత్వ త మ ప్యువాచ.— ‘భో భాగినీసుత, కి మితి చిరా దృష్టోఽసి. కథం చ బుభుక్షిత ఇవ లక్ష్మణే. త దతిథి రసి మే. ఏష గజః సింహేన హత స్తిష్ఠతి. అహం చాస్య తదాదిష్టో రక్షాపాలః. పరం తథా ఽపి యావత్ సింహో న సమాయాతి, తావ దస్య గజస్య మాంసం భక్షయిత్వా తృప్తిం కృత్వా ద్రుతతరం వ్రజ.’ స ఆహః— ‘మామ, య ద్యేవం తన్న కార్యం మే మాంసా శనేన, యతః జీవ న్నరో భద్రశతాని పశ్యతి. ఉ క్తం చ.—

య చ్చక్యం గ్రసిశుం గ్రాసం గ్రస్తం పరిణమే చ్చ యత్

హితం చ పరిణామే య త్త దాద్యం భూతి మిచ్ఛతా.

75.

తత్ సర్వథా త దేవ భుజ్యతే య దేవ పరిణమతి. త దహ మితోఽపయాన్యామి.’ సృగాల ఆహః— ‘భో అధీర, విశ్రద్ధో భూత్వా భక్షయ త్వమ్. త స్యామనం దూరతోఽపి త వాహం నివేదయిష్యామి.’ తథాఽనుష్ఠితే ద్వీపినా భిన్నాంత్యచం విజ్ఞాయ జమ్బూకే నాభిహితమ్.— ‘భో భాగినీసుత, గమ్యతామ్. ఏష సింహః సమా యాతి.’ త చ్చుత్వా చిత్రకో దూరం ప్రసప్తః.

అథ యావ దసౌ తద్భేదకృతద్వారేణ కిశ్చి న్నాంసం భక్షయతి, తావ దతి సంక్రద్ధోఽపరః సృగాలః సమాయయా. అథ తమాత్మతుల్యపరాక్రమం దృష్ట్వాం శ్లోక మపఠత్.

‘ఉ త్తమం ప్రణిపాతేన, శూరం భేదేన యోజయేత్,

నీచ మల్పప్రదానేన, సమశక్తిం పరాక్రమైః.’

76.

త దభిముఖకృతప్రయాణః స్వదంష్ట్రాభి స్తం విదార్య, దిశాం భాగం కృత్వా, స్వయం సుఖేన చిరకాలం హ స్తిమాంసం బుభుజే. ఏవం త్వమపి తం కిపుం స్వజాతీయం యద్భేద పరిభూయ దిశాం భాగం కురు. నౌ చేత్ పశ్చాద్ధమ్బాలా దస్తాత్ త్వ మపి దిశా మవాప్స్యసి. ఉ క్తం చ యతః.—

సంభావ్యం గోఘ సంపన్నం, సంభావ్యం బ్రాహ్మణే తపః,

సంభావ్యం స్త్రీఘ చాపల్యం, సంభావ్యం జాతితో ధయమ్.

77.

అన్యచ్ఛ, — సుభిక్షాణి విచిత్రాణి, శిథిలాః పౌరయోషితః,
ఏకో దోషో విదేశస్య స్వజాతి ర్య ద్విరుధ్యతే.

78.

మకర ఆహా: — 'కథ మేతత్ ?' వానరోఽబ్రవీత్. —

కథా. ౧౧.

అస్తి కస్తింశ్చ దధిష్ఠానే చిత్రాక్షో నామ సారమేయః. తత్ర చ చిరకాలం
దుర్భిక్షం పతితమ్. అన్నా భావాత్ సారమేయాదయో నిష్కులతాం గన్తు మారబ్ధాః.
అథ చిత్రాక్షః క్షుత్తామకణ్ఠ స్తద్భయా ద్దేశాన్తరం గతః. తత్ర చ కస్తింశ్చిత్ పురే
కస్యచి ద్దృహమేధిసో గృహిణ్యాః ప్రమాదేన ప్రతిదినం గృహం ప్రవిశ్య వివిధాన్నాని
భక్షయన్ పరాం తృప్తిం గచ్ఛతి. పరం తద్దృహో దృహీ ర్నిష్కాన్తోఽన్యై ర్నదో
ద్ధతసారమేయైః సర్వదిక్షు పరివృత్య సర్వాజ్ఞం దంష్ట్రాభి ర్విదాగ్యతే. తత స్తేన విచిన్తి
తమ్. — 'అహో! వరం స్వదేశో యత్ర దుర్భిక్షేఽపి సుఖేన స్థీయతే. న చ కోఽపి
యుద్ధం కరోతి. త దేవం స్వనగరం వ్రజామి.' ఇ త్యవధార్య స్వస్థానం ప్రతి జగామ.
అ థాసౌ దేశాన్తరాత్ సమాయాతః సర్వైరపి స్వజనైః పృష్టః. — 'భో శ్చిత్రాక్ష,
కథ యాన్తాకం దేశాన్తరవార్తామ్. కీద్దుగ్ దేశః? కిం చేష్టితం లోకస్య? క ఆహారః?
క శ్చ వ్యవహార స్తత్ర?' ఇతి. స ఆహా: — 'కిం కథ్యతే విదేశస్య స్వరూపవిషయః!

సుభిక్షాణి విచిత్రాణి, శిథిలాః పౌరయోషితః,

ఏకో దోషో విదేశస్య స్వజాతి ర్య ద్విరుధ్యతే.'

79.

సోఽపి మకరస్త దుపదేశం శ్రుత్వా కృతమరణనిశ్చయో వానర మనుజ్ఞాప్య
స్వాశ్రయం గతః. తత్ర చ తేన స్వగృహప్రవిష్టే నాతతాయినా సహ విగ్రహం కృత్వా.
దృఢసత్త్వావప్తమ్భనా చ్చ తం వ్యాపాద్య, స్వాశ్రయం చ లభ్య, సుఖేన చిరకాల
మతిష్ఠత్. సా ధ్వద ముచ్యతే. —

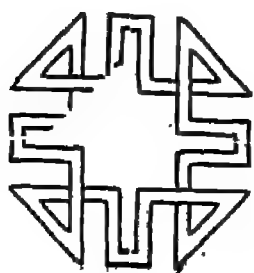
అకృత్వా పౌరుషం యా శ్రీః కిం తయాఽపి సుభోగ్యయా?

జరద్ధవః సమక్నాతి దైవా దుపగతం తృణమ్.

80.

ఇతి శ్రీవిష్ణుశర్తవిరచితే పంచతంత్రే లబ్ధప్రణాశం నామ

చతుర్థం తంత్రం సమాప్తమ్.

శ్రీ

అపరీక్షితకారిత్వమ్.

అథేద మారభ్యతేఽపరీక్షితకారిత్వం నామ పఞ్చమం తన్త్రమ్, యస్యా య మాదిమః శ్లోకః.—

కుదృష్టం కుపరిజ్ఞాతం కుశ్రుతం కుపరీక్షితమ్,

తన్నరేణ న కర్తవ్యం నాపితే నాత్ర యత్ కృతమ్.

1.

తద్యథానుశ్రూయతే.— అస్తి దాక్షిణ్యే జనపదే పాటలిపుత్త్రం నామ నగరమ్. తత్ర మణిభద్రో నామ శ్రేష్ఠీ ప్రతివసతి స్త. తస్య చ ధర్మార్థకామమోక్ష కర్తాణి కుర్వతో విధివశాద్ధనక్షయః సంజాతః. తతో విభవక్షయా దపమానపరమ్మ రయా పరం విషాదం గతః. అథాన్యదా రాత్రౌ సుప్తః ప్రియతవాః.—“అహో! ధి గిమాం దరిద్రతామ్! ఉక్తం చ,—

శీలం, శౌచం, త్వాన్తి, ద్దాక్షిణ్యం, మధురతా, కులే జన్త,

న విరాజన్తి హి సర్వే విత్తవిహీనస్య పురుషస్య.

2.

మానూ వా దర్శో వా విజ్ఞానం విభ్రమః సుబుద్ధి ర్వా,

సర్వం ప్రణశ్యతి సమం విత్తవిహీనో యదా పురుషః.

3.

ప్రతిదివసం యాతి లయం వసన్తవాతాహ తేవ శిశిరశ్రీః

బుద్ధి ర్బుద్ధిమతా మపి కుటుమ్భభరచిన్తయా సతతమ్.

4.

నశ్యతి విపులమతే రపి బుద్ధిః పురుషస్య మన్దవిభవస్య

ఘృతలవణతైలతణ్డూలవస్త్రేన్ధనచిన్తయా సతతమ్.

5.

గగన మివ నష్టతారం, కుష్క మివ సరః, శ్చకాన మివ రాద్రమ్,

ప్రియదర్శన మపి రూక్షం, భవతి గృహం ధనవిహీనస్య.

6.

న విభావ్యస్తే లఘువో విత్తవిహీనాః పురోఽపి నివసన్తః

సతతం జాతవిన్దప్తాః పయసా మివ బుద్బుదాః పయసి.

7.

సుకులం కుశలం సుజనం విహాయ, కులకుశలశీలవికలేఽపి

ఆధ్యే కల్పతరా వివ నిత్యం రజ్యన్తి జననివహాః.

8.

విఫల మిహ పూర్వసుకృతం విద్యావన్తాఽపి కులసముద్భూతాః

యస్య యదా విభవః స్యాత్ తస్య తదా దాసతాం యాన్తి.

9.

లఘు రయ మాహ న లోకః కామం గర్జన్త మపి పతిం పయసామ్

సర్వ మలజ్జాకర మిహ యత్ కుర్వ న్నీహ పరిపూర్ణాః.”

10.

ఏవం సంప్రధార్య భూయోఽప్యచిన్తయత్.— ‘త దహ మనశనం కృత్వా ప్రాణా నుత్సృజామి. కి మనేన నో వ్యర్థజీవితవ్యసనేన?’ ఏవం నిశ్చయం కృత్వా సుప్తః.

అథ తస్య స్వప్నే పద్మనిధిః క్షుపణకరూపీ దర్శనం గత్వా ప్రోవాచ.— ‘భోః శ్రేష్ఠీక, మా త్వం వైరాగ్యం గచ్ఛ. అహం పద్మనిధి స్తవ పూర్వపురుషోపార్జితః. త దనే నైవ రూపేణ ప్రాత స్త్వద్గృహ మాగమిష్యామి. తత్ త్వయాఽహం లగుడ ప్రహరేణ శిరసి తాడనీయః, యేన కనకమయో భూత్వాఽక్షయో భవామి. అథ ప్రాతః ప్రబుద్ధః సక స్వప్నం స్మరం శ్చిన్తాచక్ర మారూఢ స్తిష్ఠతి. ‘అహో, సత్యోఽయం స్వప్నః, కిం వా అసత్యో భవిష్యతి? న జ్ఞాయతే. అథవా నూనం మిథ్యా భావ్యమ్, యతోఽహం కేవలం విత్త మేవ చిన్తయామి. ఉ క్తం చ,—

వ్యాధితేన సశోకేన చిన్తాగ్రస్తేన జన్తునా

కామార్తే నాథ మత్తేన దృష్టః స్వప్నో నిరర్థకః.”

11.

ఏతస్మి న్మన్తరే తస్య భార్యయా కశ్చి న్నాపితః పాదప్రక్షాలనా యాహూతః. అత్రా త్తరే చ యథానిర్దిష్టః క్షుపణకః సహసా ప్రాదుర్బభూవ. అథ స త మాలోక్య ప్రహృష్టమనా యథాసన్న కాష్ఠదణ్డేన తం శిర స్యతాడయత్. సోఽపి సువర్ణమయో భూత్వా తత్క్షణా ద్భూమా నిపతితః. అథ స శ్రేష్ఠీ నిభృతం స్వగృహమధ్యే కృత్వా నాపితం సంతోష్య ప్రోవాచ.— ‘త దేత ద్ధనం వస్త్రాణి చ మయా దత్తాని గృహేణ. ఇద్ర, పునః కస్యచి న్నా భ్యేయో వృత్తాంతః.’

నాపితోఽపి స్వగృహం గత్వా వ్యచిన్తయత్.— ‘నూన మేతే సర్వేఽపి నగ్న కాః శిరసి దణ్డహతాః కాఞ్చనమయా భవన్తి. త దహ మపి. ప్రాతః ప్రభూతా నాహూయ లగుడైః శిరసి హన్తి, యేన ప్రభూతం హాటకం మే భవతి.’ ఏవం చిన్త యతో మహతా కష్టేన నిశాఽతిచక్రామ. అథ ప్రభాతేఽభ్యుత్థాయ, బృహల్లగుడ మేకం ప్రగుణీకృత్యక్షుపణకవిహారం గత్వా, జినేంద్రిన్య ప్రదక్షిణత్రయం విధాయ, జానుభ్యా మవనిం గత్వా, వక్త్రద్వారస్యస్తోత్రరీయాఞ్చల స్తారస్వరేణేమం శ్లోక మపఠత్.—

‘జయన్తి తే జినా యేషాం కేవలజ్ఞానశాలినామ్

ఆజన్తనః స్మరోత్పత్తౌ మానసే సోషరాయితమ్.

12.

అన్యచ్ఛ,—

సా జిహ్వో యా జినం స్తాతి, త చ్చిత్తం య జ్జినే రతమ్,

తా వేవ చ కరా శ్లాఘ్యా యా తత్సూజాకరా కరా,

13.

తథా చ,— ధ్యానవ్యాజ ముపేత్య చింతయసి కా? మున్త్తిల్య చక్షుః క్షణం
ప శ్యానజ్జశరాతురం జన మిమం; త్రాతాఽపి నో రక్షసి;
మిథ్యాకారుణికోఽసి; నిర్ఘ్నతర స్త్వత్తః కుతోఽన్యః పుమాన్?—
నేర్ష్యం మారవధూభి రి త్యభిహితో జ్ఞాద్ధో జినః పాతు వః.' 14.

ఏవం సంస్తుత్య తతః ప్రధానక్షపణక మాసాద్య క్షితినిహితజానుచరణః, 'నమోఽస్తు,
వస్తే' ఇ త్యుచ్చార్య లబ్ధధర్మవృద్ధ్యాశీర్వాదః సుఖమాలికానుగ్రహలబ్ధప్రతాదేశ ఉత్త
రీయనిబద్ధగ్రన్థిః సప్రశ్రయ మిద మాహః— 'భగవన్, అద్య విహరణక్రియా సమస్త
మునిసమేతే నాస్తద్గృహే కర్తవ్యా.' స ఆహః— 'భోః శ్రావక, భర్తృత్వోఽపి కి
మేవం వదసి? కిం వయం బ్రాహ్మణసమానాః, యత ఆమస్త్రాణం కరోషి? వయం స
దైవ తత్కాలపరిచర్యయా భ్రమంతా భక్తిభాజం శ్రావక మవబోక్య తస్య గృహే
గచ్ఛామః. తేన కృచ్ఛా దభ్యర్థితా స్తద్గృహే ప్రాణధారణమాత్రా మశనక్రియాం
కుర్తః. త ద్గమ్యతామ్. నైవం భూయోఽపి వాచ్యమ్.' త చ్ఛ్రిత్వా నాపిత ఆహః—
'భగవన్ వే ద్యహం యుష్మద్ధర్మమ్. పరం భవతో బహుశ్రావకా ఆహ్వాయన్తి,
సాంప్రతం పునః పుస్తకాచ్ఛాదనయోగ్యాని కర్పటాని బహుమూల్యాని ప్రగుణీకృతాని.
తథా పుస్తకానాం లేఖకానాం చ విత్తం సంచిత మాస్తే. తత్ సర్వథా కాలోచితం
కార్యమ్.'

తతో నాపితోఽపి స్వగృహం గతః. తత్ర చ గత్వా భాదినిమయం లగుడం
సజ్జీకృత్య కవాటయుగలం ద్వారి సమాధాయ సాక్షాత్కప్రహరసమయే భూయోఽపి
విహార ద్వార మాశ్రిత్య సర్వాన్ క్రమేణ నిష్క్రమతో గురుప్రాథనయా స్వగృహ
మానయాత్. తేఽపి సర్వే కర్పటవిత్తలోభేన భక్తియుక్తా నపి పరిచితశ్రావకాన్ పరి
త్యజ్య ప్రహృష్టమనస స్తస్య పృష్ఠతో యయుః. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే —

ఏకాకీ గృహసంత్యక్తః సాణిపాత్రో దిగమ్బరః
సోఽపి సంవాహ్యతే లోకే తృష్ణయా, పశ్య కౌతుకమ్. 15.

జీర్యన్తి జీర్యతః కేశా, దంతా జీర్యన్తి జీర్యతః,
చక్షుః శ్రోత్రే చ జీర్యతే, తృష్ణైకా తరుణాయతే.' 16.

అపరం గృహమధ్యే తాన్ ప్రవేశ్య, ద్వారం నిభృతం విధాయ, లగుడప్రహారైః ని
స్యతాడయత్. తేఽపి తాడ్యమానా ఎకే మృతాః, అన్యే భిన్నమస్తకాః శూక్లార్ధ
ముపచక్రమిరే. అ త్రాస్తరే త మాక్రన్ద మాకర్ణ్య కోటరక్షపాలై రభిహితమ్.— 'భో
భోః, కి మయం మహాన్ కోలాహలా నగరమధ్యే. తద్గమ్యతాం గమ్యతామ్.' తే చ
సర్వే తదాదేశకారిణ స్తత్సహితా వేగాత్ తద్గృహం గతా యవత్ పశ్యన్తి, తావ

ద్రుధిరస్థావితదేహః పలాయమానా నగ్నకా దృష్టాః; పృష్టా శ్చ.—‘భోః, కి మేతత్? తే ప్రోచు ర్యథావస్థితం నాపితవృత్తాంతమ్. తై రపి స నాపితో బద్ధో, హతశేషేః సహ ధర్తాధిష్ఠానం నీతః. తై ర్నాపితః పృష్టః.— ‘భోః, కి మేత ద్భవతా కుకృత్య మనుష్ఠితమ్.’ స ఆహః—‘కిం కరోమి? మయా శ్రేష్ఠిమణిభద్రగృహే దృష్ట ఏవంవిధో వ్యతికరః.’ సోఽపి సర్వం మణిభద్రవృత్తాంతం యథాదృష్ట మకథయత్. తతః శ్రేష్ఠిన మాహూయ భణితవంతః.— ‘భోః శ్రేష్ఠిన్, కిం త్వయా కశ్చిత్ క్షుపణకో వ్యాపాదితః?’ తత స్తే నాపి సర్వః క్షుపణకవృత్తాంత స్తేషాం నివేదితః. అథ తై రభిహితమ్.— ‘అహో, శూల మాగోప్యతా మసౌ దృష్టాత్తా కుపరీక్షితకారీ నాపితః.’ తథాఽనుష్ఠితే తై రభిహితమ్.—

కుదృష్టం కుపరిజ్ఞాతం కుశ్రుతం కుపరీక్షితమ్

త న్న రేణ న కర్తవ్యం నాపితే నాత్ర యత్ కృతమ్.

17.

అథవా సా ధ్విత ముచ్యతే.—

అపరీక్ష్య న కర్తవ్యం, కర్తవ్యం సుపరీక్షితమ్,

పశ్చాద్భవతి సంతాపో, బ్రాహ్మణ్యా నకులార్థతః.

18.

మణిభద్ర ఆహః— ‘కథ మేతత్?’ తే ధర్తాధికారిణః ప్రోచుః.—

కథా. ౧.

కస్తింశ్చి దధిష్ఠానే దేవశర్తా నామ బ్రాహ్మణః ప్రతివసతి స్త. తస్య భార్యా ప్రసూతా సుత మజనయత్. తస్మిన్నేవ దినే నకులీ నకులం ప్రసూతా. అథ సా సుత వత్సలా దారకవత్ త మపి నకులం స్తస్యదానాభ్యజ్ఞమర్ద నాదిభిః పుపోష. పరం తస్య న విశ్వసితి, యత్ కదాచి దేష స్వజాతిదోషవశా దస్య దారకస్య విరుద్ధ మాచరిష్య తీతి. ఏవం జానాతి స్వచిత్తే. ఉక్తం చ,—

కుపుత్రోఽపి భవేత్ పుంసాం హృదయానన్దకారకః

దుర్వినీతః కురూపోఽపి మూఢోఽపి వ్యసనీ ఖిలః.

19.

ఏవం చ భాషతే లోక ‘శ్చన్దనం కిల శీతలమ్.’

పుత్రగ్రాత్రస్య సంస్పర్శ శ్చన్దనా దతిరిచ్యతే.

20.

సౌహృదస్య న వాఞ్ఞన్తి జనకస్య హితస్య చ

లోకాః ప్రపాలక స్యాపి యథా పుత్రస్య బన్ధనమ్.

21.

అథ సా కదాచి చ్ఛయ్యాయాం పుత్ర్యం కాయయిత్వా జలకుమ్భ మాదాయ పతి మువాచ.— ‘బ్రాహ్మణ, జలార్థ మహం తడాగే యాస్యామి, త్వయా పుత్ర్య

ఓయం నకులా ద్రక్షణీయః.' అథ తస్యాం గతాయాం పృష్టే బ్రాహ్మణోఽపి శూన్యం గృహం ముక్త్యా భిక్షార్థం క్వచిన్నిర్గతః. అ త్రాస్తరే దైవవశాత్ కృష్ణసర్పో బిలాన్నిస్కాన్తిస్తః. న కులోఽపి తం స్వభావవైరిణం మత్వా భ్రాతూ రక్షణార్థం సర్పేణ సహ యుద్ధ్యా సర్పం ఖడ్గశః కృతవాన్. తతో రుధిరాష్ట్రావితవదనః సానన్దం స్వవ్యాపారప్రకాశనార్థం మాతుః సమ్ముఖో గతః. మాతాఽపి తం రుధిరక్లిన్నముఖ మవలోక్య శక్కితచిత్తా 'య దనేన దురాత్మనా దారకో భక్షితః' ఇతి విచిన్త్య కోపాత్తస్యోపరి తం జలకుమ్భం చిక్షేప. ఏవం సా నకులం వ్యాపాద్య యావత్ ప్రలపన్తి గృహ ఆగచ్ఛతి, తావత్ సుత స్తథైవ సుప్త స్తిష్ఠతి. సమీపే కృష్ణసర్పం ఖడ్గశః కృత మవలోక్య పుత్త్రీవధశోకే నాత్మశిరో వక్షఃస్థలం చ తాడయితు మారబ్ధా. అ త్రాస్తరే బ్రాహ్మణో గృహీతనిర్వాపః సమాయాతో యావత్ పశ్యతి, తావత్ పుత్త్రీ శోకాభితప్తా బ్రాహ్మణీ ప్రలపతి.— 'భో భో లోభాత్తే, లోభాభిభూతేన త్వయా న కృతం మద్వచః. త దనుభవ సాంప్రతం పుత్త్రీమృత్యుదుఃఖవృక్షఫలమ్. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

అతిలోభో న కర్తవ్యో, లోభం నైవ పరిత్యజేత్,

అతిలోభాభిభూతస్య చక్రం భ్రమతి మస్తకే.

22.

బ్రాహ్మణ ఆహః— 'కథ మేతత్?' సా ప్రాహః—

కథా. ౨.

కన్తింశ్చి దధిష్ఠానే చత్వారో బ్రాహ్మణపుత్రాః పరస్పరం మిత్రితాం గతా వసన్తి స్త. తే చాపి దారిద్ర్యోపహతాః పరస్పరం మన్త్రం చక్రః.— 'అహో! ధిగిమాం దరిద్రతామ్. ఉక్తం చ,—

వరం వనం వ్యాఘ్రగజాదిసేవితం జనేన హీనం బహుకన్ఠకావృతమ్,

తృణాని శయ్యా, పరిధానవల్కలం, న బన్ధుమధ్యే ధనహీనదీవితమ్. 23.

తథా చ,— స్వామీ ద్వేష్టి సుసేవితోఽపి, సహసా ప్రోక్షన్తి సద్బాధవా,

రాజన్తే న గుణా, స్త్యజన్తి తనుజాః, స్ఫూరీభవన్త్యాపదా,

భార్యా సాధు సువంశజాఽపి భజతే నో, యాన్తి మిత్రాగ్ని చ

న్యాయారోపితవిక్రమాణ్యాపి, నృణాం యేషాం న హి స్యాద్ధనమ్. 24.

శూరః సురూపః సుభగ శ్చ వాగ్మీ

శస్త్రాగ్ని శాస్త్రాగ్ని విదాంకరోతి;

అర్థం వినా నైవ యశ శ్చ మానం

'ప్రాప్నోతి మర్యోఽత్ర మనుష్యలోకే.

25.

తా నీన్ద్రియాణ్యవికలాని, త దేవ నామ,
సా బుద్ధి రప్రతిహతా, వచనం త దేవ,
అన్తోష్టణా విరహితః పురుషః స ఏవ,
బాహ్యః క్షణేన భవ తీతి విచిత్ర మేతత్ !

26.

త ద్దర్శనముః కుత్రచి దర్శనాయ.” ఇతి సంమన్త్య స్వదేశం పురం చ స్వసుహృత్సహితం
బాంధవయుతం గృహం చ పరిత్యజ్య ప్రస్థితాః. అథవా సా ధ్వజ ముచ్యతే.—

సత్యం పరిత్యజతి, ముచ్చతి బన్ధవర్గం,
శీఘ్రం విహాయ జననీ, మపి జన్మభూమిమ్
సంత్యజ్య, గచ్ఛతి విదేశ మభీష్టలోకం,
చింతాకులీకృతమతిః పురుషోఽత్ర లోకే.

27.

ఏవం క్రమేణ గచ్ఛంతోఽవంతీం ప్రాప్తాః. తత్ర శిప్రాజలే కృతస్నానా మహాకాలం
ప్రణమ్య యావన్నిర్గచ్ఛంతి, తావద్భైరవానందో నామ యోగీ సముఖో బభూవ. తత
స్తం బ్రాహ్మణోచితవిధినా సంభాష్య తే నైవ సహ తస్య మతం జగ్ముః. అథ తేన తే
పృష్టాః.— ‘కుతో భవంతః సమాయతాః? క్వ యాస్యథ? కిం ప్రయోజనమ్?’
తత స్తై రభివీతమ్.— “వయం సిద్ధియాత్రికాః. తత్ర యాస్యామో యత్ర ధనాప్తి
ర్మత్సుర్వా భవిష్య తీ త్యేష నిశ్చయః. ఉక్తం చ,—

దుష్ప్రిప్యాణి బహూని చ లభ్యంతే వాఞ్ఞితాని ద్రవిణాని
అవసరతులితాభి రలం తనుభిః సాహసికపురుషాణామ్.

28.

తథా చ,— పతతి కదాచి న్న భసః, ఖాతే పాతాలతోఽపి జల మేతి,

దైవ మచిన్త్యం బలవ, ద్బలవా న్న తు పురుషకారోఽపి.

29.

అభిమతసిద్ధి రశేషా భవతి హి పురుషస్య పురుషకారేణ,

దైవ మితి య దపి కథయసి, పురుషగుణః సోఽప్యదృష్టాఖ్యః.

30.

భయ మతులం గురులోకాత్ తృణ మివ తులయన్తి సాధు సాహసికాః

ప్రాణా నద్భుత మేత చ్చరితం చరితం హ్యుదారాణామ్.

31.

క్షేళ స్యాజ్జ మదత్త్వా సుఖ మేవ సుఖాని నేహ లభ్యంతే,

మధుభి న్నధనాయన్తై రాశ్లిష్యతి బాహుభి ర్లక్ష్మీమ్.

32.

తస్య కథం న చలా స్యాత్ పత్నీ విష్ణో ర్నృసింహక స్యాపి

మాసాం శ్చతురో నిద్రాం యః సేవతి జలగతః సతతమ్.

33.

దురధిగమః పరభాగో యావత్ పురుషేణ సాహసం న కృతమ్,

జయతి తులా మధిరూఢో భాస్వా నిహ జలదపటలాని.

34.

తత్ కథ్యతా మస్తాకం కశ్చిద్ధనోపాయో వివరప్రవేశ - శాకినీసాధన - శ్శశాన
సేవన - మహామాంసవిక్రయ - సాధకవర్తి - ప్రభృతీనా మేకతమః. అద్భుతశక్తి
ర్భవా ఇహ్యాయతే. వయ మ ప్యతిసాహసికాః. ఉక్తం చ,—

మహాన్త ఏవ మహతా మర్థం సాధయితుం శ్రుమాః,
ఋతే సముద్రా దన్యః కో బిభర్తి బడబాసలమ్?"

35.

భైరవానందోఽపి తేషాం సిద్ధ్యర్థం బహూపాయం సిద్ధవర్తిచతుష్టయం కృత్వా
ఽఽర్చయత్. ఆహ నః.— ‘గమ్యతాం హిమాలయదిశి. తత్ర సంప్రాప్తానాం యత్ర
వర్తిః పతిష్యతి, తత్ర నిధాన మసందిగ్ధం ప్రాప్స్యథ. తత్ర స్థానం ఖనిత్వా నిధిం
గృహీత్వా వ్యావర్త్యతామ్.’ తథాఽనుష్ఠితే తేషాం గచ్ఛతా మేకతమస్య హస్తా
ద్వర్తి ర్నిపపాత. ఆ ధాసా యావత్ తం ప్రదేశం ఖనతి, తావత్ తామ్రమయీ
భూమిః. తత స్తే నాభిహితమ్.—‘అహో, గృహ్యతాం స్వేచ్ఛయా తామ్రమ్.’ అన్యే
ప్రోచుః.— ‘భో మూఢ, కి మనేన క్రియతే? తత్ ప్రభూత మపి దారిద్ర్యం న
నాశయతి. త దుత్తిష్ఠ. అగ్రతో గచ్ఛామః.’ సోఽబ్రవీత్.— ‘యాన్తు భవంతః.
నాహ మగ్రే యాస్యామి.’ ఏవ మభిధాయ తామ్రం యథేచ్ఛయా గృహీత్వా ప్రథమో
నివృత్తః. తే త్రయోఽప్యగ్రే ప్రస్థితాః.

అథ కిఞ్చిన్నాత్రం గత స్యాగ్రేసరస్య వర్తి ర్నిపపాత. సోఽపి యావత్ ఖనితు
మారబ్ధ స్తావ ద్రూప్యమయీ క్షితిః. తతః ప్రహర్షితః ప్రాహః— ‘య దోభి భోః,
గృహ్యతాం యథేచ్ఛయా రూప్యమ్. నాగ్రే గన్తవ్యమ్.’ తా వూచతుః.— ‘భోః,
పృష్ఠత స్తామ్రమయీ భూమిః, అగ్రతో రూప్యమయీ. త న్నూన మగ్రే సువర్ణమయీ
భవిష్యతి. త దనేన ప్రభూతే నాపి దారిద్ర్యనాశో న భవతి. త దాహ మగ్రే యా
స్యావః.’ ఏవ ముక్త్వా ద్వా వ ప్యగ్రే ప్రస్థితౌ. సోఽపి స్వశక్త్యా రూప్య మాదాయ
నివృత్తః.

తయో రపి గచ్ఛతో రేక స్యాగ్రే వర్తిః పపాత. సోఽపి ప్రహృష్టో యావత్ ఖన
తి, తావత్ సువర్ణభూమిం దృష్ట్వా నివృత్తీయం ప్రాహః— ‘భోః, గృహ్యతాం స్వేచ్ఛ
యా సువర్ణమ్. సువర్ణా దన్య స్స కిఞ్చి దుత్తమం భవిష్యతి.’ స ప్రాహః— ‘మూఢ,
న కిఞ్చి ద్వేత్సి. ప్రాక్ తామ్రమ్, తతో రూప్యమ్, తతః సువర్ణమ్. త న్నూన మతః
పరం రత్నాని భవిష్యన్తి, యేషా మేకతమే నాపి దారిద్ర్యనాశో భవతి. త దుత్తిష్ఠ.
అగ్రే గచ్ఛావః. కి మనేన భారభూతే నాపి ప్రభూతేన.’ స ఆహః— ‘గచ్ఛతు
భవాన్. అహ మత్ర స్థిత స్త్వాం ప్రతిపాలయిష్యామి.’

తథాఽనుష్ఠితే సోఽపి గచ్ఛ స్నే కాకీ గ్రీష్మార్కప్రతాపసంతప్తతమః పిపాసా.

కులితః సిద్ధిమార్గచ్యుత ఇత శ్చేత శ్చ బభ్రామ. అథ భ్రామ్యన్ స్థలోపరి పురుష మేకం
 యధిరస్థావిత గాత్రం భ్రమచ్ఛక్రమస్తక మపశ్యత్. తతో ద్రుతతరం గత్వా త మవో
 చత్.—‘భోః, కో భవాన్. కి మేవం చక్రేణ భ్రమతా శిరసి తిష్ఠసి? తత్ కథయ
 మే యది కుత్రచి జ్వల మస్తి.’ ఏవం తస్య ప్రవదత స్త చ్ఛక్రం తత్తుణాత్ తస్య
 శిరసో బ్రాహ్మణమస్తకే చటితమ్. స ఆహః—‘భద్ర, కి మేతత్?’ స ఆహః—‘మ
 మా ప్యేవ మే వైత చ్ఛిరసి చటితమ్.’ స ఆహః—‘తత్ కథయ క దైత దుత్తరిష్యతి?
 మహతీ మే వేదనా వర్తతే.’ స ఆహః—‘యదా త్వ మివ కశ్చి ద్ధృతసిద్ధివ ర్తి రేవ
 మాగత్య త్వా మాలాపయిష్యతి, తదా తస్య మస్తకే చటిష్యతి.’ స ఆహః—‘కియాన్
 కాల స్త వైవం స్థితస్య.’ స ఆహః—‘సాంప్రతం కో రాజా ధరణీతలే?’ స ఆహః—
 ‘వీణావత్సరాజః’ స ఆహః—‘అహం తావత్ కాలసంఖ్యాం న జానామి. పరం
 యదా రామో రాజాఽఽసీత్ తదాఽహం దారిద్ర్యోపహతః సిద్ధివ ర్తి మాదా యానేన
 పథా సమాయాతః. తతో మ యాన్మ్యా నరో మస్తకధృతచక్రో దృష్టః, పృష్ట శ్చ.
 తత శ్చేత జ్ఞాతమ్.’ స ఆహః—‘భద్ర, కథం త వైవం స్థితస్య భోజనజలప్రాప్తి
 రాసీత్? స ఆహః—‘భద్ర, ధనదేన నిధానహరణభయాత్ సిద్ధానా మేత ద్భయం
 దర్శితమ్. తేన కశ్చి దపి నాగచ్ఛతి. యది కశ్చి దాయాతి, స త్సుత్పిపాసానిద్రారహితో
 జరామరణవర్జితః కేవల మేవం వేదనా మనుభవ తీతి. త దాజ్ఞాపయ మాం స్వగృ
 హాయ.’ ఇ త్యుక్త్వా గతః.

అథ తస్మిం శ్చిరయతి, స సువర్ణసిద్ధి స్త స్యా న్వేషణపర స్తత్పదపక్ష్యా యా
 వత్ కిశ్చిద్వనాన్తర మాగచ్ఛతి, తావ ద్రుధిరస్థావితశరీర స్తీక్ష్ణచక్రేణ మస్తకే భ్రమతా
 సవేదనః క్వణ న్నుపవిష్ట స్థితి. త త్సమీపవ ర్తినా భూత్వా సబాష్పం పృష్టః—
 ‘భద్ర, కి మేతత్?’ స ఆహః—‘విధినియోగః.’ స ఆహః—‘కథం తత్? కథయ
 కారణ మేతస్య.’ సోఽపి తేన పృష్టః సర్వం చక్రవృత్తాన్త మకథయత్. త చ్ఛ్చిత్వా
 ఽసౌ తం విగర్హయ న్నిద మాహః—‘భోః, నిషిద్ధ స్త్వం మయాఽనేకవో న శృణోషి
 మే వాక్యమ్. తత్ కిం క్రియతే. విద్యావా నపి కులీనోఽపి బుద్ధిరహితః. అథవా సా
 ధ్విద ముచ్యతే.—

వరం బుద్ధి ర్న సా విద్యా, విద్యాయా బుద్ధి రుత్తమా,
 బుద్ధిహీనా వినశ్యన్తి యథా తే సింహకారకాః.’

86.

చక్రధర ఆహః—‘కథ మేతత్.’ సువర్ణసిద్ధి రాహః—

కథా. 3.

కస్మింశ్చి దధిస్తానే చత్వారో బ్రాహ్మణపుత్రాః పరస్పరం మిత్రభావముపగతా
 వసన్తి స్త. తేషాం త్రయః శాస్త్రపారం గతాః, పరం తు బుద్ధిరహితాః. ఏక స్తు

బుద్ధిమాన్, కేవలం శాస్త్రపరాజ్ఞుః. అథ తైః కదాచి నిత్యైర్నన్వీతమ్.— ‘కో
గుణో విద్యాయా యేన దేశాంతరం గత్వా భూపతీన్ పరితో వ్యధోఽపాజ్ఞానా న
క్రియతే? తత్ పూర్వదేశం గచ్ఛామః.’ తథాఽనుష్ఠితే కఞ్చిత్తాగ్రం గత్వా తేహం
జ్యేష్ఠతరః ప్రాహః— ‘అహో! అస్తాక మేక శ్చతుర్థో మూఢః, కేవలం బుద్ధిమాన్.
న చ రాజప్రతిగ్రహో బుద్ధ్యా లభ్యతే విద్యాం వినా. త న్నాన్తే స్వాపాజ్ఞాతం
దాస్యామి. త ద్గచ్ఛతు గృహమ్.’ తతో ద్వితీయే నాభిహితమ్.— ‘భోః సుబుద్ధే,
గచ్ఛ త్వం స్వగృహే, యత స్తే విద్యా నాస్తి.’ తత స్తృతీయే నాభిహితమ్.—
‘అహో! న యుజ్యత ఏవం కర్తుం, యతో వయం బాల్యాత్ ప్రశ్న త్యేకత్ర క్షేడితాః
త దాగచ్ఛతు మహానుభావోఽస్త దుపాజ్ఞాతవిత్తస్య సమభాగీ భవిష్య తీతి. ఉ క్తం చ,—

కిం తయా క్రియతే లక్ష్మ్యో యా వధూ వివ కేవలా,
యా న వేశ్యేవ సామాన్యా పథికై రుపభుజ్యతే?

37.

తథా చ,— అయం నిజః పరో వేతి గణనా లఘుచేతసామ్,
ఉ దారచరితానాం తు వసు ధైవ కుటుమ్బకమ్.

38.

త దాగచ్ఛ త్వేహోఽపి’ ఇతి. తథాఽనుష్ఠితే తై ర్దాగ్ధాత్తై రటవ్యాం మృతసింహ
స్యాస్థిని దృష్టాని. తత త్చైకే నాభిహితమ్.— ‘అహో! అద్య విద్యాప్రత్యయః క్రియతే.
కిఞ్చి దేతత్ స త్వం మృతం తిష్ఠతి. త ద్విద్యాప్రభావేణ జీవనసహితం కర్తవ్యం. అహ
మస్థిసంచయం కరోమి.’ తత త్చైకే నాత్సుక్యా దస్థి సంచయః కృతః. ద్వితీయేన
చర్తమాంసరుధిరం సంయోజితమ్. తృతీయోఽపి యావ జ్జీవకం సంచాయతి, తావత్
సుబుద్ధి నా నిషిద్ధః.— ‘భోః, తిష్ఠతు భవాన్. ఏష సింహో నిష్కన్యతే. య ద్యేకం
సజీవం కరిష్యసి, తతః సర్వా నపి వ్యాపాదయిష్యతి.’ ఇతి తే నాభిహితః స ఆహః—
‘ధిజ్ఞో మూర్ఖ, నాహం విద్యాయా విఫలతాం కరోమి.’ తత స్తే నాభిహితమ్.— ‘తస్మి
ప్రతిక్షుస్వ తుణం యావ దహం వృక్ష మారోహామి.’ తథాఽనుష్ఠితే యావత్ సజీవః
కృత స్తావత్ తే త్రయోఽపి సింహే నౌత్థాయ వ్యాపాదితాః. న చ పునః స్వగృహ
దవతీర్య గృహే గతః. అతోఽహం బ్రవీమి.— ‘వనం బుద్ధి స్స సా విద్యా’ ఇతి.
అతః పర ముక్తం చ,—

అపి శాస్త్రేషు కుశలా లోకాచారవివక్షితాః

సర్వే తే హాస్యతాం యాన్తి యథా తే మూర్ఖపక్షితాః.

39.

చక్రధర ఆహః— ‘కథ మేతత్?’ సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౪.

కస్తింశ్చ దధిస్తాసే చత్వారో బ్రాహ్మణాః పరస్పరం విత్తైర్వ హావన్నా నున్తి
స్థ. బాలభావే తేహం మతి రజాయత.— ‘భోః, దేశాంతరం గత్వా విద్యాయా

ఉపాన్వనం క్రియతే.' ఆ ధాన్యస్థిక్ దివసే బ్రాహ్మణాః పరస్పరం నిశ్చయం కృత్వా విద్యోపాన్వనార్థం కాన్యకుజ్జే గతాః. తత్ర చ విద్యామతే గత్వా పున్ః ఏవం ద్వాదశాబ్దాని యావ దేకచిత్తతయా విద్యాకుశలా స్తే సర్వే సంజాతాః, తత స్తై శ్చతుర్థిర్నిలి త్యోక్తమ్.— 'వయం సర్వవిద్యాపారే గతాః. త దుపాధ్యాయ ముత్కలాపయిత్వా స్వదేశే గచ్ఛామః.' 'త ధైవ క్రియతామ్.' ఇ త్యుక్త్వా బ్రాహ్మణా ఉపాధ్యాయ ముత్కలాపయిత్వాఽనుజ్ఞాం లభ్యా పున్ఃకాని నీత్వా ప్రచలితాః. యావత్ కఞ్చి న్నాగ్ం యాన్తి తావ ద్ద్వో పన్థానౌ సమాయతౌ. ఉపవిష్టాః సర్వే. త త్రైకః ప్రోవాచ.— 'కేన మార్గేణ గచ్ఛామః?' ఏతస్మిన్ సమయే తస్మిన్ పత్తనే కఞ్చి ద్వణి క్షుప్తో మృతః. తస్య దాహాధేః మహాజనో గతోఽభూత్. తత శ్చతుర్ణాం మధ్యాదేశేన పున్ఃక మవలోకితమ్.—

'మహాజనూ యేన గతః స పన్థాః.'

ఇతి. 'త న్నహజనమార్గేణ గచ్ఛామః.' అథ తే పణ్ణితా యావ న్నహజనమేలాపథి కేన సహ యాన్తి తావ ద్రాసభః కఞ్చిత్ తత్ర శ్చశానే దృష్టః. అథ ద్వితీయేన పున్ఃక ముద్భూ ట్యావలో క్యోక్తమ్.—

'ఉత్సవే వ్యసనే ప్రాప్తే దుర్భిక్షే శత్రుసంక్రాంతే

రాజద్వారే శ్చశానే చ య స్తిష్ఠతి స బాన్ధవః.

40.

త దక్షణా? అయ మస్తదీయో బాన్ధవః.' తతః కఞ్చిత్ తస్య గ్రీవాయాం లగతి. కొ ఽపి పాదౌ ప్రక్షాలయతి. అథ యావత్ తే పణ్ణితా దిశా మవలోకనం కుర్వన్తి, తావత్ కఞ్చి ద్దృష్టో దృష్టః. తై శ్చోక్తమ్.— 'ఏతత్ కిమ్?' తావత్ తృతీయేన పున్ఃక ముద్భూ ట్యావలో క్యోక్తమ్.—

'ధర్మస్య త్వరితా గతిః.'

'ఏష ధర్మ స్తావత్.' చతుర్థే నూక్తమ్.—

'ఇష్టం ధర్మేణ యోజయేత్.'

అథ తై శ్చ రాసభ ఉప్యగ్రీవాయాం బద్ధః. కేనచి ద్రజక స్యాగ్రే కథితమ్. యావ ద్రజక స్తేసాం మూర్ఖపణ్ణితానాం ప్రహారకరణాయ సమాయాత స్తావత్ తే ప్రనష్టాః. యావ దగ్రే కిఞ్చిత్ స్తోకం మాగ్ం యాన్తి, తావత్ కాచి న్నదీ సమాసీదితా. తత్ తస్యా జలమధ్యే పలాశపత్త్ర మాయాతం దృష్ట్వా పణ్ణితే నైకే నూక్తమ్.—

'ఆగమిష్యతి యత్ పత్త్రం త దస్తాం స్తారయిష్యతి.'

ఏతత్ కథయిత్వా తత్ పత్త్ర స్తోపరి పతితో యావ న్నద్యా నీయతే తావత్ తం నీయమాన మవలో క్యాన్యేన పణ్ణితేన కేశాన్తం గృహీ త్యోక్తమ్.—

‘సర్వనాశే సముత్పన్నే అర్థం త్యజతి పణ్డితః,
అర్థేన కురుతే కార్యం సర్వనాశో హి దుస్సహః’

41.

ఇ త్యుక్త్వా తస్య శిరశ్చేదో విహితః. అథ తైశ్చ పశ్యాన్త్యా కశ్చ న్నామ ఆనా
దితః. తేఽపి గ్రామిణౌర్నిమన్త్రితాః పృథక్ పృథక్ గృహేషు నీతాః. తత ఏకస్య
సూత్రికా ఘృతఖణ్డసంయుక్తా భోజనే దత్తా. తతో విచిత్రస్య పణ్డితో నొక్తమ్.—

‘దీర్ఘసూత్రీ వినశ్యతి.’

ఏవ ముక్త్వా భోజనం పరిత్యజ్య గతః. తథా స్వతీయస్య ముక్తకా దత్తా. తే నా
ప్ర్యుక్తమ్.—

‘అతివిస్తారవిస్తీర్ణం త ద్భవే న్న చిరాయుషమ్.’

స చ భోజనం త్యక్త్వా గతః. అథ తృతీయస్య వటికాభోజనం కర్తవ్యమ్. త త్రాపి
పణ్డితే నొక్తమ్.—

‘భిద్రేష్వనర్థా బహులీభవన్తి.’

ఏవం తే పణ్డితాః తుత్తామకన్తా లోకే హ్వాస్యమానా ద్దతం స్థానాన్ స్వకేషు తా.
అథ సువర్ణసిద్ధి రాహః—‘యత్ త్వం లోకవ్యవహార మహానక్ మయా వాన్య
మానోఽపి న స్థితః, తత ఈదృశీ మవస్థా ముపగతః. అకోఽహం బ్రవీమి.— ‘అ
కాస్త్రేషు కుశలాః’ ఇతి. త చ్చుత్వా చక్రధర ఆహః—‘అహా! ఆకారః, మేతత్.

దుష్టదైవేన నశ్యన్తి కదాపి బహు బుద్ధయః।

స్వల్పబుద్ధయ ఏకన్తీక కుతే నన్దన్తి సంతతమ్.

42.

ఉక్తం చ,—

అరక్షితం తిష్ఠతి దైవరక్షితం, సురక్షితం దైవహితం వినశ్యతి,

జీవ త్యనాథోఽపి వనే విసర్జితః, కృతప్రయత్నోఽపి గృహే న తిరతి. 43.

తథా చ,— శతబుద్ధిః సర్వభోగ్యం లబ్ధుతే చ సహస్రభిః।

ఏకబుద్ధి రహం భద్రే క్షీణామి విమలే జలే.’

44.

సువర్ణ సిద్ధి రాహః— ‘కథ మేతత్.’ ఆహః—

కథా. గ.

కన్తింశ్చ జ్వలాశయే శతబుద్ధిః సహస్రబుద్ధిశ్చ క్షౌ మత్స్యకా ఇతి. ౨. అథ
తయో రేకబుద్ధి ర్నామ మణ్డూకో మిత్రితాం గతః. ఏవం శత్రూఽన్తః కలత
కఞ్చిత్ర కాలం వేలాయాం చ సుభాషితగోష్ఠీసుభ మనఃభూయ భావితాయాం నీలం
ప్రవిశన్తి. అథ కదాచిత్ తేనాం గోష్ఠీగతా నాం బాహుస్తా ఏకయా ప్రభావైర్విద్యుత్

రవ్యాపాదితై ర్మస్తకే విధృతై ర్మస్తమయ వేలాయాం తస్మి జ్వలాశయే సమాయాతాః. తతః సలిలాశయం దృష్ట్వా మిథః ప్రోచుః.— ‘అహో, బహుమత్స్యోఽయం హ్రదో దృశ్యతే, స్వల్పసలిల శ్చ. తత్ ప్రభాతేఽత్రాగమిష్యామః.’ ఏవ ముక్త్వా స్వగృహం గతాః. మత్స్య శ్చ విషణ్ణవదనా మిథో మత్స్రిం చక్రుః. తతో మణ్డూక ఆహః— ‘భోః శతబుద్ధే, శ్రుతం ధీవరోక్తం భవతా? తత్ కిమత్ర యుజ్యతే కర్తుమ్? పలాయన మవస్థమౌభ వా? యత్ కర్తుం యుక్తం భవతి త దాదిశ్యతా మద్య ’ త చ్చుత్వా సహస్రబుద్ధిః ప్రహస్య ఆహః.— ‘భో మిత్ర, మా భైషీ. యతో వచన స్తరణమాత్రా దేవ భయం న కార్యమ్. న భేతవ్యమ్. ఉక్తం చ.—

సర్పాణాం చ ఖిలానాం చ సర్వేషాం దుష్టచేతసామ్

అభిప్రాయా న సిద్ధ్యన్తి, తే నేదం వర్తతే జగత్.

45.

తత్ తావత్ తేషా మాగమన మపి న సమ్మత్స్యతే, భవిష్యతి వా. తస్మి త్వాం బుద్ధి ప్రభావే కాత్మసహితం రక్షయిష్యామి, యతో ఽనేకాం సలిలగతిచర్యా మహం జానామి.’ త దాకర్ణ్య శతబుద్ధి రాహః— ‘భోః, యుక్త ముక్తమ్. సహస్రబుద్ధి రేవ భవాత్. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

బుద్ధే ర్బుద్ధిమతాం లోకే నా స్త్యగమ్యం హి కిచ్ఛన,

బుద్ధ్యా యతో హతా నద్వా శ్చాణక్యే నాసిపాణయః.

46.

తథా చ,— న యత్రాస్తి గతి ర్వాయో రత్తినాం చ వివస్వతః

త త్రాపి ప్రవేశ త్యాశు బుద్ధి ర్బుద్ధిమతాం సదా.

47.

తతో వచనశ్రవణమాత్రా దపి పితృపర్యాయాగతం జన్తస్థానం త్యక్తుం న శక్యతే. ఉక్తం చ,—

న తత్ స్వర్గేఽపి సౌఖ్యం స్యా ద్దివ్యస్పర్శనశోభనే

కుస్థానేఽపి భవేత్ పుంసాం జన్తమో యత్ర సంభవః.

48.

త స్మి కదా ఽపి గత్తవ్యమ్. అహం త్వాం సుబుద్ధిప్రభావేణ రక్షయిష్యామి.’ మణ్డూక ఆహః— ‘భద్రో, మమ తావ దే కైవ బుద్ధిః పలాయనపరా. త దహ మన్యం జలాశయ మ ద్యైవ సభార్యో యాస్యామి.’ ఏవ ముక్త్వా స మణ్డూకో రాత్రా వే వాన్యజలా శయం గతః.

ధీవరై రపి ప్రభాత ఆగత్య జఘన్య మధ్య మోత్తమ జలచరా మత్స్య కూర్త మణ్డూక కర్క టాదయో గృహీతాః. తా వపి శతబుద్ధిసహస్రబుద్ధీ సభార్యా పలాయ మానా చిర మాత్తానం గతివిశేషవిజ్ఞానైః కుటిలచారేణ రక్షంతా జాలే పతితా వ్యాపా నితా చ. అ థాపరాష్టాసమయే ప్రహృష్టా స్తే ధీవరాః స్వగృహం ప్రతి ప్రీన్ధితాః.

గురుత్వా చ్చైకేన శతబుద్ధిః స్కూఢే కృతః. సహస్రబుద్ధిః ప్రలమ్బమానో నీయతే. తత
శ్చ వాపీకణ్ఠోపగతేన మణ్డూకేన తా తథా నీయమానా దృష్ట్యాఽభిహితా స్వపత్నీ.—
'ప్రియే, పశ్య పశ్య.

శతబుద్ధిః శిరస్థోఽయం లమ్బితే చ సహస్రధీః

ఏకబుద్ధి రహం భద్రే క్రీడామి విమలే జలే.'

49.

అతోఽహం బ్రవీమి.—'శతబుద్ధిః శిరస్థోఽయమ్' ఇతి. నైకాస్తే బుద్ధి రపి ప్రమాణమ్.
సువర్ణసిద్ధి రాహః.—'య ద్య ప్యేత దస్తి త థాపి మిత్త్రవచన మనుల్లఙ్ఘనీయమ్. పరం
కిం క్రియతే? నివారితోఽపి మయా న స్థితోఽతిలాఽల్యా ద్విద్యాహంకారా చ్చ. అథవా
సా ధ్వద ముచ్యతే.—

సాధు మాతుల గీతేన, మయా ప్రోక్తోఽపి న స్థితః,

అపూర్వోఽయం మణి ర్బుద్ధః, సంప్రాప్తం గీతలక్షణమ్.'

50.

చక్రధర ఆహః.— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౬.

కస్తింశ్చ దధిస్తానే ఉద్ధతో నామ గర్దభః ప్రతివసతి స్త్వ. స స దైవ రజకగృహే
భారోద్వహనం కృత్వా రాత్రౌ స్వేచ్ఛయా పర్యటతి. తతః ప్రత్యూషే బద్ధనభయాత్
స్వయ మేవ రజకగృహ మాయాతి. రజకోఽపి తత స్తం బద్ధ నేన నియునక్తి. అథ తస్య
రాత్రౌ పర్యటతః క్షేత్రాణి కదాచిత్ సృగాలేన సహ మైత్త్రి సంజాతా. స చ
పీవరత్వా ద్వలిభజ్ఞం కృత్వా కర్కటికాక్షేత్రే సృగాలసహితః ప్రవిశతి. ఏవం తా
యదృచ్ఛయా చిరభటికాభక్షణం కృత్వా ప్రత్యహం ప్రత్యూషే స్వస్థానం వ్రజతః.
అథ కదాచిత్ తేన మదోర్ధ్వతేన రాసభేన క్షేత్రమధ్యస్థితేన సృగాలోఽభిహితః —
'భో భగినీసుత, పశ్య పశ్య. అ తీవ నిర్మలా రజనీ. త దహం గీతం కరిష్యామి. తత్
కథయ కతమేన రాగేణ కరోమి.' స ఆహః.— "మామ, కి మనేన వృథానర్థప్రచా
లనేన? యత శ్చార్కర్తప్రవృత్తా వావామ్; నిశ్చితై శ్చ చారజారై రత్ర స్థాతవ్యమ్.
ఉ క్తం చ.—

'కాసయుక్త స్త్యజే చ్ఛార్యం, నిద్రాలు శ్చేత్ స చారికామ్,

జిహ్వాల్యం రుజాక్రాంతై, జీవితం యోఽత్ర వాఙ్మతి.'

51.

అపరం త్వదీయం గీతం న మధురస్వరమ్, శబ్దశబ్దానుకారం, దూరా దపి శ్రూయతే.
త దత్ర క్షేత్రే రక్షాపురుషాః సుప్తాః సన్తి. త ఉత్థాయ వధం బద్ధం వా కరిష్యన్తి.
త దభీక్షయ తావ దమృతమయీ శ్చిరభటిః. మా త్వ మత్ర గీతవ్యాసారపరో భవ."

యస్య నాస్తి స్వయం ప్రజ్ఞా, మిత్రోక్తం న కరోతి యః,
స ఏవ నిధనం యాతి, యథా మన్థరకాలికః.

59.

సువర్ణసిద్ధి రాహు:— 'కథ మేతత్ ?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. 2.

కస్యింశ్చి దధిష్ఠానే మన్థరకో నామ కాలికః ప్రతివసతి స్త. తస్య కదాచిత్
పట్టకగ్ధాణి కుర్వతః సర్వపట్టకర్త కాస్తాని భగ్నాని. తతః స కుతార మాదాయ వసే
కాస్తాన్ధం గతః. స చ సముద్రతటం యావ ద్భ్రమన్ ప్రయాతః, తత శ్చ తత్ర శింశ
పాపాదప స్తేన దృప్తః. తత శ్చింతితవాన్.— 'మహా నయం వృత్తో దృశ్యతే. త
వసేన కర్తృతేన ప్రభూతాని పట్టకర్తృపకరణాని భవిష్యన్తి.' ఇ త్యవధార్య త స్యాపరి
సతార ముత్తిప్తవాన్. అథ తత్ర వృత్తే కశ్చి ద్వ్యస్తరః సమాశ్రిత ఆసీత్. అథ
తే నాఽభిహితమ్.— 'భోః మదాశ్రయోఽయం పాదపః సర్వథా రక్షణీయః, యతో
ఽహ మత్ర మహాసౌఖ్యేన తిష్ఠామి సముద్రకన్ఠోలస్పర్శనా చ్ఛీతవాయు నాప్యాయితః.'
కాలిక ఆహ:— 'భోః, కి మహం కరోమి? దారుసామగ్రిం వినా మే కుటుమ్భం బుభు
క్షుయా పీడ్యతే. తస్మా దన్యత్ర శీఘ్రం గమ్యతామ్. అహ మేనం కర్తయిష్యామి.'
వ్యస్తర ఆహ:— 'భోః, తుష్ట స్త వాహమ్. తత్ ప్రార్థ్యతా మభీష్టం కింశ్చిత్. క
త్తైనం పాదపమ్' ఇతి. కాలిక ఆహ:— 'య ద్యేవం త దహం స్వగృహం గత్వా
స్వమిత్రం స్వభార్యాం చ పృష్ట్యాఽఽగమిష్యామి. తత స్త్వయా దేయమ్. అథ త
థేతి ప్రతిజ్ఞాతే వ్యస్తరేణ, స కాలికః ప్రహృష్టః స్వగృహం ప్రతి నివృత్తః.

యావ దగ్రే గచ్ఛతి తావ ద్గ్రామప్రవేశే నిజసుహృదం నాపిత మపశ్యత్. తత
స్తస్య వ్యస్తరవాక్యం నివేదయామాస.— 'య దహో మిత్ర, మమ కశ్చి ద్వ్యస్తరః
సిద్ధః. తత్ కథయ కిం ప్రార్థయే. అహం త్వాం ప్రప్లు మాగతః.' నాపిత ఆహ:—
'భద్ర, య ద్యేవం తద్రాజ్యం ప్రార్థయ. యేన త్వం రాజా భవసి, అహం త్వన్మిత్రీ
చ. ద్వా వ పీహ సుఖ మనుభూయ పరలోకసుఖ మనుభవావః. ఉ క్తం చ.—

రాజా దానపరో నిత్య మిహ కీర్తి మవాప్య చ,

త త్ప్రభావాత్ పునః స్వగ్రే స్పృశతే త్రిదశైః సహ.'

60.

కాలిక ఆహ:— 'అ స్త్యేతత్ పరమ్, తథాఽపి గృహీణీం పృచ్ఛామి.' స ఆహ:—
'భద్ర, శాస్త్రవిరుద్ధ మేత ద్యత్ స్త్రీయా సహ మస్త్రీః, యత స్తాః స్వల్పమతయో
భవన్తి. ఉ క్తం చ,—

భోజనాచ్ఛాదనే దద్యాద్, ఋతుకాలే చ సగ్ధమమ్,

భూషణాద్యం చ నారీణాం, న తాభిర్మస్త్రీయేత్ సుధీః.

61.

యత్ర స్త్రీ, యత్ర కితవో, బాలో యత్ర ప్రశాసితా,
తద్గృహం క్షయ మాయాతి భాగవో హీద మబ్రవీత్. 62.

తావత్ స్యాత్ సుప్రసన్నాస్య, స్తావ ద్గురుజనే రతిః,
పురుషో యోషితాం యావ న్న శృణోతి వచో రహః. 63.

ఏతాః స్వార్థపరా నార్యాః, కేవలం స్వసుఖే రతాః,
న తాసాం వల్లభః కోఽపి, సుతోఽపి స్వసుఖం వినా. 64.

కాలిక ఆహా:— తథాఽపి ప్రప్తవ్యా సా మయా. యతః పతివ్రతా సా. అపరం తా మపృష్ట్యాఽహం న కిఞ్చిత్ కరోమి.

ఏవం త మభిధాయ సత్వరం గత్వా తా మువాచ.— ‘ప్రియే, ఆ ద్యాస్తాకం కచ్చి ద్వ్యస్తరః సిద్ధః, స వాఞ్చితం ప్రయచ్ఛతి. త దహం త్వాం ప్రప్తృ మాగతః. తత్ కథయ కిం ప్రార్థయే? ఏష తావ న్తమ మి త్త్రం నాపితో వద త్యేవం య ద్రాజ్యం ప్రార్థయస్వ.’ సాహ:— ‘ఆర్యపుత్ర, కా మతి ర్నాపితానామ్? త న్న కార్యం తద్వచః. ఉ క్తం చ.—

చారణై ర్వదిభి ర్నీచై ర్నాపితై ర్బాలకై రపి
న మత్త్రం మతిమాన్ మర్యాత్ సార్థం భిక్షుభి రేవ చ. 65.

అపరం మహతీ క్లేశపరమ్మ రైషా రాజ్యస్థితిః. సద్ధి విగ్రహ యా నాసన సంశ్రయ ద్వైధీభావాదిభిః కదాచిత్ పురుషస్య సుఖం న ప్రయచ్ఛ తీతి. యతః.—

య దైవ రాజ్యే క్రియతేఽభిషేక స్త దైవ యాతి వ్యసనేషు బుద్ధిః,
ఘటా నృపాణా మభిషేకకాలే స హామ్భ సై వాపద ముగ్ధిరన్తి. 66.

రామస్య వ్రజనం, బలే ర్నియమనం, పాణ్డోః సుతానాం వనం,
వృక్షీనాం నిధనం, నలస్య నృపతే రాజ్యాత్ పరిభ్రంశనమ్,
సౌదాసం తదవస్థ, మద్జనవధం సంచిత్త్య, లక్ష్మేశ్వరం
దృష్ట్వా రాజ్యకృతే విడమ్బనగతం, తస్మా న్న త ద్వాఞ్చయేత్. 67.

యదగ్ధం భ్రాతరః పుత్రా అపి వాఞ్చన్తి యే నిజాః
వధం రాజ్యభృతాం రాజ్ఞాం, త ద్రాజ్యం దూరత స్త్యజేత్. 68.

కాలిక ఆహా:— ‘సత్య ము క్తం భవత్యా. తత్ కథయ కిం ప్రార్థయే? సాహ:— ‘త్వం తావ దేకం పటం నిత్య మేవ నిష్పాదయసి. తేన సర్వా వ్యయశుద్ధి స్సంపద్యతే. ఇదానీం త్వ మాత్మ సోఽస్య ద్వాహుయుగలం ద్వితీయం శిర శ్చ యాచస్వ. యేన పటద్వయం సమ్పాదయసి పురతః పృథత శ్చ. ఏకస్య మూల్యేన గృహే యథాపూర్వం వ్యయం సమ్పాదయిష్యసి. ద్వితీయస్య మూల్యేన విశేషకృత్యాని కరిష్యసి. ఏవం

తేన ధ్యాన స్థితేన త ధైవ పాదప్రహారో దత్తో యథా స ఘటో భగ్నః. బ్రాహ్మణః సక్తభిః పాణ్డురతాం గతః. అతోఽహం బ్రవీమి 'అనాగతవతీం చింతామ్' ఇతి. సువర్ణ సిద్ధిరాహః— 'ఏవ మేతత్. క స్తే దోషః? యతః సర్వోఽపి లోభేన విడమ్బితో నాధ్యతే. ఉ క్తం చ,—

యో లౌల్యాత్ కుయతే కర్త నై వోదర్క మవేక్షతే
విడమ్బనా మవాప్నోతి స యథా చంద్రభూపతిః.

69.

చక్రధర ఆహః— 'కథ మేతత్?' స ఆహః—

కథా. ౯.

కస్తింశ్చి న్నగరే చంద్రో నామ భూపతిః ప్రతివసతి స్త. తస్య పుత్రా వానర క్రీడారతా వానరయూథం నిత్య మే వానేకభోజనభక్ష్యాదిభిః పుష్టిం నయన్తి స్త. అథ వానరయూథాధిపో యః స ఔశనస బాహ్మస్పత్య చాణక్య మతవిత్ తదనుష్ఠాతా చ, తాన్ సర్వా న పృథ్యాపయతి స్త. అథ తస్మిన్ రాజగృహే లఘుకుమార వాహనమోగ్యం మేషయూథ మస్తి. తన్మధ్యా దేకో జిహ్వాలౌల్యా దహర్నిశం నిశ్శబ్దం మహానసే ప్రవిశ్య యత్ పశ్యతి తత్ సర్వం భక్షయతి. తే చ సూపకారా యత్ కిఞ్చిత్ కాన్యం మృణ్మయం భాజనం కాన్యపాత్రం తామ్రపాత్రం వా పశ్యన్తి తే నాశు తాడయన్తి. సోఽపి వానరయూథప స్త ద్దృష్ట్వా వ్యచింతయత్.—'అహో! మేషసూపకారకలహోఽయం వానరాణాం క్షయాయ భవిష్యతి, యతోఽన్నా స్వాద లమ్పటోఽయం మేషో, మహాకోపా శ్చ సూపకారా, యథాసన్నవస్తునా ప్రహరన్తి. త ద్యది వస్తుసోఽభావాత్ కదాచి దుల్లుకేన తాడయిష్యన్తి, త దోర్ణాప్రచురోఽయం మేషః స్వల్పే నాపి వహ్ని నా ప్రజ్వలిష్యతి. త ద్దహ్యమానః పున రశ్వకుట్యాం సమీప వర్తన్యాం ప్రవేక్ష్యతి. సోఽపి తృణప్రాచుర్యా జ్వలిష్యతి. తతోఽశ్వా వహ్ని దాహ మవాప్స్యన్తి. శాలిహోత్రేణ పున రేత దుక్తమ్.— య ద్వానరవసయా ఽశ్వనాం వహ్ని దాహదోషః ప్రశామ్యతి.— త న్నున మేతేన భావ్య మత్ర నిశ్చయః.' ఏవం నిశ్చిత్య సర్వాన్ వానరా నాహూయ రహసి ప్రోవాచ.— యత్,—

'మేషేణ సూపకారాణాం కలహో యత్ర జాయతే

స భవిష్య త్యసందిగ్ధం వానరాణాం క్షయావహః.

70.

తస్మాత్ స్యాత్ కలహో యత్ర గృహే నిత్య మకారణః

త ద్దృహం జీవితం వాఞ్ఞాన్ దూరతః పరివర్జయేత్.

71.

తథా చ,— కలహోన్తాని హర్ష్యాణి, కువాక్యాన్తం చ సోహృదమ్,

కురాజాన్తాని రాష్ట్రాణి, కుకర్తాన్తం యశో నృణామ్.

72.

తన్న యావత్ సర్వేషాం సంక్షయో భవతి, తావ దేత ద్రాజగృహం సంత్యజ్య వనం గచ్ఛామః.' అథ తత్ తస్య వచన మశ్రద్ధేయం శ్రుత్వా మదోద్ధతా వానరాః ప్రహస్య ప్రోచుః.— 'భోః, భవతో వృద్ధభావా ద్బుద్ధివైకల్యం సంజాతం యే నైత ద్భ్రవీషి. ఉక్తంచ,—

వదనం దశనై ర్హీనం, లాలా స్రవతి నిత్యశః,

న మతిః స్ఫురతి క్వాపి, బాలే, వృద్ధే విశేషతః.

73.

న వయం స్వర్గసమానోపభోగాన్ నానావిధాన్ భక్ష్యవిశేషాన్ రాజపుత్రైః స్వహస్తదత్తా నమృతకల్పాన్ పరిత్యజ్య త త్రాటవ్యాం కషాయ కటు తిక్త త్షార రూక్ష ఫలాని భక్షయిష్యామః.' త చ్చుత్వాఽశ్రుకలుషాం దృష్టిం కృత్వా స ప్రోవాచ.— 'రే రే మూర్ఖాః, యూయ మేతస్య సుఖస్య పరిణామం న జానీథ. కింపాకరసా స్వాదనప్రాయ మేతత్ సుఖం పరిణామే విషవ ద్భవిష్యతి. త దహం కులక్షయం స్వయం నావలోకయిష్యామి. సాంప్రతం వనం యాస్యామి. ఉక్తంచ,—

మిత్త్రం వ్యసనసంప్రాప్తం, స్వస్థానం పరపీడితమ్,

ధన్యాస్తే యే న పశ్యన్తి దేశభజ్ఞం, కులక్షయమ్.'

74.

ఏవ మభిధాయ సర్వాం స్తాన్ పరిత్యజ్య స యూథాధిపోఽటవ్యాం గతః.

అథ తస్మిన్ గతేఽన్యస్తి న్నహని స మేషో మహానసే ప్రవిష్టో యావత్, నూపకారేణ నాన్యత్ కిచ్ఛి త్సమాసాదితమ్, తావ దర్థజ్వలితకాష్ఠేన తాడ్యమానో జాజ్వల్యమానశరీరః శబ్దాయమానోఽశ్వకుట్యం ప్రత్యాసన్నవర్తిన్యాం ప్రవిష్టః. తత్ర తృణప్రాచుర్యయుకాయాం క్షీతో తస్య ప్రలుతతః సర్వ త్రాపి వహ్నిజ్వాలా స్తథా సముద్ధితా యథా కేచి దశ్వాః స్ఫుటితలోచనాః పశ్చాత్సం గతాః, కేచి ద్బృద్ధనాని త్రోటుయిత్వాఽర్థదగ్ధశరీరా ఇత శ్చేత శ్చ హ్రేషమాణా ధావమానాః సర్వ మపి జనసమూహ మాకులీచక్రుః. అ త్రాంతరే రాజా సవిషాదః శాలిహోత్రజ్ఞాన్ వైద్యా నాహూయ ప్రోవాచ.— 'భోః, ప్రోచ్యతా మేషా మశ్వానాం కశ్చి ద్దాహోపశమనో పాయః.' తేఽపి శాస్త్రాణి విలోక్య ప్రోచుః.— 'దేవ, ప్రోక్తమత్ర విషయే భగవతా శాలిహోత్రేణ. యత్,—

కపీనాం మేదసా దోషో వహ్ని దాహసముద్భవః

అశ్వానాం నాశ మభ్యేతి తమః సూర్యోదయే యథా.

75.

తత్ క్రియతా మేత చ్చికిత్సితం ద్రాక్, యావ దేతే న దాహదోషేణ వినశ్యన్తి.' సోఽపి త దాకర్ణ్య సమస్తవానరవధ మాదిప్తువాన్. కిం బహువా సర్వేఽపి తే వానరా వివిధాయుధలగుడపాషాణాదిభి ర్వాపాదితా ఇతి.

అథ సోఽపి వానరయూథప స్తం పుత్రౌ పౌత్రౌ భ్రాతృసుతభాగినేయాది సంక్షయం జ్ఞాత్వా పరంవిషాద ముపాగతః సంత్యక్తాహారక్రియో వనా ద్వనం పర్యటతి; అచింతయ చ్చ.— ‘కథ మహం తస్య నృపాపసద స్యాన్మణతాకృత్యే నాపకృత్యం కరిష్యామి.’ ఉక్తం చ,—

మర్షయే ధర్షణాం యోఽత్ర వంశజాం పరనిర్మితామ్

భయా ద్వా యది వా కామాత్ స జ్ఞేయః పురుషాధమః. 75.

అథ కేన వృద్ధవానరేణ కుత్రచిత్ పిషాసాకులేన భ్రమతా పద్మినీపణ్డుమణ్డితం సరః సమాసాదితమ్. త ద్యావత్ సూక్ష్మక్షీకయాఽవలోకయతి తావ ద్వనచరమనుష్యాణాం పదపక్ష్మప్రవేశోఽస్తి, న నిష్క్రమణమ్. తతః స్థితితమ్.— ‘నూన మత్ర జలాంతః ఉప్తగ్రాహేణ భావ్యమ్. తత్ పద్మినీనాల మాదాయ దూరస్థోఽపి జలం పిబామి.’ తథాఽనుష్ఠితే తన్మధ్యా ద్రాక్షిసో నిష్క్రమ్య రత్నమాలావిభూషితకణ్ఠ స్త మువాచ.— ‘భోః, అత్ర యః సలిలే ప్రవేశం కరోతి స మే భక్ష్య ఇతి. త న్నాస్తి ధూర్తతర స్త్వత్సమోఽన్యో యత్ పానీయ మనేన విధినా పిబసి. తతః స్తుప్తోఽహమ్. ప్రార్థ యస్వ హృదయవాఙ్మితమ్.’ కపి రాహః— ‘భోః, కియతీ తే భక్షణశక్తిః.’ స ఆహః— ‘శత సహ స్రాయుత లక్షాణ్యపి జలప్రవిష్టాని భక్షయామి. బాహ్యతః స్పృగాలోఽపి మాం దూషయతి.’ వానర ఆహః— ‘అస్తి మే కేనచి ద్భూపతినా స హత్యంతం వైరమ్. య ద్యేనాం రత్నమాలాం మే ప్రయచ్ఛసి తత్ సపరివార మపి తం భూపతిం వాక్పిపక్షేన లోభయి త్వాత్ర సరసి ప్రవేశయామి.’ సోఽపి శ్రద్ధేయం వచ స్తస్య శ్రుత్వా రత్నమాలాం దత్త్వా ప్రాహః— ‘భో మిత్ర, యత్ సముచితం భవతి తత్ కర్తవ్యమ్’ ఇతి.

వానరోఽపి రత్నమాలావిభూషితకణ్ఠో వృక్షప్రాసాదేషు పరిభ్రమ జ్ఞానే ద్విష్టః, పృష్టశ్చ.— ‘భో యూథప, భవా నియంతం కాలం కుత్ర స్థితః? భవ తేదృగ్ రత్నమాలా కుత్ర లభా? యా దీప్త్యా సూర్య మపి తిరస్కరోతి?’ వానరః ప్రాహః— ‘అస్తి కుత్రచి దరణ్యే గుప్తతరం మహత్ సరో ధనదనిర్మితమ్. తత్ర సూర్యోఽర్థోదితే రవివారే యః కచ్ఛిన్నిమజ్జతి, స ధనదప్రసాదా దీదృగ్రత్నమాలా విభూషితకణ్ఠో నిస్సరతి.’ అథ భూభుజా త దాకర్ణ్య స వానరః సమాహూతః, పృష్ట శ్చ.— ‘భో యూథాధిప, కిం సత్య మేతత్? రత్నమాలాసనాధం సరోఽస్తి క్వాపి?’ కపి రాహః— ‘స్వామిక, ఏష ప్రత్యక్షతయా మత్కణ్ఠస్థితయా రత్నమాలయా ప్రత్యయ క్తే. త ద్యది రత్నమాలయా ప్రయోజనం త న్తయా సహ క మపి ప్రేషయ, యేన దర్శ యామి.’ త చ్ఛ్రిత్యా నృపతి రాహః— ‘య ద్యేవం త దహం సపరిజనః స్వయ మేష్యామి. యేన ప్రభూతా రత్నమాలాః సంపద్యంతే.’ వానర ఆహః— ‘ఏవం క్రియ

తామ్.' తథాఽనుష్ఠితే భూపతినా సహ రత్నమాలాలోభేన సర్వే కలత్రభృత్యాః ప్రస్థితాః. వానరోఽపి రాజ్ఞాఽఽన్దోలాధిరూఢేన స్వాత్సర్జ ఆరోపితః సుఖేన ప్రీతి పూర్వ మానీయతే. అథవా సా ధ్విద ముచ్యతే.—

తృష్ణే, దేవి, నమ స్తుభ్యం యయా విత్తాన్వితా అపి

అకృత్యేషు నియోజ్యస్తే భ్రామ్యస్తే దుర్గమే ష్వపి.

77.

తథా చ, — ఇచ్ఛతి శతీ సహస్రం, సహస్రీ లక్ష మిహతే,

లక్షాధిప స్తథా రాజ్యం, రాజ్యస్థః స్వర్గ మిహతే,

78.

జీర్యన్తి జీర్యతః కేశా, దన్తా జీర్యన్తి జీర్యతః,

జీర్యత శ్చక్షుషీ శ్రోత్రే, తృష్ణైకా తరుణాయతే.

79.

అథ తత్ సరః సమాసాద్య వానరః ప్రత్యూషసమయే రాజాన మువాచ.— 'దేవ, అ త్రాన్దోదితే సూర్యేఽత్ర ప్రవిష్టానాం సిద్ధి ర్భవతి. తత్ సర్వోఽపి జన ఏక దైవ ప్రవిశతు. త్వయా పున ర్తయా సహ ప్రవేష్టవ్యం, యేన పూర్వదృష్టస్థాన మాసాద్య ప్రభూతా స్తే రత్నమాలా దర్శయామి.' అథ ప్రవిష్టా స్తే లోకాః సర్వే భక్షితా రాక్ష సేన. అథ తేషు చిరాయమాణేషు రాజా వానర మాహః— 'భో యూథాధిప, కి మితి చిరాయతే మే జనః?' త చ్ఛ్చిత్వా వానరః సత్వరం వృక్ష మారుహ్య రాజాన మువాచ.— 'భో, దుష్టనరపతే, రాక్షసే నాన్తఃసలిలస్థితేన భక్షిత స్తే పరిజనః. సాధితం మయా కులక్షయజం వైరమ్. త ద్గమ్యతామ్. త్వం స్వా మిలి మత్వా నాత్ర ప్రవేశితః. ఉక్తం చ,—

కృతే ప్రతికృతిం కుర్యా ధింసితే ప్రతిహింసితమ్,

న తత్ర దోషం పశ్యామి, దుష్టే దుష్టం సమాచరేత్.

80.

తత్ త్వయా మమ కులక్షయః కృతః, మయా పున స్తవ.' ఇతి.

అ ధైత దాకర్ణ్య రాజా కోపావిష్టః పదాలి రేకాకీ యథాయాతమాగేణ నిష్క్రిస్తః. అథ తస్మి భూపతా గతే రాక్షస స్తృప్తో జలాన్నిష్క్రమ్య సానస్థ మిద మాహః—

హతః శత్రుః, కృతం మిత్త్రం, రత్నమాలా న హరితా,

నాలేన పిబతా తోయం భవతా సాధు వానర.

81.

అతోఽహం బ్రవీమి 'యో లౌల్యాత్ కురుతే కర్త' ఇతి. ఏవ ముక్త్వా భూయో ఽపి స చక్రధర మాహః— 'భో మిత్త్ర, ప్రేషయ మాం యేన స్వగృహం గచ్ఛామి.' చక్రధర ఆహః— 'భద్ర, ఆపదర్థే ధనమిత్త్రసంగ్రహః క్రియతే. త న్నా మేవంవిధం త్యక్తాస్తీ క్వ యాస్యసి. ఉక్తం చ,—

య స్త్యక్త్వా సాపదం మిత్త్రం యాతి నిఘ్నరతాం సుహృత్
కృతఘ్న స్తేన సాపేన నరకే యా త్యసంశయమ్.' 82.

సువర్ణసిద్ధి రాహు:— 'భోః, సత్య మేత ద్యది గమ్యస్థానే శక్తి ర్భవతి. ఏతత్ పున
ర్మనుష్యాణా మగమ్యస్థానమ్. నాస్తి క స్యాపి త్వా మున్తోచయితుం శక్తిః. అపరం
యథా యథా చక్రభ్రమవేదనయా తవ ముఖవికారం పశ్యామి, తథాఽహ మేత
జ్ఞానామి, య ద్ద్రాగ్ గచ్ఛామి, మా కళ్ళి న్న మా ప్యనగ్ధో భవే దితి. యతః.

యాదృశీ వదనచ్ఛాయా దృశ్యతే తవ వానర
వికారేన గృహీతోఽసి యః పరైతి స జీవతి.' 83.

చక్రధర ఆహ:— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౦.

కన్తింశ్చి న్నగరే భద్రసేనో నామ రాజా ప్రతివసతి స్త. తస్య సర్వలక్షణ
సంపన్నా రత్నవతీ నామ కన్యాఽస్తి. తాం కళ్ళి ద్రాక్షుసో జిహ్విర్న తి. రాత్రావాగ
త్యోపభుక్తే. పరం కృతరత్నోపధానాం హర్తుం న శక్నోతి. సాఽపి త త్సమయే
రక్షుఃసాన్నిధ్యజా మవస్థా మనుభవతి కమ్పదిభిః. ఏవ మతిక్రామతి కాలే కదాచిత్
స రాక్షుసో మధ్యనిశాయాం గృహకోణే స్థితః. సాఽపి రాజకన్యా స్వసఖీ మువాచ.—
'సఖి, ప శ్చైష వికాలసమయే నిత్య మేవ మాం కదర్శయతి. అస్తి తస్య దురాత్మనః
ప్రతిషేధోపాయః కళ్ళిత్?' త చ్ఛ్చుత్వా రాక్షుసోఽపి వ్యచింతయత్.—'నూనం య
థాఽహం త థాఽన్యోఽపి కళ్ళి ద్వికాల నామాఽస్యా హరణాయ నిత్య మే వాగ
చ్ఛతి. పరం సోఽప్యేనాం హర్తుం న శక్నోతి. తత్ తావ దశ్వరూపం కృత్వా
ఽశ్వమధ్యగతో నిరీక్షిష్యే కింరూపః స కిం ప్రభావ శ్చేతి.' ఏవం రాక్షుసోఽశ్వరూపం
కృత్వాఽశ్వనాం మధ్యే తిష్ఠతి.

తథాఽనుష్ఠితే నిశీధసమయే రాజగృహే కళ్ళి దశ్వచారః ప్రవిష్టః. స చ
సర్వా నశ్వా నవలోక్య తం రాక్షుస మశ్వతమం విజ్ఞా యాధిరూఢః. అత్రాన్తరే
రాక్షుస శ్చింతయామాస.— 'నూన మేష వికాలనామా మాం చారం మత్వా కోపా
న్నిహన్తు మాగతః. తత్ కిం కరోమి?' ఏవం చింతయన్ సోఽపి తేన ఖలీనం ముఖే
నిధాయ కశాఘాతేన తాడితః. అ థాసౌ భయత్రస్తమనాః ప్రధావితు మారబ్ధః.
చారోఽపి దూరం గత్వా ఖలీనాకర్షణేన తం స్థిరం కర్తు మారబ్ధవాన్. స తు కేవలం
వేగా ద్వేగతరం గచ్ఛతి. అథ తం తథాఽగణితఖలీనాకర్షణం మత్వా చార శ్చింతయా
మాస:— 'అహో! నైవంవిధా పాజినౌ భవ న్న్యగణితఖలీనాః. త న్మున మనే
నాశ్వరూపేణ రాక్షసేన భవితవ్యమ్. త ద్యది కళ్ళిత్ పాంసులం భూమిదేశమవ

లోకయామి, త దాత్తానం తత్ర పాతయామి. నాన్యథా మే జీవితవ్య మస్తి.' ఏవం చింతయత ఇష్టదేవతాం స్మరత స్తస్య సోఽశ్వో వటవృక్షస్య తలే నిష్క్రాంతః. చారోఽపి వటప్రరోహ మాసాద్య త త్రైవ విలగ్నః. తతో ద్వా వపి తౌ పృథగ్భూతౌ పరమానందభాజౌ జీవితవిషయే లబ్ధప్రత్యాకౌ సంపన్నౌ.

అథ తత్ర వటే కశ్చి ద్రాక్షససుహృ ద్వానరః స్థిత ఆసీత్. తేన రాక్షసం త్రస్త మాలోక్య వ్యాహృతమ్.— 'భో మిత్ర! కి మేవం పలాయ్యతేఽలీకభయేన? త్వద్భక్ష్యోఽయం మానుషః; భక్ష్యతామ్.' సోఽపి వానరవచో నిశమ్య స్వరూప మాధాయ శక్కితమనాః స్థలితగతి ర్నివృత్తః. చారోఽపి తం వానరాహూతం జ్ఞాత్వా కోపాత్ తస్య లాఙ్ఘాలం లమ్బమానం ముఖే నిధాయ చర్చితవాక్. వానరోఽపి తం రాక్షసాభ్యధికం మన్యమానో భయా న్న కిఞ్చి దుక్తవాక్, కేవలం వ్యధాన్తో నిమి లితనయన స్తిష్ఠతి. రాక్షసోఽపి తం తథాభూత మవలోక్య శ్లోక మేత మపఠత్.—

'యాదృశీ వదనచ్ఛాయా దృశ్యతే తవ వానర,
వికారేన గృహీతోఽసి, యః పరై తి స జీవతి.'

84.

ప్రసప్త శ్చ.

తత్ ప్రేషయ మాం యేన గృహం గచ్ఛామి. త్వం పున రనుభు జ్ఞాత్ర స్థిత ఏవ లోభవృక్షఫలమ్.' చక్రధరః ప్రాహః— 'భోః, అకారణ మేతత్. దైవవశాత్ సంపద్యతే నృణాం శుభాశుభమ్. ఉక్తం చ,—

దుర్గ స్త్రికూటః, పరిఖా సముద్రో,
రక్షాంసి యోధా, ధనదా చ్చ విత్తమ్,
కాస్త్రం చ య స్యోశనసా ప్రణీతం,
స రావణో దైవవశా ద్విపన్నః.

85.

తథా చ,— అన్ధకః కుబ్జక శ్చైవ త్రిస్తనీ రాజకన్యకా
త్రయోఽప్యన్యాయతః సిద్ధాః సముఖే కర్తవ్యే నితే.'

86.

సువర్ణసిద్ధి రాహః— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౧.

అ స్త్యుత్తరాపథే మధుపురం నామ నగరమ్. తత్ర మధుసేనో నామ రాజా బభూవ. తస్య కదాచి ద్విషయసుఖ మనుభవత స్త్రిస్తనీ కన్యా బభూవ. అథ తాం త్రిస్తనీం జాతాం శ్రుత్వా స రాజా కళ్చుకినః ప్రోవాచ.— 'య ద్భోః, త్యజ్యతా మియం త్రిస్తనీ గత్వా దూరేఽరణ్యే యథా కశ్చి న్న జానాతి. త చ్చుత్వా కళ్చు కినః స్తోమః.—'మహారాజ, జ్ఞాయతే య దనిష్టకారిణీ త్రిస్తనీ కన్యా భవతి. తథాఽ

౭పి బ్రాహ్మణా ఆహూయ ప్రప్తవ్యా యేన లోకద్వయం న విరుద్ధ్యతే. యతః.—

యః సతతం పరిపృచ్ఛతి శృణోతి సంధారయ త్యనిశిమ్

తస్య దివాకరకిరణై ర్న లినీవ వివర్ధతే బుద్ధిః.

87.

తథా చ,— పృచ్ఛకేన సదా భావ్యం పురుషేణ విజానతా

రాక్షసేంద్రిగృహీతో౭పి ప్రశ్నా న్మక్తో ద్విజః పురా.

88.

రాజా౭౭హః— ‘కథ మేతత్ ?’ తే ప్రోచుః.—

కథా. ౧౨.

దేవ, కస్తిం శ్చి ద్వనోద్దేశే చణ్డకర్తా నామ రాక్షసః ప్రతివసతి స్త. ఏకదా తేన భ్రమతా౭టవ్యాం కశ్చి ద్భ్రాష్ట్యాః సమాసాదితః. తత స్తస్య స్కంధ మారుహ్య ప్రోవాచ.— ‘భోః, అగ్రే సరో గమ్యతామ్. బ్రాహ్మణో౭పి భయత్రస్తమనా స్త మాదాయ ప్రస్థితః. అథ తస్య కమలోదరకోమలా పాదౌ దృష్ట్వా బ్రాహ్మణో రాక్షస మపృచ్ఛత్.— ‘భోః, కి మేవంవిధౌ తే పాదౌ వలికోమలా.’ రాక్షస ఆహః— ‘భోః, వ్రత మస్తి. నాహ మార్ద్రపాదో భూమిం స్పృశామి.’ తత స్త చ్ఛ్రిత్వా ౭౭త్త నౌ మోక్షోపాయం చింతయన్ సరః ప్రాప్తః. తతో రాక్షసే నాభిహితమ్.— ‘భోః, యావ దహం స్నానం కృత్వా దేవతార్చనవిధిం విధా యాగచ్ఛామి తావత్ త్వయా౭తః స్థానా దన్యత్ర న గన్తవ్యమ్.’ తథా౭నుస్మితే ద్విజ శ్చింతయామాస.— ‘నూనం దేవతార్చనవిధే ర్హర్ధ్వం మా మేష భక్షయిష్యతి. త ద్ద్రుతతరం గచ్ఛామి, యే నైష ఆర్ద్రపాదో న మమ పృష్ఠ మేష్యతి.’ తథా౭నుస్మితే రాక్షసో వ్రతభజ్ఞ భయాత్ తస్య పృష్ఠం న గతః. అతో వయం బ్రూమః ‘పృచ్ఛకేన సదా భావ్యమ్’ ఇతి.

అథ తేభ్య స్త చ్ఛ్రిత్వా రాజా ద్విజా నాహూయ ప్రోవాచ.— ‘భో బ్రాహ్మణాః, త్రిస్తనీ మే కన్యా సముత్పన్నా. తత్ కిం తస్యాః ప్రతివిధాన మస్తి న వా?’ తే ప్రోచుః.— ‘దేవ, శ్రూయతామ్.—

హీనాణ్ణీ వాధికాణ్ణీ వా యా భవేత్ కన్యకా నృణామ్

భర్తుః స్యాత్ సా వినాశాయ స్వశీలనిధనాయ చ.

89.

యా పున స్త్రిస్తనీ కన్యా యాతి లోచనగోచరమ్

పితరం నాశయ త్యేవ సా ద్రుతం నాత్ర సంశయః.

90.

తస్మా దస్యా దర్శనం పరిహరతు దేవః. తథా యది కశ్చి దుద్వాహయతి, త దేనాం తస్మై దత్త్వా దేశత్యాగేన నియోజయితవ్య ఇతి. ఏవం కృతే లోకద్వయావిరుద్ధతా భవతి.’ అథ తేషాం త ద్వచన మాకర్ణ్య స రాజా పటహశబ్దేన సర్వత్ర ఘోషణా

మాజ్ఞాపయామాస. — ‘అహో! త్రిస్తనీం రాజకన్యాం యః కశ్చి దుద్వాహాయతి స సువర్ణలక్ష్మ మాప్నోతి, దేశత్యాగం చ.’ ఏవం తస్యా మాఘాషణాయాం క్రియమాణాయాం మహాకాలో వ్యతీతః. న కశ్చిత్ తాం ప్రతిగృహ్ణాతి. సాఽపి యావన్ న్ముఖే సంజాతా సుగుప్తస్థానస్థితా యత్నేన రక్ష్యమాణా తిష్ఠతి.

అథ త త్రైవ నగరే కశ్చి దన్త సిష్ఠతి. తస్య చ మన్థరకనామా కుబ్జోఽగ్రేసరో యష్టిగ్రాహీ. తాభ్యాం తం పటహశబ్ద మాకర్ణ్య మిథో మన్త్రితమ్ — ‘స్పృశ్యతే ఽయం పటహః. యది కథ మపి దైవాత్ కన్యా లభ్యతే, తథా సువర్ణప్రాప్తి శ్చ భవతి. సుఖేన సువర్ణప్రాప్త్యా కాలో వ్రజతి. అథ యది తస్యా దోషతో మృత్యు రభవతి, దారిద్ర్యోపాత్త స్యాస్య క్లేశస్య పర్యంతో భవతి. ఉక్తం చ, —

లజ్జా స్నేహః స్వరమధురతా బుద్ధయో యావనశ్రీః
కాంతాసజ్జః స్వజనమమతా దుఃఖహాని ర్విలాసః,
ధర్మః శాస్త్రం సురగురుమతిః శౌచ మాచారచింతా
పూర్ణే సర్వే జఠరపితరే ప్రాణినాం సమభవన్తి.’

91.

ఏవ ముక్త్వాఽన్తేన గత్వా స పటహః స్పృష్టః. — ‘భోః, అహం తాం కన్యా ముద్వాహయామి, యది రాజా మే ప్రయచ్ఛతి.’ తత స్తై రాజపురుషై ర్గత్వా రాజ్ఞే నివేదితమ్. — ‘దేవ, అన్తకేన కేనచిత్ పటహః స్పృష్టః. త దత్ర విషయే దేవః ప్రమాణమ్.’ రాజా ప్రాహః —

‘అగ్ధో వా బధిరో వాపి కుష్ఠీ వా పృన్త్యజోఽపి వా
ప్రతిగృహ్ణాతు తాం కన్యాం సలక్ష్యం స్యా ద్విదేశజః.’

92.

అథ రాజా దేశాత్ తై రక్షాపురుషై స్తం నదీతీరే నీత్వా సువర్ణలక్షణ సమం వివాహ విధినా త్రిస్తనీం తస్మై దత్త్వా జలయానే విధాయ కైవర్తాః ప్రోక్తాః. — ‘భోః, దేశాంతరం నీత్వా కన్తింశ్చి దధిష్ఠానేఽన్తః సపత్నీకః కుబ్జకేన సహ మోచనీయః.’ తథా ఽనుష్ఠితే విదేశ మాసాద్య కన్తింశ్చి దధిష్ఠానే కైవర్తదర్శితే త్రయోఽపి మూర్త్యన గృహం ప్రాప్తాః సుఖేన కాలం నయన్తి స్త. కేవల మన్తః పర్యజ్ఞే సుప్త సిష్ఠతి. గృహవ్యాపారం మన్థరకః కరోతి.

ఏవం గచ్ఛతా కాలేన త్రిస్తన్యాః కుబ్జకేన సహ వికృతిః సమపద్యత. అథవా సా ధ్వద ముచ్యతే. —

యది స్యా చ్చీతలో వహ్ని శ్చంద్రమా దహనాత్తకః,
సుస్వాదః సాగరః, స్త్రీణాం తత్ సతీత్వం ప్రజాయతే.

93.

అ థాన్యేద్య త్రిస్తన్యా మన్థరకోఽభిహితః. — ‘భోః సుభగ, య ద్యేషోఽన్తః

కథంచి ద్వాపాద్యతే, త దాఽఽవయోః సుఖేన కాలో యాతి. త దన్విష్యతాం
కుత్రచి ద్విషమ్, యే నాస్తి తత్ ప్రదాయ సుఖినీ భవామి.' అన్యదా కుబ్జకేన పరి
భ్రమతా మృతః కృష్ణసర్పః ప్రాప్తః. తం గృహీత్వా ప్రహృష్టమనా గృహ మభ్యేత్య
తా మాహః— 'సుభగే, లబ్ధోఽయం కృష్ణసర్పః. త దేనం ఖిణ్ణశః కృత్వా ప్రభూత
శుక్త్యాదిభిః సంస్కార్యాస్తే వికలనేత్రాయ మత్స్యమిషం భణిత్వా ప్రయచ్ఛ,
యేన ద్రా గ్వివశ్యతి. యతోఽస్య మత్స్య స్వామిషం సదా ప్రియమ్.' ఏవ ముక్త్యా
మథరకో బాహ్యే గతః. సాఽపి ప్రదీప్తే వహ్నౌ కృష్ణసర్పం ఖిణ్ణశః కృత్వా తక్ర
మాదాయ గృహవ్యాపారామలా తం వికలాక్షం సప్రశ్రయ మువాచ.— 'ఆర్యపుత్రి,
త వాభీష్టం మత్స్యమాంసం సమానీతమ్, యత స్త్వం స దైవ తత్ పృచ్ఛసి. తే న
మత్స్యే వహ్నౌ పాచనాయ తిష్ఠన్తి. త ద్యావ దహం గృహకృత్యం కరోమి, తావత్
త్వం దర్శ్య మాదాయ తుణ మేకం తాక్ ప్రచాలయ.' సాఽపి త దాకర్ణ్య హృష్ట
మనాః సృక్వణీ పరిలిహక్ ద్రుత ముత్థాయ దర్శ్య మాదాయ ప్రమథితు మారబ్ధః.

అథ తస్య మత్స్యైక్ మథతో విషగర్భబాష్పేణ సంస్పృష్టం నీలపటలం
చతుర్భ్య మగలత్. అసా వప్యస్థౌ బహుగుణం మన్యమానో విశేష స్నేత్రాభ్యాం
బాష్పగ్రహణ మకరోత్. తతో లబ్ధదృష్టి ర్జాతో యావత్ పశ్యతి తావత్ తక్రమధ్యే
కృష్ణసర్పఖిణ్ణాని కేవలా న్యే వావలోకయతి. తతో వ్యచింతయత్.— 'అహో! కి
మేతత్? మమ మత్స్యమిషం కథిత మాసీ దనయా. ఏతాని తు కృష్ణసర్పఖిణ్ణాని.
తత్ తావ ద్విజానామి సమ్యక్. త్రిస్తన్యా శ్చేతం కిం మమ వధోపాయక్రమః,
కుబ్జస్య వా? ఉతాహో అన్యస్య వా కస్యచిత్?' ఏవం విచింత్య స్వాకారం గూహ
న్నద్ధవత్ కర్త కరోతి యథా పురా. అ త్రాస్తరే కుబ్జః సమాగత్య నిశ్శబ్దతయా
ఽలిక్లనచుమ్పనాదిభి స్త్రి స్తనీం నేవతు ముపచక్రమే. సోఽప్యథ స్తమవలోకయ న్నపి
యావ న్న కిఞ్చి చ్ఛత్రం పశ్యతి, తావత్ కోపవ్యాకులమనాః పూర్వవ చ్ఛయనం
గత్వా కుబ్జం చరణాభ్యాం సంగృహ్య సామర్థ్యాత్ స్వమస్తకోపరి భ్రమయిత్వా
త్రి స్తనీం హృదయే వ్యతాడయత్. అథ కుబ్జప్రహరేణ తస్యా స్త్రుతీయః స్తన ఉరసి
ప్రవిష్టః. తథా బలా న్నస్తకోపరి భ్రామణేన కుబ్జః పంచితాం గతః.

అతోఽహం బ్రవీమి 'అన్ధకః కుబ్జక శ్చైవ' ఇతి. సువర్ణ సిద్ధి రాహః— 'భోః, సత్య
మేతత్. దైవానుకూలతయా సర్వం కల్యాణం సంపద్యతే. తథాఽపి పురోషేణ సతాం
వచనంకార్యమ్. న పున రేవ మేవ యో వర్తతే స త్వ మివ వినశ్యతి. తథా చ,—

ఏకోదరాః పృథ గ్గీవా అన్యోన్యఫలభక్షిణః,

అసంహతా వినశ్యన్తి భారణౌ ఇవ పక్షిణః.

94.

చక్రధర ఆహః— 'కథ మేతత్?' సోఽబ్రవీత్.—

కథా. ౧౩.

కస్తింజ్ఞిత్ సరోవరే భారణ్ణనామా పక్ష్యకోదరః పృథగ్గ్రీవాః ప్రతిహరిచ్ఛ. తేన చ సముద్రతీరే పరిభ్రమతా కిఞ్చిత్ ఫల మమృతకల్పం తదన్త్యాక్షిత్తం గంధాక్షమ్. సోఽపి భక్షయన్నిద మాహః—‘అహో! బహుని మయాఽమృతప్రామాణి సముద్ర కల్లోలాహృతాని ఫలాని భక్షితాని. పర మపూర్వోఽస్యాస్వాదః. తత్ కిం వాఽనిత మారిచన్ద నతరుసంభవమ్? కిం వా కిఞ్చి దమృతమయఫల మవ్యక్తే నాఽ కిదివాఽఽపరి తమ్?’ ఏవం తస్య బ్రువతో ద్వితీయముఖే నాఽభిహితమ్.— ‘భో, య క్షణం త న్న మాపి స్తోకం ప్రయచ్ఛ, యేన జిహ్వసౌఖ్య మనుభవామి.’ తతో కిదన్త్య క్రథమ వక్త్రే) తాఽభిహితమ్.— ‘ఆవయో స్తావ దేక ముదరమ్, ఏకా తృప్తి ర్భవతి. తతః కిం పృథగ్భక్షితేన. పర మనేన శేషేణ ప్రియా తోష్యతే.’ ఏవ మభిధాయ తేన శేషం భారణ్ణ్యాః ప్రదత్తమ్. సోఽపి త దాస్వాద్య ప్రహృష్టతమార్గిణ మమృత సంభావ నానేకచాటు పరా బభూవ. ద్వితీయం ముఖం తద్దినా దేవ ప్రభృతి సోక్ష్యం చి మోదం చ తిష్ఠతి. అ థాన్యేద్య ద్వితీయముఖేన విషఫలం ప్రాప్తమ్. త క్షిప్రాన్త ఽపర మాహః—‘భో నిశ్క్రింశ, పురుషాధమ, నిరపేక్ష, మయా విషఫల మాసాదతమ్. తత్ త వాపమానా ద్భక్షయామి. అపరే తాఽభిహితమ్.— ‘మూర్ఖ, మా మైతం గమి. ఏవం కృతే ద్వయో రపి వినాశో భవిష్యతి.’ అ తైవం వదతా తే నాపమానం విలం భక్షితమ్. కిం బహునా? ద్వావపి వినస్తే.

అతోఽహం బ్రవీమి ‘ఏకోదరః పృథగ్గ్రీవాః’ ఇతి. చక్రథః ఆహః— ‘అత్య మేతత్. త ద్గచ్ఛ గృహమ్. పర మేకాకినా న గన్తవ్యమ్. ఉక్తం చ,—

ఏకః స్వాదు న భుజ్జీత, వైకః సువేషు జాగృయాత్,
ఏకో న గచ్ఛే దధ్యాసం, వైక శ్చాన్ధాన్ ప్రవిషయేత్.

95.

అపి చ,— అపి కాపురుషో మాగ్ధే ద్వితీయః క్షేమకాఃకః,
కర్కశేన ద్వితీయేన జీతం పరిగ్మితమ్.

96.

సువర్ణసిద్ధి రాహః— ‘కథ మేతత్?’ సోఽబ్రవీత్—

కథా. ౧౪.

కస్తింజ్ఞి దధిష్ఠానే బ్రహ్మద త్తనామా బ్రాహ్మణః ప్రతిహరిచ్ఛ. త త ప్రయో జనవశా ద్ద్రామే ప్రస్థితః స్వసూత్రాఽభిహితః.— ‘య ద్విత్తి, కథ మేకాః క్షణం. త దన్విష్యతాం కచ్చి ద్వితీయః సహాయః.’ న ఆహః— ‘అమృత మా గ్ధక్షి. నిమగ ద్రవోఽయం మార్గః. కార్యవశా దేకాకీ గమిష్యామి.’ అథ తన్త్య తం ‘శృణు భాత్య సన్నిపస్థవాప్యోః సకాశాత్ కర్కట మాదాయ మాత్రాఽహితమ్.— ‘శర్మ, అన్యం

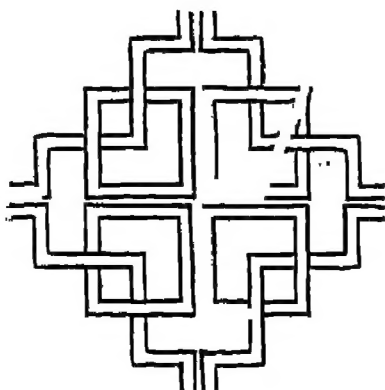
యది గస్తవ్యం తదేష కర్కటోఽపి సహాయా భవతు. తదేనం గృహీత్వా గచ్ఛ.'
 సోఽపి మాతు ర్వచనా దుభాభ్యాం పాణిభ్యాం తం సంగృహ్య కర్పూరపుటికామధ్యే
 నిధాయ పాత్రమధ్యే సంస్థాప్య శీఘ్రం ప్రస్థితః. అథ గచ్ఛత్ గ్రీష్మోష్ణణా సంతప్తః
 కఞ్చి వైర్గస్తం వృక్ష మాసాద్య త త్రైవ ప్రసుప్తః. అత్రాంతరే వృక్షకోటా నిర్గత్య
 సర్ప స్తత్సమీప మాగతః. సోఽపి కర్పూరసుగంధ సహజప్రియత్వాత్ తం పరిత్యజ్య
 వస్త్రం విదా ర్యాభ్యంతరగతాం కర్పూరపుటికా మతితాల్యా దభక్షయత్. సోఽపి
 కర్కట స్త త్రైవ స్థితః సఖ సర్పప్రాణా నపాహరత్. బ్రాహ్మణోఽపి యావత్
 ప్రబుద్ధః పశ్యతి తావత్ సమీపే కృష్ణసర్ప నిజపార్శ్వే కర్పూరపుటికోపరి స్థిత
 స్థితి. తం దృష్ట్వా వ్యచింతయత్ 'కర్కటే నాయం హతః' ఇతి. ప్రసన్నో
 భూత్వాఽబ్రవీత్. — 'భోః, సత్య మభిహితం మమ మాత్రా, యత్ పురుషేణ కోఽపి
 సహాయః కార్యః, నైకాకినా గస్తవ్యమ్. యతో మయా శ్రద్ధాపూరితచేతసా తద్వచన
 మనుష్ఠితమ్, తే నాహం కర్కటేన సర్పవ్యాపాదనా ద్రక్షితః. అథవా సా ధ్వద
 ముచ్యతే. —

- క్షీణః సవతి శశీ రవి వృద్ధో వర్ధయతి పాథసాం నాథమ్,
 అన్యే విపది సహాయా ధనినాం, శ్రియ మనుభవ స్త్యన్యే. 97.
 మస్త్రే తీర్థే ద్విజే దేవే దైవజ్ఞే భేషజే గురౌ
 యాదృశీ భావనా యస్య సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ. 98.

ఏవ ముక్త్వాఽసౌ బ్రాహ్మణో యథాభిప్రేతం గతః. అతో ఽహం బ్రవీమి. — 'అపి
 కాపురుషో మార్గే' ఇతి. ఏవం శ్రుత్వా సువర్ణసిద్ధి స్త మనుజ్ఞాప్య స్వగృహం ప్రతి
 నివృత్తః.

ఇతి శ్రీవిష్ణుశర్మవిరచితే పంచతంత్రక్రమే పరీక్షితకారిత్వం నామ
 పంచమం తంత్రం సమాప్తమ్.
 శుభం భూయాత్.

26493
 21373

శ్రీ

జ్యోతిష్మతీ

మూద్రాక్షరశాల,

మల్లికేశ్వరవీధి, ముత్యాలపేట, మదరాసు.

వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి,

ఒడయఁడు.

[ఇందు ఇతరుల గంథాద్యులు చక్కఁగా ముద్రింపఁబడినవి.]

సంస్కృత గ్రంథములు.

అమరుకావ్యము—సం. వ్యాఖ్య, తె. పూర్ణటీక. 1 రు.

పంచతంత్రము.—రు. 1-8 అ. హితోపదేశము. రు. 1.

దశకుమారచరిత్రము—రు. 1-4 అ.

మేఘసందేశము—సం. వ్యాఖ్య, తె. పూర్ణటీక. 264 పు. 2 రు.

విక్రమార్కచరిత్ర, తె. విపుల టిప్పణము. 12 అ. బిల్వణచరిత్ర, తె. పూర్ణటీక. 6 అ.

భోజచరిత్ర—తె. టిప్పణము. 8 అ. క్రొత్త ఇదే టిప్పణము విపులతంత్రము. 1 రు.

పుష్పబాణవిలాసము—సం. వ్యాఖ్య, తె. పూర్ణటీక. 8 అ.

రసమంజరి—భానుకృతి. శృంగార విస్తరము. తె. పూర్ణటీక. 12 అ.

ప్రియదర్శికానాటిక—శ్రీహర్షకృతి. సం. టిప్పణము. తె. పూర్ణటీక. పద్యములును గద్యములును గా ఆంధ్రీకరణము సయితము. 1 రు.

శబ్దమంజరీ సమాసకుసుమావళి తిజంతమంజరులు—తెనుఁగున వివరణము సయితము. 6 అ.

భర్తృహరిసుభాషితము—సం. వ్యాఖ్య, తె. సంపూర్ణటీక, పద్యములును. రు. 2-4 అ.

ఆంధ్రగ్రంథములు.

సారంగధరచరిత్రము—పద్యకావ్యము, సవ్యాఖ్యానము. రు. 1-4 అ.

ప్రియదర్శికానాటిక.—వత్సరాజాంతఃపుర రసవత్తర చరిత్రము, సతాత్మకము. 6 అ.

ప్రతాపరుద్రీయనాటకము—సటిప్పణము. 1 రు. ఉషానాటకము. 10 అ.

శాకుంతలనాటకము—కాళిదాస కృతికి సరియైన తెనుఁగు. 12 అ.

నాగానందనాటకము—శ్రీహర్షకృతికి సరియైన తెనుఁగు. సటిప్పణము. 8 అ.

(నాటక) గ్రామ్యభాషాప్రయోగనిబంధనము.—8 అ.

కావ్యాలంకారచూడామణి—అలంకారము. విన్నకోట వెంకటకృతి. 1 రు.

ఆంధ్రప్రసన్నరాఘవ విమర్శ. 2 రు.

పారిజాతాపహరణము—4 అ. క్రొత్త ఇదే పెద్దయక్షరములది. 8 అ.

కథాసరిత్సాగరము—అత్యద్భుత నీతి వ్యవహార కథలు. 1092 పు. 4 రు.

క్రొత్త ఇదే పూర్వభాగము రు. 2-2 అ. ఉత్తరభాగము రు. 2-2 అ.

జ్ఞాపవాసిష్ఠరామాయణము. పద్యకావ్యము. 1 రు.